

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *NEW YORK TIMES* BESTSELLER

JOHN SANDFORD

A VIRGIL FLOWERS NOVEL

SHOCKWAVE

"A stripped-down,
high-tension thriller."
—*The Washington Post*

FIRST TIME IN PAPERBACK

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

SHOCK WAVE

JO HN SAND FO RD

C . P. P IrJ x n st's So n s
New York

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)
[Sayfası Epigrafi](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)

JOHN SANDFORD TARAFINDAN DA

Avin Kuralları

Gölge Av

Avin Gözleri

Sessiz Av

Kış Avı Gece

Avı

Zihin Avı

Ani Av

Gece

Mürettebatı Gizli

Avı

Belirli Avlar

Kolay Avlar

Seçilmiş Av

Ölümlü Av

Çıplak Av

Gizli Av Kırık

Av Ölü İzle

Görünmez Av

Hayalet Av Kötü

Av Fırtına Avı

Gömülü Av

KIDD ROMANLARI

Aptalın Koşusu

İmparatoriçe

Dosyası Şeytanın

Şifresi

Asılan Adamın Şarkısı

VIRGIL FLOWERS ROMANLARI

Ayin Karanlığı

Heat Lightning
Rough Country
Bad Blood

PUTNAM

G. P. PUTNAM'S SONS
1838'den Beri Yayıncılar

Penguin Group tarafından yayımlanmıştır
Penguin Group (USA) Inc., 375 Hudson Street, New York, New York
10014, ABD - Penguin Group
(Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3,
Kanada (bir bölüm
Pearson Penguin Kanada A.Ş.) - Penguin Books Ltd, 80 Strand, Londra
WC2R 0RL,
İngiltere - Penguin Ireland, 25 St Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda
(Penguin'in bir bölümü
Kitaplar Ltd) - Penguin Group (Avustralya), 250 Camberwell Road,
Camberwell, Victoria 3124,
Avustralya (Pearson Australia Group Pty Ltd'nin bir bölümü) - Penguin
Books India Pvt Ltd,
11 Toplum Merkezi, Panchsheel Park, Yeni Delhi-110 017, Hindistan -
Penguin Group (NZ),
67 Apollo Drive, Rosedale, North Shore 0632, Yeni Zelanda (Pearson'ın
bir bölümü
Yeni Zelanda Ltd) - Penguin Books (South Africa) (Pty) Ltd, 24 Sturdee
Avenue,
Rosebank, Johannesburg 2196, Güney Afrika

Penguin Books Ltd, Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, Londra WC2R 0RL,
İngiltere

Telif Hakkı© 2011 John Sandford

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz, taranamaz
veya basılı olarak dağıtılamaz.
veya elektronik formda izinsiz olarak kullanılamaz. Lütfen aşağıdakilerin
korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin
yazarın haklarını ihlal eden telif hakkıyla korunan materyaller. Satın alma

sadece yetkili baskılar.
Kanada'da eş zamanlı olarak yayınlandı

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Sandford, John.

Şok dalgası / John Sandford.

s. cm.

ISBN : 978-1-101-54765-6

1. Flowers, Virgil (Hayali karakter)-Kurgu. 2. Hükümet müfettişleri-Minnesota-

Kurgu. 3. Minnesota-Kurgu. I. Başlık.

PS3569.A516S54 2011b 2011027848 813'54-
dc22

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya kurgu
ürünüdür ya da
yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır ve
gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik, yaşayan veya
ölüler, işletmeler, şirketler, olaylar veya yerler tamamen tesadüfidir.

Yazar, doğru telefon numaralarını ve internet adreslerini sağlamak için
her türlü çabayı göstermiştir.

adresleri yayınlandığı anda, ne yayıncı ne de yazar herhangi bir
sorumluluk kabul etmez.

hatalardan veya yayınlandıktan sonra meydana gelen değişikliklerden
sorumlu değildir.

Ayrıca, yayıncı
üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve yazar veya
üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri.

<http://us.penguin.com>

Bu kitabı  ğretmen, golf profesyoneli, politikacı, Katolik ilmihal hocası, bir ara aktör -*The Sound of Music*'teki Nazi- ve uzun süredir gerilim romanı meraklısı olan arkadaşım David Cronk ile birlikte yazdım. Dave ve ben, çoğu Clifton Hollow'da olmak üzere yüzlerce tur golf oynadık.

River Falls, Wisconsin'in dışındaki golf sahasında. Birlikte oynamaya başladıktan kısa bir süre sonra onun kurgu yeteneğini fark ettim: skorlar, golf sahasındaki kahramanlık hikayeleri, kadınlara olan çekiciliği vs. Aslında Dave bana en değerli golf t yomu verdi, en kötü golf  n n bile skorunu düşürecek bir t yo; yani pantolon cebinizde her zaman fazladan bir top taşıyın. O bir golfçü modeli değil.

Bu romandaki golf  ğretmeni; herhangi bir benzerlik tamamen tesadüf.

-JOHN SANDFORD

Pye Pinnacle'ın tepesindeki *yönetim kurulu odasının pencerelerinden* çok uzun bir yol boyunca neredeyse hiçbir şey göremiyordunuz. Beyaz bir Etrafı metal barakalarla çevrili çiftlik evi, yarım mil ötede ve otuz derece sağda, köknar ağaçlarından oluşan bir rüzgâr siperi içinde toplanmıştı. Kırmızı bir ahır olan başka bir çiftlik evi, bir milin dörtte üçü kadar uzakta ve otuz derece solda duruyordu. Tam kuzeyde mısır vardı, fasulye ve yonca, ondan sonra da daha fazla mısır, fasulye ve yonca.

Bir keresinde birisi bir inek gördüğünü iddia etmişti ama bu hiçbir zaman doğrulanmamıştı. En üst kat o kadar yüksekti ki Üyeler nadiren kuş görse de, her Eylül ayında birkaç düzine hindi akbabası, menzillerinin en kuzey sınırındaydı, Pye Plaza'nın üzerinde toplanır ve beton ve camdan yükselen termallerin arasında daire çizerlerdi.

Akbabaların Willard Pye'ı o kadar kızdırdığına dair söylentiler vardı ki, Pye çatıya çıkıp bir körün içine saklanıp ve 12 kalibrelik bir av tüfeğiyle onları havaya uçurmaya çalışın.

Pye'in yönetici asistanı Angela "Jelly" Brown bu söylentiye inanmadı, ancak kocasına bunun kulağa hoş geldiğini itiraf etti Pye'in yapacağı bir şeydi. Onun akbabalardan ve Pinnacle'ın zümrüt yeşili camını lekeleyen daire büyüklüğündeki akbaba dışkılarından nefret ettiğini biliyordu.

Ama bu sonbaharda oldu.

Mayıs ayının ortasında güneşli bir Çarşamba sabahı, Jelly Brown erkenden toplantı odasına gitti, ışığı içeri almak için perdeleri çekti ve temiz hava için dört küçük havalandırma penceresini açtı. Bunu yaptıktan sonra

Yönetim kurulu masasının etrafını dolaştı ve her sandalyeye üç adet sarı, 2 numaralı kalem, hepsi iyice sivriltilmiş ve kullanılmamış lastik silgiler; sarı bir bloknot ve PyeMart bardak altlığı üzerinde bir su bardağı koydu. Dizüstü bilgisayar fişlerinin takılı olduğundan emin olmak için masanın ucundaki devre kesicileri kontrol etti.

O bunu yaparken, yemek hizmetlerinden Sally Humboldt kurabiye, simit ve jöleli çöreklerle dolu bir tepsi; normal ve kafeinsiz olmak üzere iki kutu sıcak kahve ve bir sürahi portakal getirdi. suyu ve bir kızılıcık suyu.

İLK YÖNETİM KURULU ÜYELERİ saat sekiz kırk beşte gelmeye başladı. Toplantı odasına gitmek yerine, kahve ve portakal suyundan biraz daha sert bir şeyler alabilecekleri misafirperverlik süitinde durdular: V-8 Bloody Mary'ler favori idi ve Her ikisi de mükemmel votka kaynağı olan tornavidalar. Toplantı dokuz buçuk gibi başlayacaktı.

Jelly Brown yönetim kurulu üyeleri gelmeden önce sarf malzemelerini kontrol etmişti. Kutuya fazladan bir şişe Reyka koymuştu.

Çünkü Teksas ve Kaliforniya'dan ağır içicilerin gelmesi planlanıyordu.

Saat dokuzu birkaç dakika geçse, pencereleri kapatmak ve klimayı açmak için toplantı odasına geri döndü. Sally Humboldt bir tepsi minyatür balkabağı turtası ile geri dönmüştü, her birinin üzerinde küçük bir kuyruklu krem şanti ve bir doğum günü hediyesi vardı.

Mum. Pye yönetim kurulu toplantılarında her zaman pasta yenirdi ama bunlar özeldi: Willard Pye üç gün içinde yetmiş yaşına basacaktı ve Pye'in girişimcilik sihri sayesinde zengin olan ya da daha da zenginleşen yönetim kurulu üyeleri içten bir "Mutlu Yıllar" şarkısı söyleyeceklerdi.

Jelly Brown son pencereyi kapattığında şunu fark etti Birisi sandalyeleri değiştirmişti. Pye ortalamanın altında bir boya sahip bir adamdı, uzun boylu erkeklerle ve hatta birkaç kadınla uğraşıyordu. Bu yüzden ayakları biraz sarksa da sandalyesini standarttan 15 santim daha yüksekte tutuyordu.

Kendi kendine "Kahretsin" dedi. Neredeyse kötü bir hata. Pye biriyle sandalye değiş tokuşu yapmak zorunda kalsaydı fena halde sinirlenirdi. -Bunu yapmanın zarif bir yolu yok. Ardından çok daha kötü bir hata yaptı: Masanın köşesindeki sandalyesini çekip aldı ve masanın başına doğru sürüklemeye başladı.

BOMBA, pencerelerin karşısındaki yan duvarda bulunan bir büfenin alt rafındaki karton kutunun içindeydi. Patladığında, Jelly Brown sandalyeyi masadan uzaklaştırdı ve Bu da onu masanın hemen yanına getirdi. Patlamayı hiç hissetmedi: onu parçalayan çelik ve tahta kıymıklarından oluşan kar fırtınasını hiç hissetmedi. Vücudum paramparça oldu.

SALLY HUMBOLDT, evin en ucundaki servis masasının üzerine eğilmişti. oda. Onunla bomba arasında birkaç ağır sandalye, dört inç kalınlığında masa üstü ve masanın ucundaki dört ayak genişliğinde ayak vardı. Tüm bu bariyerler onu Jelly Brown'ı öldüren ve pencereleri havaya uçuran patlama dalgasından korumuştı.

Patlama onu dümdüz etti ve sersemlemiş, ters dönmüş yüzüne cam kırıkları yağdı. Aslında bombanın patladığını duymamıştı. Pye'ın bağırarak emir verdiğini hatırlıyordu ama Grand Rapids'teki hastanede uyanıp yüzünü ve vücudunun üst kısmını bandajlarla sarılmış halde bulana kadar gerçekten kendinde değildi.

Bandajlar gözlerini kapattığı için hiçbir şey göremiyor, sözcüklerin uğultusu ve bir ses dışında hiçbir şey duyamıyordu. ısrarlı, yüksek sesli, tiz bir çınlama. Bir an için ölüp gömülmüş olabileceğini düşündü, ancak ellerini hareket e t t i r e b i l d i ğ i n i fark etti ve hareket ettirdiğinde bandajları hissetti.

Ve ağzından kaçırdı, "Tanrı yardımcım olsun, neredeyim ben? Kör müyüm ben?"

Bazı kelime benzeri sesler vardı, ama tek tek kelimeleri çıkaramadı ve sonra, kafa karıştırıcı birkaç saniyeden sonra, Birisi sol gözündeki bandaj pedini çıkardı. En azından o gözüyle iyi görebiliyordu ve kendini bir hemşireye bakarken buldu. Sonra da doktor olduğunu düşündüğü biriyle.

Doktor onunla konuştu ve o da "Duyamıyorum" dedi. Başını salladı ve "Bir dakika" anlamına gelen bir parmak kaldırdı ve sonra sarı bir bloknot ve geniş uçlu bir keçeli kalemle geri döndü ve büyük blok harflerle yazdı: *Bir patlamada yaralandınız. Anladın mı?*

"Evet, biliyorum." dedi.

Tekrar parmağını kaldırdı ve yazdı: *Patlama nedeniyle işitme duyunuzu geçici olarak kaybettiniz.* Başka bir sayfa: *Cam parçalarından dolayı çok sayıda küçük kesikleriniz var.* Sayfayı çevirdi: *Diğer göz kapağınız kötü bir şekilde kesilmiş, ama gözün kendisi değil.* Başka bir sayfa: *Görüşünüz iyi olmalı.* Başka bir sayfa: *Ayrıca küçük bir beyin sarsıntısı geçirmişsiniz ve belki başka darbe yaralanmaları da olabilir.* Son olarak: *Hayati belirtileriniz mükemmel.*

"Saat kaç?" diye sordu. Odadaki ışık tuhaf görünüyordu.

Saat 5. Neredeyse 8 saattir gelip gidiyorsun.

Bu beyin sarsıntısı.

Biraz daha ileri geri konuştuk ve sonunda "Gaz kaçağı mıydı?" diye sordu.

Doktor yazdı: *Polis bomba olduğuna inanıyor. Mümkün olan en kısa sürede sizinle konuşmak istiyorlar.*

"Peki ya Jelly? O da benimle birlikte odadaydı."

Yüzü asık olan doktor şöyle yazdı: *Üzgünüm. O senin kadar şanslı değildi.*

Aşağı yukarı aynı şey, üç hafta sonra ve dört yüz elli mil batıda, Butternut Falls, Minnesota'da tekrar yaşandı. Gilbert Kingsley, inşaat Müfettiş ve inşaat mühendisi Mike Sullivan, Pazartesi sabahı erken saatlerde Butternut Falls şehir sınırlarının hemen içinde yer alan yeni PyeMart sahasındaki inşaat karavanına geldi.

Ne yazık ki Kingsley'de anahtar vardı ve kapıya doğru yürüdü. Sullivan üç adım aşağıda elinin tersiyle esnerken, Kingsley karavanın kapısına doğru metal adımlar attı. Kingsley döndü ve "Eğer notu alabilirsek-" dedi.

Bomba tarafından kaba bir şekilde bölündü. Üst yarısının bir kısmı Kingsley'in vücudu Sullivan'ın başının üzerinden geriye doğru savrulurken, alt yarısı ve üst kısmından geriye kalanlar Sullivan'a yapıştı ve onu yere serdi.

Sullivan ayağa kalktı, sonra elleri ve dizleri üzerinde yuvarlandı ve sonra dizlerini yukarı iterek gözlerindeki kan ve eti sıyırdı.

Ekibin park alanından kendisine doğru koşan bir adam gördü ve solunda, üzerinde Kingsley'in yüzü olduğunu fark ettiği yuvarlak bir şey

ve öğürmeye başladı ve döndü ve daha fazla insanın koştuğunu gördü....

Hiçbir şey duyamıyordu ve bir daha asla çok iyi duyamayacaktı. Ama Sally Humboldt gibi o da hikayeyi anlatmak için hayattaydı.

ATF - nadiren kullanılan *tam adıyla* Alkol, Tütün, Ateşli Silahlar ve Patlayıcılar Bürosu - hemen olaya dahil oldu. Washington'daki bir ATF amiri Minnesota Suçluları Yakalama Bürosu'nu aradı ve Butternut Falls'ta yerel bir irtibat görevlisi istedi.

Paul'deki BCA merkezinde öğleden sonra yapılan bir toplantıda, kıdemli bir ajan olan Lucas Davenport, "Şu lanet olası Flowers'ı oraya gönderelim. Son zamanlarda bizim için hiçbir şey yapmadı."

"Bugün izinli," dedi birisi. Davenport "Ne olmuş yani?" dedi.

VIRGIL FLOWERS, Kuzey'deki Bob's Bad Boy Barbeque & Bar'ın arkasında, krikoyla çekilmiş bir kar motosikleti römorkunun üzerindeki saman balyasının üzerinde *oturuyordu*.

Mankato, Minnesota, 5B'nin Üçüncü Uluslararası Plaj Voleybolu yarı finallerinde dört Minnesota çiftlik kızının mücadelesini izlerken Turnuva.

Yarışmacılar Venice Beach gibi yerlerde ya da Laguna ve La Jolla'daki kayalıkların altında oynayan sıska, güneşten kavrulmuş plaj battaniyeli bingo kızları değildi. Hiç de değil. Bu kadınlar Ocak ayında kâğıt gibi bembeyaz, altı-üç ve altı-dört yaşlarındaydılar ve büyük beden bikinileriyle her biri iki yüz kiloya yakındı. Hayatlarının ilk dönemlerini ahırlarda düveleri taşıyarak ve samanlıklardan aşağı yukarı zıplayarak geçirmişlerdi; *havaya* kalkabiliyorlardı.

Şey, biraz.

Ve topa vurduklarında, top sadece karşıdan karşıya geçmiyordu. bir balon gibi fileye çarptı; top *çığlık* attı. Ve ellerinde biralarıyla izleyenler, "Aferin!" ya da "Yok artık!" gibi hanım evladı şeyler söylemediler. İnlediler: *Whoa, doggy!* ve "Bırak o top *yaşasın*. *Merhamet* edin!"

Tabii ki, çoğunlukla kör kütük sarhoştular.

Talaş ve ıslak kumun *karişık kokusu içinde oturuyordum*, terli kadın eti ve bira, Virgil dünyanın mükemmel hissettirdiğini düşünüyordu. Eğer burun açısından bir şeye ihtiyacı varsa, o da yirmi beş beygirlik bir dıştan takmalı motordan gelen iki zamanlı yağ ve gaz karışımının kokusu olurdu. Bu cennet olurdu.

Bir sonraki balyanın üzerinde oturan Johnson Johnson, alnı bira teriyle ıslanmış Virgil'e doğru eğildi ve "Ben gidiyorum. O beni istiyor."

"Seni istiyor," diye kabul etti Virgil. İkisi de kumların üzerindeki iri kadınlardan birine baktı; kadın gizlice Johnson. "Ama onun elinde çaresiz bir oyuncak olacaksın, dostum.

O ne yapmak isterse yapmak zorundasın, yoksa kollarını koparır."

"Bu riski göze alıyorum," dedi Johnson. "Bununla başa çıkabilirim." Koyu tenli, ağır kaslı bir adamdı, kereste taşıyan bir adam gibiydi - ki öyle yapıyordu. Johnson, Minnesota'nın güneydoğusundaki sert ağaçlı tepelerde özel bir kereste fabrikası işletiyordu. Kızlar dövmelelerini görebilsin diye tişörtünü çıkarmıştı: bir kolunda çığlık atan bir kartal, diğer kolunda

Ağız açık, üzerinde *E Pluribus Unum* değil, *Bite Me* yazan bir kurdele taşıyordu; diğer kolunda ise kaportasına gururla "Johnson Johnson" yazılmış bir dıştan takma motor şeması vardı.

Virgil, "Şahsen, onunla başa çıkma şansınızın zayıf olduğunu söyleyebilirim ve zayıf olan da şehir dışında," dedi. "Seni canlı canlı yiyecek. Ama başka seçeneğin yok. Johnson'ların onuru söz konusu. Johnson'ların *onuru*."

Virgil daha zayıf, uzun boylu ve sarışın sörfçü çocuk saçlarıyla daha açık tenliydi.

Kulaklarının üzerinden aşağı doğru kıvrılıyor ve ensesine düşüyordu. Havacı güneş gözlükleri, pembe Freelance Whales tişörtü, solmuş kot pantolonu ve sandaletleri vardı.

Tam oyun noktasına gelmişlerdi ki cep telefonu çaldı ve Nouvelle Vague'in "Ever Fallen in Love" şarkısının açılış melodileri çalmaya başladı. Telefonu cebinden çıkardı, baktı ve dikkatlice cebine geri koydu. Dört çubuk sonra durdu, bir dakika sonra tekrar başladı.

"İş mi?" Johnson sordu.

"Öyle görünüyor," dedi

Virgil. "Ama sen izinlisin."

"Bu doğru," dedi Virgil. "Sen burada bekle, ben de gidip o şeyi kamyonla kilitleyeyim."

Johnson bira şişesini ona doğru eğdi: "İyi düşünmüşsün," dedi. Ve "Dostum, burada bir sürü kadın var."

Kadın voleybol topuna öyle bir vurdu ki, ses sanki kısa pist yarış arabası çarpışması ve Virgil irkildi. "Hemen döneceğim," dedi.

Yan yoldan kamyonuna doğru yürürken, kum yığınlarının etrafından dikkatle dolanırken, Davenport'u aramak aklına geldi. Yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşündü. Ama o gün

sıcaktı, kadınlar da öyle, bira soğuktu ve dünya harika bir yaz gününde çok güzel kokuyordu. . . . Ve o gitmişti.

Gerçek şu ki, Davenport'un aramasının tek nedeni birilerinin bir yerlerde öldürülmüş olmasıydı. Virgil oraya zaten geç gelmişti -her zaman en son öğrenen oydu- bu yüzden birkaç saat daha geç kalması hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Bu güçler St. Paul'dakiler zaten onun gitmesini isterdi, çünkü iyi görünürdü.

Kamyonetin kapısını açtı, telefonu ön koltuğa bıraktı, kapıyı kilitledi ve 5B'ye geri döndü.

VIRGIL, yol koşullarına ve otoyol devriyesinin yoğunluğuna bağlı olarak St. Paul'un iki saat güneybatısındaki *MANKATO*, Minnesota'da üslenmişti. Rutin olarak eyaletin güney kısmını kapsıyordu. Rutin olmayan durumlarda Davenport'un ekibi tarafından alınır ve Davenport'un gitmesi gerektiğini düşündüğü yere götürülürdü.

Davenport'un ilk aramasından birkaç saat sonra Virgil, Johnson'ı 5B'de bırakarak voleybolcuyla aşk yaşamaya başladı. Aralarında öyle bir bağ vardı ki

Virgil'in Johnson'ı kamyonuna geri götürmesi gerekmeyeceği için nehri geçerek Mankato'ya, evine doğru yola çıktı.

Yola çıktıktan sonra telefonunu eline alıp "ara" düğmesine bastı ve iki saniye sonra Davenport'la konuşuyordu.

"Bu sabah erken saatlerde bir bomba ihbarı aldık," dedi Davenport. "Butternut Falls'da bir ölü, bir yaralı var. Oraya gitmeniz gerekiyor."

"Olay nedir?"

Davenport ona patlamayı ve kayıpları anlattı ve ATF'nin şimdi ya da kısa süre içinde olay yerinde olacağını söyledi.

"Bir saat içinde yola çıkacağım," dedi Virgil. "Birkaç hafta önce Michigan'da birini öldüren başka bir PyeMart bombası yok muydu?"

"Evet. Birini öldürdü, birini yaraladı. Eğer yirmi dakika sonra patlasaydı, Pye'in kendisiyle birlikte yönetim kurulunu da yok ederdi," dedi Davenport. "Her kimse, bu adam ciddi."

"Ama Michigan'da başladıysa, bir gezgin olabilir. Elimizde parmak izi ya da DNA yoksa tabii."

Davenport, "Bu konuda iki şey var," dedi. "İlk olarak, patlayıcılar üretici tarafından etiketlenir. ATF zaten

Michigan bombasındaki etiketlerin TNT olan Pelex olduğunu tespit etti. Başka maddelerle karıştırılır ve çoğunlukla taş ocaklarında kullanılır. Nisan ayında birisi Cold Spring'de -Butternut Falls'un yaklaşık bir saat kuzeydoğusunda- bir taş ocağı barakasını kırdı ve iki kutu Pelex bulundu. alındı. Cold Spring'deki hırsızlık dışında ATF'nin elinde son birkaç yılda Pelex hırsızlığına dair başka bir rapor yok. Yani bombacı muhtemelen buralı."

"Tamam," dedi Virgil. "Diğer şey ne?"

"Butternut'ta PyeMart için bir iç savaş yaşanıyor. İnsanlar Belediye başkanı ve belediye meclisinin satın alındığını ve Doğal Kaynaklar Bakanlığı'nın, bazı alabalık akıntılarının zarar göreceğini söyleyen bir alabalık avlama grubu tarafından dava edildiğini söylüyor. Bir sürü kızgın

bir şeyler oluyor. Üst düzey şeyler. Tehditler."

"Butternut'a akıntı mı var? Dostum, bu sadece bir suç değil, ölümcül bir günah" dedi Virgil.

"Her neyse," dedi Davenport. "Her halükarda, DNR onların çevresel etki beyanı. Sanırım mağazayı zaten inşa ediyorlar."

"Başka ne var?"

"Tüm bildiğim bu," dedi Davenport. "Yine de ilginç bir dava. Seni şerifinden ayırmak istemedim."

"Ah, Los Angeles'ta danışmanlık yapıyor," dedi Virgil.

"Yapımcılarla yemek yiyor. Seninki gibi takım elbiseli adamlarla."

Davenport, "Görünüşe göre gülün çiçeği solmuş," dedi. "Belki," diye kabul etti Virgil.

"Kalbinin kırıldığını buradan duyabiliyorum," dedi Davenport.

"Butternut'ta iyi vakit geçirin."

VIRGIL, Mankato'da, devlet üniversitesinden çok da uzak olmayan, iki yatak odalı, bir buçuk banyolu *küçük* beyaz bir evde *yaşıyordu*. Çok seyahat ederdi ve bu yüzden neredeyse her zaman gitmeye hazırды. Yan evde yaşayan yaşlı kadına tekrar gideceğini söyledi, ondan eve göz kulak olmasını istedi ve zahmeti için ona altılı bir paket Leinie's verdi. Seyahat çantasına bir haftalık kıyafetlerini koydu, çoğunlukla tişörtler ve kot pantolon, 4Runner'ının zeminine bir av tüfeği kovani ve

Birkaç kutu 00'lık fişek ve tabancasını iki yedek şarjör ve bir kutu 9 milimetrelilik ile birlikte yolcu koltuğunun altındaki özel silah kasasına yerleştirdi.

Hızlı bir Google kontrolü Butternut Falls'un iki saat uzaklıkta olduğunu gösteriyordu. Kasabanın bir haritasının çıktısını aldı, klimayı kapattı, kilitli olduklarından emin olmak için kapıları kontrol etti ve alarm sistemini açtı. Dışarı çıkarken

Son bakışında evin yalnız görüldüğünü düşündü; çok sessizdi, mutfak lavabosunun üzerinde güneş ışığında toz zerrecikleri uçuşuyordu.

Onları rahatsız edecek bir şey yok. Neye ihtiyacı vardı? Bir eşe mi? Çocuklara mı? Daha fazla sigorta poliçesi? Belki bir köpek?

Kamyon yüklendikten ve ev emniyete alındıktan sonra Virgil garaj yolundan sokağa çıktı, geri geri gitti ve garaj yolunun diğer tarafına park etmiş olan teknesinin önüne yanaştı.

Olta takımı zaten gemideydi. Ama o zaman, her zaman gemideydi. Lastiklere hızlıca bir göz attıktan sonra römorku bağladı, krikoyu katladı ve yola koyuldu.

Elli metre gitti, kenara çekti, koşarak garaja geri döndü, bir dolabı açtı, yelek, göğüslük ve bir yığın sinek balıkçılığı malzemesi çıkardı. yelekleri, olta çantasını ve olta takım kutusunu kamyona taşıdı.

Bir sinek oltasına sahip olup ona ihtiyaç duymamak, sinek oltasına ihtiyaç duyup ona sahip olmamaktan daha iyidir. Kamyona geri tırmandı ve tekrar yola koyuldu.

Toparlanmak ve kasabadan çıkmak Davenport'a söylediği gibi bir saat sürdü. Güneş hâlâ gökyüzündeydi ve gün batımından çok önce Butternut'ta olacağını düşündü. Yılın en uzun günü yaklaşıyordu ve o günlerde Minnesota, uzundu.

Ve Los Angeles'taki şerif Lee Coakley hakkında biraz düşündü.

Telefonda hala yeterince sıcaktı ama

Gösteri dünyasından etkilenmişti. Bir şirkete danışman olarak gitmişti. davalarından birine dayanan TV için yapılmış bir film ve bir başkasına danışmanlık yapması istendi. Ve sonra bir tane daha. Kadın polisler Filmlerde ve televizyonda çalışıyordu. Çocukları

Bütün bu sörfçü olayı. Daha dün Malibu'da öğle yemeği yemişti. . .

Malibu'yu gördükten sonra Minnesota'ya geri döner miydiniz?

Dünyanın Butternut Şelalesi'ne? Butternut polislerine mi?

"Ah, kaka," dedi Virgil yüksek sesle, kalbi henüz kırılmamış olsa da çatlamıştı.

VIRGIL, U.S. 14'ü şehir dışına, Kuzey Mankato'ya ve 5B'yi geçerek, Johnson'ın durup durmadığına bakma isteğine direnerek

Johnson hâlâ hayattaydı. Bir zamanlar ve belki de hala etnik açıdan en zengin olan New Ulm kasabasından geçti.

Yüzde 99'u Alman olan, ülkedeki homojen kasaba; daha sonra 15.

Eyalet'i kuzeye, 212. ABD'ye ve 212'yi batıya, Buffalo Gölü, Hector, Bird Island ve Olivia'ya, ardından 71. ABD'yi kuzeye, Butternut Falls'a götürdü.

Butternut, Butternut Nehri'nin geçtiği noktada inşa edilmiştir, eski adıyla Butternut Deresi, büyük bir çukura aktı ve kuzeye doğru uzanan bir zincirin en güneyindeki gölü oluşturmak için onu doldurdu. Butternut'un gölüne Dans Gölü adı verilmişti.

1800'lerde kasabadaki ilk demiryolu deposunu işleten Frederick Dance.

Demiryolu kasabada hala büyüktü ve bir makaslama sahası içeriyordu. Raylar, U.S. 12'ye paralel olarak kasabanın doğusundan batısına uzanıyor ve U.S. 71'i tam şehir merkezinde kesiyordu. Butternut, yaklaşık

On sekiz bin nüfuslu Kandiyohi İlçesi, Candy-Oh-Hi olarak telaffuz edilen ilçe merkeziydi.

Virgil bunun bir kısmını biliyordu - ve geri kalanını Google'dan öğrenebilirdi - çünkü bir zamanlar eyaletteki ilçe merkezlerinin çoğuna girip çıkmıştı, ayrıca daha yaygın olarak Butternut Woodpeckers'a karşı Lejyon topu oynamıştı,

Butternut'ın dışında ve bazen de içinde, tahta gagalayıcılar gibi.

VIRGIL saat altı buçukta BUTTERNUT'A GİRDİ

Akşam, tam gün ışığında, Holiday Inn'e giriş yaptı. O var

PyeMart'ın bulunduğu yerin tarifini, sarışın bir çocuk olan, oldukça kayıtsız bir resepsiyon görevlisinden aldı ve U.S. 12'den batıya, şehrin kenarına doğru sürdü. Otoyolun güney tarafında sanayi bölgesi gibi görünen bir yerden geçti, Butternut Nehri'ni geçti - küçük, soğuk bir dere. Otoyolun kuzey tarafında göle döküldüğü yerde elli metreden daha genişti- sonra bir şanzıman dükkanının yanından geçti. Sonra şanzıman dükkânında tarlalar, mısır, fasulye, yulaf ve yonca vardı. Çoğu insanın yoncanın bir kelime olduğunu bilmediğini düşünüyordu.

Arapça türetme....

Alçak bir tepeyi aşır otoyolun güney tarafındaki ham toprak yığının ve yerden çıkan beton kazıkları gördüğünde PyeMart alanını kaçırdığını düşünmeye başlamıştı. Yaklaştığında, kazıkların iki büyük beton yastığın kenarlarında ve ortasında olduğunu gördü.

Yakında yapılacak park yeri de dahil olmak üzere diğer her şey ham topraktı.

Alanın bir kenarına birkaç buldozer park etmişti ve içeri girdiğinde sol tarafta inşaat karavanını gördü. Etrafında sarı bir suç mahalli bandı halkası vardı ve çit yapmak için toprağa dik olarak saplanmış inşaat demiri direklerine bağlanmıştı. Her iki cinsten birer şerif yardımcısı, şeridin hemen dışındaki metal sandalyelere oturmuş, güneşin altında Virgil'in kamyonunun şantiye boyunca zıplamasını izliyorlardı.

Ovadaki karavanlara bazen "kasırğa yemi" denir ve bu karavan da doğrudan isabet almış gibi görünüyordu. Virgil pek çok hortum hasarı ve birkaç karavan yangını görmüştü; daha önce fark ettiğı bir şey vardı Kamyondan gelen haberlere göre, bu treyler ne kadar sert vurulmuş olursa olsun, yangın çıkmamıştı. Bir dakika içinde, kamyondan bomba patlamasıyla kasırğa çarpması arasındaki fark.

Bir kasırğa bir karavanı paramparça eder, bir cahilin elindeki boş bir bira kutusu gibi döndürürdü. Bu karavan, kar fırtınasında donması için dışarıda bırakılmış dolu bir bira kutusuna benziyordu: her şeyi şişmiş görünüyordu. Bir kapı büyük ölçüde uçmuş ve bükülmüş bir menteşeden sarkıyordu.

Kamyondan inip römorka doğru yürüdü ve bunu yaparken çavuş rütbesi takmış olan kadın şerif yardımcısı "Nereye gittiğini sanıyorsun?" diye sordu.

"İşte burada," dedi Virgil. Üzerinde hâlâ pembe tişört ve Sandaletlerini kovboy çizmeleriyle değiştirmiş olmasına rağmen kot pantolon giyiyordu. Arabada bir spor ceketı vardı ama gün onu giymek için fazla sıcaktı. "Ben Virgil Flowers, BCA'dan, bombacınızı tutuklamak için buradayım."

İki şerif yardımcısı da kendilerine oyun oynandığından şüphelenmiş gibi kaşlarını çatı. "Kimliğiniz var mı?" diye sordu kadın. Kızıl saçlı, çilli bir kadındı ve iki ön dişi arasında dar, neredeyse sevimli bir diastema vardı. Sanki aşırı kafein almış gibi göz kapaklarından biri birkaç saniyede bir seğiriyordu.

"Görmek istersen kamyonetimde var," dedi Virgil. "Gerçi doğruyu söylemek gerekirse, o kadar ünlü olduğumu sanıyordum ki buna ihtiyacım yoktu."

Erkek milletvekili, "Kuzeydeki Vietnamlıları öldüren Virgil Flowers'tı," dedi.

"Ben kimseyi öldürmedim ama oradaydım," dedi Virgil. "Şerif buralarda mı? Buranın federallerle kaynayacağını sanıyordum."

"Karavanda iki olay yeri inceleme görevlisi var," dedi kadın şerif yardımcısı, başparmağını omzunun üzerinden geriye doğru uzatarak. "Diğerleri adliyede, her an buraya dönebilirler. Şef olaylara göz kulak olmamız için bizi burada bıraktı. Üç saat önce gitmiş olmalıydım."

"Beni aradıklarında bira içiyordum," dedi Virgil. "Plaj voleybolu oynayan bazı genç kadınları izliyordum."

"Bu benim yapacağımdan daha iyi," dedi erkek. "Ben sadece bahçemi biçecektim."

Hâlâ biraz çekingen görünüyorlardı, bu yüzden Virgil, "Size şu kimliği getireyim," dedi.

Kamyona geri döndü, kimlik çantasını aldı, yanına geldi ve kıdemli polis olduğu anlaşılan kadına göstermek için çantayı açtı. Kadın başıyla onayladı ve adının O'Hara olduğunu, diğer şerif yardımcısının da Tom Mack olduğunu söyledi. Virgil çantayı arka cebine soktu ve sordu, "Peki bu adam nerede öldürüldü? Tam burada mı?"

Mack başıyla onayladı ve soluna dönerek sarı bandın arkasını işaret etti. "Tam şurada. Hâlâ biraz kan görebilirsiniz. Çoğunun olduğu yer orasıydı. Kafası şuradaydı. yapıyorlar. Etrafta başka parçalar da vardı. Yaralanan adam cesedin büyük bir kısmını ıslatmış."

"Hâlâ hastanede mi?" Virgil sordu.

"Evet, sanırım çılgınca histerikti," dedi O'Hara. "O değil Henüz doğru. Onu düzeltmek için bir sürü ilaç verdiler. Kötü yaralanmamış. Hiçbir şey *duyamıyorum* ama vücudunda delik yok."

O anda bir iş jeti tepemizden alçaktan uçtu ve Mack, "Bu Pye olmalı. Willard T. Pye. Geleceğini söylediler."

Virgil, "Güzel, bu yardımcı olur," dedi.

O'Hara gülümsedi ve şöyle dedi: "Hiçbir şey Çalışmaya çalışırken multimilyarder omzunuzun üzerinden bakıyor."

Virgil Mack'e, "Adamın kafasının patladığını söyledin, *tıpkı onların yaptığı gibi*," dedi. "Bomba falan biliyor musun? Bilmiyorum. herhangi bir şey."

Mack omuz silkti. "Muhafızlarla birlikte Irak'ta iki kez görev yaptım. İntihar bombacıları hakkında hep bunu duyarsınız. ve kafaları basketbol topu gibi havaya kalkar. Büyük bir patlama olduğunu ve buna yakın olduğunuzu düşünün, kafatasınız oldukça sağlam bir birimdir ve bir arada durur, ancak boynunuzdan gevşer. Bu yüzden

. . . ben öyle duydum. Ama gerçekten bilmiyorum." O'Hara'ya baktı. "Bunu duydun mu?"

"Evet, sanırım herkes biliyordu. Ama belki de bir filmde. Bunun bir gerçek olduğunu bilmiyorum."

"Sen de mi muhafızsın?" Virgil sordu.

Başını salladı. "Evet, bir Black Hawk birliğinde görev yaptım. Mürettebat şefi ve kapı nişancısıydım."

"Orduda bir süre görev yaptım, ama polistim ve hiçbir zaman bombalarla pek ilgisi yok," dedi Virgil. Birkaç savaş hikâyesi anlattıktan sonra Mack yola doğru başıyla işaret etti. "İşte VIP geliyor Konvoy. Öndeki şerif, şu büyük siyah Tahoe ATF ve arkasındakiler de kim bilmiyorum. Bir süredir Adliyede toplantı."

"İyi ki geç kalmışım," dedi Virgil. "Ona gitmek zorunda kalabilirdim.

.....Sen medya var mı?"

"Evet, işte oradalar," dedi O'Hara. "Konvoyun hemen arkasında. Bak ne diyeceğim, bunu söylediğimden bahsetme ama

Şerif ile TV kamerası arasında durmak, kışınızda krampon izi istemiyorsanız."

Virgil beyaz bir kamyon gördü, ardından bir başka beyaz kamyon ve sonra bir üçüncüsü geldi. "Ah, dostum. Bu sabah saçımı yıkamayı unutmuşum."

Mack, "Silahını da getirmeyi unutmuşsun," dedi.

"Oh, silahım *var*," dedi Virgil. "Sadece nerede olduğunu unuttum."

KANDİYOHİ İLÇE ŞERİFİ, Earl Ahlquist adında uzun boylu, etine dolgun bir İsveçliydi ve bilinen bir emperyalistti. Dört yıl önce.

Para sıkıntısı çeken belediye meclisine Kandiyohi İlçesinde çok fazla polis işi tekrarı olduğunu ve kendi departmanlarını kovup şehrin polis işlerini yapması için onu işe alarak polislik maliyetlerini yarıya indirebileceklerini söyledi. Biraz hoplama zıplama oldu ama ortalık yatıştığında iki departman birleşmiş ve Ahlquist kral olmuştu.

Ahlquist arabasından indi, Virgil'e başıyla selam verdi ve "Bu gömlektен nefret ediyorum" dedi.

Virgil, "İzin günümde bunu giyiyorum," dedi. "Nasılsın Earl?"

"Bu sabah bir adamın öldürölmesi ve deli bir bombacının ortalıkta dolaşması dışında, her ikisini de kaçırdım.

Öğle ve akşam yemeği, üç Snickers ve biraz Ding Dongs ile idare ediyorum, gayet iyiyim."

Virgil, "İzin günümde çağrılmadan önce öğleden sonra oldukça iyi bir barbekü ve birkaç bira içtim," dedi. "Plaj voleybolu oynayan güzel kadınları izliyordum."

"Evet, evet, anladım. Bugün senin izin günün. Sert meme," Ahlquist dedi. Arkasından gelen kalabalığa döndü. "Jack LeCourt'u tanıyor musunuz? Şehirdeki en iyi adamımız. Jack, bu BCA'dan Virgil Flowers ve Virgil, bu da Jim Barlow, ATF'den.

Grand Rapids saha ofisinden, Michigan'daki ilk bomba üzerinde çalışıyordu.... Bu Geraldine Gore, belediye başkanı."

Şerif tüm tanıştırmaları yaptı ve hepsi el sıkıştı ve Virgil'in pembe gömleği hakkında bir şeyler söylediler ve sonra O'Hara

"Havaalanına inen bir jet var, Şef. Sanırım Pye burada."

"Ah, dostum," dedi Barlow. Uzun boylu, esmer bir adamdı, kapüşonlu koyu kahverengi gözleri, tuzlu ve biberli saçları ve düzgünce kesilmiş siyah bıyıklı. Haki pantolon, mavi düğmeli gömlek ve lacivert blazer ceket giyyordu.

"O kadar yardımcı olmadı mı?" Virgil sordu.

Barlow, "Yaptığı ilk şey, tutuklama ve mahkumiyete yol açacak bir milyon dolarlık bir ödül teklif etmek oldu," dedi. "Sonra sekreterinin ailesine şirketten iki milyon dolarlık bir hediye verdi ve yemek servisi yapan kadına da çeyrek milyon dolarlık bir ikramiye verdi. Etrafta uçuşan tüm milyonlar, duvardan duvara televizyona sahip olduğu anlamına geliyordu ve her seferinde

Devam etti, ilerlemeden şikayet etti. Ona ne yaptığımızı söylediğimizde, bunu sızdırdı. Bu bombayı duyduğumda, "*Şimdi bir yerlere varıyoruz*" diye düşündüm. *En azından adamın nereli olduğunu biliyoruz. Ama izleyin, burada da duvardan duvara televizyon olacak.* on beş dakika."

"Bunu ben halledebilirim. Senin karışmana gerek yok," dedi Ahlquist ve O'Hara arkasından Virgil'e göz kırptı.

Virgil, "Yani, buradaki araştırmacıların en alçakgönüllüsü olarak . . . biri bana ne olduğunu anlatabilir mi?"

Belediye Başkanı utanmadan kışını kaşdı ve "Bunu ben de bilmek isterdim" dedi.

BARLOW BOMBALARINI BILİYORDU.

Patlayıcının ilkiyle aynı özelliklere sahip olduğunu, bu nedenle Michigan bombasında olduğu gibi yine Pelex adlı madde olduğunu tahmin ettiğini söyledi. "Bu temelde TNT, yani 2,4,6-trinitrotoluen. Pelex'i yapmak için, TNT'yi daha hızlı hale getiren - maksimum basıncını geliştirme hızını artıran - yaklaşık yüzde on beş alüminyum tozu karıştırdılar."

Virgil, "Sana daha büyük bir pop vermek için," dedi.

"Aynen öyle. Bombacı bu maddeyi sanırım iyi büyüklükte bir galvanizli çelik tesisat borusunun içine koymuş," dedi Barlow. "Boru yerde, kapının hemen içinde duruyordu. Tetikleyici

Bir fare kapanının sapından aşağı inen bir ip kadar basit bir şey."

"Fare kapanı mı?"

"Evet." Barlow karavanın içinde çalışan teknisyenleri işaret etti.

"Sıradan bir fare kapanına aitmiş gibi görünen bir tel yay bulduk.

Karavanın içinde fareleri yakalamak için kurulmuş fare kapanları var mıydı bilmiyoruz ama bombanın üzerindeki düğmeyi ateşlemek için etkili bir yol olabilirdi. Bir pil, elektrikli bir patlayıcı başlık, fare kapanı üzerinden çalışan bir anahtar ve işte böyle. Kapıyı hareket ettirin, fare kapanını ateşleyin ve bum."

Ahlquist, "Bu bombacı için tehlikeli görünüyor," dedi.

Barlow, "İyi ellere ihtiyacın var," diye onayladı. "Michigan'daki bombada anahtar olarak ucuz bir mekanik saat kullanılmıştı ve çok daha güvenliydi. Ama o zaman ayarlı bir bombaydı, bu ise bir tetikleyici. Tabii ki anahtarın tüm parçalarını burada bulamadık.... O kadar da tehlikeli olmayabilir.

Örneğin, bir güvenlik anahtarı olabilir

devrede fare kapanı kadar hassas olmayan bir şey vardı. Böylece tuzağı kurar ve ancak fare kapanının sağlam olduğundan emin olduğunda emniyet şalterini kapatırdı."

"Yani bu sofistike mi yoksa sofistike olmayan mı?" Virgil sordu.

"İlginç bir soru," dedi Barlow. "Zaman zaman bomba hobisi olan ve akıllı silahlar yapmaktan gurur duyan adamlarla karşılaşıyoruz.

Patlama devreleri. Cep telefonu kullanmak, vesaire. Delirmişler, temelde, ama mühendislikleri oldukça akıllıca olabilir. Bu bombalar sanki ilk prensiplerle çalışan bir adam tarafından yapılmış gibi görünüyor. Yani, böyle bir silahı kurmanın sofistike yollarını bilmiyor, ama bunu yapmanın çok etkili yollarını bulacak kadar zeki. Bu da demek oluyor ki -bu sadece benim fikrim- o bir

Bu tek görev için bomba yapmayı öğrenmiş bir adam. Patlama sesini duymak ve sosislerini sertleştirmek için bir şeyleri bombalamıyor.

PyeMart'ı bombalıyor çünkü PyeMart'a karşı bir garezi var." LeCourt, "Bu Pelex malından ne kadar çaldı?" diye sordu.

Polis şefi. "Artık işi bitti mi, yoksa daha fazlası mı var?"

Barlow, "Cold Spring taş ocağından aldıysa, ki öyle olduğunu düşünüyoruz, bunlardan belki elli ya da altmış tane yapmaya yetecek kadar var," dedi.

"Aman Tanrım," dedi Ahlquist. Virgil'e baktı. "Onu acele getirseniz iyi olur."

"Hoşuna gittiğini fark etme ihtimali nedir?" Virgil sordu. "Kin beslemekten sosislerini sertleştirmeye mi geçecek?"

"Olur böyle şeyler," dedi Barlow. "Mesele şu ki, o bir deli. Öldürmeyi sevdiği için mi yoksa kin beslediği için mi öldürüyor, her iki durumda da o bir deli. Ve deliler daha da delirmeye meyillidir. şiddet."

BARLOW'un bomba ve teknik hakkında söyleyecek daha çok şeyi vardı, ve söylediklerinden Virgil iki sonuca vardı: (a) etkili bir bomba yapmak roket bilimi değildi, bir kez patlayıcı ve birkaç patlayıcı başlık, ve (b) katil zekiydi.

On beş dakika kadar konuşmaya devam ettiler ve başlarını karavanın içine soktular.

bir balyoz ve çok fazla zamanla saldırı. Barlow'un yeni bilgileri tükenmeye başladığında Virgil, Ahlquist'in yanına gitti ve "Açsan sana yemek ısmarlarım" dedi.

"Açlıktan ölüyorum. Hadi Mable Bunson'a gidelim, bugün Balık Pazartesisi."

Virgil restoranın yerini tarif etti ve hepsi de karavanı ATF teknisyenlerine bırakarak kamyonlarına geri dönmek üzereydiler ki beyaz bir limuzin caddeden çıkıp karavana giden toprak yolda.

Ahlquist, "Bu balo limuzini," dedi.

"Pye olmalı," dedi Gore. "O limuzini gün ışığında hiç görmedim," diye ekledi.

Limuzin son birkaç adımda tedirgin bir şekilde sarsıldı ve ardından kısa boylu, iri yapılı bir adam ön kapının arkasındaki ikinci kapıdan dışarı fırladı.

Şoför. Golf gömleğinin üzerine mavi tebeşir çizgili bir takım elbise giymiş, Michigan Wolverines şapkası takmış ve öfkeli bir bakış atmıştı. Bir saniye sonra, diğer taraftaki ikinci kapı açıldı ve uzun boylu, zayıf bir kadın

dışarı tırmandı. Bal sarısı saçları omuzlarına dökülmüştü, gözleri yeşil ya da kahverengiydi, tüvit bir takım giymişti, yorgun görünüyordu ve elinde bir not defteri vardı.

Barlow, "Bu Bay Pye," dedi ve o tarafa doğru giderek, "Mr. Pye, dışarı çıkmayı planladığınızı fark etmemiştim."

"Tabii ki geldim, seni lanet olası aptal. Adamlarımdan biri öldü," diye tersledi Pye yürürken. Yüzü sürekli kızarmış ve sinirli görünüyordu. "Bu deliyi ne zaman yakalayacaksınız? İki hafta oldu ve hiçbir şey görmedik."

Barlow, "Bu konuya odaklanmış durumdayız ve bu yeni bomba bize çok şey anlatıyor. Şu anda burada yaşayan bir adamla karşı karşıya olduğumuza inanıyoruz.

Butternut Falls bölgesinde. Kandyohi Şerif Departmanı ve Eyalet Kriminal Soruşturma Bürosu ile koordinasyon halindeyiz."

"Endişe," dedi Virgil.

"Bana daha çok saçmalık gibi geliyor," diye araya girdi Pye. "Karavan bu mu? Vay anasını, Naziler bombalamış gibi görünüyor." Dedi ki

gnatzees. "Hastane nerede? Sullivan hâlâ orada mı? Bayan Kingsley daha gelmedi mi? Detroit'te takıldığını duydum, Uçak rötör yaptı ya da başka bir yere nakledildi ya da onun gibi bir saçmalık. Ben

Delta'nın CEO'su ile konuştum, neler yapabileceğine bakıyor ama pek bir şey yok gibi görünüyor."

Barlow ve Ahlquist sırayla soruları yanıtladılar ve LeCourt ve Virgil'i tanıştırdı. Onlar bunu yaparken Virgil uzun boylu kadının stenoya benzeyen bir dilde notlar aldığını fark etti;

O'Hara kasap dükkanında şüpheli bir domuz pirzolasını inceleyen bir ev kadını gibi tek gözü kapalı onu izliyordu. Pye, Virgil'in gömleğine baktı ve "Bu Serbest Balinalar da neyin nesi?" diye sordu.

Ahlquist söze girdi: "Bu bir grup. Virgil izin gününde aceleyle buraya geldi, üstünü değiştirecek vakti olmadı."

Pye, Barlow ve LeCourt'a döndü ve şerif Virgil'le göz göze gelerek başını kamyonlara doğru eğdi. Başladılar

Pye, "Dur, dur, nereye gidiyorsun?" diyene kadar bu şekilde sürükleniyordu. Yapmamız gereken bazı planlar var."

"Araştırmaya gidiyoruz," dedi Virgil. "Seninle konuşmam gerekirse, sana haber veririm."

Pye, "Burası benim lanet olası binam ve benim insanlarım yaralandı ve öldü," dedi. "Burada ne haltlar döndüğünü bilmek istiyorum ve bana söyleyeceksin ya da birilerini arayıp yeni bir müfettişe ihtiyacım olduğunu söyleyeceğim."

Virgil başıyla onayladı, cebinden kimlik çantasını çıkardı, bir kartvizit çıkardı ve üzerine Davenport'un ofis numarasını karaladı. "Bu benim patronum. Onu arayın ve yeni bir dedektife ihtiyacınız olduğunu söyleyin."

"Bu seni endişelendirmiyor, değil mi?" Pye ona bir göz attı.

"Fazla değil," dedi Virgil. "Davenport ya sana onu öpmeni söyleyecek Ya da yeterince önemliysen seni valiye iletir, o da sana onun kışını öpmeni söyler. Yani her iki durumda da, biri size onun kışını öpmenizi söyleyecek ve ben de araştırmaya devam edeceğim."

Pye kaşlarını çattı. "Hah. Senin goldan valinin neredeyse benim kadar parası var ve daha yaşlı." Kafasını kaşdı, sonra da "Bu deliyi yakalamamız ne kadar sürer?" diye sordu.

Virgil'le neredeyse burun buruna gelmişlerdi ve kadın hâlâ not alıyordu, öyle bir hızla yazıyordu ki kelimesi kelimesine aynı olması gerekiyordu.

Virgil saatine baktı, yanağını kaşdı ve sonra, "Bir haftadan fazla süreceğini sanmıyorum," dedi.

Pye başını salladı. "Pekala. Bana bu adamı bir hafta içinde getir, ben de senin kışını öpeyim." Kadına dedi ki, "Anladın mı? Bir hafta sonra kışını öpeceğim."

"Anladım," dedi. Gözleri Virgil'e kaydı: "İyi şanslar, Mr. Çiçekler. Uygun bir tören hazırlayacağım."

Virgil "Hmm" diye düşündü. Ama sonra, şerifi bir süredir Hollywood'daydı.

AHLQUIST VE VIRGIL kamyonetlerine bindiler ve Virgil şerifi otoparktan çıkarken takip etti. Virgil, Ahlquist ile birkaç kez çalışmış ve karşılıklı memnuniyet duymuşlardı. Eski bir otoyol devriyesi olan ve politikaya atılan Ahlquist muhtemelen ilçedeki insanların yarısını tanıyordu ve şerif departmanı

Hapishane, kötü olanların hepsi. Bir politikacı olarak, PyeMart sitesi ile ilgili yerel sidik yarışları hakkında her şeyi bilirdi.

Mable Bunson's Restaurant and Cheesery, Butternut şehir merkezinde otoyolun diğer tarafındaydı, iş bölgesinden göle kadar uzanıyordu ve sonra birkaç blok ötede

Su kenarında. Çatısı sivri, sağlam tuğla bir bina ve küçük bir Pencereleler, restore edilmiş bir tren istasyonu gibi görünüyordu; Virgil hostese sorduğunda buranın restore edilmiş bir banka olduğu ortaya çıktı.

Ahlquist arka tarafta, en yakındaki diğer müşterilerden birkaç sıra uzakta bir kabin buldu. Ahlquist bir burbon ve su sipariş etti, Virgil de bir Leinie's aldı ve menüyü incelemeye başladıklarında Virgil, "PyeMart için hala kavga ettiğinizi duydum" dedi.

Ahlquist, "Bunun için kavga etmiyorum," dedi. "Ama şu kesin ki bazı sorular ortalıkta dolaşıyor. Belediye başkanı buna karşıydı ama sonra genç işsizlik rakamlarını görünce çark etti ve şimdi tamamen destekliyor. Yedi belediye meclisi üyemiz var, altısı karşı ve biri lehte, ve bir şekilde zaman geçiyor ve dördü lehte ve sadece üçü aleyhte."

"Pozisyonlarını değiştirmeleri için teşvik edilmiş olabileceklerini söylüyorsunuz."

"Ben öyle demiyorum ama bazı insanlar öyle. Ve özel olarak değil. Meclis üyelerinden biri, Arnold Martin, hayatı boyunca burada yaşadı, işeyecek bir kabı bile yok. Hiç olmadı. Çıktığından beri perakendecilik yapıyor.

Liseden mezun olduktan sonra şimdi bir araba parçaları dükkanında stok müdürü olarak çalışıyor. Arnold, geçen Şubat ayında karısıyla birlikte kış tatiline çıktıklarını, arabalarına atlayıp Florida'ya gittiklerini söylüyor. Redneck Riviera. Ama

Söylentiye göre Tortola'ya gidip yelken dersleri almışlar ve bu bahar gölde küçük, güzel bir yelkenlileri varmış. Büyük bir tekne değil.

Bir tane vardı ve kullanılmıştı ama o bir yelkenli." "Araştırdın mı?"

"Tortola kısmı değil. Ama Eddie's Marine'de bir adamla sohbet ediyordum ve eski sahibinin tekne için on dört bin dolar istediğini söyledi. Adı Flying Scot, iki yaşında ve bana üst düzey bir yarış donanımına sahip olduğu söylendi. Yardımcılarımdan birini çağırdım.

eski sahibiyle konuştum ve Arnold'ın Wells Fargo aracılığıyla finanse ettiğini söyledi. *Orada* bir arkadaşım var ve Arnold'un üç yıl boyunca anlaşmanın yarısını finanse ettiğini ve düzenli olarak nakit ödeme *yaptığını* öğrendim."

"Peki bu sana ne düşündürüyor?" Virgil sordu.

Ahlquist, "Bu bana Arnold'un bir yerlerden biraz para bulduğunu ama bunu bir tekneye yatıracak kadar aptal olmadığını düşündürdü," dedi.

"Tekneyi finanse etti ve ödemeleri zuladan yapıyor."

"Bu pek de hayırsever bir davranış değil," dedi Virgil. "Belki de parayı biriktirmiştir."

Ahlquist, "Belki de bodrum kapımdaki küf İsa Mesih'in mucizevi bir görüntüsüne dönüşür, ama bundan şüpheliyim" dedi.

Bir garson masaya bir sepet ekmek bıraktı, siparişlerini aldı ve Ahlquist bir burbon daha aldı.

Virgil, "Yani küçük bir gayri resmi ekonomik yardım söz konusu olabilir ... ama bombalar bu adamlardan gelmeyecek.

Bombalar bu adamlardan *hoşlanmayan* birinden geliyor olmalı. Peki bu kim olabilir?"

Ahlquist, "Bilseydim, tavuğun dudaklarına yapışır gibi üzerlerine yapıştırdım ama bilmiyorum," dedi. "Her zaman şu ya da bu meclis üyesinin ya da ilçe komisyon üyesinin şu ya da bu işi yapmak için el altından biraz para aldığına dair söylentiler olmuştur. Doğru olup olmadığını kim bilebilir? Kanıtlamak imkansız."

"Ama bu farklı."

Ahlquist başını salladı. "Evet, öyle. Virgil, her yerdeki bu büyük mağazaları biliyorsun. Küçük bir kasabada onlardan bir sürü olursa, burayı mahvedebilirler. Tüccarların yarısını kovarsın ve

Her zaman iyi geçinen aileler ve Şehir merkezi ölüyor. Karşılığında bir sürü asgari ücretli iş bulursunuz. Şehrin iini boŐaltıyorsunuz. Bir Walmart ve bir Home Depot alabilecek kadar byktk. Canımız yandı ama kabul ettik. İnsanlar uyum sağladı. Biraz daha lüks olan PyeMart'ı da eklerseniz, insanlara uyum sağlayacak bir yer bırakmazsınız."

Başını iki yana salladı. "Bu insanların birçoğu işlerini kaybedecek. işletmeler. Geçim kaynaklarını kaybedecekler. Bazıları yüz yıldır burada, dedeleri ve büyük dedeleri

Őirketlerini kurdular. Kırgınlar, kızgınlar ve çılgınca Şeyler söylüyorlar."

"Aralarında bir bombacı olabilecek kadar çılgın mı?"

Ahlquist, "Evet, gelebileceği yerlerden biri orası," dedi. "Bir de alabalık avlayanlar var."

"Dikkatli ol," dedi Virgil.

Ahlquist ona sıırttı. "Biliyorum. Görüyorum ki tekneni srklyorsun. Her neyse, Butternut, PyeMart sitesinin yarım mil kadar arkasından geçiyor ve sonra güneye doğru büyük bir döngü yapıyor ve sonra kuzeye geri dönüp kasabaya giriyor. Bazı insanlar bu akıntının PyeMart'ın otoparkı değerli kriketlerini kirletecek. Eğer kirletecekse, bu kirletme iki mil boyunca olacaktır.

Gl. Bana söylenene göre en iyi kısmı buymuŐ. Alabalıkılardan bazıları konsey toplantılarında ğlık atıyorlardı. Tamamen kontrolden çıkmışlardı."

"Birkaç isim alabilir miyim?" Virgil sordu.

"Elbette. Sana bir liste verebilirim. Etrafta dolaşıp konuŐabileceėin insanlar." "Kıçımı ptrmek için bu işi yeterince hızlı halledeceksem listeye çok çabuk ihtiyacım var."

Ahlquist başını salladı, büyük boy üniforma gömleğinin cebini karıştırdı ve siyah bir Moleskine muhabir defteri çıkardı. "Size Şu anda iyi bir kısmını verebilirim. Gece boyunca düşüneceğim ve geri kalanını yarın vereceğim."

"Bana uyar," dedi Virgil. Kabinde biraz kaydı, esnedi ve "Senin yaşlı kadın nasıl?" diye sordu.

Ahlquist, "Konut krizinden bu yana oldukça mutsuzum," dedi. Defterine birkaç isim yazdı. "İnsanları bulabilir

Satın almak isteyenler ve satmak isteyenler var ama alıcılar kredi almakta çok zorlanıyor. Lanet olası bankalar."

Virgil, "Belki de bir süre oturup dinlenebileceği bir yer bulabilir," diye önerdi. Virgil'le birlikte birkaç kısmi akşam yemeği yemişti.

Ahlquist'in karısı; sonsuza dek başka bir yere doğru yola çıkmıştı.

Ahlquist homurdandı: "Sanki öyle bir şey olacakmış gibi. Kadın emlakçılık lisansını aldığından beri on beş dakika oturmadı. Beş yıl önce zafer günleriydi. Göl kenarındaki bir kulübeyi bir şato fiyatına satabilirdiniz. Şimdi gölün üzerindeki bir kaleyi bir baraka fiyatına satamazsın."

Virgil, "Birileri bu durumdan para kazanacak," dedi.

"Haklısın," dedi Ahlquist. "Sadece hiçbirimiz değil."

Yemeğin geri kalanını hayat hakkında sohbet ederek, bombacı ve Ahlquist'in tanıdığı deliler hakkında spekülasyonlar yaparak ve hangisinin içeri girip sonra da havaya uçurmak için hem beyne hem de güdüye sahip olduğunu konuşarak geçirdiler,

Pye Pinnacle'daki yönetim kurulu odasında. Ahlquist, "Bu zor bir soru," dedi. "Barlow ile bu konuyu konuşuyordum ve o binaya girmenin zaman, planlama ve belki de içeriden biri gerektirdiğini söyledi."

"Barlow'a böyle bir liste mi verdin?" Virgil sordu.

"Hayır ve aslında bir tane bile istemedi. O daha çok teknik bir adam, bilgisayarın ucundan bakıyor. Çapraz referanslar yapıyor.

Bu işe yarayabilir; belki de yaramayabilir. O senin gibi sosyal bir araştırmacı değil," dedi Ahlquist.

Virgil, "Ne olduğumu bile bilmiyordum," dedi.

VIRGİL hava karardıktan sonra Holiday Inn'e *geri döndü*.

Teknesindeki eşyaları boşalttı, kamyonun arkasına kilitledi, silah kasasından tabancasını çıkardı ve hem tabancayı hem de motel odasına pompalı tüfekte girdi. Bir tabanca sokakta para kadar değerliydi; o da buna katkıda bulunmamaya kararlıydı.

Yerleştğinde saate baktı, saat ona yaklaşıyordu ve Los Angeles'taki Lee Coakley'i aradı. O ve Coakley altı ay kadar bir romantizm yürüttü, ta ki bir prodüksiyon şirket, Coakley'nin bir TV filminde rol almasıyla ilgili bir film yapmaya başladı.

güneyde büyük, çok kuşaklı bir çocuk istismarı çetesini Minnesota. Coakley, yerel şerif olarak tüm olayın medyadaki yüzü olmuştu.

Yapım şirketi çekim süresince onun için Batı Hollywood'da bir daire kiralamıştı. Süre kısa bir süre önce ve Coakley tam olarak ne zaman döneceği konusunda kaçamak cevaplar vermeye başlamıştı.

Virgil aradı ve telefonu en büyük oğlu David açtı. "Selam Virg, annem bir tür toplantıda. Eve ne zaman gelir bilmiyorum."

Dişlerinin arasından yalan söylüyor, diye düşündü Virgil; iyi bir yalancı değildi. Annem bir yerlerde biriyle birlikteydi ve buna randevu dersiniz muhtemelen çok da yanlış yapmazdınız. "Tamam. Üzerinde çalıştığım bir anlaşma var, şehir dışında. Bomba gibi bir şey. Ben yatmaya gidiyorum. Yarın onu aramaya çalışacağımı söyle."

"Evet, tamam."

Virgil telefonu kapattı. Küçük sıçan. Tabii ki annesiydi. Eğer annen için yalan söylemeyeceksen, kimin için söyleyeceksin?

VIRGİL ÇİZMELERİNİ ÇIKARDI, banyodaki hariç tüm ışıkları kapattı, yatağına uzandı ve Ahlquist ile yaptığı konuşmayı düşündü. Bombacının protestoculardan bazılarıyla doğrudan bir bağı olduğu neredeyse kesindi - ya geçim kaynakları

PyeMart ya da alabalık ucubeleri tarafından tehdit ediliyor.

İkisinden iş adamlarının katil üretme ihtimalinin daha yüksek olduğunu düşünüyordu. PyeMart'a yenik düşecek bazı insanlar neredeyse bir gecede refahtan yoksulluğa geçecekti.

İşler, evler, üniversite planları, rahat emeklilikler, hepsi gitti. Bir insan ailesini korumak için ne kadar ileri gider? Çoğu insan bırakın öldürmeyi, hırsızlık bile yapmaz. Ama ailesini korumak için . . . ve tek ihtiyacın olan bir taneydi.

Ve sonra çevreciler ...

Virgil'in ekoloji bilimi diploması vardı ve kararlı bir yeşilciydi. Ancak yıllar içinde yeşil harekete başka, daha ideolojik olarak şiddet içeren yollardan gelen pek çok insanla tanışmıştı.

hareketleri -küreselleşme karşıtı protestocular olarak başlayan insanlar ya da ağaç bakıcılarının aksine ağaç dikenler, bir McDonald's'ı kırıp dökmenin iyi bir iş olduğunu düşünenler, Marx ve Greenpeace'den aynı cümlede bahseden insanlar.

Virgil'in tanıdığı en yeşil insanlar avcılar ve balıkçılardı; Ducks Unlimited ve Trout Unlimited ve Pheasants Forever ve Ruffed Grouse Society ve Conservancy ve National

Vahşi Yaşam Federasyonu ve diğerleri, paralarını ve zamanlarını ağızlarının olduğu yere koyan insanlar; ama diğerleri ...

Karışımın içinde bir yerlerde bir radikal olabilir, bir grup ideolojiyi bir araya getirmiş ve bombaların etik bir ifade olduğuna karar vermiş biri olabilir.

Evde tek başına oturan bir adam, yüzünde internetin mavi ışıltısı, dışarıdaki diğer çılgınlara karışıyor, kendini geliştiriyor ...

Yine, tek gereken bir taneydi.

UYUMADAN ÖNCE Virgil birkaç dakika Tanrı'yı ve neden bir bombacının etrafta dolaşıp insanları öldürmesine izin verdiğini düşündü,

Her ne kadar nedenini bildiğinden korksa da: çünkü insanın küçük işleri Her Şeyi Gören, Her Şeye Gücü Yeten'i pek ilgilendirmiyordu.

Bilmek. Dünyadaki herkes er ya da geç ölecekti, bu konuda hiçbir soru yoktu: tek soru zamanlamaydı ve zamansız bir Varlık için zaman ne anlama gelirdi?

Ama bir bomba sefalet getirdi. Sekiz-sekiz yaşında, ailenin etrafında toplandığı güzel ve sessiz bir ölüm, o kadar da değil.

Eyüp'ü tekrar okuması gerektiğini düşündü; Eyüp'ün pek fazla cevabı varmış gibi görünmüyordu.

Sonra kalktı, işedi, yatağa düştü ve gitti.

BOMBACI bodrumunda *oturuyordu* -bir bodrum olmalıydı- bomba yığınınına bakıyordu. Pelex'i çoktan paketlemişti, oldukça hoş bir tadı vardı: *ciddi* maço erkekler için tıraş losyonu gibi. Son patlayıcı başlıkları da paketlemişti.

biraz şişman, metalik tükenmez kalem yedeklerine benziyordu ve sonuncusu hariç tüm pilleri çoktan bağlamıştı, çünkü ondan korkuyordu: kendini havaya uçurmaktan korkuyordu.

Bu gece kendisine iki görev vermişti: İlki, şehrin su ve kanalizasyon borularını patlatmak olacaktı.

PyeMart'a ve boruyu döşemek için kullanılacak ağır ekipmana.

İkincisi . . .

İKİNCİ SALDIRI İÇİN hareketle patlayacak bir bombaya ihtiyacı vardı ve gelişmiş fünyelere erişimi olmadığı için eski bir cıva anahtarıyla idare edecekti. Bunu kullanmak için son kablo bağlantılarını yerinde, uygunsuz koşullarda, eldiven giyerek ve ağzında bir el feneriyle yapması gerekiyordu. Mümkün ama zor.

Bu hile ona biraz heyecan verdi. Eğer bir şeyler ters giderse, yüzü bombadan bir adım ötede olduğu için bunu asla bilemezdi.

Onu teşhis ettiklerinde, şaşırmayacaklar mıydı? Merak etmezler miydi?

Bunu düşünmek onu gülümsetti.

BOMBACI ince, sert ve zekiydi. Her gün, her seferinde doksan dakika spor yapıyordu. Espri anlayışı vardı, sık sık aynaya bakar ve "*Oldukça iyiyim*" diye düşünürdü.

Ama oldukça iyi olmak yeterli değildi. Zaman geçiyordu; yaşlı değildi ama yaşlanacaktı ve sonra ne olacaktı? Yirmi yıl sonra

Sosyal Güvenlik mi? Önünde çok sınırlı fırsatlar vardı ve bunları değerlendirmek zorundaydı.

Ve meydan okumanın rekabetçi bir yönü vardı: Polisleri ve federal hükümeti yenebilecek miydi? Bombalar patlamaya başladığında hepsinin geleceğini biliyordu.

Bu rahatsız edici düşünceden sıyrıldı ve son bombayı alıp elinde çevirdi. Çok, çok basit; ve bir kara parçası kadar ölümcül Benim.

Yine de pek narin değildi. Pelex'i bir top haline getirip bir golf sopasıyla vurabileceğini okumuştı ama hiçbir etkisi olmamıştı. Pelex'in Patlatma kapsülleri biraz daha hassastı, ancak on binlerce insanın evinde bulunan sıradan av tüfeği kapsüllerinden daha fazla değildi - spor malzemeleri mağazalarında bunlardan oluşan koca raflar vardı.

Hayır, parçalar bir araya getirilene kadar aslında hareketsizdi. O zaman dikkat et.

İlk birkaç bombanın her birini yapmak için saatler harcamıştı, ta ki biraz ilgi çekene kadar. Araştırmasını internette yapmış ve malzemelerini çıkardı. Gecenin bir yarısı Segen Sand & Gravel'in malzeme deposunu kırmış ve Pelex kutularını çıkarmıştı. ve patlayıcı başlık kutuları. Bunu yaptığında kan ter içinde kalmıştı, ilk gerçek suçu, kamuflej ve maskeyle kırsalda dolaşmaktı. Onca planlama ve hazırlıktan sonra ve taş ocağının girişine park eden birkaç çocuğun boynunu kırması üzerine iptal edilen bir yaklaşımdan sonra, haneye tecavüz rutin hale gelmişti. Patlayıcılar Kulübe büyük bir asma kilitten başka bir şeyle emniyete alınmamıştı.

Bomba borusunu göl kenarındaki bir kulübenin altında bulmuştu, Sahibi plastik boru döşediğinde yıllar önce atıldığı yere. Onu da gece almış ve kesilmesi için üniversiteye götürmüştü. *Bu* biraz cesaret gerektirmişti ama

O noktada kendini herhangi bir şeye adanmıştı ve kesim sorunsuz bir şekilde gerçekleştiğinde iyiydi. Eğer yakalansaydı. çit direği yaptığını söyler ve sonra da....

İlk bombaları küçüktü. Bilmek için büyük bir patlamaya ihtiyacı yoktu. Çalıştıklarını. Onları inşa etmeyi bitirdiğinde.

Kırsalda, ormanın derinliklerinde, onları gömdü ve çeşitli tetiklerle elli fit uzaklıktan ateşledi. Orada bir Duymaktan çok hissettiği gümbürtü, ama gümbürtü pudingi kanıtlamıştı: Yapabilirdi.

Bombalar işe yaradı.

Ondan sonra, bomba yapımı en önemsiz şeydi. Yaptığı her şey İnternette bulabileceği anahtarlar, Home Depot'ta bulabileceği parçalar ve malzemeler hakkında bilgi sahibi olması gerekiyordu.

Pye Pinnacle'a girmek aslında yeterince basitti, Bunu iki kez yapmıştı, bir kez provada, ikincisinde de gerçekte.

Bombanın çok erken patlaması ...

Son derece verimli çalışan büyük bir şirketin yönetim kurulu toplantılarını da aynı şekilde yürüteceğini varsaymıştı. verimlilik. Yönetim kurulu üyelerinin yan odada içki içtiklerini öğrendiğinde - Detroit gazetesi içki içtiklerini söylememişti İçki içiyordu, ama bunu yeterince açık bir şekilde ima etmişti. Her şeyden çok tiksindim, hatta hayal kırıklığından çok daha fazla tiksindim. Dünya ne hale gelmişti? Sabahın dokuzunda kokteyl mi? Hepsi mi?

İnşaat alanına yerleştirilen İKİNCİ *BOMBA*

çok, çok daha iyi. Her şey kesinlikle plana göre gitmişti. Elinde cıvata keskisi, levye, el feneri ve bomba olduğu halde şantiyenin arka tarafından gelmişti. Yay avı kamuflajı içinde neredeyse görünmezdi.

Karavanın iki kapısı vardı: kilitli olmayan bir paravan kapı ve kilitli olan bir iç ahşap kapı. İç kapıyı zorlamış, kilit yerindeki ahşabı kırmıştı. İçeride, el fenerinin ışığında bombayı kurmuştu. Gitmeye hazır olduğunda, ışığı bir kez yaktı.

ve bir güvenlik kamerasının merceğinden yansıyan görüntüyü yakaladı.

Saklamak için hiç çaba sarf edilmemişti. Eğer kızılötesinde çalışıyorsa . . .

Yüz maskesi takıyordu, bir başka standart yay avı maskesi. ama kamerayı bırakma fikrinden hoşlanmadı. Ona doğru yürüdü, arkasına geçti ve duvardan söktü. Bir kablo

Altına baktı ve bir dolaba kadar izini sürdü ve içeride, dışarı çıkan herhangi bir bağlantısı yokmuş gibi görünen bir bilgisayar sunucusu buldu.

Sunucu zemine vidalanmıştı, ancak zemin zayıftı ve onu kaldırıp hem sunucuyu hem de kamerayı dışarı taşıdı.

Geri kalanı iki dakika sürmüştü: bombayı kapının yanındaki zemine yerleştirdi, kapının etrafından dolaştı ve ardından patlatma başlığından gelen kabloları kapının altından geçirdi ve ardından kapıyı kapattı.

Anahtar bir fare kapanı idi, bir yöntem hakkında okumuştı.

Ağ. Tellerden biri yaya, diğeri de tuzağın ahşap tabanının tepesine bağlıydı. Bir parça balık misinası tuzağın tetiğinden perde kapının iç kapı tokmağına uzanıyordu. Kapı açıldığında tuzak şaklıyor, bakır telin iki ucu birbirine çarparak devreyi tamamlıyor ve *bum*.

Olan da tam olarak buydu.

Karavandan uzaklaşırken piyango olayını düşündüğünü hatırlıyordu: Kim olacaktı, kapıyı kim açacaktı?

Beton dökmek için işe alınan asgari ücretli bir pislik mi? Ya da belki bina mimarı?

Gece boyunca iz sürmüş, eğlenmiş, ta ki nehirde. Kamerayı ve sunucuyu, hırsızlık için getirdiği tüm aletlerle birlikte taşımak, nehri itmek çok zordu.

yol boyunca fırça. Bir dakika dinledi, sonra server ve kamerayı nehrin ortasına, güzel ve derin bir havuza götürdü ve karanlıkta arabasına doğru ilerledi.

TEKNİĞİ vardı, ekipmanı vardı, cesareti vardı.

Daha önceki görevleri düşünerek tekrar gülümsedi.

Bu gece belki daha da cesur olacaktı ve o bunu dört gözle bekliyordu. Karanlıkta sürünmek, kabloları bağlamak ...

Tek bir şey vardı: tek bir köpek havlarsa, oradan çıkıyordu. İlk hedef kasabanın kenarındaydı, etrafta fazla insan yoktu. O da

düşük kaliteli bir ikinci el araba galerisinin yan tarafında bir park yeri tespit etti.

Hedeften bir blok ötede. Otoparkta hiç kamera yoktu; orayı dikkatle araştırmıştı. Arabayı park edebilir, kullanılmış arabalardan biri gibi görünmesini sağlayabilir, yolun karşısına geçip ağaçların arasına girebilir ve orada biraz oturup izleyebilirdi. Sonra ağaçların arasından yürüyüp hedef arabaya kadar uzanıyor.

Ve sabahın ikisinde, kamuflaj giymiş, sırt çantasında bir bomba ve cebinde bir silahla *yaptığı* da *buydu*. O zaten öldürülmüştü ve eğer ev sahibi onu bombayı yerleştirirken yakalarsa, onu vurup kaçacaktı. Kaybedecek bir şey yok.

Gece ılıktı, Haziran başı için hava hâlâ soğuk olabilirdi; ama bu gece öyle değildi. Planladığı gibi arabayı terk etti, ağaçların arasına oturup dinledi ve izledi: küçük bir kasaba, otoyolda fren yapan ya da yola çıkarken hızlanan kamyonlar; tepede parlak yıldızlar; sessizliği bozacak sirenler ya da köpekler yoktu.

Hedef arabayı görebiliyordu, Moby Dick gibi boş arsanın karşısında duruyordu: yanındaki evden hiçbir hareket belirtisi yoktu. Yarım saat kadar bekledikten sonra arsada yavaş adımlarla ilerlemeye başladı.

O bir geyik avcısıydı, bir bakıcıdan ziyade bir takipçiydi ve nasıl yavaş hareket edeceğini biliyordu. Yüz metrelik yolu geçmesi on dakika sürdü. çok. Bir köpek olsaydı bile onu duymayacağından emindi.

Arabada tam bir dakika oturup dinledi, duyularının geceye yayılmasına izin verdi ve sonra arabanın altına, dingilin yanına kaydı. Bir geyik avcısının LED el fenerinin ucunu bantlamıştı, böylece sadece tek bir LED parlayabiliyordu: kırmızı bir LED.

Durumu gözden geçirdikten sonra, en mantıklı şeyin bombayı hidrolik hattına bantlamak olacağına karar verdi.

arabanın arkasına doğru. Karanlıkta bantla oynayarak sağlamlaşana kadar bunu yaptı. Termostat ampulünün

Doğruca aşağı sarktı, iki kez kontrol etti - yanlış yaparsa, hızla genişleyen kanlı bir hücresel madde küresi olacaktı. Ne zaman her şey yolundaydı, devre kablolarını arabadan aşağı çekti.

Birkaç ayak, onları başka bir sıvı hattının etrafına doladı, sonra devreyi tamamlayacak kabloları birbirine doladı.

Bomba canlıydı.

Arabanın altından *çıktı* ve bir kez temizlendikten sonra gece gökyüzüne, milyarlarca ve milyarlarca . . .

Orada, gecenin kokusunda, gaz ve petrol kokusunda, ölümün varlığında rahat hissettim.

"Ka-boom" diye düşündü.

HAREKET ZAMANI.

İkinci saha risk açısından o kadar büyük değildi, ancak çok daha fazla iş gerektiriyordu. Saha, şehir merkezindeki bir depo bölgesindeydi. Kasabanın arka tarafındaydı ve arabasını park edebileceği, yolun dışında, görünmeyeceği bir yer vardı. Bir çit vardı ama kesiciler yanındaydı. Yaptığı keşif gezilerinde Kameralar.

Yalnız kalana kadar trafikte zaman tuttu, dönüşü yaptı ve ağaçların arasına girdi. Dışarı çıktı ve tekrar dinledi. Hiçbir şey yoktu.

İnşaat alanı çalıların arasından arka çite iki dakikalık yürüme mesafesindeydi ama taşıması gereken yirmi iki bomba vardı ve bunlar ağırdı. Onları Duluth paketiyle beşer beşer götürdü. Çiti cıvata kesiciyle kesti ve içeri girdi.

Hedefi, PyeMart'ı beslemek için kullanılacak olan su ve kanalizasyon borusuydu.

Su borusu, inşaat sahası boyunca istiflenmişti. demetleri, beş boru yüksekliğinde, beş boru genişliğinde, bir tür mavi plastik malzemeden yapılmıştı. Kanalizasyon borusu kırmızımsı kahverengiydi ve bir tür seramik gibi görünüyordu ama yanılıyor da olabilirdi. Dört turdan sonra bombaları yerleştirdi, ardından ateşleme için beşinci bir tur yaptı
koşum takımı, piller ve kürekte kullanacağı iki bomba

ve boru döşeyici. Ağır teçhizat bombaları için fener pilleri, borular için de eski bir araba aküsü kullandı. Üç mekanik çalar saat anahtar görevi görecek. Saatler çalışmaya hazır. Bombaları bağlamayı bitirmesi neredeyse bir saat sürdü - beklediğinden daha uzun, ama planladığı sınırlar içinde: ve çok, çok dikkatliydi, çalışmasını izliyor ve yeniden takip ediyordu.

İşini bitirdiğinde, üç saati dikkatlice iki saat sonra, yani saat beş buçuğu biraz geçte çalışacak şekilde ayarladı.

Sabah. İkisinin ağır teçhizatı yok edeceğini, üçüncüsünün de borunun çoğunu mahvedeceğini düşündü. Bu konuda biraz emin değildi, bu yüzden bombaları normalde yapabileceğinden daha büyük yaptı. Çalışmaları izlemek isterdi ama bu çok riskli olurdu.

İşini *bitirdiğinde* çitin yanına çömeldi ve bir dakika boyunca düşünerek bahçeyi taradı. Bırakmış mıydı Geride bir şey kaldı mı? Teçhizatının envanterini çıkardı: her şey oradaydı. Muhtemelen ayak izleri bırakmıştır, ancak bahçenin her yerinde ayak izleri vardı ve çitin etrafı ağır toprakla kaplıydı. yabani otlar, yani polisin üzerinde çalışabileceği pek bir şey yok.

Henüz gitme, diye düşündü. Neyi unutuyorsun?

Otuz saniye sonra iyi olduğuna kanaat getirerek inşaat alanından çıktı ve arabasına geri döndü. Kamuflajını çıkardı. ceketini ve maskesini arka koltuğun zeminine attı. Bundan bir dakika sonra, trafik olmadığından emin bir şekilde tekrar yola koyuldu.

Eve arabayla gitmedi - komşuların geldiğini duyabileceğinden endişeleniyordu. Bunun yerine, Twin Cities'e doğru, I-494'teki bir gece lokantasına gitti ve kahvaltı etti.

Saat beş buçukta, bir yığın krep ve Sosis, saatine baktı, gülümsedi, gözlerini kapadı ve o gece ikinci kez kendi kendine şöyle dedi

Ka-boom.

Önce *iki parça* ağır ekipmanın *içindeki bombalar* patladı, hızlı bir sırayla, *bum ... bum*. Birkaç saniye sonra borular patladı, tüm grup arabadan gelen tek bir itici güçle ateşlendi **BOOM**.

Virgil motelin camlarının esnediğini ve takırdadığını duydu ama zar zor uyandı; yatağından baksa bir motel kapısının çarpması olabilirdi. Bunun yerine, yüzüstü yuvarlandı ve uykunun derinliklerine daldı.

Bombalar o saatte uyanık olan insanların çoğu tarafından duyuldu, ancak ekipman bahçesinde kimse olmadığından ve bahçe herhangi bir ana caddeden uzakta olduğundan ve hiçbir işyeri gerçekten Henüz kimse patlamaların nereden geldiğini tam olarak bilmiyordu, ta ki tozu görene kadar.

Yangın yoktu ama havada çok fazla toz vardı. Bir polis caddeden aşağıya, mantar şeklini almış olan toz bulutuna doğru arabasını sürüyordu ve oraya varana kadar nereye gittiğinden tam olarak emin değildi. Oraya vardığında da ne olduğundan tam olarak emin değildi. Görüyorum. Havada hâlâ çok fazla toz vardı ama oluklu demirden yapılmış ekipman binası hâlâ ayakta idi ve iyi görünüyordu.

Bahçeye bakmak için tel örgülerden aşağıya inen ve etrafa saman çöpleri gibi saçılmış boruları görene kadar ne olduğunu anlayamadı ve o zaman bile farkına varamadı

İki büyük iş makinesi hurda yığınının dönüştürülmüş, şasileri bükülmüş, motorları sökülmüş, şanzımanları mahvolmuş. Binanın arka tarafındaki iki pencerenin patladığını gördü ve dar bir sokağa baktığında, bir tabela şirketinin binasında daha fazlasının eksik olduğunu gördü.

Şerif yardımcısı şehir karakolunu aradı. Nöbetçi memur şerifi uyandırdı, o da hemen geleceğini ve Virgil'i aramasını söyledi. A Bir dakika sonra şerif tekrar aradı ve nöbetçi memura Barlow'u da aramasını söyledi.

Bir sorun olmadığı sürece sabah altıdan önce *telefon çalmaz*. Virgil uyandı, saate baktı, "Dostum ..." dedi ve telefonu açtı. Nöbetçi subay dedi ki, "Dışarıda bir bomba var.

şehir ekipman bahçesinde. Boru patlamış. Ajan Barlow yola çıktı."

"Kimse yaralandı mı?"

"Kesin olarak bilmiyorum ama sanmıyorum. Orada kimsenin olduğunu sanmıyorum."

"Oraya nasıl gideceksin?" Virgil sordu.

Nöbetçi subay ona talimatlar verdi ve o da yatağından kalkıp dünkü kıyafetlerini giydikten sonra dışarı çıktı. Sabah berraktı, gökyüzü kusursuz bir maviydi: güzel bir gündü, hava sıcaklığını saymazsak Bombalama.

Virgil oraya vardığında bir *sürü devriye arabası* ve birkaç sivil araç ekipman sahasının yanındaki yolda sıralanmıştı. O

Girişte duran şerif yardımcısına kendini tanıttı, ardından ekipman binasından geçip arka kapıdan çıktı ve şerifi, Barlow'u, birkaç sivil ve enkazı inceleyen iki ya da üç diğer şerif yardımcısını buldu.

Virgil, Barlow'a "Yaralanan var mı?" diye sordu.

Barlow başını salladı. Kamu işleri departmanından olduğu anlaşılan sivillerden biri, "Bütçemiz darbe aldı. Sigortamıza bakmam lazım. Paranın çoğunu geri alacağız ama Hepsini değil. Küreğimizi ve boru döşeyicimizi boruyla birlikte havaya uçurdu. Borunun kurtarılabileceğini sanmıyorum; tamamen mahvolmuş durumda."

Virgil mavi boru yığınının yanına gitti: bir çeşit plastik, diye düşündü. Boruların çoğu ikiye bölünmüş ve yarılmıştı.

uzunlamasına. Birisi arkasından, "Dışarıdaydım ve duydum. Sesi atom bombası gibiydi."

Ahlquist, "En azından insanların peşinden gitmiyordu," dedi.

Barlow Virgil'e şöyle dedi: "Bu yeni bir şey. Biz en az on altı ayrı patlama saymıştık ve muhtemelen bundan daha fazlası da vardır. Aşağı yukarı aynı anda patlamışlar, o yüzden

ciddi şekilde karmaşık bir ateşleme aparatı üzerinde çalışıyordu. Gittikçe daha sofistike oluyor."

"Pratik etkisi ... ne?" Virgil sivil sordu. "Eğer sigortanız varsa, sizi bir ya da iki hafta geciktirir mi?"

"Bundan daha uzun. Daha çok birkaç ay gibi," dedi sivil. "Acil ihale prosedürlerini uygulasak bile, aşılması gereken çok fazla bürokrasi var. Sonra, malzemeleri Ohio'dan getirtmemiz ve operatörleri yeni sistem konusunda yeniden eğitmemiz gerekiyor. ekipman.... Biraz zaman alacak."

"Ama bu binayı durdurmayacak."

Sivil başını salladı. "Hayır. Herkes çalışamayacak kadar korkmadıkça olmaz. İtiraf etmeliyim ki ben biraz gerginim, diğer arkadaşlar da öyle."

Bir süre *oturup* bu konu hakkında *konuştular* ve Barlow başka bir teknisyen isteyeceğini söyledi.

"Karavanda işler nasıl gidiyor?" Virgil sordu. "Bir şey buldun mu?" "Her türlü şeyi buluyoruz, sadece bizi bombacı," dedi ATF ajanı. "En azından şu ana kadar. Bir tür güvenlik sistemi varmış ama ya patlamada parçalanmış ya da bombacı onu da yanında götürmüştü."

"Yanında götürseydi, içeride biraz zaman geçirmesi gerekirdi."

Barlow başıyla onayladı. "Oldukça cesur ol. Ve sormak zorundasın, neden? Kolunun altında koca bir bombayla gizlice dolaşıyorsan, maske takarsan daha çok fark edilirsin. Öyleyse neden maske takmıyorsun?"

"Tanımlanabilecek başka bir şey olabileceğini düşünüyor musunuz?"

"Olabilir," dedi Barlow. "Belki cüssesiyle ilgili bir şey, çok şişman olması gibi, ya da belki bir engeli var, topallıyor ya da kolu yok, ya da belki altı-sekiz yaşında falan. Ama eğer o kamerayı bulamazsak ve daha önce böyle bir şey bulamadıysak, o zaman nedenini merak ediyoruz."

"Bir kamera yuvasına ne dersiniz?"

"Bir tane olmalı ama bulamıyorum," dedi Barlow. "Videonun internete aktarıldığını umuyorduk ama o kadar da karmaşık değilmiş. Görünüşe göre bir kablo aracılığıyla her yirmi dört saatte bir çevrim yapan dijital bir sunucuya besleniyordu. Kayıt cihazı hâlâ orada bir yerde olabilir ama henüz bulamadık. Şimdi bunu İş....."

Virgil etrafındaki dağınıklığa baktı ve başını salladı. "Sana iyi şanslar."

BARLOW metal binaya *doğru* ilerledi ve patlamış küreğe bakan gruptan uzaklaştılar. Barlow dedi ki, sessizce, "Dinle . . . Dün gece şerifle biraz konuştum ve senin BCA'nın altın çocuğu olduğunu söyledi. Bu iyi bir şey. Benimle birlikte. Yerel halkla hiçbir bağlantım yok. Her şeyi ben yapabilirim.

ama kimse oturup benimle peynirli makarna yiyip bana neyin ne olduğunu söyleyemez. Bu yüzden sana güvenmek zorundayım."

"Bununla çalışabilirim," dedi Virgil. "Bulduğun şeyi bana getirebilirsen "

Barlow, "On dakika içinde öğreneceksiniz," dedi.

"Güzel. Zaten konuşmam gereken bazı insanlar var, şimdi onları konuşacağım."

"Beni uyanık tut," dedi Barlow. "Karavan bombası büyük bir kırılmaydı, Gerçi kulağa korkunç geliyor, ölü adam falan. Bombacı Michigan'da denemeye devam etseydi, nereli olduğunu asla anlayamazdık. Bomba patladıktan bir saat sonra

Ankledeep İç Güvenlik ve FBI'daki adamlar. Onlar istediler Eyaletteki her Arap'ı araştırın ve yarım milyon kadar Arap var. Bu biraz daha yönetilebilir."

Virgil başını salladı. "Evet. Buralarda pek fazla Arap yok. Belki birkaç tane ama çok daha fazla Latin var."

"Sana başka bir şey daha söyleyeyim Virgil. Bu adamlar bir ya da iki bomba yapıyorlar ve bu onlara ciddi bir önem duygusu veriyor," dedi Barlow. "Onları yakaladığımızda ve sorguladığımızda bunu görüyoruz. Genellikle önemli olmaları gerektiğini düşünen insanlardır ama

değiller. Bomba patladığında, her türlü ilgiyi üzerlerine çekerler.

Her türden önemliler ... ve bırakmak istemiyorlar. Kokain gibi: bir süre sonra etkisi geçiyor ve bir doz daha istiyorlar."

Virgil, "Bana bunu tekrar yapacağını mı söylüyorsun?" dedi.

"Bu saldırı için bir yığın bomba yaptı. Bu gece bir tane daha olursa hiç şaşımam. Bir şey daha var: elinde bir binayı havaya uçurmaya yetecek kadar malzeme var. Eğer büyük bir şey yapmaya karar verirse, belediye binasını bir tuğla yığınının çevirebilir."

"Bu hiç iyi değil," dedi Virgil.

Cep telefonu numaralarını ve e-postalarını değiş tokuş ettiler ve sonra Virgil şehir merkezine, motele doğru yola çıktı.

VIRGIL filmlerde stres yaratmaya yönelik saatli bomba teorisini duymuştu -Bruce Willis okulların havaya uçmasını engellemek için New York'ta koşturuyordu- ama bu çok saçmaydı. Şimdi elinde saatli bir bomba vardı ve etraftaki en büyük uzman daha fazlasının yolda olduğunu söylüyordu.

Motelde temizlendi, temiz giysiler giydi ve Bunson's adlı restorana gitti.

BUNSON'DA, EV SAHİBESİ "Satmak istersen o gömleği alırım" dedi.

Virgil'in üzerinde en muhafazakâr müzik tişörtü vardı: America's Fence'te bulduğu eski bir Rolling Stones "Tongue". "Ben Üzgünüm, buna duygusal bir bağlılığım var," dedi Virgil. "Üçüncü karım bana boşanmak istediğini söylediğinde bunu takıyordum."

"Oh, peki, bu durumda ..." Gülümsedi ve onu göle bakan bir kabine geri götürdü.

Pastırmalı ve akçaağaç şuruplu tatlı tereyağlı kreplerden yedi; saat sekiz buçukta, ki hala çok erkendi, Davenport'u aradı Eve. Davenport telefonu açtığında, "Umarım bu lanet olası bir acil durumdur," dedi.

Virgil, "Adam aynı anda en az on altı bomba patlattı ve kim bilir ne kadar eşyayı harap etti," dedi. "Bana söylenenlere göre

atom bombası patlıyor."

"Ah, Tanrım. Anlat bana."

Virgil onu bilgilendirdi ve işi bittiğinde Davenport "Medya var mı?" diye sordu.

Virgil, "Medyamız vardı ve şimdi çok daha fazlasını alacağız," dedi. "Bu şey gerçekten patlıyor, eğer keskin zekamı mazur görürseniz."

"Şerifle konuşun, bir basın toplantısı düzenleyin, ilerleme kaydettiğinizi ve tutuklamalar beklediğinizi vurgulayın. Elinizde bir tür adli kanıt olduğunu. Eyaletler arası olması nedeniyle katilin federal mahkemede yargılanabileceğini ve idam cezası alabileceğini söyleyin. Ceza. Bombacıya saklanması, dikkatli olması ve düşünmesi için bir sebep verin. Biraz zaman kazanmaya çalışın."

"Bir yarışma. İyi fikir," dedi Virgil. "Şerif televizyon rutinini seviyor. Bunu organize etmesini sağlayacağım."

"Bombardıman uçaklarıyla pek işim olmadı ama bu Barlow Sanki ne dediğini biliyor gibi ve gördüğümüz diğer ucubelere benziyor. Hoşlarına gidiyor. Bu adamı yakalasanız iyi olur, Virgil."

"Onu yakalayacağım. Sadece belediye binasının hâlâ ayakta olacağını garanti edemem," dedi Virgil. "Yarın konuşuruz."

VIRGIL AHLQUIST'İ ARADI-Şerif hala dışarıdaydı.

ve ona Davenport'un basın toplantısı fikrinden bahsetti. Ahlquist bu fikrin üzerine atladı ve bunu ayarlayacağını söyledi.

"Sabahtan beri listenizin geri kalanı üzerinde çalışıyorum. Bunu size basın toplantısında vereceğim," dedi Ahlquist. "Ya da uğrayabilirsin her zaman."

"Dışarısı çok karışık, değil mi?" Virgil sordu. "Ah, evet. Daha da kötüleşecek mi?"

"Barlow öyle düşünüyor," dedi Virgil.

VIRGIL, Ahlquist'in bir gece önce kendisine verdiği irtibat listesini çıkardı. Ahlquist ilk olarak PyeMart'a karşı oy kullanan üç belediye meclis üyesinden biri olan Edwin Kline ile konuşmasını önermişti.

eczacı. Ahlquist, Kline'ın yirmi yıldır belediye meclisinde olduğunu ve on iki yıldır da belediye başkanlığı yaptığını ve tüm kişilikler. "İlaç satıcısı olduğu için insanlar onunla bir doktorla konuşur gibi konuşuyor. Kafalarından neler geçtiğini biliyor."

Virgil, Kline'ı Ana Cadde'deki eczanesinde bulmuş. kendisi, tek bir müşteri için birkaç hap sarmayı bitirene kadar iki dakika bekledi ve sonra onu arka odadaki bir ofise kadar takip etti.

Kline ellili yaşlarının sonunda ya da altmışlı yaşlarının başında, parlak çerçevesiz gözlükleri ve yumuşak oval bir yüzü olan yaşlı, kel bir adamdı. Bir doktor gibi beyaz bir ceket giymişti ve Virgil'e ahşap bir döner sandalyeyi işaret etti

On dokuzuncu yüzyılda bir gazete ofisinden alınmış olabilecek bir sandalyede otururken, masasının arkasında benzer bir sandalyede oturuyordu.

"Kasabada oldukça çılgın insanlar var ve hepsini tanıyorum - evet, ben de onlardan biriyim - ama hangisinin bunu yapacak kadar çılgın olduğunu bilmiyorum" dedi.

"Bunu tam olarak nasıl soracağımı bilmiyorum," dedi Virgil, "ya da etik nerede devreye giriyor ... ama tüm bu öfkeli insanlar arasında hangilerinin anti-psikotik kullanıyor olabileceğini biliyor musunuz? Ya da kimler kullanmalı?"

"Mmm." Uzun bir tereddüt. "Biliyor musun, muhtemelen Size bu bilgiyi vermem etik değil. mahkeme celbi alabilir. Aramızda kalsın ama onlardan birinin bombacı olduğunu düşünseydim size söyledim. Ama benim bildiğim, bu tür ilaçları alan insanlar tüm bu olaylara dahil. Sanırım yansıyan bazı öfkeleri topluyor olabilirler.... Öğleden sonra tekrar gelmek istersen, Eğer nereden aldığınızı söylemezseniz, bir liste hazırlayabilirim."

"İsterseniz Şerif Ahlquist'in size bir liste vermesini sağlayabilirim. Herhangi bir soru olursa, sadece kışınızı korumak için mahkeme celbi," dedi Virgil.

Kline, "Bu en iyisi olabilir ama ben listeyi hazırlamaya başlayayım," dedi. "Walmart'a gidip onları da kontrol etmelisin. Artık benden çok daha fazla hap sarıyorlar."

Virgil ona kızgın insanlar arasında en çok kimin için endişelendiğini sordu. Kline bir an düşündükten sonra, "Şey, onlardan yaklaşık üç tane var. Ve lanet olsun, şimdi, bu kasabada yaşamak zorundayım, bu yüzden bu seninle benim aramda olmalı."

"Sorun değil," dedi Virgil. "Kimsenin isimlerin nereden geldiğini bilmesine gerek yok."

Kline masasının çekmecesini açarak bir paket Marlboro çıkardı ve "İnsanların beni sigara içerken görmesine izin veremem. Günde sadece birkaç tane içiyorum. . . . Bu taraftan gelin." Virgil'i ofisten dışarı çıkardı, bir depodan geçirdi, bir iç merdivenden çatıya çıkardı, burada dört sandalye, bir şemsiye ve iki ayak yüksekliğinde bir ofis buzdolabı Güverte.

Kline bir sandalye çekti, sigarasını yaktı, bir ciğer dolusu duman üfledi ve şöyle dedi: "İlk sırada Ernie Stanton var. Ernie bir taşralı, çalışkan biri. Belli etmez ama zekidir. Hiçbir şeyi olmadan başladı ve şimdi iki hızlı yağ değiştirme yeri var. Ernie'nin yağı. O zaman yaralandı Walmart geldi. Lube Express diye bir şeyleri var. Ama Ernie daha hızlı ve bir o kadar da ucuz, bu yüzden sakatlandı ama dayandı. Bilmiyorum. PyeMart'ı geçebileceğini sanmıyorum. Öfkeli bir adam, bir avcı, silahları falan var ve otuz yılını tırmalayarak geçirmiş. Bir sürü külhanbeyi işi yapmış. Dinamiti biliyor olabilir. Geçim kaynağını kaybedecek. Her şeyini kaybedecek."

Virgil ismi not etti. Kline'ın iki tane daha vardı, ikisi de İş adamları. Don Banning, iş kıyafetleri satan bir giyim mağazası işletiyordu; o da Walmart'tan zarar görmüştü, ancak Walmart'ın satmadığı markalar, biraz daha yüksek kaliteli ürünler. "Anladığım kadarıyla PyeMart onunla aynı markaları taşıyor. Fiyatları eşleştiremeyecek," dedi Kline.

Kline'a göre en az olası olanı, Book Nook'u işleten Beth Robertson adlı bir kadındı. "Gittiğini söylüyor. Noel'i atlatmaya çalışacak. bahar-ama sonra dışarı çıkıyor. Ama bu konuda deli gibi kızgın. Kitapçı onun hayatı. Bu soğuk kabulleniş, satmayı planlamak ve bu kızgın çığlık atan öfke arasında gidip geliyor. Ölümcül kanser olduğunu yeni öğrenmiş birini izlemek gibi. Mesele şu ki, yeterince deli ama bırakın bomba yapmayı, çekiç bile kullanabileceğini sanmıyorum. Bir somun ve civatanın nasıl bir araya geldiğini anlamayan türden biri."

"Başka var mı?" Virgil sordu.

"İşte ben buradayım," dedi Kline. "İşim bitti. Emekli olacağım, hâlâ biraz para kazanabiliyorken dükkânı satacağım. İyi bir yerim var, belki birileri burada yapabilecekleri bir şeyler düşünür."

"Bunu duyduğuma üzuldüm," dedi Virgil.

"Hiçbir şey sonsuza dek sürmez," dedi Kline. "Büyük çocuklarla boy ölçüşmem."

ve bunun kötü bir şey olduğundan bile emin değilim. İnsanlar ilaç için zaten çok fazla para ödüyor. Ve benim çocuklarım Gitti, dükkânla ilgilenmiyorlar ve benim de biraz param var. Sanırım karım ve ben şehre taşınabiliriz. Bir daire alır, tiyatroya falan gideriz. Bir süre işe yaramaz ihtiyaçlar oluruz. Sonra da ölürüz."

Virgil, "Bir belediye meclis üyesi olarak ... PyeMart imarıyla ilgili bazı olağandışı oy değişiklikleri olduğunu fark etmiş olabilirsiniz" dedi.

Kline homurdandı ve burnundan duman çıktı. "Şaka mı yapıyorsun? Bunu nereden duydun?"

"Bilirsin işte... etrafta."

"O çocuklar satın alındı, olan bu," dedi Kline. "En azından üçü. Dördüncüsü PyeMart'ın iyi bir fikir olduğunu düşünüyor: çocuklar için iş ve düşük fiyatlar. Onu satın almak zorunda değillerdi. Diğer üçü, Pat Shepard, Arnold Martin, Burt Block ... şey, onlar tam olarak arkadaşlarım, ama onları uzun zamandır tanıyorum. Ve söylemeliyim ki, parayı alırlardı. Onlarla ilgili son sözüm bu. Parayı alırlar. Bunu kanıtlayabileceğinizden şüpheliyim."

"Onlarla konuşmam gerekecek," dedi Virgil. "Hedef olabilirler."

"Belediye başkanını sormadınız. Geraldine." "Ne olmuş ona?"

"Geraldine muhtemelen tüm anlaşmanın çantacısıydı. Çanta kadın. Diğerlerini buna ikna eden oydu. O açgözlülüğün kişileştirilmesi," dedi Kline. "Belediye başkanı olarak veto hakkı vardı ve onu geçersiz kılmak için beş oy gerekiyordu. Ama bu değil ne olduğunu."

"Yeni bir ev mi aldı?" Virgil sordu.

"Hayır, öyle bir şey değil. O aptal değil. Sana ne söyleyebilirim Şüpheli, benim teorim. Kocasının sezonluk bir işi var, golf arabaları kir alıyor ve bazılarını satıyor."

Virgil, "Bu her gün yapılan bir iş değil," dedi.

Kline, "Bu da alışılmadık bir durum değil," dedi. "Muhtemelen her büyük şehirde bunlardan birkaç tane vardır, araba kiralama işletmeleri. Bu golf sahaları var, hafta sonu turnuvaları var ve Dave Gore'dan kiralyorlar. Duyduğuma göre her hafta sonu bir turnuvaya hizmet veriyormuş. Bu yasal bir iş."

"Peki senin teorin ne?" Virgil sordu.

"Bu sadece saçmalık olabilir. Ama: İki hafta önce Şehirlerdeydim ve eski bir çekmeceyi bırakmak için Goodwill mağazasına uğradım," diyor Kline. "Orada bir PyeMart var ve ben tam çıkarken, bir PyeMart çalışanı park alanından geçerek geldi. yepyeni bir golf arabasına benziyordu."

"Hmm."

"Ben de öyle dedim: Hmm. Wikipedia, ABD'de iki bin dört yüz PyeMart mağazası olduğunu ve yaklaşık bin diğer ülkelerde yüz. Eğer yeni bir golf arabası aldıysanız Sadece on dükkândan birini açıp Dave aracılığıyla satın alsaydık, küçük bir miktar para ederdi. Neredeyse görünmez. Sadece bu da değil, eğer PyeMart iseniz, golf arabalarınız ve hatta bir işletme zararınız bile olur."

"Kanıtın var mı?" Virgil sordu.

"Kanıt mı? Tek bildiğim bir PyeMart mağazasının önünden geçerken aklıma gelen bir fikir." Kline sigarasını söndürdü ve çatıdan dükkânın arkasındaki sokağa doğru fırlattı. "Geri dönmeliyim. Kim bilir, belki bir müşteri içeri girer."

Ayağa kalktılar ve Virgil binanın tepesinden göle doğru baktı. Rıhtımın birkaç yüz metre açığında tek bir yelkenli seyir halindeydi ve Virgil, "Bu, uh ... değil mi?" diye sordu. Elindeki hafıza, ismi buldu. ". . . Arnold Martin, değil mi?"

Kline yelkenliye baktı ve "Hayır. Arnold'un teknesi bunun yarısı kadar diyebilirim."

Virgil aşağı indiğinde Kline'a zaman ayırdığı için teşekkür etti ve Kline "Yardımcı olabildim mi?" diye sordu.

Virgil, "Bilirsiniz, eğer bir polisseniz belediyede yolsuzluk olasılığı her zaman ilginçtir," dedi. "Ama bu PyeMart değil

Bir şeyleri havaya uçuran destekçiler. Şehirdeki dolandırıcılar değil. Konsey. Muhtemelen etrafta dolaşıp bana bahsettiğiniz insanlardan bazılarıyla konuşacağım."

"Listenize bir isim eklememe izin verin: Larry Butz. O alabalıkçılardan biri. PyeMart'ı ne şekilde olursa olsun durdurmamız gerektiğini açıkça söyledi.

olabilir. Bu bir belediye meclisi toplantısındaydı ve Geraldine hemen üzerine atladı ve 'Bunu demek istemedin; biz burada medeni insanlarız' gibi bir şey söyledi. Butz da 'Ciddiydim' dedi. Yapabileceğimiz her şeyi yapmalıyız. "

"İyi adam mı? Kötü adam mı?"

"Kötü bir adam değil. Ama çok çeşitli anti-depresyon ve anti-anksiyete hapları aldığını biliyorum. Bazı sorunları var."

"Bunun için teşekkürler," dedi Virgil. "Daha sonra uğrayıp listenin geri kalanını alacağım."

Kline, "Bana bir mahkeme celbi getirin ve Walmart için de bir tane getirin," dedi. "İnsanların benim bir muhbir olduğumu düşünmelerini istemiyorum."

Virgil'in bir sonraki durağı belediye binasıydı ve burada en küçük yasal yatak odası büyüklüğünde bir ofisi olan Geraldine Gore ile konuştu. Sadece bir masa, dört dosya dolabı, iki ziyaretçi koltuğu için yeterli alan vardı,

ve bir Amerikan bayrağıyla onu iki sandalyeden birine oturttu ama onu gördüğüne pek de sevinmiş görünmüyordu.

Gore kısa boylu ama geniş bir kadındı, bir hokey diskini fazla hareket etmeden durdurabilecek türdendi. Mousy kahverengi kaşlarının üzerinde sert eflatun saçları ve şüpheli mavi gözleri vardı.

"Size söylemeliyim ki, bunun ne hakkında olduğu hakkında hiçbir fikrim yok" dedi.

Virgil kaşlarını yukarı kaldırdı: "Şey, yeterince basit görünüyor. Siz PyeMart'ı onayladınız, pek çok insan bunun kasabaya zarar vereceğini düşünüyor. ve çevresi."

"Bu saçmalık," diye tersledi. "Ne olmuş yani?"

Kaşlarını çattı: "Ne demek, ne olmuş yani? Biz çevresel etki beyanları, ekonomik çalışmalarımız vardı-"

Virgil, PowerPoint'e dönüşme tehlikesi olan konuşmayı yarıda kesti Sunum. "Yani, insanların düşündükleri saçma olabilir ama

Yine de öyle düşünüyorlar. Görünüşe göre içlerinden biri bu konuda o kadar kızgın ki insanları öldürüyor. Potansiyel bir hedef olarak, bu konuyu açıklığa kavuşturmak için oldukça endişeli olacağınızı düşünüyorum."

"Ben hedef değilim-"

"Bunu bombacıya söyle," dedi Virgil. "PyeMart'ı durdurabilecek tek kişi sensin, eğer şehri veto etseydin

konseyin imar değişikliğini onaylaması. Sen yapmadın. Federaller Bombacı muhtemelen bir sonraki bombasını hazırlıyor ve hedefini düşünüyor. Aramızda kalsın, elindeki tüm patlayıcıyı tek bir bombaya koyarsa, belediye binasını

Flinders."

"Flinders?"

"Bilirsin işte. Parça parça."

"Bu saçmalık." Aniden gerilerek ofisinin etrafına bakındı. "Bu bina ... bu bina ..."

Virgil, "Bayan Gore, bu Pelex patlayıcı taş ocaklarında kullanılır," dedi. "Katı kayayı *çakı*la dönüştürür."

Bir süre ona baktıktan sonra şöyle dedi: "Konuşmanız gereken iki kişi Ernie Stanton ve Larry Butz. Bu konuda tamamen mantıksız davranıyorlar. Size adreslerini verebilirim."

"Onları zaten aldım," dedi Virgil. "Başka kim var?"

VIRGİL, daha önce sahip olmadığı dört isimle oradan *ayrıldı*:

Toplamda sekiz isim; ama Kline'ın bahsettiği tüm kişilerin isimlerini vermişti.

Stanton'la başlamaya karar vermişti ve başka bir bomba patladığında kamyonetine doğru yürüyordu.

VIRGİL geçmişte bomba benzeri cihazların patladığını *duymuştu*. Ordudaki Subay Aday Okulunda, beton bir siperin içinde dururken ahşap bir direğe dört el bombası atmış ve daha sonra eğitim birliğinin diğer üyeleri daha fazlasını atarken kalın bir pleksiglas perdenin arkasından izlemişti. Ayrıca bir M203 bombaatardan birkaç mermi atma fırsatı da bulmuştu.

Bomba patladığında -yakınlarda bir yerdeydi ve arkasındaydı- ne olduğundan hiç şüphesi yoktu. Döndü ve insanları gördü. İki blok ötedeki bir sokak boyunca koştu, kamyonetine bindi ve aceleyle o yöne gitti.

Köşeyi döndüğünde gördüğü ilk şey, yarısı dumanlar içinde kalmış, harap olmuş beyaz bir limuzindi. Limuzin sokakta yan duruyordu ve kapıcı üniformasına benzeyen bir adam elleri ve dizleri üzerinde sürünerek limuzinden uzaklaşmaya çalışıyordu.

Virgil patlama bölgesinin dışına olabildiğince yaklaştı, park etti ve limuzine koşup içine baktı. Boştu; onu bulmak Göğsünden bir kaya parçası kalkmış gibiydi. Koyu renk üniformalı adam kaldırıma ulaşmıştı ve yuvarlanıp oturdu elleriyle kulaklarını kapattı.

Virgil aceleyle adamın yanına gitti -şimdi sirenler çalışıyordu ve ona doğru geliyorlardı- oturdu ve adama "Şoför sen misin?" diye sordu.

"Arabama ne yaptıklarına bakın," diye inledi adam. "Pye ve yardımcısı nerede?"

"Americİnn'in aşağısında. Ben de tam onları almaya gidiyordum," dedi şoför. Arabaya bakıyordu. "Bunun tamir edilmesine imkân yok."

Virgil arabaya baktı: Bombanın aracın küçük bagajında olduğunu ve bagajın arka üçte birlik kısmının çoğunu havaya uçurduğunu düşündü. Ortadaki üçte birlik kısım hâlâ oradaydı ama tüm camlar patlamış, koltuklar sökülmüş ve sürücü bölümünün arkasına doğru fırlamıştı. Sürücünün arkasında oturan herhangi biri ölebilir ya da ağır yaralanabilirdi.

"Sanırım haklısın," dedi Virgil. "Umarım sigortanız vardır."

Sürücü, "O benim bebeğimdi," dedi.

"Bir tane daha alacaksın," dedi Virgil. "Çok daha kötüsü de olabilirdi."

Şoför dedi ki, "Evet, nasıl biliyor musun? Aman Tanrım, iki blok ötedeki caddede durdum, çocukların okul gezisine gitmesine izin verdim. İlkokuldan küçük çocuklar, kütüphaneye gidiyorlarmış gibi görünüyorlardı. Eğer o patlasaydı. onları."

Gömlekli ve kravatlı zayıf bir genç adam koşarak geldi, birkaç adım ötede durdu, bıyıklarının altından onlara baktı, fotoğraf makinesini çıkardı ve arka planda harap limuzin dururken şoförle Virgil'in birlikte otururken fotoğrafını çekti. "Ben *Clarion Call*," dedi son birkaç basamağı koşarak çıkarken. "Harvey, bomba patladığında ne düşündün?"

"Hey, lanet olası suç mahallinin her yerinde dolaşıyorsun," dedi Virgil. "Geri çekil."

"Sen de kimsin?" diye sordu muhabir.

"BCA'danım," dedi Virgil.

"Ah, Flowers. Herhangi bir ilerleme kaydettiniz mi?"

Bir şerif yardımcısı koşarak geldi, arabaya şöyle bir baktı ve muhabire "Larry, defol git buradan" dedi.

Muhabir geri çekildi ve kamerayı tekrar çıkardı. Ve Milletvekili Virgil ve şoföre yaralı olup olmadıklarını sorduğunda Virgil "Daha yeni geldim, BCA'danım" dedi.

Polis etkilenmişti: "Evlat, buraya aceleyle gelmişsin, ha?" Başka bir araba yaklaşırken ayağa kalktı ve bağırdı: "Sokağı kapatın. Trafiği yönlendirin. O insanları buradan uzak tutun."

Virgil Barlow'u aramak için şoförden izin aldı. "Bombanın patladığını duydun mu?"

"Ne?"

Virgil ona durumu anlatınca Barlow, "Bölgeyi dondursunlar. Beş dakika içinde orada olacağım."

Virgil ilk yardımcısına haber verdi, sonra bir itfaiye aracı geldi, bir tane daha, bir ambulans ve iki ya da üç polis daha. Arabalar. Tüm alan yanmış katran ve sızan yağ kokuyordu; benzin yok gibiydi. Virgil şoförün yanına gitti.

adının Harvey Greene olduğunu söyledi. Greene limuzini evinde tutuyormuş. "Evin hemen yanına park ediyorum."

"Şehirdeki tek beyaz limuzin siz misiniz?"

Greene, "İlçedeki tek beyaz limuzin benim," dedi. "Bazıları balo için falan geliyor ama burada bir tek ben varım."

"Bagajınıza girmek ne kadar zor olabilirdi ki?" Virgil sordu.

"Bagajımda olduğunu sanmıyorum," dedi Greene.

"Öyle mi? Bana öyle geliyor ki-"

Greene başını salladı. "Birincisi, benim bilmediğim hiç kimse arabama dokunamaz. Ben içinde değilsem, kilitlidir. Eğer bagajımı karıştırsaydı, duyardım. O bebeği evimin hemen dışına park ediyorum.

yatak odası. İkincisi, dışarı çıktığımda ilk yaptığım şey, bir sprey şişesi ve bir bezle arabanın etrafında dolaşmak ve onu silmektir.

Bagajda kimsenin olduğuna dair bir işaret yoktu."

"Eğer anahtarı varsa-"

"İki anahtar var. Biri hala kontakta, diğeri de Konsol. Bu sabah gördüm: Her zaman yedeğimin olduğundan emin olmak için kontrol ederim, böylece aptalca bir şey yaparsam kimseyi asmam ve

Cebimdekini kaybettim. Her kimse, bombayı dün gece koymuş olmalı: Dün öğleden sonra Bay Pye'in geliyor."

Kızıl saçlı kadın şerif yardımcısı O'Hara arabanın etrafında dolaşarak arabaya baktı, sonra Virgil ve Greene'e doğru ilerledi ve elini Greene'in dizine koydu: "İyi misin, Harvey?"

"Evet, ben iyiyim."

"Peki sen ne düşünüyorsun?" Virgil sordu. "Bu nasıl oldu?"

"Sanırım birisi elinde bir bomba ve koli bandıyla evime gizlice girmiş ve onu arka aksa ya da aşağıda başka bir yere bantlamış. Arabanın *altına* hiç bakmadım. Belki de bakmalıyım," dedi Greene.

Virgil onun sırtını sıvazladı. "Sen oldukça zeki bir adamsın, Harvey. Sanırım haklısın. Bakalım federaller ne diyecek. bu konuda."

VIRGİL ayağa kalktı ve O'Hara, "Bombacı yolunu biliyor. Harvey kasabanın dışında yaşıyor ve orada pek bir şey yok. Eğer görüldüyse, dışarıdaki insanlar hatırlayacaktır."

"Bana muhtemelen görülmediğini düşündürüyor."

O'Hara başını salladı. "Neden o boruları havaya uçurdu? Bu hiçbir şeyi durdurmaz."

Virgil, "Eğer bir cevap bulursan bana haber ver," dedi.

Barlow geldi, arabaya baktı ve Greene'in muhtemelen haklı olduğunu kabul etti - bomba bagajda değil arabanın altındaydı. En arka koltukta oturan biri olsaydı, buharlaşırdı.

Barlow olay yeri teknisyenlerinden birini inşaat karavanında bırakmış, diğer teknisyen ise şehir bakım bahçesinde çalışmıştı. Şerif geldiğinde, bombalanmış karavanı korumak için iki şerif yardımcısı istedi ve aldı ve teknisyene limuzinde çalışması için şehre gitmesini emretti.

Greene'e, "Burayı düzene sokar sokmaz, evine gidip arabayı park ettiğin yere bir göz atacağız. Orası da başka bir suç mahalli olacak. Dışarıda kimse var mı? Karınız . . . ?"

"Artık evli değilim," dedi Greene. "Ve şimdi işsizim" diye ekledi.

BOMBANIN ÇEVRESİ bir sirke dönüşmüştü: yüz kişi izlemek için toplanmıştı ve daha fazlası geliyordu. Caddenin karşısında bir pizzacı vardı ve dilimler elden ele dolaşmaya başlamıştı. Sonra Pye asistanıyla birlikte geldi ve Barlow onları bir şerif yardımcısıyla tartışırken görünce Virgil'e "Sen Pye ile benden daha iyi başa çıkabilirsin. İyi bir adam ol ve gidip onunla konuş."

Virgil yanına gitti ve yardımcısına, "Bırak geçsinler, olur mu? Benim sorumluluğum."

Pye içeri girdi ve kısık bir sesle, "Teşekkür ederim. Ve teşekkür ederim iyi ki o arabada değildim. Bu benim tüm mutlu saatlerimi mahvedebilirdi."

Virgil ona bildiklerini anlattı, ki bu pek fazla bir şey değildi. "Barlow muhtemelen sana f ny  hakkında bir şeyler söyleyebilir ama seni öldürmeye çalıştıklarını görebilirsin dostum."

"şaka yapmıyorum." Pye alt dudağını üst dişleriyle birkaç kez taradı, düşünceli bir şekilde patlama bölgesine baktı ve sonra arkadaşına şöyle dedi

"Pye, Flowers ile bir dakika konuşup arazinin durumunu öğrendikten sonra ne olursa olsun bu canavarı avlamaya karar verdi. aldı."

Steno ile not aldı ve Virgil "Kitap mı yazıyorsun?" diye sordu.

"Bay Pye'in söylediği her şeyi not ediyorum," diye cevap verdi kadın. "Bu mümkün mü?" Virgil sordu.

"Zar zor," dedi.

"Hepsini alsa iyi olur," dedi Pye. "Ona yeterince ödeme yapıyorum." "Zar zor," dedi.

BARLOW, Pye'in sakinleştiğini *görünce* yanına geldi, başını salladı ve şöyle dedi: "Patlatıcıdan iz yok ama adam daha sofistike. Cıvalı bir anahtar ya da yuvarlanan bir top, hatta belki de bir tür ivmeölçer kullanmış olmalı. Öyle bir şey ki hareketle harekete geçerdi. Bir fare kapanı ya da zamanlayıcı değil."

"İzini sürebilir misin?" Pye sordu.

Barlow başını salladı: "Bu oldukça yaygın bir şey. Mesele şu ki, elli yıllık bir termostattan cıvalı bir şalter alabilir, onu bir boru bombasına bağlayabilir ve araba yeterince büyük bir çarpma, cıva temas noktalarına fırlar ve bum!"

Virgil, "Bu, adamın Bay Pye'in bugün Greene'in limuzininde olacağını bildiğini varsayar ki bunu bilmesi mümkün değil. en erken d n öğleden önce.  retmek zorundaydı. ve şafaktan önce bombayı yerleştirmek. Yani on iki saatten az vakti mi vardı? Greene'in nerede yaşadığını ve arabaya nasıl yaklaşacağını bilmeliydi."

"Kesinlikle yerel bir adam," dedi Barlow. "İyi istihbaratı olan zeki bir adam." "Belki de birden fazladır," diye önerdi Pye.

"Hiç sanmıyorum," dedi Virgil. "Fındıklar salkım halinde gelmez. Sadece üzümler olur."

Pye asistanına, "Bunu söylediğimi not defterine yaz. Üzüm-fındık olayı."

PYE arabaya daha yakından bakmak istedi ve Barlow, "Sizi oraya götüreceğim ama yardımcınızın gelmemesini tercih ederim. Ben götürürüm. nezaketen sizinle konuşmak istiyorum ama yazılı bir şey istemiyorum. Mahkemede yanlış sıfat kullandığım için çapraz sorguya alınmamla sonuçlanacak."

Pye kabul etti ve arabaya doğru yürüdüler ve kadın Virgil'e "Sen uzun bir su içimisin?" dedi.

"Kendi başına bir dondurma külahından farkın yok," dedi Virgil.

"Pye için çalışarak ne yapıyorsun?"

"Bu işi para için yapıyorum," dedi. "İlgi çekici değil."

Virgil, "İlgisiz' yerine 'ilgisiz' dediğini fark ettim," dedi.

"Çünkü en az sekizinci sınıf eğitimim var," dedi. "Ve Willard bana gramerim için para ödüyor."

Virgil, "Yılda bir milyon dolar için bunu yapmazdım," dedi. "Ben de yapmazdım," dedi.

Virgil: "Sen ciddi misin?"

"Evet. Ona hayatımın üç yılını satıyorum," dedi. "Bana bir nokta iki ödüyor, bu da devletten sonra yılda yaklaşık yedi nokta iki eder. ve federal, artı tüm masraflar. Bunun için onu takip ediyorum. Her yerde, söylediği her şeyi kelimesi kelimesine not edin ve ona hem orijinal metni hem de cilalanmış bir anlatı sağlayın. Bir yıl içinde, sakladığım bir paket olacak. Sonra da her şeyi anlatan bir kitap yazacağım.

ve başka bir bohça yap."

Virgil, "Sanırım bu bir plan, ancak pek çok insanın kısa boylu şişman bir adam hakkında her şeyi anlatan bir kitap okuyacağından emin değilim," dedi.

"Otuz iki milyar doları olan kısa boylu şişman bir adama ne dersin?" "Belki," dedi Virgil. "Ben şahsen satın almazdım."

"Madem kitabımı almayacaksın, neden bu akşam bana bir margarita ısmarlamıyorsun?"

"Kimi isteyeyim?"

"Marie Chapman. Americİnn'de on dokuz numaralı oda." Saat yedi civarında, Pye akşam yemeğini bitirdikten hemen sonra çıktığını söyledi.

"Bana sekize kadar süre ver."

"Gözlerin yeşil mi kahverengi mi?" Virgil sordu.

"Vücut sıcaklığıma bağlı," dedi. "Isındıkça daha yeşil oluyolar."

İKİ DAKİKA DAHA KAVGA ETTİLER, birbirlerine film repliklerini denediler-

"Serin bir çöl esintisi gibi gidiyorum buradan," dedi.

dedi, Pye onlara doğru geri döndüğünde ve sonra Virgil kalabalığın arasında dolaştı. Bombalar hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Etrafta eğilmiş bir tekerleğe bakmak ne bir ipucu ne de bir bombacı ortaya çıkaracak gibi görünmüyordu. Kalabalığın farklı bir hikâye olabileceğini düşündü.

Bombacının sonuçları kontrol etmek için orada olma ihtimali vardı.

Bu yüzden, yüzlere bakarak, ürkeklik, suçluluk ya da yanlış türden bir heyecan belirtisi arayarak lastik boyunluların arasından geçti. Uzun boylu bir

"Sen Çiçek misin?" diye sordu parlak kırmızı yüzlü, şişman bir adam. "Benim," dedi Virgil.

"Adınızı bu sabah gazetede gördüm. Bunu kimin yaptığına dair bir fikrin var mı?"

"PyeMart'ı durdurmaya çalışan birileri olmalı," dedi Virgil. "Ya mali nedenlerle ya da nehre akan sudan rahatsız olan birileri."

"Ya da sadece Pye'dan nefret eden biri," dedi adam. "Şu kısa boylu şişman adam, değil mi?"

"Bu o."

"Bana yirmi milyar dolar gibi görünmedi," dedi adam. "Otuz iki milyar. İyi bir otoriteden duydum," dedi Virgil.

Postane üniformalı bir adam, "Bu kadar parayla eğlenebilirsin. Vegas'a git."

"Kendi jet uçağınızla Vegas'a gidin, sonra da tüm şehri satın alın," dedi şişman adam. "Fahişeler falan."

Koşu şortu ve kesik sweatshirt giymiş bir kadın, "Bu sadece nehirdeki akıntı değil. Nehir göle dökülüyor ve eğer gölü kirletirseniz ... kasabanın varoluş nedeni ortadan kalkar."

Şişman adam, "Biraz benzin, biraz petrolden bahsediyorlar. Muhtemelen marinalardan göle daha fazla gaz ve petrol sızıyordur. o otoparktan alabileceğinizden daha fazla."

"Kirliliğe inanmıyorsun, ha?" Virgil sordu.

Şişman adam omuz silkti. "Evet demiyorum, hayır da demiyorum. Diyorum ki, o park yeri muhtemelen nehirden yarım mil uzakta. Tüm kamyonların tekneleri boşaltmak için göle inmesi ve teknelerin kalkması nasıl eşit olabilir anlamıyorum. . . Sadece söylüyorum."

Kadın Pye'a bakarak, "Biraz şişman bir adam olduğu kesin," dedi.

Şişman adam Virgil'e sordu, "Bunun sadece Onu takip edip öldürmeye çalışan biri mi? Michigan'da denedi, burada bombayı patlattı, onu içine çekti ve sonra bu sabah tekrar peşine mi düştü?"

Virgil, "Bir kere patlayıcı Cold Spring civarındaki bir taş ocağından geldi," dedi.

Şişman adamın kaşları havaya kalktı. "Tamam, sivri şapkayı bana ver. Ben gidip köşede oturacağım."

"Hayır, hayır. Bence ilginç bir soru sordunuz," dedi kadın. dedi şişman adama. "Bu düşünülmesi gereken bir şey. Bombacı kişi bu dükkânı durdurmaya mı çalışıyor? Yoksa Pye'ı mı durdurmaya çalışıyor?"

"Bombacı kişi," dedi Virgil gülümseyerek. "Sence bir kadın olabilir mi?"

"Neden olmasın?" diye sordu. "Benim mekanik diplomam var. Purdue'den mühendislik mezunuyum. Patlayıcıya sahip olsaydım, atölyeme inip on beş dakika içinde bir bomba yapabilirdim."

"Seni bir taş ocağında yakalamama izin verme," dedi Virgil.

Şişman adam sordu: "Posta çalışanlarına yakından mı bakıyorsunuz? Dışarıdaki bir fareden daha deli olmaları gerekiyor."

Postacı dedi ki, "Bu gerçekten komik." Ve Virgil'e: "Profilciniz bu adam hakkında ne diyor? Yaşı, sosyoekonomik durumu, hepsi?"

"Keşke bunu sormamış olsaydınız," dedi Virgil. "Bunu bir süreliğine gizli tutmaya çalışıyoruz."

Postacı, "Neden? Bombacı kim olduğunu biliyor, bu yüzden onun için yeni bir şey olmayacak," dedi. "Eğer bir profil yayınlarsanız, belki burada yaşayan insanlardan bazı fikirler alabilirsiniz."

"Bunu düşüneceğim," dedi Virgil. Üçüne de başıyla selam verdi ve kalabalığa bakarak uzaklaştı ve sonunda olay yeri bandının arasından Barlow'a doğru ilerledi.

"DINLE," DEDI VIRGİL. "Konuşabileceğim bir profilciniz var mı? Ne aradığımı konusunda bana fikir verebilecek biri var mı? Yaş, sosyoekonomik durum ve tüm bunlar?"

Barlow başını salladı. "Bunu çok fazla yapmıyoruz. Çoğu profilin yüzde doksanının saçmalık olduğunu öğrendik. Sadece bu adamın ne yaptığına ve nerede yaptığına bakarsanız, daha iyi bir fikir edinebilirsiniz. bir psikiyatristten alacağın her şeyi alırsın."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" dedi Barlow.

"Tamam. O zaman ben gidiyorum, konuşmam gereken daha çok insan var," dedi Virgil. "Bir şey bulursan beni ara."

"Yapacağım," dedi Barlow.

VIRGİL SUPERAMERICA'DA DURDU, *Star Tribune* gazetesini satın aldı. *Butternut Falls Clarion Call* ve bir diyet kola içtikten sonra marketin otoparkına gitti ve gazetelerin bombalama olayıyla ilgili haberlerini okudu. Pye ölen adamın ailesine iki milyon dolarlık bir hediye, yaralı adama daha fazla para ve bombacının tutuklanıp mahkum edilmesini sağlayacak bilgi için bir milyon dolarlık ödül vereceğini duyurmuştu. Virgil "BCA'nın en iyi araştırmacılarından biri" olarak tanımlandı.

Virgil ödülün nasıl işleyeceğinden emin değildi. Eğer o (Virgil) kasabada iki yüz kişiyle konuşursa ve bunların arasından bilgi bir kimlik tespitinin ipuçlarını ortaya çıkarırsa, bu iki yüz kişinin hepsi Pye'a -ya da birisine- dava açar mı? milyon dolarlık aksiyon? Yolda bir kamyon dolusu sorun var gibi görünüyordu.

Ama bu Pye'in sorunuydu.

KAGITLARI koltuğun üzerinden arka tarafa *fırlattı* ve diyet kolasından bir yudum daha aldı. Purdue mühendisi kadın ona bir fikir vermişti. Bombacının bir tür atölyesi olmalıydı, değil mi?

Barlow'a telefon etti ve ATF görevlisi cevap verdiğinde, "Bomba gövdesine ait herhangi bir parça buldunuz mu? Boru ya da Her neyse?"

"Evet, karavandan birkaç parça," dedi Barlow. "Galvanizli çelik boru, muhtemelen eski bir evden kurtarılmış, iç tesisat için kullanılmış. Michigan'da kullanılanlarla aynı. Bir çöplükten almış olabilirler. Bazen dış mekan korkulukları için de kullanılıyor... Eskiden her yerde vardı."

"Hiç kesilmiş bir uç parçası buldun mu?" Virgil sordu.

"Evet, bulduk. Michigan'da her iki ucu da bulduk," dedi Barlow. "Bu konuda konuşmuyoruz, çünkü adamı bulursak boruyu eşleştirebiliriz. Ondan kurtulmasını istemiyoruz."

"Elektrikli testereyle mi yoksa demir testeresiyle mi kesilmiş?"

"Elektrikli testere, kesinlikle Hmm, sanırım nereye varmak istediğini anladım."

"Adamın bazı aletleri var," dedi Virgil. "Boru kesen bir elektrikli testeresi var. Bu herkesin atölyesinde görebileceğiniz bir şey değil. Parça bulabilir. Elektrik tesisatından anlıyor ... en azından bir şeyler. Akülerin nasıl kullanılacağını ..."

"Gördünüz mü? Onun profilini çıkarıyorsunuz," dedi Barlow. "Bu kasabada on sekiz bin kişi mi var? Muhtemelen birkaç yüze indirmişsinizdir. Belki daha az."

Virgil, "Evet ama hangi birkaç yüz bilmiyorum," dedi.

BUTTERNUT FALLS yarım düzine hırdavatçıya *sahipti*, ancak boru kesici gibi özel bir şey satabilecek sadece birkaç tane *vardı*. Virgil metal kesme aletleri hakkında fazla bir şey bilmiyordu ama bombacı bir masa için metal kesme bıçağı satın alabilse bile

testere satılan sadece birkaç yer vardı: Home Depot, Menards, Fleet Farm, Hardware Hank.

Kasabaya geldiğinde Home Depot'u görmüştü, bu yüzden o tarafa yöneldi, beş dakikalık bir yolculuktan sonra park etti, içeri girip "Aletler" bölümüne gitti, turuncu önlüklü bir kadın buldu ve "Burada hobi olarak ahşap işleriyle uğraşan, atölyelerden falan anlayan biri var mı?" diye sordu.

"Bu Lawrence olmalı," dedi. "Sizin için onu bulayım."

O bunu yaparken Virgil koridorda ilerledi ve tüm elektrikli testere baktı; masa testereleri, şerit testereler, gönye testereleri. Basit aletler konusunda her zaman yeterince becerikli olmuştu ama pek çok erkek gibi o da

daha fazlasını bilmediğim için suçluluk duyuyorum. Mesela, bir yönlendirici tam olarak nasıl çalışır? Bütün erkeklerin bunu bilmesi gerekmez mi?

Dükkanındaki tezgâhtar yine turuncu önlüklü, bıyıklı, yaşlı bir adamla geri geldi ve onu, evinde bir atölyesi olan ve ahşap işleme dersleri veren Lawrence olarak tanıttı. Virgil sorunu açıkladı ve şöyle bitirdi: "...bu nedenle, üç inçlik galvanizli bir tahtayı kesmek için yeterli donanıma sahip bir atölyeye kimin sahip olduğunu bilmek istiyoruz. çelik boru."

"Bunu bir testere ile de yapabilirsin. Bir atölyeye ihtiyacınız olmaz. Testereyi satın almak istemiyorsan bizden kiralayabilirsin" dedi Lawrence.

"Gerçekten mi?"

Lawrence, "Elbette. İki metalli bir bıçak satın almanız gerekecek, ama demek istediğim, gerçekten bir atölyeye ihtiyacınız yok," dedi. "Atölyeye ihtiyacın olduğunu kim söyledi?"

Virgil "Ben yaptım" demek istemedi çünkü cahil gibi görünecekti, o yüzden "Bu federal adam. Bekle, onu arayacağım."

Bir adım uzaklaşıp Barlow'u aradı ve Lawrence'ın söylediklerini aktardı. "Sawzall'lar bir düzine, dostum."

Barlow, "Lawrence denen adam kesinlikle haklı. boruyu testere ile kesebilirdi. Ama bizim adamımız kesmemiş. Alet izleri uzmanımız borunun testere ile *değil*, bir tür doğrama testeresi ile kesildiğini söylüyor."

Virgil, "Size geri döneceğim," dedi.

Virgil Barlow'un söylediklerini aktardı ve Lawrence seyrelmiş sarı saçlarını kaşıdı ve "Bunu söyleyebiliyorlar mı? Hah. Öyle olmalı, Heck, bilmiyorum - muhtemelen atölyelerinde doğrama testeresi, gönye testeresi olan kırk adam tanıyorum ve muhtemelen şehirde dolaşan iki yüz tane var. Tabii ki burada neredeyse hiç metal kesme bıçağı satmıyoruz. Çoğu insan testerelerini ahşap işleri için kullanıyor."

"Son zamanlarda hiç metal kesme bıçağı sattınız mı?" Virgil sordu.

"Ben sormadım. Ama adam muhtemelen sormazdı, muhtemelen sadece

gelip kendisi bulabilir. Muhtemelen envantere bakmanın bir yolu vardır... bunu size bilgisayarlılardan biri söyleyebilir," dedi Lawrence. "Bunları Fleet Farm'da satıyorlar ve

Menards da öyle. Ve eğer yasadışı bir şey yapacaksanız ve yerel olarak bir tane satın almak istemiyorsanız, Şehirlerle karşılaşabilirsiniz ve muhtemelen orada yüzlerce bıçak satıyorlar."

"Lanet olsun: Bir şeyler bulduğumu sanmıştım," dedi

Virgil. Lawrence, "Çocuklara bir sorayım," dedi. "Belki birilerinin bir fikri olacaktır."

Virgil ona teşekkür etti, bir kart verdi ve bir şey öğrenirse aramasını söyledi.

Kamyona döndüğünde, BCA araştırmacısına Home Depot, Menards ve Fleet Farm'da son zamanlarda metal kesici testere bıçakları satılıp satılmadığını ve satıldıysa kredi kartı ile satılıp satılmadığını kontrol etmenin bir yolu olup olmadığını sormak için bir not aldı.

satışa bağlıydı. Bundan bir şey çıkacağına dair çok az umudu vardı.

Güneşin altında oturmuş, Ahlquist'in olası listesini inceliyordum. röportajları ve eczacı Kline'ın isim listesini görünce içini çekti ve başını salladı. Ayak işlerini yapmak zorundaydı, ama eğer adam Zeki, ayak işlerinden pek bir şey çıkmazdı.

Ne yani, Virgil uğradığında adam itiraf mı edecekti?

Eğer bir şey bulduysa, bu başka bir açıdan geliyordu - başka bir şeye bakmanın sonucu olarak buluyordu. Kline'ın listesine bakarak Ahlquist'i aradı.

ve antipsikotik ilaç kullanan kişiler için mahkeme celbi almasını istedi.

Şerif, "O'Hara'ya söylerim, o servis yapar," dedi. "Onları bu gece alacağız."

"Basın toplantısına ne dersiniz?"

"İstesek de istemesek de iki ayrı olayla karşı karşıya kalacağız. Şu anda limuzinin fotoğraflarını çeken ve Harvey ile konuşan bir TV kamyonum var ve daha fazlası da geliyor. Ne oldu? Konferansa ne zaman katılmalıyım?"

"Bu öğleden sonra . . bize biraz zaman verin ve düşünelim.

Belki ... saat üç?"

"Görüşürüz o zaman. Tabii başka bir bomba patlamazsa. O zaman daha erken görüşürüz."

Bunu hallettikten sonra iPad'ini çıkardı, açtı ve hastaneye giden yol tarifini içeren bir harita aldı. Yerel bir kahvede durdu. Sıcak çikolata aldım ve sonra hastaneye gittim.

MICHAEL SULLIVAN yoğun bakım servisinde bir yataktaydı.

Ağır yaralı olduğu için değil, kafası karışık olduğu için ve bu kafa karışıklığı devam eden bir kafa travmasının sonucu olabilir.

Bir doktor Virgil'e "Travma kaynaklı nöbet veya felç olasılığına karşı koruma sağlamak istiyoruz" dedi.

Doktor, Sullivan'ın kafa karışıklığının azalıyor gibi görüldüğünü, ancak zaman zaman patlamadan sonraki ana geri döndüğünü, yüzündeki ve gözlerindeki kanları sildiğini ve Kingsley'in kafasını ve ölü adamın gözlerinin açık olduğunu ve kendisine baktığını gördü.

"Tamamen psikolojik bir şey ama yeterince gerçek," dedi doktor. "Bu zamanla daha iyi olacak ama asla tamamen kurtulamayacak. Etkileri, hayatındaki, kariyerindeki ve beklentilerindeki değişiklikler her zaman orada olacak."

"Bunlar daha kötü yerine daha iyi olabilir mi?" Virgil sordu.

Doktor sırtıttı ve "Kimse bana bunu sormadı. Tamam, daha iyi olabilirler, ama bunu nasıl bilebilirsiniz? Diyelim ki

Milyoner olmak istiyor ve şöyle düşünüyor: "*Eğer havaya uçmasaydım, milyarder olurdum.* Bu konuda ne diyorsunuz?"

Virgil omuz silkti. "Sen de diyorsun ki, 'Hayat bu. Al bakalım, kovboy.'

"Bu yüzden saatte 200 dolar almıyorsun, Benim gibi," dedi doktor.

SULLIVAN birkaç yastığa dayanmıştı ve rüzgârdan yanmış gibi görünen yüzü dışında iyi görünüyordu. Genç ve yakışıklı bir kadın bir taraftaki sandalyeye oturmuş, *Elle* dergisini karıştırırken, takım elbiseli bir adam da poposunu yastığa dayamıştı.

deri bir klasörün içindeki sarı bir deftere notlar alıyordu. Virgil içeri

girip kendini tanıttığında kadın şöyle dedi,

"Gerçekten çok iyiydi. Kulaklarında hala çınlama var ama bence iyi olacak."

Adam, "Dur, dur, dur, biz böyle bir şey bilmiyoruz Mary ve insanlara bunu söylemeyi bırakmalısın" dedi.

Virgil elinde dosya olan adamın bir avukat, kadının ise Sullivan'ın karısı olduğunu anladı. Virgil yaralı adama döndü ve

"Durumunuzu gerçekten sorgulamak istemiyorum Bay Sullivan. Ben daha çok patlamadan önce olanlarla ilgileniyorum. Sitede görmüş olabileceğiniz kişiler."

Avukat, "Şantiye çevresinde kimi görmüş ya da görmemiş olursa olsun, gerçekten herhangi bir bilgisi olduğunu söyleyebileceğimizi sanmıyorum. sorumluluk-"

Virgil, "Bakın, buraya Bay Sullivan'la röportaj yapmaya geldim. O değil Bir suçtan şüpheleniliyor ve ben onu soruşturmuyorum. O bir tanık ve susma hakkı yok. Bu yüzden, orada oturmanıza izin vermekten memnunum, ancak sözümü keserseniz, gitmenizi istemek zorunda kalacağım. Tamam mı?"

Avukat dört ya da beş yüz kelime söyledi ve Virgil bunları elinin tersiyle itti. "Tamam, tamam. Ama araya girersen, gitmeni isterim. Eğer yapmazsan, seni bir polis memuruna müdahale etmekten tutuklarım. Bu tam bir baş belası olur ve seni koridorda kelepçelerler.

Burada işim bitene kadar, sonra ikimiz de hapishaneye gideriz. Tamam mı? Sadece çeneni kapa ve işimi yapmama izin ver."

Kadın, "Bir avukatla bu şekilde konuşabileceğinizi sanmıyorum" dedi. "Elbette konuşabilirim," dedi Virgil. "Az önce konuştum. Şimdi, Bay Sullivan. . ."

Sullivan'ın tek bir şeyi vardı.

Patlamayı hatırlayamıyordu ama Kingsley'in kafasını gördüğünü hatırlıyordu. Çalışma alanında şüpheli bir şey görmemişti, tek bir şey dışında.

"Tek bir şey vardı, bizi izleyen bir adam vardı.

dürbünle. Hepimiz onu bir ya da iki kez gördük. Bu konuda şakalaştık. Alanın arkasında, alanla nehir arasındaydı. Ben onu sadece bir kez gördüm. Oldukça uzaktaydı ve vücudundan çok hareketlerini gördüm. Sanırım kamuflaj giyiyordu, bu bana garip geldi, çünkü herhangi bir av sezonunun devam ettiğini sanmıyorum. Acaba bizi düzenli olarak mı izliyordu diye düşündüm. Onu görme şeklim şuydu: Akşamdı, güneş kuzeybatıya doğru batıyordu, o da güneyimizdeydi ve dürbün merceklerinin parladığını gördüm. Flaşı iki kez gördüm.

Farklı günlerde, ama ikinci gün adamı hiç görmedim, sadece çalılıkların arasından bir ışık gördüm."

"Çalılıkların aşağısında," dedi Virgil. "Senin altında mıydı?"

"Evet. Arka tarafta yoğun çalılıklar var, ancak arazi genellikle dükkandan nehre doğru alçalıyor," dedi Sullivan. "Bu yüzden Bu insanlar otoparkın Butternut'a akacağını düşünüyor, çünkü toprak düşüyor. Su tutma sistemlerimiz ve diğer her şeyimiz var ve ben-"

Birden gözleri büyüdü, yüzündeki kan çekildi ve yüzünü kadına dönerek, "Meryem, Tanrım..." diye inledi.

Kadın dergiyi bıraktı ve ayağa kalktı, sonra da ona doğru eğilerek, "Sorun yok Mike, sen iyisin Mike," dedi.

"Aman Tanrım, gözleri bana bakıyor ama bembeyaz, tam bana bakıyor ..."

FLASHBACK sadece birkaç saniye sürdü, ama hiçbir şey yoktu. gerçekliğini sorguluyordu: Sullivan şoka girmiş gibi görünüyordu,

Virgil de avukatı bir doktor bulması için gönderdi.

Sullivan'ın eşı, "Bu konu hakkında daha fazla konuşmamamız gerektiğini düşünüyorum," dedi.

Virgil başını salladı: "Sanırım haklısın."

Virgil dışarı çıktığında Sullivan'ın söylediklerini düşündü ve PyeMart sitesinin arkasındaki çalılıklara bakmaya karar verdi. Belki bombacının takıldığı kafeden bir kibrit kutusu bulabilirdi.

Ya da değil.

PyeMart bölgesine gitmeden önce Virgil limuzinin bombalandığı yerde durdu. Bükülmüş araç hâlâ Sokağın ortasındaydı ve Barlow ATF teknisyenlerinden biriyle birlikte üzerinde çalışıyordu. Virgil olay yeri bandının altına eğildi ve Barlow'a "Bir şey var mı?" diye sordu.

"Her zamanki gibi. Boru parçaları bulduk, şu galvanizli tesisat malzemesi, ama bir parmak izi bulmak ..." Başını iki yana salladı.

"Boş bir hayal," dedi Virgil. "Evet."

Virgil ona sabahı anlattı ve Barlow Sullivan'ın semptomlarının olağandışı olmadığını söyledi. "İnsanlar başka insanların vurularak öldürüldüğünü görüyor ve bu onları etkiliyor ama yakındaki bir bombanın etkilediği gibi değil. Sullivan'ın

İsraililerin bu konuda her türlü çalışması var - aslında şok dalgasından kaynaklanan fiziksel bir etki var ve ardından psikolojik yan etkiler. Bunlardan herhangi biri sizi öldürebilir. Bombalama kurbanlarının intihar etme oranı yüksektir ... bombayla başa çıkamazlar."

Willard Pye ve yardımcısı hâlâ olay yerindeydi ve Pye geldi ve Virgil'den bir dakikasını istedi. Limuzinin içini hurda hurda kazarak çalışmaya devam eden Barlow'un yanından ayrıldılar.

Pye, "Birkaç gün daha burada kalmaya karar verdim ama asistanıma seni araştırtım ve buldukları oldukça ilginç. Sen benim adamım olabilirsin."

"Bay Pye-

Pye susturucu bir el hareketi yaptı ve "Sadece bir dakika dinle. Ben burada kalıp bu işi halletmelerini izleyeceğim. Bu arada benim jet uçağım da havaalanında bekliyor.

hiçbir şey, günde birkaç bin dolara. Acaba Grand Rapids'e uçmakla ilgilenir misiniz?

Pinnacle. Bakalım bu göt kafalının içeri nasıl girdiğini bulabilecek misin? Belki bir şeyler öğrenirsin. Barlow zeki bir adam, ama

tabiri caizse kendini bir suçlunun yerine koyabilecek biri değil."

Virgil, "Eğer burada bir Şey bulamazsam bu hiç de fena bir fikir değil. Ama burada yapacak daha çok işim var."

"Grand Rapids'teki havaalanına iki saat uzaklıktayız. Bu gece işiniz bittiğinde - hava karardıktan sonra fazla alıŐamazsınız - Uçağa binebilir, güzel bir yemek yiyebilir, birkaç bira içebilir, binaya göz atabilir, Pinnacle'ın herhangi bir otel kadar iyi olan misafir odalarında yatabilir, erken kalkabilir ve kahvaltı için buraya dönebilir."

"Binaya kaç kişi girip çıkıyor?" Virgil sordu.

"ok fazla," diye itiraf etti Pye. "Yaklaşık yirmi beş yüz çalıŐanımız var ve Grand Rapids'de büyük bir idari tesisimiz daha var ve bu insanlar sürekli gelip gidiyor. Ama güvenliğimiz var. Kapıda kart kontrolü var, kameralarımız var, ilk birkaç katın her yerinde korumalarımız var."

"Federaller fotoğrafları inceledi mi?"

"Evet, birkaç adam çalışıyordu ama bir Şey ıkmadı."

Virgil, "Bunu bir düşüneyim," dedi.

"İŐtiyorsan uçak sende," dedi Pye. "Umarım alırsın."

VIRGIL PyeMart bölgesine gittiğinde aynı iki katlanır sandalyede oturan iki Şerif yardımcısı ve bir devriye arabası buldu.

olay yeri teknisyeni. Kıdemli polis Virgil'e dedi ki, "Bir adam Barlow'a bombalı araç olay yerinde yardım ederken, diğeri de arabanın park edildiği yerde bir Şey olup olmadığına bakmak için limuzin Őoförünün evine gitti. Biz de burada oturuyoruz."

"Yine de bunun için güzel bir gün," dedi Virgil. Ve yleydi de. Kamyonuna geri döndü, yürüyüŐ botlarını giydi, Őapkasını ve Nikon'unu aldı ve inşaat alanına doğru yola ıktı. Karavanın konumu ve Güneydoğudan gelen dürbün iŐıęıyla birlikte, gözcü, her kimse, ana bina alanının solundaki oldukça dar bir alanda bulunuyor olmalıydı.

Virgil inşaat alanının kenarına doğru yürüdü. ATF izin verene kadar inşaat durdurulmuştu ve çalılıkların arasına daldı. Çok uzağa gitmemişti. Güneye doğru giden bir av patikası bulana kadar çalılıklar arasında bir ileri bir geri gidip geldi. Elli metre güneyde, bir sincap höyüğü İzin üst üste binmesi bir insan ayak izinin kenarını gösteriyordu. Virgil Etrafında dikkatlice dolaştı, sonra ölçek için bir dolarlık banknot kullanarak bir fotoğraf çekti ve güneye doğru ilerledi.

Google uydu fotoğrafından bölgeye bakmıştı: Butternut'un bir halkası yükselen arazide bir kanalı keserek Google ölçüm bandının otoyoldan yaklaşık altı yüz elli metre uzakta ve PyeMart sitesinin hemen güneyinde olduğunu söylediği bir noktaya ulaşıyordu. Av izi o tarafa doğru gidiyordu ve Virgil daha fazla iz bulmak için izi takip etti. Birkaç çentik buldu ama bir ayakkabıyı tanımlamaya yardımcı olacak bir şey yoktu.

On beş dakika kadar yürümüştü, çalılar ve yabani otlar başını aşıyordu, av izini takip ediyordu, yavaşça, Butternut'a inen açık çimenli bir yamaca girdiğinde.

Nehir-derenin genişliği o noktada otuz ya da kırk metreden fazla değildi ve sığdı, suyun taşların üzerinden aktığı yerlerde akıntılar görülüyordu. Derelerin hem üstünde hem de altında geniş havuzlar vardı.

kıyıya vurmuş. Nehrin yüz metre yukarısında, bir adam tuhaf görünümlü beyaz takım elbisesi, geniş kenarlı beyaz şapkası ve çizmeleriyle derin sularda sinek oltasıyla çalışıyordu. Virgil o tarafa gitti, Yerin yarısını kat ettikten sonra adam oltayı kaldırdı ve Virgil oltada bir balık olduğunu görerek durup izlemeye başladı.

Adamın oltası uzun, ince ve karamel rengindeydi ve balığı büyük bir incelikle oynatıyordu. Bir noktada Virgil oltanın bambudan yapıldığını fark etti -pek fazla rastlanmayan bir şeydi bu- ve soluk altın rengi misina da muhtemelen ipekti.

Adam alabalığı getirdi ve ekipman kemerinden çıkardığı küçük bir ağla karaya çıkardı. Etrafına bakındı, sanki Virgil'i gördü ve alabalığı tuttu - belki bir ayak uzunluğundaydı, Butternut'ta bir alabalık için fena bir balık değildi - ve sonra onu suya geri attı.

Virgil ona doğru ilerlemeye devam etti ve adam sudan çıkarak şöyle dedi: "Su on derece daha sıcak olsa ne güzel olurdu. Alabalıklar için olmasa da benim için iyi olurdu."

Virgil dedi ki, "Bu güzel bir balıktı. Oltamı aşağı indirmem gerekecek." "Seni buralarda görmedim," dedi adam. "PyeMart'ta mı çalışıyorsun?" "Sayılır," dedi Virgil. "Ben Suçluları Yakalama Bürosu'ndanım. Bu bombacıyı arıyorum."

"Sana iyi şanslar," dedi balıkçı.

Onlar konuşurken Virgil adama bakıyordu. Uzun boylu, zayıf ve iri burunlu bir adamdı, yüzü güneşe maruz kaldığı için yıpranmıştı, Bir golfçü ya da balıkçı gibi. Belki de kırk beş yaşındaydı. Virgil adamın giydiği gibi bir balıkçı kıyafeti hiç görmemişti. Beyaz, daha çok muslin renginde, takım elbise ceketi gibi, yakalı ve ona uygun pilili pantolon.

Adam, "Ne? Hiç on dokuzuncu yüzyıldan kalma bir sinek balıkçılığı kıyafeti görmedin mi?" dedi.

"Ah, hayır," dedi Virgil. "Yaptığımı söyleyemem."

"Etrafta pek fazla gelenekçi yok," dedi adam. "Ama birkaç tane var." Altın bir cep saati çıkardı, ona baktı ve "Mmm. Korkarım fazla kaldım."

Virgil, "Dinle, buralarda dolaşan kamuflajlı bir adam gördün mü? Buralı biri mi? Belki bir çift dürbün taşıyordur?"

"Kamuflaj mı? Hayır, hayır, görmedim, ama genelde bu kadar alçakta balık tutmam," dedi adam. "Genelde akıntının yukarısındayım ama orada işler pek iyi gitmiyordu, ben de ısrar ettim ve işte buradayım."

"Burada balık tutan birini tanıyor musun?"

"Biliyorum," dedi adam. "Cameron Smith. Bu iki havuzu ve aşağıda iki havuzu daha sever. Eski bir değirmen barajı var, şimdi yıkılmış, ama arkasında hala derin bir havuz var. O daha çok ıslak sinek adam. Ben kuruyum."

"Cameron Smith ... burada mı?"

"Evet. Yerel bir sinek balıkçılığı kulübü olan Cold Stream Fishers'ın başkanı. Ben de üyesiyim."

"Kulüp üyeleri PyeMart konusunda oldukça kızgın mı?"

"Olmaları gerekmez mi? Bak sana ne diyeceğim, bu nehir Minnesota'daki alabalıkların batı karakolları. Güneydeki her şey ve Buranın batısı çok sıcak ve çok çamurlu. Çok fazla çiftlik, çok fazla çiftçilik, çok fazla gübre. Buranın 15 mil güneyinde bir nehir var. Yaz ortasında, gübre akışından dolayı neredeyse üzerinde yürüyebileceğiniz bir yosun patlaması olur. Sanki bir lanet olası golf sahası. Bu dere bir mücevher; uzun zaman önce devlet parkı olmalıydı. Bu PyeMart'tan iyi bir şey çıkmaz. Hiçbir şey olmayacak. Belki kötü bir şey olmaz, ama sonra, belki korkunç bir şey *olacak*. Biz olaya böyle bakıyoruz. İyi tarafı yok ama kötü tarafı çok büyük olabilir. İnsanları havaya uçurmaya degecek çok az şey vardır, ama bu dere onlardan biri olabilir. onları."

"Ama sen bunu yapmazdın," dedi Virgil.

"Tabii ki hayır. Bir kere korkak olurum. Bir diğeri de, ahlaki değerlerden o kadar da emin değilim. Yine de dünya hakkında bildiğimiz bir şey var, o da çok fazla insanımız ve çok az alabalığımız olduğu. Neredeyse kime sorsanız, 'Bu doğru.' Burada söz konusu *olan* alabalık değil, çevre için iyi olan her şeyin sembolü olan alabalıktır."

Adam balıkçı çizmelerini çıkarıp olta takımlarını toplarken birkaç dakika daha konuştular ve Virgil adamın adı George Peck'ti. "Tabii ki insanlar bu aptal PyeMart'a kızgın. O mağazaya ihtiyacımız yok. Kimse için iyi bir şey yapmayacak, belki Pye hariç. Zaten yeterince parası var, daha fazlasına ihtiyacı yok, o zaman ne halt ediyor?"

Konuşurken bir yandan da oltanın misinasını çıkarıyor, makarayı çekiyor ve ceplerinden birine atıyordu. Bunu yaptıktan sonra oltayı üç parçaya ayırdı ve her birini uzun bir kumaş kılıfın ayrı bir bölümüne yerleştirdi, kılıfın kenarlarına dikiği kumaş bağlarla düzgünce bağladı.

"Sence kulüpteki herhangi biri Pye'ı havaya uçurmaya çalışacak kadar deli midir?" Virgil sordu.

Peck cevap vermedi ama onun yerine şöyle dedi: "Siz polis memurları bu olayı yanlış bir şekilde soruşturuyorsunuz. Siz yaşlısınız-

modası geçmiş, geçmişte kalmış. Ne yapman gerektiğini biliyor musun? İki kelime mi?"

"Anlat bana," dedi Virgil.

"Pazar araştırması."

"Pazar araştırması mı?"

"Gazeteye bir röportaj yap. Gazeteye

Bir Facebook sayfası kuruyorsunuz ve şehirdeki herkesin arkadaşınız olarak kaydolmasını ve bombacının kim olma ihtimalinin en yüksek olduğunu size gizlice söylemesini istiyorsunuz. Bazı kurallar koyuyorsunuz: insanlara isim vermemelerini söylüyorsunuz

Eski düşmanlar, beyaz olmayanlar ya da diğer önyargı kurbanları. Sonra onlara şu ana kadar elde ettiğiniz ipuçlarını verin ve iyice düşünmelerini söyleyin: Kim bu adam? Eğer bunu gazeteye koysaydınız, bu geceye kadar beş bin yanıt alırdınız. Cevapları incelediğinizde Muhtemelen on şüpheli, tekrar tekrar ortaya çıkıyor. İçlerinden biri bombacı olacaktır."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Seninle bin Amerikan dolarına bahse girerim," dedi Peck. Son sineği bir sinek kutusuna koymayı bitirdi ve başka bir cebe koydu.

"Bin doların var mı?" Virgil sordu. "Var."

Virgil, "Konsepti beğendim ama alışılmışın dışında olur. Patronum fıtık olur."

Peck, "Çünkü geçmişe takılıp kalmış." dedi. Virgil'e başını salladı ve "Sakın düşünme" dedi ve yoluna devam etti, akıntıya karşı geri döndü.

VIRGİL çeyrek mil kadar *aşağıya indi*, sonra tekrar yukarı *çıktı*, nehir kıyısı boyunca dolanıyor, bir şey arıyor ama pek bir şey bulamıyordu. Virgil, nehir kenarlarının oldukça fazla yaya trafiğine maruz kaldığını düşündü. Karşılaştığı noktaya geri döndü.

Peck'in peşinden akıntıya devam etti ama onu bir daha göremedi.

Konuştukları yerin elli metre yukarısında, çalılıkların arasından

PyeMart'a doğru giden başka bir patika gördü ve onu takip etti.

Sonuna doğru, inşaat alanının ham toprağının kenarından on beş metre ötede, yabancı otların arasında bir yuva buldu; birisinin ya da bir şeyin bir süre vakit geçirdiği bir yerdi. Olabilirdi

Bir geyik yatağı olabileceğini düşündü, ancak bunun için biraz kısa olabilirdi ve bir yatak alanı etrafında beklediği ciğer renginde geyik dışkısından hiçbirini görmemişti.

Öte yandan, bir geyik yatağı olmasa bile Belirli bir insana işaret edebilecek herhangi bir şey. İnşaat hattının kenarı boyunca, çalılıklara ilk adımını attığı noktaya kadar yürüdü, ancak başka hiçbir şey görmedi.

bir yatak ya da yuva gibi görünüyordu.

Eğer biri hala PyeMart'ı izliyor olsaydı, geri gelir miydi? Şeriften bir şerif yardımcısının

Bir süre burada kamp yapmak? Bir uyku tulumu ve bir iki kitap alıp yabancı otların arasına uzanmak ve kimin geldiğini görmek mi?

Bunu düşünecekti.

Ayrıca pazar araştırması ve profil çıkarmayı öneren adam hakkında da düşünürdü. Pazar araştırması sadece bir kitle araştırması olmaz mıydı?

Profil çıkarma mı? ATF inanmasa bile FBI profil çıkarmaya inanmıyor muydu?

Bu arada, görüşmesi gereken insanlar vardı.

ERNIE STANTON, Ernie's Oil #1'in arkasındaki ofisinde *çalışıyordu* - ofis, birkaç hafta içinde inşa edilebilen mütevazı, prefabrik tuğla ve oluklu metal binalardan biriydi ve

küçük işçi kasabalarının arka sokaklarını süslüyordu. Üzerinde "Büro Müdürü" yazan bir plakette kapının yanında oturan sekreteri narindi, Bal sarısı saçları ve pembe yanaklarıyla hafif etli bir kır çiçeği.

Stanton, rüzgardan yanmış yüzünü derin çizgilerle kesen kare şeklinde bir adamdı.

Belirgin burnunun iki yanında yüzler vardı, arka tarafta bir masada oturuyordu. Virgil kendini tanıttı ve Stanton, "Kasabanın radikali olduğum için ne zaman buralarda olacağını merak ediyordum," dedi.

Gülümsedi ama her geçen saniye daha da kızaran yüzünde komik ya da mutlu hiçbir şey yoktu.

Virgil dedi ki, "Sen söyledin. Yani, konuştuğum herkes söylüyor, "Ernie Stanton. PyeMart'ı her ne şekilde olursa olsun durdurmak istediğinizi söylemekle kalmıyor, aynı zamanda bunu yapabilecek beyin ve geçmişe de sahip olduğunuzu söylüyorlar."

Stanton, "Yani ben bir bok atıcıyım," dedi.

"Kahretsin, ben bir bok atıcıyım," dedi Virgil. Stanton'ın masasının önündeki sandalyeye çöktü. "Ama etrafta boru tipi bombalarla insanları havaya uçurmuyorum."

"Ben de öyle," dedi Stanton. "Yine de, eğer birinin havaya uçurulması gerekiyorsa, Pye başlamak için iyi bir yer olurdu. O lanet mağaza bu kasabanın altını üstüne getirecek. Zaten öyle oldu. Herkes Pye'in belediye meclisini ve belediye başkanını satın aldığını biliyor. Bir sonraki seçimden hemen sonra kasabayı terk edecekler."

"Yani kimseyi havaya uçurmadınız ve bunu kimin yaptığını bilmiyor musunuz?"

"Bilseydim polislere söylerdim," dedi Stanton. Tereddüt etti, sonra ekledi, "Belki."

"Belki mi?"

"Pye beni öldürüyor. İşimi bitirdiğinde işletmelerimi bile *satamayacağım*. Muhtemelen binaları bile satamayacağım - onları ne için kullandın? Sanat stüdyoları mı? Eğer o öldürülürse ve Bu dükkânın fişini çekersem, ölüm cezam ertelenmiş gibi olur."

Virgil bir an için ona baktı ve arkasından sekreter, "Ernie'nin az önce söylediği her şeyi destekliyorum" dedi.

"Dün gece neredeydin?" Virgil sordu.

"Evde. Eşim ve en küçük çocuğumla Bunson's'da akşam yemeği yedik, saat yedi gibi eve döndük, maç izledik.

Saat dokuz gibi. Çocukları yatırdım, saat on bire kadar eşimle televizyon izledim ve yattım. Tabii ki, bu mazeret geçerli değil, çünkü sadece karım ve çocuklarım var ve tüm bu anlaşıma onları da en az benim kadar dibe çekecek."

"Geçen ay şehir dışına çıktınız mı?" "Hayır, efendim. Her gün buradaydım," dedi Stanton.

"Ve ailenizden olmayan insanlar var ... sekreteriniz değil . . . bunu kim söyleyecek?"

"Şey, bilmiyorum," dedi Stanton. "Muhtemelen. Satın aldığım çoğu şey için kredi kartımı kullanıyorum ve genellikle her gün bir şeyler satın alıyorum. Bakkaliye ya da başka bir şey. Ama her gün burada olduğumu kanıtlamak zorunda kalacağımı nereden bilebilirdim ki? Bunu bilseydim, bir şeyler ayarlayabilirdim."

"İyi cevap," dedi Virgil.

Stanton'ın bir nebze rahatladığını, omuzlarının geriye doğru katlandığını ve ofis koltuğuna gömüldüğünü gördü. Sekreter Virgil'in arkasından, "Ayrıca her günkü randevularını gösteren bir takvimim var.

Mesela geçen hafta iki kez dışçıye gitti."

Virgil döndü ve "Sakın atma," dedi.

Stanton'a dönerek, "Bu sabahki bombalı araç saldırısından haberin var mı?" diye sordu.

Stanton başını salladı. "Evet, dışarı çıkıp baktım. Hâlâ orada duruyor. Patlama sesini duymadım ama karım County'deydi. Market, alışveriş, o da duymuş, görmüş ve beni aradı."

Virgil, "Bomba muhtemelen limuzin bir tümsekten ya da başka bir şeyden geçerken tetiklendi. Arabayı sarsan bir şey. Patlamadan yaklaşık bir dakika önce, sürücü bir grup ilkokul çocukları gezide. Eğer onların yanında patlasaydı, birkaç çocuğu kaybetmiş olurdunuz."

Stanton öne doğru eğildi ve şöyle dedi: "İşte bu yüzden bombacı olmazdım. Pye'ı öldürecek olsaydım, o orospu çocuğunu vurmanın bir yolunu bulurdum. Ama bir bomba... Michigan'daki bu bomba o kızı öldürdü,

Sekreter. Neden böyle bir riski göze aldın ki? Sonra ilk bombamız, inşaat şefini öldürdü. Bu mağazayı durdurmaz, sadece başka bir amir bulurlar. Demek istediğim, bu adam yapmak deliliktir."

"Ama onu silahla vurmak olmaz mı?"

"Çok daha az çılgınca olurdu," dedi Stanton. "Öyle değil mi?" "Ben olsam böyle bir yargıya varmazdım," dedi Virgil.

"Timsah derisi çizmeli ve Rolling Stones dilli tişörtlü sahte bir şehir kovboyu değil de gerçek bir bok tekmeleyicisi olsaydın bunu yapardın."

"Dinle-"

Stanton, "Haydi, itiraf edin," dedi. "Pye gibi bir adamınız var, Bir kasabayı harap etmek ve onun vurulmasından hoşlanmayabilirsiniz, ancak bu, bazılarını havaya uçurma riskini almaktan çok daha az çılgınca.

okul çocukları. Öyle değil mi?" "Şey ..."

"Hadi, söyle," dedi Stanton.

"Pekâlâ. Daha az çılgınca," dedi Virgil. "Yine de pek tasvip ettiğim söylenemez."

"Ben de öyle," dedi Stanton. "Bunu yapmamamın bir nedeni de bu. Vurun onu yani."

Stanton bombacı hakkında düşündüğünü ama düşündükçe daha da şaşırdığını söyledi. "Şehirde bunu yapabilecek adamlar tanıyorum ama yapmazlar. Demek istediğim, onların beceriler. Kahretsin, muhtemelen yapabilirim. Ben ve arkadaşlarım, oturup bunun hakkında konuşuyoruz - birbirimize soruyoruz, kim yeterince deli? Gerçekten böyle birini tanımıyoruz."

Bununla birlikte Virgil gitti.

Adam kapıdan çıkarken kır çiçeği, "O ibne Pye'ı görürsen söyle ona, umarım cehennemde kızarır," dedi.

"Hatırlamaya çalışacağım," dedi Virgil.

GÜNEŞ IŞIĞINDA, Virgil saatine baktı. Zaman geçiyordu ve hiçbir yere varamıyordu. Ve bombacının muhtemelen başka bir bomba üzerinde çalışmakta olduğunu düşündü. O bir aldı Ahlquist aradı. "Televizyon zaten burada, limuzinin ve havaya uçmuş boruların fotoğraflarını çekiyor, gördüğü herkesle röportaj yapıyor. Onlar BCA için bir açıklama yapıp yapmayacağınızı mı soruyorsunuz?"

"Hayır, hayır, biri beni sorarsa özür dile. Onlara benim İpuçlarını takip etmek ya da başka bir şey," dedi Virgil. "Ama ben arkaya gizlenip izleyeceğim."

"Öyle mi? İpuçlarını mı takip ediyorsun?"

"Pek sayılmaz. Ernie Stanton'la konuşmam yeni bitti. Gidip giyim mağazasını işleten Don Banning denen adamı bulacağım, sonra da Book Nook'taki Beth Robertson'ı."

"Bence Don bunu başarmak için fazla hanım evladı. Beth bir Hanım evladı, ama deli değil ve onu elinde bir bombayla bir arabanın altında sürünürken göremiyorum. Ya da bir taş ocağı kulübesine girip patlayıcı çalmak. O fazla hanımefendi."

AHLQUIST BANNING HAKKINDA HAKLIYDI, diye karar verdi Virgil: basit bir giyim satıcısıydı, saygılı, memnun etmeye hevesliydi. Yumuşak ve ince yapılı, Michigan'a bir bombayla seyahat edecek kadar yönetici cesaretine sahip bir adama benzemiyordu ve sonra bir gökdeleni kırıp dikti. Stanton gibi o da Pye'ın öldüğünü görmekten mutsuz olmayacağını itiraf etti.

"Ama biliyorsunuz, Bay Pye'ın kendisine o kadar da kızgın değilim. O sadece işini yapıyor. Ben daha çok onun buraya gelmesine ve çok eski bir bölgede mağaza açmasına izin veren belediye meclisine kızgınım. açık alan olarak kalması ya da en azından şehir en azından bir elli yıl daha. Bunun yerine, tamamen ve özellikle PyeMart için oraya su ve kanalizasyon götürdüler. Onlar satın alındı ve sizin de yapmanız gereken bu. araştırıyorum."

Virgil, "Bunu bana birkaç kişi söyledi. Elbette buna dair herhangi bir kanıt bulursam harekete geçeceğim. Şu anda daha çok bu bombacıyı durdurmaya odaklanmış durumdayım."

Banning, "Ve bunu yaptığınızda, bir daha asla belediye meclisine bakmaya gelmeyeceksiniz," dedi. "Bu BCA için çok büyük bir sorun, Hepsinin siyasi dostları var ve zaten sizin gibi biri için yeterince önemli bir dava olmazdı."

Virgil, "Bombacıyı durdurduktan sonra bunu göreceğiz," dedi.

Banning biraz cesaret gösterdi: "Özür dilerim. Size inanmıyorum."

Home Depot'taki tezgâhtar Lawrence, Virgil'in cep telefonunu aradığında *VIRGIL* kamyonetine *geri dönmüş*, zihninde Banning'i şüpheli listesinden çıkarıyordu. "Ahşap işçileri telefon ağacımıza bir mesaj bıraktım. BTC'den Jesse Card aradı. Oraya gidip onunla konuşsan iyi olur."

Butternut Teknik Koleji, yarım düzineden oluşan bir koleksiyonu. Şehrin güney tarafında bir grup tenis ve basketbol sahasını çevreleyen sarı tuğlalı binalar. İki yıllık bir üniversite. lisenin bir uzantısı olarak işlev görmüş ve çeşitli inşaat zanaatlarına odaklanmıştır.

Jesse Card metal atölyesinin baş eğitmeniydi ve Dükkanın koridorunun sonundaki küçük, kâğıt ve el işleriyle dolu ofis. Ofis hoş bir tütün ve yağ kokuyordu, Virgil'in Tütün yasadışı olsa da böyle yerlerin olması gerektiğini düşünüyordu. Virgil geldiğinde Card başka bir eğitmenle konuşuyordu ve Card onu dükkâna götürmek için ayrıldı.

Card heyecanlıydı: "Burada bir numaralı kuralımız temizlik yapmaktır. Bu çocukları buraya getirirsiniz ve eğer onları Her alet kullandıklarında tertemiz olurlarsa kaos olur. Bu yüzden, Yaklaşık bir ay önce içeri girdim ve yürürken boru kesicinin arkasında bu karmaşayı gördüm. Burası boru kesici."

Card, siyah çelik bir masanın üzerine vidalanmış, dairesel bıçaklı bir elektrikli testereyi işaret etti. Testere sıradan bir gönye testeresine benziyordu, Ön taraftaki mengene benzeri bir alet dışında, boruyu keserken yerinde tutmak için tasarlanmıştı.

"Bir gece önce eve gittiğimde hiçbir dağınıklık olmadığından oldukça eminim - gözüm bu tür şeyleri yakalar. Testerenin arkasında ve yerde metal talaşları gördüm ve "Bu da ne böyle?" diye sordum. Çocukları çağırdım ve bunu kimin yaptığını sordum. yapmadılar. Onlara inandım, çünkü bir kere gece gelmeleri gerekiyordu ve bunun için de bir anahtara ihtiyaçları vardı. Yetişkinler için bir gece kursu vardı ama oradaki eğitmen hiç boru kesimi yapmıyorlardı. Her neyse, Lawrence'tan telefon gelene kadar bu işin peşini bıraktım."

Virgil, "Yani içeri giren her kim olursa olsun anahtarı vardı," dedi.

"Tabii gece sınıfında değillerse," dedi Card. "Ya da belki Birisi kilitlemeyi unutmuş. Etrafta bir sürü anahtar var ve bazen kapılar kilitlenmiyor."

"Ne tür dosyalar olduğunu biliyor musunuz? Çok var mıydı?" Virgil sordu.

"Evet, epeyce vardı. Kim kullandıysa epey bir malzeme kesmiş. Çelikti, neyse oydu. Manyetikti ve parlaktı, yani çelikti."

Virgil, "Hmm. Geriye hiç ufak tefek parça kalmadı mı?" dedi. "Biri onları almadıysa vardı. Bu tarafa gel."

Virgil onu dükkân boyunca takip ederek yarısı çelik ve demir parçalarıyla dolu bir metal kutusuna gitti. Bitişikteki bir kutuda ise bir kova dolusu bakır parçası vardı.

Card, "Burası metal çöpleri attığımız yer," dedi. "Yerel hurdalıktan bir adam dolduğunda onu alıyor ve bunun için birkaç dolar alıyoruz.

Testerinin yanında yaşanan bu olaydan sonra

Buraya bir şeyler atıyordum. Çöp kutusu neredeyse boştu.

Bu üç inçlik galvanizli boru parçasını fark ettim. Biz

böyle bir şey kullanmayız, biz tesisatçı değiliz. O anda aklıma dosyaların buradan gelmiş olabileceği geldi. Bu konuda hiçbir şey yapmadım, sadece fark ettim ve hemen gözümün önüne geldi.

Lawrence aradığında aklıma geldi."

Virgil çöp kutusuna baktı: "Sence hâlâ orada mıdır?"

"Sanırım öyle. Tabii dediğim gibi, biri onu almadıysa."

Virgil dedi ki, "Tamam, bu iyi. ATF'yi çağırıyorum."

Telefonla Barlow'u aradı ve durumu anlattı. Barlow, "On dakika içinde orada olacağım," dedi. "Hiçbir yere gitme. Bir gözün testereyi de."

*BARLOW*un gelmesini *beklerken* Virgil ve Card bir çift tabureye oturarak anahtarın ya da dükkâna giriş izninin kimde olduğunu konuştular. Card, dükkânın yediden yediye kadar açık olduğunu söyledi.

Sabah oraya vardığında, gece saat on civarına kadar, gece yetişkin sınıfı sona erdiğinde ve eğitmen kapıyı kilitlediğinde.

Bazen kapının kilitlenmediğini söyledi: "Her yıl birkaç kez böyle bir durumla karşılaşıyorum. O zaman etrafta epeyce anahtar oluyor, kapıcılar ve yöneticiler. Yerel itfaiyecilerin bir ustası var.

set.... Sanırım olan şey, anahtarı olan bir adamdı. Geç geldi. Boru ağır olacaktı, bu yüzden sağa park etmek zorunda kalacaktı.

ve boruyu içeri taşıyacak. Pencere olmadığı için ışıkları yakma

konusunda endişelenmesine gerek kalmayacaktı. Pipoğunu keser ve dışarı çıkar. Temizlemek için zaman ayırmaz, çünkü

Acelesi var ama atık parçayı çöpe atacak kadar bilgisi var."

"Öyleyse Burada çalışan biri olmalı," dedi Virgil. "Yani, burada anahtarı olan biri. İtfaiyeci olabilir. Ve

O zaman burası 50'lerden beri burada. Bahse girerim bu kapılar için yüzlerce anahtar vardır. Belki daha fazla. Çoğunun nerede olduğunu bilmiyoruz. Eğer buraya öğrenci olarak gelen biri varsa. . ."

"Tamam."

Birlikte düşündüler ve sonra Virgil sordu: "Neden sadece bir testere almadı ki? Bunu bodrumunda on dolarlık bir demir testeresiyle de yapabilirdi. Demir testeresini Şehir'den alırsa kimse hatırlamaz."

"Bu çok büyük bir iş, işte bu yüzden. Burada *çelikten* bahsediyoruz ve oldukça kalın," dedi Card. "Eğer çok fazla kesinti yapmak isteseydi, bunu yaparken kendini yıpratabilirdi. Ve belki de Bu şekilde düşünmek. Belki boruyu alır ve "*Bunu nasıl keseceğim?*" diye düşünür. Ve şöyle düşünür: *Hmm, işte benim eski dükkanım* "

"Bu olabilir," dedi Virgil.

"Bir şey daha var," dedi Card. "Burası bir teknoloji okulu. Burada çalışan insanlar evlerini yeniledikleri zaman bunu kendileri yapma eğilimindedirler. Yeni bir banyo yaptırmak ya da bodrum katını bitirmek çoğumuzun aklına bile gelmez. Buradaki pek çok kişi okula bir kaynak olarak bakıyor.

Biraz boru kesmem lazım, dükkana gidip yapacağım.

Teknik olarak bunu yapmamanız gerekiyor ama neredeyse herkes yapıyor. Neden olmasın?"

"Yani bir eğitmen olabilir."

"Olabilir. Bu mantıklı bir olasılık," dedi Card. "Çok sayıda eğitmenimiz var - dışarıdan gelenleri de dahil ederseniz birkaç yüz."

Virgil, "Bana düşünecek bir şey verdin Jesse," dedi.

BARLOW geldi, yanında teknisyenlerden birini *de* getirmişti. Card tüm açıklamayı tekrar yaptı, onlar da gidip metal enkaz kutusuna baktılar ve bir fotoğraf çektikten sonra teknisyen kutuyu karıştırmaya başladı, konuyla ilgisi olmayan parçaları ve

parçaları Card'ın getirdiği çöp kutusuna attı. İki ya da üç dakika sonra, "İşte burada." dedi.

Sarı plastik kanıt eldivenleri giymişti ve onları çıkarıp yeni bir tane taktı, sonra uzanıp iki parmağını üç inç uzunluğundaki borunun içine soktu ve dışarı çıkardı. Borunun bir ucu ezilmişti; diğer ucunda bıçağın geçtiği yerde parlak çelik görünüyordu.

Card, "İşte bu." dedi.

Hepsi bir süre ona baktı, sonra Barlow teknisyene "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Eğer bu bomba borusunun bir parçası değilse gerçekten çok şaşırrım." dedi. "Tam olarak doğru boyutta, kesim bulduğumuz son haliyle aynı görünüyor, malzeme tam olarak aynı görünüyor - kontrol edebiliriz ve eski bir parça olarak kullanılmış gibi görünüyor. Tesisat borusu, su borusu, aynı bombalar gibi. Ezilmiş kısımdan kurtulmak için kestiğini söyleyebilirim. Her iki uca da erişmek istedi."

Barlow Virgil'e döndü ve "İyi yakaladın." dedi.

"Ben yapmadım," dedi Virgil. "Jesse ve çetesi idi."

Card dedi ki, "Dostum, bu başka bir şey. Bu bir *hikaye*."

BARLOW, herhangi bir parmak izi veya DNA bulunup bulunamayacağını görmek için boru ucunu ATF laboratuvarına *gönderecekti*.

Virgil ayrılırken Card'a sinek balıkçısı George Peck'i tanıyıp tanımadığını sordu. "Elbette, George'u tanıyorum. Neden?"

"Burada öğretmen mi?"

"Hayır, hayır. O kasabanın fotoğrafçısı," dedi Card. "Portreler ve lise yıllıkları gibi işler yapıyor. Bana kalırsa palavracının teki. Zararsızdır ama."

"Onunla Butternut'ta sinek avlarken tanıştım."

"O beyaz takım elbiseyi mi giyyordu?" Card sordu.

"Evet, daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim," dedi Virgil.

"Bu George. O sadece bir sinek balıkçısı olamaz, o bir Antika sinek balıkçısı. Ayrıca Wisconsin'de bir tommy-gun kulübünün üyesi. Bir araya gelip tommy silahlarıyla ateş ediyorlar. Cep saati koleksiyonu yapıyor. Yüz yıllık devasa bir fotoğraf makinesi var,

bir Volkswagen büyüklüğünde. Bunu etrafta dolaşmak ve otantik insanları belgelemek için kullanıyor. Eskiden planör pilotuymuş. Normal bir uçak yeterince egzotik değildi; motorsuz uçuşu gerekiyordu."

"Otantik insanlar mı?"

"Bilirsiniz işte. Zavallı insanlar, sanırım," dedi Card. "Onu uzun zamandır tanıyorum. Çocukluğumuzdan beri. Karıncayı bile incitmez. Sen incitmezsin.

ondan ciddi olarak şüpheleniyor musunuz?"

"Hayır, hayır. Sadece pazar araştırması yapıyorum," dedi Virgil.

Kamyonuna dönmeden önce Virgil üniversitenin kabul bölümüne gitti ve öğretmenlerin de listelendiği güncel sınıf kataloğunun bir kopyasını aldı. Kayıt masasının arkasındaki kadın ona hem tam zamanlı hem de yarı zamanlı tüm öğretmenlerin üniversitenin web sitesinde listelendiğini ve çoğunun e-posta adreslerinin olduğunu söyledi.

Birkaç dakika 4Runner'ın içinde oturdu.

Katalog. Düzinelerce kurs ve daha düzinelerce öğretmen vardı.

Kurs listesine göz atarken, kursların seviyesinin çok yüksek olduğunu fark etti.

Teknik gelişmişlik, sadece öğretmenlerin değil, öğrencilerin de istediğiniz her türlü bombayı neredeyse kesinlikle yapabileceği anlamına geliyordu.

Atom bombası da dahil diye düşündü. Plütonyumu sağlayamamaları bile, bilgisayar destekli tasarım programlarıyla bir atom bombasının mekanizmasını inşa edebilecekleri neredeyse kesindir: *Elektronik teknolojisi, mühendislik CAD teknolojisi, makine-alet teknolojisi, imalat mühendisliği teknolojisi, mekanik tasarım teknolojisi (CAD), araştırma-geliştirme teknolojisi, kaynak ve metal imalat teknolojisi . . .*

Boru tipi bomba çocuk oyuncağı olurdu.

Aslında, şimdiye kadarki bombalar belki de üniversite için fazla karmaşıktı ... ama sonra, o boru enkazı vardı. Virgil borunun bir makine atölyesinde kesildiği ve bombacının orada olduğu fikrini satın aldı.

AHLQUIST ARADI: "HERKES BASIN TOPLANTISI İÇİN BURADA. Geliyor musunuz?"

Virgil saatine baktı. Zaman hızla akıp geçiyordu. "Beş dakika sonra görüşürüz," dedi. "Ne söyleyeceğini biliyor musun?"

"Tıpkı karar verdiğimiz gibi olacak. İlerleme kaydettiğimizi, tutuklamalar beklediğimizi. Biraz ilerleme *kaydetmiş* olsaydık iyi olurdu. Kendimi daha az pis bir yalancı gibi hissederdim ama sanırım bununla yaşayabilirim."

"Bomba fabrikasını bulduk," dedi Virgil. "Bundan bahsedebilirsin."

"Ne?"

"Ve sizinle pazar araştırması hakkında konuşmak istiyorum."

Park yeri beyaz televizyon minibüsleriyle doluydu; kot pantolonlu ve golf tişörtlü kameramanlar adliye binasının kapısında oyalanıyor, yetenekler ise elbiseler ve spor ceketler giyiyordu. Üç ya da dört gazete muhabirinin yanı sıra Minnesota Public Radio'dan bir radyocu ve *MinnPost*'tan bir internet muhabiri de aralarına karışmıştı.

Ahlquist koşuşturuyor, televizyonculara elini uzatıyor, muhabirlerle şakalaşıyordu. Pye, yardımcısı Chapman'la birlikte oradaydı; kızıl saçlı polis O'Hara, basın toplantısının arka tarafında tek başına bir sandalyede oturmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, izliyordu. Barlow Virgil oraya varduktan birkaç dakika sonra takım elbise giyip kravat takarak geldi. Barlow onun çoğunlukla bir dekor olduğunu söyledi. "Sadece ilerleme kaydettiğimizi söyleyeceğim ve BTC'deki bulguyu teyit edeceğim. Bu şey ne hakkında pazar araştırması?"

Virgil ona George Peck'in önerisinden bahsetti ve Barlow bir kulağını kaşdı ve "Bilmiyorum. Hiç böyle bir şey duymadım."

Virgil dedi ki, "Zararı olmaz. Yani, kasabadaki herkes bizim bombacıyı arıyor ve çoğunun bazı fikirleri var. Şerifin zaten doğal afetler için ayrılmış bir web sitesi var.

bilgi ve benzeri. Bunu kullanabiliriz.... Bence ilginç olabilir."

"Ama bu kanıta dayalı değil, sadece ... hiçbir şeye dayalı değil. Bir oylama," dedi Barlow.

Virgil, "Hayır, bu kolektif yargıya dayanıyor," dedi. "Bu Yani elimizde kanıt olması gerekmiyor. Yine de bombacının yaptığını kanıtlamak zorundayız."

"Bir şey önermeme izin verin - bunu birkaç gün düşünün." Barlow şöyle dedi. "Bana çok saçma geliyor ve izleyenlere de saçma gelecek.

medya. Aslında, burada idari bir karar almama izin verin: Medyadan olabildiğince uzak duracağım."

"O halde bunu düşüneceğim," dedi Virgil. "Aceleyle gerek yok."

"Ne? Tabii ki büyük bir acele var," dedi Barlow. "Nasıl yaparsak yapalım bu adamı bu kadar çabuk yakalayamayız."

BASIN TOPLANTISI yeni binadaki bir mahkeme salonunda *yapıldı* ilçe adliye binası, adaleti lamine ahşaba çevirmek için elinden geleni yapan bir alan. *Minneapolis Star Tribune* muhabiri sohbet etti ve Barlow'un peşinden uzaklaştığında Pye, Chapman'ın ve steno defterinin arkasından yaklaştı ve "Hâlâ uçağı mı düşünüyorsun?" diye sordu.

"Bunu tekrar düşünmeye başladım," dedi Virgil. "Günün geri kalanında aklıma bir şey gelmezse, gidebilirim."

Chapman, Pye'in başının üzerinden, "Bombacının binaya nasıl girdiğini bulabilirsiniz, sanırım kim olduğunu da öğrenirsiniz," dedi.

"Nedenmiş o?"

Başını mahkeme salonunun arka tarafına doğru eğdi ve üçü bir sıra bulup yan yana oturdular, Pye ortadaydı ve Chapman onun etrafında konuştu. "Bunların hepsi benim stenografi, Willard'ı takip ederken yaptığım raporlama, ATF adamlarıyla konuşma."

Pinnacle'ın kırsalın derinliklerinde, tek başına olduğunu, etrafının geniş bir meydanla çevrili olduğunu ve yerden on beş metre yükseklikte bulunduğunu söyledi.

çevreleyen otoparklar. Otoparklar yüz elli metre genişliğindeydi ve etrafları da çiftlik tarlalarıyla çevriliydi.

"Alanlardan binanın alt katını göremiyorsunuz, çünkü plaza çok yüksekte kurulmuş. Bu da demek oluyor ki

mısır tarlalarından uzun süreli gözetleme, çünkü plazanın üstünü göremezsiniz. Ve plazaya yaklaşamazsınız.

açıkta olmak, güvenlik kameralarının sizi yakalayacağı yerde. Kameralar kimseyi bulamadı. Gelen herkes, önden ve arkadan, günde yirmi dört saat, birden fazla kamerayla izleniyor ve videolarda hiçbir boşluk yok."

Virgil, "Barlow bombanın orada bir günden daha az bir süre kalmış olması gerektiğini söyledi," dedi.

"ATF, zamanlayıcı olarak kullanılan saatin parçalarını buldu. Teknisyenlerin söylediğine göre saatin çalışma süresi

yirmi üç saat elli dokuz dakika. Yani bombacı, bomba patlamadan yirmi dört saatten daha az bir süre önce binada olmalıydı.

kapalı. Önden ve arkadan gelen herkesi kontrol ettiler.

yükleme iskelesi arka tarafta ve onları kontrol ettim. Hepsini buldum.

Belirgin bir şüpheli yok," dedi Chapman.

Pye başını salladı ve Chapman devam etti: "O zaman bombanın içeriden biri tarafından yerleştirildiğini düşündüler. Onlar da patlayıcıların muhtemel kaynağını bulduk, o taş ocağında -Buralarda bir yerde, Cold Spring'de... Ve içeriden birinin bir sebepten dolayı o taş ocağını bildiğine ve patlayıcıları almak için buraya geldiğine karar verdiler. Ayrıca bu inşaat projesi için buraya gelmiş olan içeriden kişileri de kontrol ettiler. Bunlardan yaklaşık bir düzine vardı ve hepsi ATF tarafından ortadan kaldırıldı."

Pye araya girdi: "İşte buydu: içeriden biri olmalıydı, kim geldi tesadüfen burada. Sonra burada bomba patladı ve onlar . .

. Kafam karıştı. Çünkü bu, yine dışarıdan biri olabilirmiş gibi görünmesine neden oldu ve dışarıdan biri *olabileceğini* düşünmediler. Şimdi bu ikinci bomba-"

"İçeriden biri değildi," dedi Virgil. "En azından bu pek olası görünmüyor. Bombalar için boruların kesildiği yeri tespit ettik." Onlara teknik üniversiteden ve metal atölyesinden bahsetti.

Pye bulutlandı: "Nasıl olur da kimse bana bundan bahsetmez? Bu büyük bir olay."

"Az önce oldu, birkaç dakika önce," dedi Virgil. "Ellerinde bir boru parçası var. Belki üzerinde parmak izi ya da DNA vardır."

Pye, "Şansımız bu şekilde yaver gitmiyor," dedi. "Ama kulağa ilerleme kaydediyormuşsun gibi geliyor. Seni yavaşlatacaksa Grand Rapids'e koşarak gitmeni istemiyorum."

Virgil, "Eğer beni aceleyle geri çevirebilerseniz, burada fazla zaman kaybetmem," dedi. "Ama bu gece çalışmak ve yarın sabah ilk iş olarak uçağa geri dönmek istiyorum."

Chapman Pye'a, "İstersen onunla birlikte gidebilirim. Bu şekilde bürokratik saçmalıkları aşabilirim."

Pye alt dudağını sıkarak düşündü ve sonra şöyle dedi: "Saat yedide buradan çıkarsan on birde binada olursun. Zaman dilimlerinde bir saat kaybediyorsun. Herkesi saat yediye kadar bekletebilirim."

Sen. Onlarla konuşursunuz, etrafa bakarsınız, ne düşündüğünüze bakarsınız, birkaç saat uyursunuz, sekizde uçağa geri dönersiniz - pilotların sekiz saatlik bir dönüşe ihtiyacı vardır. Uçakta birkaç saat daha uyuyabilir ve yine de sabah saat dokuzda burada olabilirsiniz, çünkü saati geri alırsınız. Uçakta kahvaltı edersen hiç çalışma zamanı kaybetmeyin."

Virgil dedi ki, "Ayarla. Başka bir aksilik çıkmazsa saat yedide havaalanında olacağım."

Basın Konferansı, Ahlquist'in neşeli bir tören yöneticisi olarak neredeyse planlandığı gibi geçti. Toplanan gazetecilere bombacıyı bulma yolunda önemli ilerlemeler kaydedildiğini, önümüzdeki birkaç gün içinde tutuklamaların beklendiğini ve ATF laboratuvarının bombanın parçaları üzerinde bulunan DNA kanıtlarını işlediğini söyledi.

Ve boruların kesildiği testereyi bulduklarını açıkladı, ancak bunun nerede olduğunu söylemeyi reddetti. "Soruşturma nedenleriyle bunların bir kısmını sıkı tutmak zorundayız."

Muhabirlerden biri "Butternut Tech'de olduğunu duyduk" dedi.

Ahlquist, "Hiçbir şeyi teyit edemem-" dedi.

"Herkes zaten biliyor," dedi muhabir. Ahlquist

"Ah, kahretsin," dedi ve ardından "Affedersiniz," dedi.

Barlow ise laboratuvar çalışmalarının birkaç gün süreceğini ve "hiçbir şeyin kesin olmadığını" kabul etti. Medya mensupları bu dansı fark etmiş ve Barlow'un peşine düşerek Barlow'dan bir zaman çizelgesi istemişlerdir. soruşturmanın başarısız olup olmadığına karar verebileceklerdi. Barlow bu yumruğu attı ve yarışmayı tekrar

Şerif.

Ahlquist, açıklanamayan ek bilgilere yapılan atıflar da dahil olmak üzere kaydedilen ilerleme miktarı hakkında yalan söyleyerek bir miktar zemin kazanmıştır.

Sonra işler çirkinleşti.

Orta yaşlı, siyah saçlı bir kadın ayağa kalktı ve "Nasıl oluyor da bu bombacıyı araştırmak için bunca zaman harcıyorsunuz da bütün kasabayı öldüren o küçük şişman adamı araştırmıyorsunuz?" diye bağırdı. Kadın

arkasını döndü ve işaret parmağını hâlâ Virgil'in yanında oturan Pye'a doğru uzattı. "İşte bu! Seni bu göreve seçen insanlar bunu bilmek ister."

Pye, "Bu hiç iyi değil," diye mırıldandı ve Chapman bunu not etti.

Ahlquist, "Şimdi, Beth, goldarnit, biliyorsun ben bir belediye görevlisi değilim ve bu olayla hiçbir ilgim yok.

PyeMart anlaşması."

Beth Robertson, kitapçı kadın, diye düşündü Virgil. O

"Herkes Pye'ın belediye meclisini ve belediye başkanını satın aldığını biliyor ve bunu araştırmaya hakkınız var. Eğer bunu araştırdı-"

Bu noktada, ön sırada oturan belediye başkanı yarı ayağa kalktı, döndü ve bağırdı: "Robertson, çeneni kapa yoksa seni dava ederim. Bu kasabanın iyiliği için olduğunu düşünmediğim hiçbir şeyi yapmadım. Haftada altmış saat çalışıyorum-"

Robertson, "Sen kapa çeneni, orospu suratlı," diye bağırdı. İçeri girdi koridora çıktı ve belediye başkanına doğru birkaç adım attı. Virgil şerif yardımcılarının hiçbirinin neden aralarına girmeye çalışmadığını merak etti; yapılacak en sorumlu şey bu gibi görünüyordu. Chapman Pye'a doğru eğildi ve "Belki de onları durdurmalısın" dedi.

Virgil: "Ben mi?"

Robertson belediye başkanına bağırdı, "Sen ve o lanet olası Evli olduğun sahtekar, çocuklarını on dolar ve bir lastik karşılığında satar."

Sesi bir çığlığa dönüştü ve Virgil, Hmm, diye düşündü ve aynı zamanda onun ifade tarzını sevdiğine karar verdi. Pye koltuğunda alçalmıştı ama kimse ona pek bakmıyordu

Her neyse, çünkü belediye başkanı sırasından çıkıp koridora, Robertson'ın az önce geçtiği koridora sıkıştı.

Polisler artık harekete geçmişti, neredeyse çok geç kalmışlardı ve Robertson iki kadından daha küçük olmasına rağmen muhtemelen yirmi dişleri ve pençeleriyle zebranın peşine düşmüş bir aslan gibi belediye başkanının üzerine yürüdü. Belediye başkanı tam oradaydı, onu alt etmeye hazırdı, ancak polislerden biri Robertson'a belediye başkanının sadece iki adım uzağına geldi, onu belinden yakaladı ve tekmeleyerek ve çığlık atarak odanın arkasına doğru atladı.

Polis Robertson'la boğuşurken, ekose gömlekli, uzun sakallı bir adam ayağa kalkarak bağırdı: "Beth haklı Ahlquist ve sen de bunu biliyorsun. O orospu çocuklarına büyük ödeme yapıldı. Şimdi o park yeri Butternut'ın her yerine kan akıtacak ve biz de çocuklar kirli bir bataklık. *Kirli bir bataklık.*"

Bir televizyon muhabiri aradı, "Buna ne diyeceksiniz Şerif?" Ahlquist onu görmezden geldi ve "Burada işimiz bitti, hepimizin işi bitti. Biraz huzur ve sükûnete kavuşalım, millet."

Robertson arka taraftaki kalabalıktan çığlık atmaya başladı. Şerif yardımcısı onu kelepçeledi ve ekose gömlekli adam bağırdı, "Hayır! Bazı cevapları hak ediyoruz. Bilmek istediğimiz şey, belediye meclisini kimin soruşturduğu."

Belediye başkanı bağırdı, "Kapa çenenini, Butz. Kapa çenenini."

Chapman Virgil'e doğru eğildi ve "Butternut'ta yumruk yumruğa dövüş. Film 11'de."

"Buradan siktir olup gitsem iyi olacak," dedi Pye. Ayağa kalktı ve arkasından Chapman not aldı. Pye ayrılırken Virgil'e şöyle dedi: "Pilotlara saat yedide uçacağınızı söyleyeceğim. Marie Seninle geleyim."

SALONUN DIŞINDA Virgil alnında parlak bir ter lekesi olan Ahlquist'le karşılaştı. Şerif, "Bu gerçekten işe yaradı." dedi.

"Robertson'la konuşabilecek miyim?" Virgil sordu. "Elbette.

Neden olmasın?"

"Şey, kelepçeleniyordu."

Ahlquist, "Kahretsin, adamlarımdan birini tırmaladı," dedi. "Biz Hepsi ciddi bir şey olmadığı konusunda hemfikir ve şu anda mağazasına dönüyor."

BETH ROBERTSON saçlarını topuz yapan, biraz kilolu ama çok kilolu olmayan, kitapçı kadınlardan biriydi. Kahverenginin tonlarında giyinmiş ama onları toprak renkleri olarak adlandırmış ve

Stephen King ararken size hep Annie Dillard satmaya çalışan bir adam. Yeterince iyi ve bazen de tam bir baş belası, diye düşündü Virgil. Virgil içeri girdiğinde kadın kitapçının ön penceresinden dışarı bakıyordu; dükkândaki tek kişi oydu.

"Virgil Flowers," dedi pencereden başını çevirerek. "Bana sizi gösterdiler. Pye'a oldukça yakın görünüyorsunuz."

Virgil omuz silkti. "Hayır, değilim. Ama o bombacının hedeflerinden biri ve zaman zaman onunla konuşmam gerekiyor."

"Peki, benden ne istiyorsun?"

Virgil, "Seni bu bombaları yapabilecek kişiler listemden silmem gerekiyor," dedi.

Aniden metal bir katlanır sandalyeye oturdu ve ağladı. Virgil bir dakikalığına onun gitmesine izin verdi ve sonra, "Bir şey var mı?"

"Tamamen aşağılanmış durumdayım," dedi. "Orada kontrolümü tamamen kaybettim. Beni kelepçelediler."

Virgil, "Bu daha fazla şerif yardımcısını tırmalamayı engellemek içindi," dedi. "Anladığım kadarıyla çok sayıda sempatizanınız var."

"Ah, Tanrım," dedi ve ellerinin topuklarıyla gözlerini sildi. "Peki, bombalar hakkında ..."

Robertson hiçbir zaman bir canlıyı incitecek bir şey yapmayacağını söyledi; ne et yiyor ne de deri giyiyordu. "Kesinlikle bir Bomba. Yine de yapabilirim." "Bomba yapmak mı?"

"Elbette. Bütün bu aptal cahiller etrafta bomba yapmak için koşturuyor, ben neden yapamayayım?" diye sordu.

"Pek çok taşralı aptal değildir," dedi Virgil. "Birçoğunun aletler ve benzeri konularda deneyimi var."

Ona el salladı. "Yapabilirim. Ama ben yapmazdım. Hayır: PyeMart'ı durdurmamız gerekiyor ve eğer birileri belediye başkanına ve belediye meclisine imar değişikliğini onaylamaları için rüşvet verildiği gerçeğine dikkat ederse bunu yapabiliriz. Bu tespit edildikten sonra, PyeMart soğuk durdurulacaktı."

"Buna dair herhangi bir kanıtınız varsa ..."

"İşte sorun bu. Hepimiz *biliyoruz* ama kanıtlayamıyoruz."

On dakika konuştular ve iki dakika sonra Virgil onu listeden sildi. O gerçekten bir pireyi bile incitmez, diye düşündü. Ona bombalamaları kimin yaptığına dair hiçbir fikri olmadığını ama şüpheli olabilecek kadar öfkeli pek çok insan olduğunu söyledi. İsimlerini vermedi, çünkü sayıları çok fazlaydı ve birçok masum insanı işaret etmek istemiyordu

- "Ve biri hariç hepsi masum."

Üniversiteyi sordu ve o da başını salladı. "Bildiğim kadarıyla en kızgın görünen insanların hiçbiri kolejden değil. Ama bomba patlatacak kadar öfkeli olsaydım, hiç öfkeli değilmişim gibi davranırdım. Siz yapmaz mıydınız? Sadece çenemi kapalı tutar ve bombalarımı yapardım."

Virgil çenesini kaşdı ve "Evet. Haklı olabilirsiniz. Kızgın *olmayan* birini arıyor olmalıyım."

En ufak bir gülümseme gösterdi: "Kolay bir işiniz varmış gibi görünmüyor."

VIRGIL, basın toplantısında Robertson'a katılarak şerife bağırarak *LARRY BUTZ*'u Butz'un arkasında çalışırken *buldu* Downtown Jewelers. Bir satış görevlisi Virgil'i arka ofise yönlendirdikten sonra, "Geleceğini tahmin etmişim," dedi. "Ben üflemiyorum Kimse kalkmasın."

"Olabilecek birini tanıyor musun?" Virgil sordu.

Butz, "Buralıysa muhtemelen tanıyorumdur, ama bombacı olduğunu teşhis edemem, ne demek istediğimi anlıyorsanız," dedi. Tereddüt etti ve

"Sen balıkçı teknesi çekmiyor muydun? Biri bana *Gray's* ve birkaç başka dergi için yazdığınızı söyledi."

"Zaman zaman yapıyorum," dedi Virgil.

Butz öne doğru eğildi: "O zaman bizim tarafımızda olmalısın dostum. Bu drenaj işleri çok sinsî. Eyaletin her yerinde bunlardan var - gaz, yağ ve fren sıvısı yeraltı sularına ve oradan da göllere karışıyor. Bu bir rezalet."

Virgil, "Bu açıdan bakıldığında ben sizin tarafınızdayım," dedi. "Ama bunu durdurmak için insanları öldürmeyeceğim."

Butz, "Muhtemelen bunu söylemek bana yardımcı olmayacak ama bu pisliklerden birkaçını öldürmek muhtemelen iyi bir şey olacaktır," dedi. "Sorun şu ki, bu bomba adam yanlış insanları havaya uçuruyor. İki masum insanı öldürdü.

insanlar, sadece işlerini yapıyorlardı ve o Pye'ı özlemişti. Yönetim kurulunu kaçırdı. Eğer insanları öldürmek yardımcı olacaksa. tüm yanlış kişileri öldürmeyi başardı ve Pye'ı bir kahramana dönüştürerek tüm o milyonlarca doları dağıttı. Bu nasıl oldu? O gerçekten bizim tarafımızda mı? Bilmek istediğim şey, biz Butternut'lardan biri Pye'ın gökdeleninin tepesine nasıl çıktı? Duyduğuma göre her türlü güvenliği varmış. Sanırım bize tuzak kuruluyor."

"Huh," dedi Virgil.

Birkaç dakika daha *konuştular* ve sonra Virgil ayrıldı: Butz'u listeden silmedi. Butz onu tekrar Pye Pinnacle hakkında düşünmeye sevk etti ve Barlow'u aradı.

"Pinnacle'daki bombanın bir saatle patlatıldığından emin misiniz?"

"Oldukça eminim. Saati bulduk. En azından parçalarını."

"Ya bombacı sizi kandırıyorsa? Ya bombayı ucuz plastik bir cep telefonuna ya da telsize bağladıysa ve bunu Pelex'in üzerine koyduysa ya da Pelex'in etrafına saat bir tarafa. Sonra, patladığında, cep telefonu kaybolur ve saatin parçalarını bulursunuz ... bu da aradığınız anlamına gelir Patlamadan yirmi dört saat önce binada olan biri, belki de bir hafta önce oradaydı."

Barlow, "Bunun nedeni, laboratuvarımızın bu işlerde gerçekten iyi olması ve teknisyenlerimizin kanıt toplama konusunda gerçekten iyi olması. Bu da

Neden iki gün sonra hâlâ o karavandayız? Eğer bir cep telefonu söz konusu olsaydı, onu alırdık."

"Kesin mi? Yüzde yüz mü?"

Barlow, "Hiçbir şey yüzde yüz değildir," dedi.

"Laboratuar adamına ne kadar hızlı ulaşabilirsin?" Virgil sordu. "Hızlı aramamda var."

Virgil, "Onu ara ve yüzde kaç olduğunu sor," dedi.

Barlow, "Üç dakika içinde sana döneceğim," dedi.

BEŞ DAKİKA SONRA Barlow geri aradı: "Yüzde yetmiş beş ila seksen dedi. Bu kadar düşük olmasına biraz şaşırdım."

Virgil, "Yani dört ya da beşte bir ihtimalle cep telefonu bulamazsınız," dedi.

"Evet, belirli koşullar altında, ancak adamın ne yaptığı hakkında çok şey bilmesi gerekir. Bu seviyede bir sofistike."

Virgil, "Bir teknoloji üniversitesinden bahsediyoruz," dedi.

"Evet ... bize düşünecek daha fazla şey veriyor. ATF'deki adamlara o videonun ne kadar geriye gittiğine bakmalarını söyleyeceğim. Kameraların her biri için bir terabayt bellek var, bu yüzden çok fazla zaman."

"Benimle konuşmaya devam et," dedi Virgil.

Butz'la konuşması *bittiğinde* saat beş olmuştu ve insanlar akşam yemeğine gidiyordu. Virgil, bombacının kimliğini belirlemeye henüz yaklaşmadığını ama arazinin yapısını öğrenmeye başladığını düşündü. O Holiday Inn'e geri döndü, saatini altıya kurdu ve biraz kestirdi.

Altıya iki kala dışarı çıktı, alarmın kendisine ötmeye başlamasına fırsat vermeden alarmı kapattı, banyoya girdi ve dişlerini fırçaladı. Sonra yatağa oturdu ve Davenport'u aradı, ona Michigan gezisinden ve pazar araştırması fikrinden bahsetti.

Davenport geziyi onayladı ve pazar araştırması konseptiyle ilgilendi. "İzin verin birkaç bilgisayar uzmanıyla görüşeyim. Bence denemeye değer, eğer insanların doğruyu söylemeye çalışacağından emin olursak. Muhtemelen her lise öğrencisi öğretmenlerinden birini aday gösterecektir."

"Ortalık karışabilir ama yeterli sayıda insan katılırsa ...
. Etrafta bir sürü akıllı insan var ve hepsi birbirini tanıyor."

"Daha da iyisi ne olurdu biliyor musunuz?" Davenport sordu. "Bir öneride bulunmak için kişi başına on dolar alsanız ve sonra kazananlar potu bölüşse. Haklı olmaları için onlara biraz teşvik verirsiniz."

"Tanrım, bilmiyorum. Bu yasal olur mu?"

"Neden umursayayım ki? Bunu yapmayı planlamıyorum," dedi Davenport. "Her neyse. Ben olsam bir şey yapmadan önce biraz daha düşünürdüm. İlginç ama tuhaf bir şekilde. Belki de fazla tuhaf."

VIRGIL bir şey kırılırsa *ARAYACAĞINI* SÖYLEDİ, zili çaldı, spor çantasına birkaç temiz gömlek, yeni bir kot pantolon ve birkaç çorap koydu, çantasını, güneş gözlüklerini, dizüstü bilgisayarını ve tabancasını kamyonu atıp havaalanına doğru yola çıktı.

Tam o sırada siyah bir SUV geldi ve Marie Chapman büyük bir çantadan başka bir şey taşımadan indi.

"Bir macera," dedi.

Virgil, "Maceralar, işleri batırdığınızda yaşadığınız şeylerdir," dedi.

"Oradaydım," dedi, "ve bunu yaptım."

P YE'NİN PİLOTU güven verici bir şekilde kare çeneli, gri saçlı bir adamdı ve mavi bir ceketin üzerine askeri tarzda zeytin rengi naylon bir uçuş ceketini giyiyordu.

Kanvas gömlek, kot pantolon, kahverengi deri botlar ve üzerinde beyaz harflerle "Pye" yazan uzun gagalı mavi bir şapka. Yardımcı pilot, kare çeneli, tuzlu ve biberli saçlı, aynı uçuş ceketini, kanvas gömlek, kot pantolon, botlar ve şapka giyen, güven verici bir şekilde havacıya benzeyen bir adamdı.

erkeklik sanrıları olan bir tasarımcının hayal ettiği bir üniforma olarak kabul edildi.

Uçağın kendisi Virgil'in beklediğinden daha büyüktü, pilotların şapkalarıyla aynı beyaz "Pye" yazısına sahip mavi bir Gulfstream 550. Bir kabin

Virgil gemiye tırmandığında, yeşim yeşili iş elbisesi giymiş Asyalı bir kadın olan görevli ön mutfakta yemek hazırlıyordu; "Kalkıştan sonra içecek bir şey var mı?" diye sordu.

"Diyet kola mı?" Virgil sordu.

Chapman "Her zamanki gibi" dedi.

CHAPMAN, uçağın içinin uzun mesafeli yolculuklar için özelleştirildiğini; Pye'in Latin Amerika ve Asya'da genişlediğini ve yılın yirmi haftasında seyahat ettiklerini söyledi. "Gerçekten çok zorluyor, çünkü yapacak başka bir şeyi yok. Willard'ın karısı öldü

Altı yıl önce. Bunu hiç atlatamadı. Bana hala geceleri yatağa girdiğinde onunla konuştuğunu söyledi."

Virgil, "Bu çok zor," dedi; gerçi gerçekten hiçbir fikri yoktu.

Chapman ona arkada katlanabilir yatakları olan iki özel yataklı kabin gösterdi; uçağın ortasında toplantı düzenine dönüştürülebilen altı koltuk ve her birinin önünde döndürülebilen katlanabilir bir masa bulunuyordu.

Uçakta Wi-Fi ve

dizüstü bilgisayarlar için elektrik prizleri.

Kabin kapısının önünde, ancak pilotun kokpitinin arkasında mutfak ve kabin görevlisi için uzun bir katlanır sandalye vardı.

PİLOT, yerlerine oturmalarını önermek için *GERİ ÇAĞIRDI* ve Chapman, "Hadi, sana bir şey göstermek istiyorum," dedi. Onu yatak odası süitlerine geri götürdü, kapıyı arkasında açık bıraktı, sonra Virgil'in muhtemelen daha küçük, daha kısa bir kapı açtığını düşündü. bagaj bölümüne geri döndü. Onun yerine, kendini bir metre yüksekliğinde, bir metre uzunluğunda bir bölmede dizlerinin üzerinde buldu.

Chapman onun yanında diz çökerek, "Yan tarafına çek," dedi ve Virgil gövde zeminine yerleştirilmiş iki gövde uzunluğundaki pencerenin üzerindeki kalın plastik örtünün soyulmasına yardım etti.

"Bu her zaman bir yolculuktur," dedi. "Fikir, biz havalanırken uzanmak ve aşağıya bakmaktır. . . Uçmak gibi."

Öyle de oldu. On dakika sonra yerden kalkmışlardı, Virgil ve Chapman burunlarını pencereye dayamış yan yana yatıyorlardı.

ve Chapman, uçak doğuya doğru dar bir dönüş yaparken keyifle gülmeye başladı. Yaz yeşili manzaranın üzerinden hızla tırmandılar, aşağıdaki ağaçlar çiftlik tarlalarının üzerine karanlık eller gibi uzun gölgeler düşürüyordu, göller granit gibi koyu ve sertti Parlayan yeşil bir halıya döşenmiş karolar.

Dışarı çıkmayı bitirdiklerinde Chapman, "Gösteri buydu," dedi ve Virgil, "Haklıymışsın, uçmak gibiydi," dedi. Koltuklarına geri döndüler ve kabin görevlisi Virgil'e diyetini getirdi.

Kola, Chapman için üç zeytinli martini ve kağıt menü.

Virgil patates kızartması ve doğranmış salata ile çizburger, Chapman ise somon biftek sipariş etti.

Yemekler geldiğinde Virgil, "Kahretsin, bu Butternut'ta bulacağımızdan daha iyi," dedi. "Her gece burada yemeliyiz."

YEMEKLERİNİ *yerken* bombalamalar hakkında sohbet ettiler ve Chapman bir çizim defteri çıkararak bir bombacının içeri girerken yaşayacağı sorunları göstermek için Pye Pinnacle'ın karikatür benzeri resimlerini çizdi. "Ben güvenlik konusunda uzman değilim ama daha önce de her türlü uzmanla çalıştık.

Son iki haftadır. Hepsi Willard'la konuştu ve ben de notlar aldım" dedi. "Neredeyse bir kilitli oda gizemi gibi, ama sorun şu ki, adam içeri nasıl girdi?"

Virgil ona, "Orduda yüzbaşıydım ve pek çok yüzbaşı hapishanelerde gardiyanlık yapıyor," dedi. "Ben hiç yapmadım ama bir kurs aldım. ve birçok hapishane kaçışını inceledik. İnsanların hapishaneden kaçış yolları inanılmaz ve çoğunlukla tıpkı sihirbazlarda olduğu gibi." "Ne gibi?"

"Adamların gardiyan kılığına girip dışarı çıkması gibi. Hücrelerinde gardiyan üniforması giysinler. Başka bir adam . . . Kamyonlar gelip giderken korumalar altlarına aynalar koyarak kimsenin kendini alt tarafa bağlamadığından emin oluyor. Bir adam katlanabilir kağıttan bir kutu yapmış ve spreyl boyayla kahverengi ve griye boyamış. bir Sysco kamyonunun alt tarafına benziyordu. Kutu aşağı bakacak şekilde kendini bağladı. Korumalar bir şey görmeyi beklemeden kamyonu baktılar, ama bir şey görmediler ve kamyonun geçmesine izin verdiler. Ancak adamın anlamadığı şey, kamyonun uzun bir yol kat ettiğiydi ve gideceği yere vardığında karbon monoksit zehirlenmesinden ölmek üzereymiş. Onu kamyonun altında yerde yatarken bulmuşlar. Bayılmadan önce kendini kesmeyi başarmış. Ama dışarı çıkmış."

"Ama Pinnacle'da bir sürü kamera var."

Virgil, "Mesele şu ki, ne olduğunu *görüyorlar* ama anlamıyorlar," dedi.

Chapman, "Arayan çocuklar akıllı görünüyor," dedi. "Sanırım bunu göz önünde bulundururlardı."

"Belki," dedi Virgil. "Ama herkes sihirbazların numara yaptığını bilir ve yine de bunu görmezler. Eğer yeterince iyiyseniz... ama kim bilir? Belki de içeriden biriydi.

Butternut Falls'tan biri. İçeridekilere bakıp Minnesota'dan akrabalarını soran oldu mu?"

"Bu benim bilmediğim bir şey," dedi. "Barlow'a sormanız gerek."

Uçuşun *geri* kalanını bulundukları yere nasıl geldikleri hakkında konuşarak *geçirdiler* - bir süre muhabir olarak çalışmıştı, ama Parayı sevdi, birkaç dergi için serbest olarak yazdı, sonra Washington, D.C.'de bir halkla ilişkiler şirketi için araştırma yapmaya başladı ve bir Michigan kongre üyesi için bir süre çalıştı. bir süre. Kongre üyesi ile birkaç yıl geçirdikten sonra, kongre üyesi için orta derecede başarılı bir kitap yazdı. Washington lobiciliği. Kongre üyesi onu Pye ile tanıştırdı, Pye ona alışılmadık türde bir iş aradığını söyledikten sonra Asistan.

Dedi ki, "*Seni* araştırırken bir sürü şey buldum. ve sonra bir yazar olduğunu öğrendim. *New York Times Magazine* için bile yazmışsın."

"Evet," diye itiraf etti Virgil. "Heteroseksüel arkadaşlarımı gücendirmekten korktuğum için bu konuda konuşmaktan hoşlanmıyorum."

"Makaleleri okudum," dedi. "Gerçekten çok iyisin. Neden bunu yapmaya devam ediyorsun?"

"Çünkü hoşuma gidiyor. Son derece ilginç," dedi Virgil. "Ben de yazmayı seviyorum ama küçük dozlarda. Tam zamanlı profesyonel bir yazar gibi günde altı saat boyunca tek başına bir odada oturmak... bu hayatı sürdürmenin bir yolu değil."

Çekiciydi, konuşkandı ve yazı hakkında konuşmayı seviyordu: Virgil'i tedirgin ediyordu. Şerifi hâlâ dışarıda bir yerlerdeydi ve ağır silahları vardı.

Grand Rapids'*in* dışındaki Gerald R. Ford Uluslararası Havaalanı'na doğru saatiyle gece onda vardılar. Döndüklerinde, Aşağı inmeye başlamadan hemen önce Virgil batıda güneş ışığının soluk turuncu parıltısını görebiliyordu. Yerde hava tamamen kararmıştı. Büyük mavi bir Chevy Tahoe'nun içinde, üzerinde Pye yazısı olan bir adam tarafından karşılandılar. Kapılar.

Chapman şoföre, "Ne kadar çabuk varabilersen, Harry," deyince şoför, "Peki, hanımefendi," dedi.

Birkaç dakika sonra I-96'da doğuya doğru gidiyorlardı ve Harry hız göstergesini seksene getirdi. Virgil önde oturuyor, Chapman da

arkada. Otuz dakika sonra Harry, "İşte orada," dedi.

Pye Pinnacle, birkaç mil sonra gökyüzüne doğru tırmanan yüzlerce parlak ışıklı pencereye dönüşen parıldayan bir ışık şaftı olarak ortaya çıktı. Otoyol binanın hemen güneyinden geçiyordu; ancak binanın etrafı ziftten bir su birikintisiydi karanlık.

Harry, hiçbir yere gitmiyor gibi görünen bir çıkış yoluna saptı. Pinnacle; ve sonra birkaç sağa dönüş onları bir yaklaşım yoluna götürdü ve bir park alanından geçtiler, bir Harry'nin bir anahtar kartıyla açtığı demiryolu tarzı koruma kolu ve Sonra hafif bir rampadan binanın yan tarafındaki giriş kapısına doğru ilerlediler. Chapman esneyerek, "VIP girişi. Teşekkürler, Harry."

Durduklarında, takım elbiseli üç adam cam kapılardan dışarı çıktı ve Virgil ile Chapman dışarı çıkıp Chapman şöyle dedi, "Hey, çocuklar," dediler, "Marie," ve Chapman, "Bu Virgil Flowers," dedi ve sonra, "Virgil, bu Bob Brown, güvenlik şefi, David McCullough, ATF'den ve Barrett Newman bina sistemleri."

Hepsi el sıkıştı ve Virgil şöyle dedi: "Ne yapmak istiyorum biliyor musunuz? Şu anda sadece binanın dışında dolaşmak istiyorum. binaya girip bir şeylere bakacağım. Sakıncası var mı?"

Açmadılar ve Virgil, "Bir dakika," dedi ve kapıya doğru yürüdü, kapıyı çekti ve kapı açıldı. "Kapı kilitli değil," dedi. dedi.

"İçerideki öyle," dedi Brown. "Görevlinin kilidi açmasını beklerken kameralara el sallayabilirsiniz."

"Tamam," dedi Virgil.

"Fikir şu," diyor Brown, "sessiz olabilen kaykaylı bir adam rampanın dibinde, bir arabanın altında bekliyor. Bir VIP kamyon geliyor ve adam yuvarlanıp tamponu tutuyor ve Onu tepeye, cama doğru çekiyorlar. Anahtar kartı var, dikkatsiz bir çalışandan çaldığı.... Ama güvenlik görevlisini nasıl geçti? Ve neden onu kameralarda görmedik?"

"Kaykay fikri aklıma gelmemişti," dedi Virgil. "O kadar ileri gitmemiştim."

"Yaptık," dedi Brown.

"Tatilde olması gereken düzenli çalışanlardan herhangi biri giriş yaptı mı?" Virgil sordu.

"İkisi yaptı. Her ikisinin de nedenleri vardı," dedi Brown. "Kontrol ettik nedenler. İkisi de ellinci kattan yukarı çıkmadı. Daha yükseğe çıkmak için özel olarak yetkilendirilmiş bir anahtar karta sahip olmanız gerekir ki onlar bunu yapmadı."

"Yani kontrol ettiniz."

"Evet, kontrol ettik."

"Kimsenin evine zorla girildi mi? Anahtar kartları ele geçirilmiş olabilir mi?"

Brown, "Son bir ay içinde değil," dedi.

Virgil, "Tüm yönetim kurulu üyelerini kontrol ettiniz mi?" diye sordu. Brown, "Ettik," dedi.

"Ellinci katın üzerindeki merdiven boşluklarında kamera var mı?"

"Hayır, öyle bir şey yok, giriş kapıları kilitli olsa da ellinci. Ama o kapılardan geçmek için bir anahtar kartınız olsaydı, en tepeye kadar çıkabilirdiniz."

Bina sistemleri sorumlusu Newman, "Güvenlikte bir çatlak daha var. Yıllar önce, en üst katta bir güverte vardı ve çalışanların asansörle altmışa çıkmasına izin veriliyordu, ve sonra kapılardan güverteye çıkıyorlardı. Ancak çok fazla insan gitmiyordu ve bakım pahalıya mal oluyordu, bu yüzden sonunda sona erdi. Ama o eski anahtar kartlarından birine sahipseniz, yine de altmışa kadar çıkabiliyordunuz. Sonra da dışarı çıkıp Kimse sizi görmeden iç merdivenlerden elli ila elli dokuz kata çıkabilirsiniz. Ama o eski anahtar kartına sahip olmanız gerekir ... ve kimsenin sahip olduğunu bilmiyoruz."

"Bekçiler mi?"

Brown, "Her şey söylendiğinde ve yapıldığında, elli beşe kadar çıkabilecek ve bombayı yerleştirebilecek en az iki yüz elli bir içeriden kişi var. Her biriyle konuştuk. Bu oldukça

Bu şekilde olmuş olmalı ama çok zor. Öfke, kin, kızgınlık ve başka şeyler bulduk ama bomba yerleştirmek için gerekenler gibi bir şey yok. En azından bizim tespit edebildiğimiz kadarıyla."

ATF'den McCullough şunları söyledi: "Bu arada, tüm Barlow bizi aradıktan sonra geçen ay videoyu izledik. Bize borudan, üniversitede o boru parçasını bulmaktan ve Bombanın cep telefonu ile patlatılmış olabileceği ihtimali." "Huh," dedi Virgil. "Hadi şu yürüyüşe çıkalım."

BİNANIN ETRAFINDA YÜRÜDÜLER, dış kapılara, yükleme alanına, paket kanalizasyon arıtma tesisinin çıkışlarına, yağmur suyu kanallarına baktılar; hepsi ağır dış cepheler tarafından aydınlatılmıştı aydınlatma, binanın görünümünü iyileştirmek için tasarlanmış olsa da estetik, aynı zamanda binaya yaklaşmayı imkansız hale getirdi görünmeden. İşlerini bitirdiklerinde Virgil binaya dışarıdan girmenin zor olacağını kabul etmeye hazırdı - bir hapishaneye girmek ne kadar zorsa o kadar zordu. Öyle olsa bile Bir davetsiz misafir tarafından keşfedilen sıradan bir güvenlik açığı nedeniyle binaya girmesi mümkün olsaydı, yine de kapsamlı videoda olurdu, ama değildi.

Brown, "Yani şimdi bizim olduğumuz yerdesiniz," dedi. "İçeriden biri."

"Butternut'taki bomba yapımcısıyla bir bağlantısı olmalı.

Düşüyor," dedi Virgil. "Sıkı bir ilişki olmalı. Şimdi düşündüm de, muhtemelen akraba değildir. Muhtemelen ideolojik bir bağlantı."

Binanın çevresinin incelenmesi *bittikten sonra* grup Virgil'i ön kapılardan, iki korumanın bulunduğu bir nöbetçi masasından ve anahtar kartıyla çalışan elektronik bir kapıdan geçirerek içeri aldı. Brown kapıları ve resepsiyon alanını kaplayan bir dizi kamerayı gösterdi, asansörlerin nasıl çalıştığını gösterdi ve sonunda onu bombanın patlatıldığı elli beşinci kata çıkardı.

Toplantı odası hâlâ darmadağındı, ancak patlayan pencerelerin bıraktığı boşluklara pleksiglas levhalar yerleştirilmişti ve mobilya bir köşeye itildi. "Peki ya öldürülen kadın?" Virgil sordu.

"Angela 'Jelly' Brown, Bay Pye'in sekreteri," dedi Brown. "Ne olmuş ona?"

"Onu kontrol ettin mi?"

Bir anlık sessizliğin ardından McCullough, "Evet, bir dereceye kadar. Kontrol edecek pek bir şey yok. Sessiz, rutin bir hayat. Kocasını bir veri hizmetleri şirketinde şoför olarak çalışıyor. Bulabildiğimiz kadarıyla politika yok-

Cumhuriyetçi olarak kayıtlılar ama aktif değiller. Grand Rapids'de yaşıyorlar. Dairesine falan girmedik."

Virgil, "Huh." dedi.

McCullough, "Sanırım bunu yapabiliydik, ama doğruyu söylemek gerekirse, işimi onun masum olduğu fikrine yatırırdım. Bombalamayla hiçbir bağlantısı olmadığını. Pye'ı çok severdi, iş arkadaşlarını da severdi, onlar da onu severdi.

Bomba patladığında neden bir adım ötede dursun ki?"

"Hareket ettiriyor olabilir mi?"

"Hayır. Patladığında çekmecenin içinde, üst rafta, dört tomar kağıdın üzerinde olduğunu tespit ettik. Kasanın kapağı kapalıydı."

"TAMAM," DEDI VIRGİL. Halı kaldırılmış olmasına rağmen oda hâlâ ölüm kokuyordu. Bir demet ince mumsu pembe ve mavi Doğum günü mumları bir duvarın dibine saçılmıştı. Virgil bunu sorunca Brown, "Bay Pye için bir doğum günü partisi düzenleyeceklerdi. Panoda şöyle yazıyordu. Kendi doğum günü partisinde neredeyse ölüyordu."

Brown, bariyer katı olan ellinci katta *GÜVENLİK KAMERASI OLMADIĞINI*, çünkü her giriş noktasında kameralar bulunduğunu söyledi.

Chapman, "Asansör hariç... asansörle altmışıncı kata çıkmak ve sonra merdivenlerden inmek," dedi.

"Ve eğer anahtar kartınız varsa merdivenleri tırmanmanız yeterli," dedi Virgil. "Eğer ellinci kattaki kapı için bir kartınız varsa... değil mi?"

Brown, "Evet, bu doğru," dedi. "Dediğimiz gibi, bombayı içeriden birinin yerleştirmiş olma ihtimalini görebiliyoruz. "Bu yüzden de İşin komplikasyonu, bunu dışarıdan birinin yapmış olabileceğine ihtimal vermiyoruz ve Minnesota'da geliştirdiğiniz her şey işin içinde bir yabancı olduğunu gösteriyor. Willard'ın limuzinine o bombayı kim yerleştirdiyse. . . buralı değildi. Üniversitedeki boruyu kim kestiyse, o da buralı değildi. Olayı duyar duymaz araştırmaya başladık. Herkesin nerede olduğunu, burada kimlerin çalıştığını. Yani bu ya bir komplo ya da ne olduğunu bilmiyoruz."

"Bombarın uzun süredir orada olma ihtimali var mı?" Virgil sordu. "Eğer patlatıcı olarak bir cep telefonu kullandıysa ..."

McCullough, "Pek sayılmaz. Dolap ofis malzemelerini saklamak için kullanılıyordu - defterler, dosya klasörleri, raporlar, bu tür şeyler. Ne zaman açılacağı belli olmazdı ama açılırdı. yeterince sık. Mümkün olduğunu biliyorum ama cep telefonu olduğunu sanmıyorum. Bence saat tarafından ayarlandı ve patlamadan önceki yirmi dört saatlik süre içinde."

"Başka bir şey daha var," dedi bina sistemlerinden sorumlu Newman, "bombayı yerleştiren her kimse yönetim kurulu toplantısının tam olarak ne zaman ve nerede yapılacağını, bina düzeni ve odaya nasıl girileceği hakkında bir şeyler biliyor olmalıydı." Brown'a döndü: "İçeriden biri olmalı. Bir komplo olmalı."

YÖNETİM KURULU ODASINDAN ÇIKTIKTAN SONRA, Virgil'e ne gösterildi McCullough, Pye'ın büyük bir dış ofisin arkasında, büyük bir masa, "giriş" ve "çıkış" kutuları, bir bilgisayar ve eyaletler arası bir manzaraya sahip küçük ama rahat bir ofis olan iç kutsal alanını aradı.

"Bombacının onu neden buraya koymadığını merak ettik ama Jelly Brown'ın geceleri dış ofis kapılarını kilitlemiş olması mümkün. Bunu yapıp yapmadığını bilmiyoruz ama ona soramayız."

Virgil, bir konferans odası, banyolu küçük bir yatak odası ve geniş ekran televizyonlu bir oturma alanı içeren ofis süitine baktı. Bakmayı bitirdiğinde

merdiven boşluğundan çatıya çıkarılacaktı. Merdiven boşluğuna giriş ve çıkış kapılarının kilitli olmadığını fark etti - "Dokuz-on bir yüzünden," dedi Brown. "Willard bizi burada bir hedef olarak görüyordu ve bir uçak tarafından vurulmamız durumunda insanları dışarı çıkarmak için neler yapabileceğimizi gözden geçirdik. Yapabileceğimiz şeylerden biri, insanların bir ya da diğer merdiven boşluğundan aşağı inmelerine izin vermektir - bunlardan dört tane var, biri ve sonra karşıya geçip başka bir binadan aşağı inin. Böylece gerektiğinde binanın içinde zikzaklar çizerek aşağı inebiliyordunuz. Eğer ellinin altındaysanız yukarı çıkamazsınız ama ellinin üzerindeyseniz dışarı çıkabilirsiniz."

Çatı büyük ve düzdü ve olağan havalandırma ekipmanları ile pencere yıkama ekipmanları için büyük bir kulübe vardı. Virgil ne olduğunu sordu Brown da şöyle dedi: "Kimse pencere yıkama oluklarını kullanmaz. Yer seviyesinden otuz metre yukarıda başlıyorlar ve onlara görünmeden ulaşmayı başarsanız bile binaya tırmanmanız saatler sürer. Her zaman göz önünde olacaksın."

Tepeden pek bir manzara görünmüyordu. Virgil batıda ufukta Grand Rapids'in ışıltısını görebiliyordu, diğer bir ışıltı da Güneydoğu-Lansing? Virgil güneydeki otoyolda farlar ve arka lambalar olduğunu düşündü. Kuzeyde hiçbir şey yoktu ama karanlık.

Chapman gece gökyüzüne baktı ve "Eğer çatıya paraşütle atlasaydın ..." dedi.

Brown, "Doğru. Bir pilot ve bir paraşütle atlama uçağı bulup gecenin bir yarısı sizi binanın üzerinden uçuruyorsunuz.

Sonra da işin bitince binadan aşağı atlayacaksın.| hiç sanmıyorum. Eğer bir komplo kuracaksınız, bunun içeriden biri olması bin kat daha muhtemeldir."

McCullough, "Eminim Ford International'ın o gece için bir radar izi bandı vardır.... Belki de kontrol etmeliyiz."

Brown, "Elbette, kontrol et." dedi.

ÇATIDAN İNDİLER ve asansörle şirketin ziyaretçiler için geceleme süitleri hazırladığı üçüncü kata indiler, ve bir salon. Salonda oturdular ve üç adam ayrıntılı olarak ve Virgil yine hata yapmakta zorlandı. İşlerini bitirdiklerinde Brown "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Virgil, "Gördüğüme sevindim, böylece dışarı çıkmak tamamen zaman kaybı olmadı," dedi. "Söylemeliyim ki, burası oldukça sıkı görünüyor. Yani, *belki* de bir adamın UPS'in içine girmesinin bir yolu vardır. kamyonet ya da başka bir şeyle, bir anahtar kartıyla, ve oraya çıktım . ..ama ben göremiyorum. Çok fazla şey biliyor olmalı. Çok fazla küçük ayrıntı.

Çok fazla gözetleme yapmış olmalı." McCullough,

"İçeriden biri," dedi.

"Ve bir kompo," dedi Brown. "Ama bu çok garip. Nasıl bir araya geldiler? Aralarındaki ilişki nedir?"

McCullough, "Bilmiyorum ama biz de buna odaklanacağız," dedi. "Burası ile Butternut Falls arasında bir bağlantı olmalı. Bunu bulana kadar zorlamalıyız."

Sabah ikiden biraz önce *VIRGIL*'e bir oda *gösterildi*. Birkaç dakika uyanık kaldı, onu bunu ve bir süre de Tanrı'yı düşündü, sonra neredeyse uyuyacaktı. Ama tam olarak uyuyamadı. Sonunda çarşafın altından sürünerek çıktı ve dizüstü bilgisayarını çıkarıp Pinnacle'ın Wi-Fi sistemine bağlandı ve internete girerek "Pye Pinnacle "ı araştırmaya başladı.

Biraz zaman aldı ama sonunda binayla ilgili bir PyeMart tanıtım videosu buldu ve bu videoda çok daha genç bir Willard Pye'in asansörden inen yönetim kurulu üyelerini selamladığı bir kare vardı. Kapılar açıldığında Virgil asansör kapılarının kenarlarına yerleştirilmiş metal bir "55" görebiliyordu.

"Huh." dedi.

Yirmi dakika içinde toplantı odasına bomba yerleştirmek için gereken bilgiye sahipti; hatta bombayı toplantı odasına yerleştirebileceğini bile biliyordu.

Credenza.

Ama hâlâ ne içeri girebiliyor ne de yukarı çıkabiliyordu.

Uyumadan önce E-POSTASINI *KONTROL* ETTİ ve bir mesaj buldu. Malibu'daki ya da Batı Hollywood'daki ya da her neresiyse oradaki şerifi Lee Coakley'den bir mesaj. Notta şöyle yazıyordu: *Seni cep telefonundan birkaç kez aramaya çalıştım ama ulaşamadım. Yakında konuşuruz.* Telefonunu kontrol etti: O havadayken, telefon kapalıyken aramıştı.

Saat üçü biraz geçe *uyudu* ve alarm onu yedide uyandırdı. Yedi yirmide uykulu bir halde Pye kamyonundaydı. Chapman, "Uçakta kahvaltı edeceğiz ve sonra yine kaza yapacağım. Sanki biri Vulkan siniri koymuş gibi hissediyorum. çimdikle beni."

"Kulağa doğru geliyor," dedi Virgil esnerken.

"Bir şey bulabildin mi?" diye sordu.

"İnternette biraz zaman geçirdim. Pinnacle hakkında, yönetim kurulu odasının nerede olduğunu ve yönetim kurulu toplantılarının ne zaman ve nerede yapıldığını bulmanıza yetecek kadar bilgi var. Pinnacle'ın Bombadan önceki son yönetim kurulu toplantısı Dallas'taydı. Bir sonrakinin nerede olacağını bilmiyorum ama muhtemelen gerçekleşmeden birkaç gün önce öğrenebilirim.... İş dünyası haberlerinin derinliklerinde ama orada."

"Hmm," dedi. "Bundan Willard'a bahsedeceğim."

Virgil başını salladı. "Bir komplo gibi görünüyor ama öyle hissettirmiyor. Her şey çok saat gibi, çok kesin. Eğer bu bir komplo ise, biri burada diğeri Butternut'ta olmak üzere, her ikisi de kesinlikle cani olan, birbirlerine güvenmeye istekli ve her ikisi de zeki iki deli var demektir. Nasıl oldu da

birbirlerini buldular? Nasıl bir araya geldiler?"

"Belki internette," dedi. "Anti-PyeMart, anti-Walmart ve anti-Target web siteleri var. Ya birkaç tane insanlar bir komplo hazırladılar . . . Biri Butternut'lıydı ama diğeri herhangi bir yerden olabilirdi. Grand Rapids ya da Lansing'e taşındı ve Pinnacle'da bir iş buldu - tek amacı kurulu havaya uçurmak olan bir iş buldu."

Virgil bunu bir süre düşündükten sonra şöyle dedi: "BCA'da internette gerçekten iyi olan bir araştırmacı var. Ona PyeMart sitelerinde gezinmesini söyleyeceğim, bakalım ne bulacak."

"Ama ne zaman tanışmış olabileceklerini bilmiyoruz."

"Son iki yılda, eğer iki tane olsaydı. PyeMart iki yıl öncesine kadar Butternut'ta inşaat yapma konusunda ses çıkarmaya başlamamıştı," dedi Virgil. "İzinleri almaları bir yıl, inşaatı başlamaları ise bir yıl sürdü."

"Kontrol etmeliyim," dedi.

"Evet, ama yine de bunun bir komplo olduğunu düşünmüyorum.

Kaybediyoruz.

Bir şey. Sanırım Pinnacle'a girmenin bir yolunu bulan oldukça zeki bir adam. Binada turlar var mı? Eğer varsa, birkaç dakikalığına kaybolan biri oldu mu? Bu tür şeyler."

"Turlar var ama sık değil ve son zamanlarda da hiç olmadı," dedi.

"McCullough bunu kontrol etti. ATF'deki adamlar gerçekten çok iyi."

SPEKÜLASYON *YAPTILAR*, ancak somut bir şey bulamadılar; Ford International'a sekizden birkaç dakika sonra vardılar, saat Saat on sekiz on beş. Cheerios ve tatlı ekmeklerden oluşan hızlı bir kahvaltıdan sonra, kabin görevlisi Virgil ve Chapman için yatakları katladı ve Virgil iki dakika içinde uyudu; tekerlekler Butternut'a indiğinde tekrar uyandı.

Yolculuğun boşa harcanmış bir zaman olabileceğini düşündü.

Ama bu boşa gitmiş gibi hissettirmede.

Bombacının aklıyla ilgili bir şey. Zekiydi ve cesur, hatta pervasız bir çizgisi vardı. Bir şekilde Pinnacle'a girmiş ve geri çıkmıştı ve yolculuk hatlarından hiçbirine dokunmamıştı.

çok profesyonel bir güvenlik sistemi tarafından kurulmuş.

İlginç.

BOMBACI biraz sarhoş oldu ve bunu kasıtlı olarak yaptı.

Düz çizgisel düşünen biri olarak eğitilmişti, bu çoğu zaman iyiydi ama düz çizgisel düşünmenin zayıflıklarını fark edecek kadar da zekiydi.

Bazen kutunun, geometrinin dışına çıkmamız gerekirdi. Onun deneyimlerine göre, hiçbir şey

tek başına içilen bir sürahi martini gibi. Sürahi ondaydı, cin ondaydı, vermut ondaydı. Ve kesinlikle yalnızdı.

İçkiyi karıştırdı, bir bardak aldı ve evine götürdü.

küçük arka bahçe güvertesinde, plastik minderli ahşap bir şezlonga oturdu, yıldızlara baktı ve zihnini serbest bıraktı.

Buraya, Butternut Falls'a nasıl gelmişti? New York, Chicago, Los Angeles'ta olmalıydı. Columbia'da, Chicago Üniversitesi'nde, UCLA'da. Kendisini sürekli büyük bir şehirde, yaldızlı döner kapılardan geçerken hayal ediyordu,

Muhtemelen New York, çünkü New York tarzı bir şapka takıyor- ve bir haberci mikrofonu yüzüne tutarak "Başkan'ın planı hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye soruyor.

"Başkan aptalın teki, hafif sıklet" derdi, yüzü neredeyse çizgi romanlardaki sarı elbiseli süper kahramanlardan biri gibi keskin hatlarla çizilmişti.

BÖYLE BİR ŞEY OLACAKMIŞ GİBİ. Ne zaman hazır olsa

harekete geçtiğinde, bir şey onu engellemek için ortaya çıkmıştı. Kötü zamanlanmış bir iş durgunluğundan, kötü planlanmış bir evliliğe kadar her şey. En kötüsü Barbara'ydı. Onu Butternut'a sürüklemiş ve ailesinin nüfuzunu kullanarak ona bir iş bulmuştu.

ayakları yere değiyordu. Hepsi annesinin yanında olabilmek içindi; gerçi kimsenin o cadiya yakın kalmak isteyeceğini düşünemiyordu.

Barbara onu sürükledi, itti. Ders vermişti.

Amcığın gücü, diye düşündü. Amcığın gücü.

VE ZAMAN GEÇMEYE DEVAM ETTİ. Farkında bile değildi, günler O kadar hızlı ve sorunsuz geçiyordu ki; arkasını her döndüğünde, sabah tıraş olup dışarı çıkacak ve hayatının bir gününü daha boşa harcayacakmış gibi geliyordu. *Kendini* yirmili yaşlarındaymış *gibi hissediyordu.*

Genç bir adamdı, hareket halindeydi, büyük bir geleceği vardı ama her nasılsa neredeyse yirmi yıl akıp gitmişti. Neredeyse o aptal kadar yaşlanmıştı, Başkan.

Planlar yapmıştı. Bunlardan biri Barbara'yı terk etmeyi içeriyordu, ama sürpriz, sürpriz, önce Barbara taşınmıştı ve adam kendini evsiz ve sadece yarım bir emekli maaşıyla bulmuştu. Barbara onu çivilemişti. ve sonra, kadın gittiğinde, onu ekonomi ve yasal kararnamelerle çiviledi. Onu birkaç kişi daha takip etti.

hatalar ve sonunda, bu verandada oturacak ve önünde uzanan, yoksullukla biten geleceği görebilecekti. köpek maması ve sıcak bir tabakla.

Bu onu gülümsetti: alkol konuşuyordu.

Ciddi bir köpek maması tehlikesiyle karşı karşıya değildi ama muhtemelen daha kötü bir şeyle karşı *karşıyaydı*: kendi gözünde önemsizleşmek. Etrafındaki insanlara, onların önemsiz hayatlarına baktı ve

Onlarla alay etti ama sonra eve gelip aynaya baktı ve "Ben nasıl farklıyım?" diye sordu.

Gerçek şu ki, değildi. Yarın bir Marslı iniş yapsa ve insanları ilgili ve ilgisiz olarak ayırması söylene, Yaptıklarına, ne *olduklarına* bakılırsa, alay ettiği kişilerle aynı yığının içine düşecekti.

Sonra PyeMart ve ondan sonra gelen her şey geldi.

GEVŞEMEK, DİYE DÜŞÜNDÜ, gevşemek. Bir martini daha doldurdu ve bombaları düşündü.

Tanrım, bombalarını sevmeye başlamıştı. Hiç *kimse*, hiç kimse -bombalarının alakasız olduğunu söyleyebilirdi. O zaten

İki insanın hayatındaki en önemli unsur, bu hayatları sona erdirmiş olmasıydı.

Bir sonraki nereye gitmeli? En çok nerede işe yarar?

Eyalet polislerinin belediye meclisini ve belediye binasını koruduğuna dair bir söylenti vardı. Şehirde keskin nişancılar varmış. Buna inandığından emin değildi ama dikkate alınması gerekiyordu. Üçüncü martiniden sonra biraz sarhoş olmuş bir halde bunu düşündü. . . ve orada

Hala iki martini kalmıştı. Kıkırdadı: Vay canına, sonuncuyu bitirdiğinde gerçekten de dayak yiyecekti.

Peki ya belediye meclisi? Onlarla ilgili bir ileri bir geri gitti. Ona yardım edebileceklerinden daha fazla zarar verebilirler miydi? Eğer hepsi bir anda duman ve alevler içinde yok olursa, bu Her şey mi? Yoksa son mu?

Dördüncü martini boyunca konseyi düşündü ve prensipte hepsini öldürmeye itirazı olmasa da, böyle bir olayın sonuçlarının çok öngörülemez olduğuna karar verdi.

HAYIR. HAYIR. PyeMart'ın gözünü korkutmak, onları yavaşlatmak için yola çıkmıştı, ve ayrıca görünüşte bir amacı olan bombaların izini sürmek için. Aptal değildi, bu yüzden izler eğri büğrüydü, ama sonunda yetkilileri kesin bir sonuca götürdü. Ve bu hala gidilecek en iyi yol gibi görünüyordu.

Kampanyası için hiçbir zaman tam olarak belirlenmiş bir planı olmamıştı; belirlenmiş bir plan çökebilirdi. Başından beri esnek olması ve zaman zaman doğaçlama yapması gerektiğini biliyordu. Bu da o zamanlardan biriydi.

Eğer belediye meclisinin gerçekten yolsuzluk yaptığı tespit edilirse, eğer bir belediye

Meclis üyesi itiraf etmesi için korkutulabilirse ya da polislerle ciddi bir şekilde bakmaları için baskı yapılabilirse, o zaman tüm PyeMart anlaşması *Titanik* gibi batar.

Bu zorlayıcı bir düşünceydi.

Ancak PyeMart'ın anlaşması çok erken ya da çok geç olamazdı. Bebek Ayı'nın yulaf lapası gibi, tam kıvamında olmalıydı.

DÜŞÜNCEYİ DÜŞÜNDÜ ve sarhoş olduğu için bu *düşünceye* tutunmak kaygan bir şeydi. Sorun şuydu ki, yerel polisler belediye meclisi ile işbirliği yapacağına güvenilemezdi. Kısaca, iki elleri ve bir radar ünitesiyle kendi toplarını bile bulamazlardı. Ciddi bir soruşturma pek olası değildi.

İdeal olan eyalet polislerini ya da FBI'ı devreye sokmaktı. ATF şehirdeydi ama ATF siyasi bir yolsuzluk soruşturması yapmakla pek ilgilenmezdi.

Aklına bir fikir geldi: Birisi şehirde bir tampon çıkartması dağıtıyordu - üç ya da dört tane görmüştü - üzerinde şöyle yazıyordu: "Alkol, Tütün, Ateşli Silahlar . . . Seviilmeyecek ne var?"

Her neyse. . .

Vay canına, şimdi gerçekten sarhoş. Yolunda kalmak için mücadele etti.

Eyalet polisleri şehirdeydi; eyalet *polis*i yani. Tek bir adam ve görünüşe göre tek düşündüğü bombacıyı bulmaktı.

Bombacı, *GERÇEKTEN İHTİYACINIZ OLAN ŞEYİN* bir grup polisin tüm kasabayı birbirine katması olduğunu düşündü. Eğer bu olursa, eninde sonunda belediye meclisine ulaşacaklardı.

BOMBACI güvertesinde *oturmuş*, sarhoş bir halde planlar yapıyordu. son martinisini içerken, kalkıp daha fazlasını yapmayı düşünemeyecek kadar sarhoşken, ezber bozan bir plan oluşmaya başladı.

Cesaret ister, ama onun cesur yürekleri *vardı*. Buna şüphe yok. Artık değil.

Bunu ayıkken düşünmesi gerekiyordu; zaten bunu bu gece yapamazdı. Şu anda çok fazla hareket vardı, gözü dışarıda olan çok fazla insan vardı. Bombalama işinde paranoya iyi bir şeydi. Bu gece uyuyacak ve yarın bombayı yapacaktı. Yapacaktı.

ve yarın gece yerleştir. Bir *sürü* polis gelir. Garantili.

Yoksa sadece alkol mü konuşuyordu?

Milyarlarca ve milyarlarca yıldız ona doğru parladı, kışlarını
kırptırdılar ama hiçbir şey söylemediler.

Bombacı şezlongunda uyuyakaldı ve masumların uykusuna daldı.

VIRGİL, CHAPMAN'ı moteline *bıraktı* ve Davenport'u arayıp Michigan'a yaptığı yolculukla ilgili rapor. Kamyonda oturmuş Davenport'la konuşurken gelenekçi sinek George Peck'i gördü. balıkçı, cadde boyunca yürüyor, vitrinlere bakıyordu. "Az önce bir ipucu gördüm," dedi Virgil. "Gitmem gerek."

Telefonu kapattı ve Peck onunla ödeşene kadar bekledi, sonra yolcu tarafındaki camı indirdi ve "Hey, George" diye bağırdı.

Peck kaşlarını çatarak döndü, kamyonetteki Virgil'i gördü ve yanına gitti. "Bağırdın mı?"

"Evet. Seninle konuşmam gerek. Hadi, bin."

Peck sanki düşünüyormuş gibi bir an durakladı, sonra başını salladı ve kapıyı açıp içeri girdi. Kapıyı çekti, başını yukarı kaldırdı, kokladı ve "Bu kamyon McDonald's patates kızartması gibi kokuyor" dedi.

Virgil, "Öyle olmalı - seyahat ederken yediklerimin yüzde seksen beşini patates kızartması oluşturuyor," dedi. "Dinle, birkaç adamla konuştum

tüm pazar araştırması fikriniz hakkında. Hoşlarına gitmiyor. Ben biraz -Ama onlar kadar zeki olmayabilirim. Linç çetelerinden bahsediliyor."

Peck, "Bir linç kalabalığıyla karşılaşacağınızdan şüpheliyim," dedi.

"Bu gerçekten güven verici değil - eğer sadece bir tane alacağımdan şüphe ediyorsanız." "Benim sorunum değil," dedi Peck. "Ama, fikir birliği arayan araştırma

sizinki gibi sorunlarda işe yarıyor gibi görünüyor. Elbette, genellikle borsa hareketleri ya da benzeri şeyler hakkında sorular soruyorlar. Genelde linç söz konusu olmaz. Ya da bombalar."

Virgil, "Peki ya bir web sitesi kurmak yerine çok bilgili yirmi kişi bulsam..." dedi.

Peck başını sallıyordu. "Bu yeterli olmayabilir. Çok ama çok sayıda insana ihtiyacınız var. Yirmi kişiye sorabilirsiniz ve sadece tesadüf eseri, sosyal sınıfsal tanışıklık sorunları nedeniyle, belki de hiçbiri bombacıyı tanııyor ... bu yüzden onu aday gösteremezler. Sen

sadece bir grup zeki insana değil, tüm bir insan yelpazesine ihtiyaç var."

"Ancak bombacının PyeMart'a karşı çıkan bir insan sınıfından gelmesi gerekiyor. Yani eğer PyeMart'ı sevmeyen insanların uzun bir listesini yaparsam

PyeMart, neredeyse kesinlikle onu tanıyorlardır."

Peck bir dakika düşündükten sonra, "Tabii ... hmmm." dedi. Ve biraz daha düşündü.

"Söyle," dedi Virgil.

"Ben de 'Bir dürtüyle hareket etmediği sürece' diyecektim.

Düşünüyordum da, ya bir niversite ğrencisiyse ve bu fikirler yeniyse ve o da bunlara kapıldıysa, ama şehirde bir geçmişi yoksa siyaset ya da sorun tartışmaları. O sadece deli ve bir çıkış yolu arıyor. O halde, sadece PyeMart rakiplerini tanıyan kişilerle anket yapsaydınız, onu asla gremeyebilirdiniz. Ama . . . ikinci kez

Bildiğim kadarıyla bu pek mümkün görünmüyor. Olgun bir adamın işi olması daha muhtemel görünüyor. Bir plancının. Her şeyi enine boyuna düşünen biri. Daha çok benim gibi biri. Yani muhtemelen onu tanıyorum. Yani . . ."

"Yani . . . ?"

"Eğer siz kendi soruşturmanıza ve federal soruşturmaya dayanarak bombacının özelliklerine ilişkin bir liste hazırlasaydınız ve bu listeyi bana ve diyelim ki benim önerebileceğim on kişiye verseydiniz ... Bence bu on kişi ikinci bir liste hazırlayabilir.

birkaç yüz kişiyi araştırabilirsin. O zaman sanırım adamınızı bulursunuz."

Virgil döndü ve evrak çantasını arka koltuktan çıkardı. "Hemen şimdi bir özellik listesi yapalım. Sonra sen bana isim listeni verirsin, ben de listeyi etrafta dolaştırırım."

Peck, "Neden McDonald's'a gidip bu işi halletmiyoruz? Hemen köşeyi dönünce."

"Bana uyar. Biraz patates kızartması alabilirim," dedi Virgil.

McDonald's'ta *bir masa*, meşrubat ve patates kızartması *aldılar* ve Virgil o ana kadar bulduklarını sıraladı. Peck dikkatle dinledi ve listelerine başladılar.

Bombacı diye düşündüler:

- neredeyse kesinlikle erkekti (çünkü bombacılar neredeyse her zaman öyleydi).
- hem bombaların yapımında hem de yerleştirilmesinde ciddi ama hesaplanmış riskler almaya istekliydi.
- zekiydi. İlk prensiplerden bombalar ve patlayıcılar yapıyordu. Anahtarlar ve elektrik hakkında bir şeyler biliyordu.
- Sert fikirlere sahipti ve insanları öldürmeye varacak kadar bu fikirlere göre hareket etmeye istekliydi. Fanatizmin bir çizgisi. Bombacı deli.
- ekonomik ya da çevreci bir dürtüyle hareket ediyordu.
- Muhtemelen Butternut Tech ile yakın bir bağlantısı vardı.
- limuzin şoförlerine kadar Butternut çevresini ve kişiliklerini yakından tanıyordu.
- Grand Rapids, Michigan bölgesinde yakın akrabaları veya arkadaşları olabilir.

Peck, "Anketi yapanlara *yazdığınız mektupta*, tüm hususları dikkate almaları gerektiğini söylemelisiniz" dedi. "Ama sonuçta içgüdüsel hislere de bakıyorsunuz."

Virgil listenin en altına *içgüdülerini* yazdı.

"Cevapları sizden başka kimsenin görmeyeceğini ve listeleri yok edeceğinizi söylemeniz gerekecek. Ya da daha iyisi, hepsi anonim olacak ve kimse kimin neye cevap verdiğini bilmeyecek, siz bile. Ya da kimin cevap verdiğini. Çünkü herkes bilmeyecek."

"George, çok yardımcı oluyorsun," dedi Virgil. "Bana iki yüz kişilik listeyi bulmamı sağlayacak on kişilik isim listesini ver."

PECK'İN ON İSİM VERMESİNİ SAĞLAMAK biraz zaman aldı, ama isimlere ulaştığında Virgil arabayla ilçe adliyesine gitti ve Peck'in önerdiği on kişiye bir mektup yazıyordu. Şerif ne yaptığını görmek için geldi ve Virgil ona Peck'in listesini gösterdi.

Şerif on ismin iyi seçildiği konusunda hemfikirdi, kendisinin ve karısının isimlerine iki isim daha ekleyerek toplamda

On dört. Bir yardımcısına ev ve iş adreslerinin bir listesini hazırlattı.

Virgil, daha küçük olan ilk gruba yazdığı mektupta, listelerinin o öğleden sonra ya da akşam şerif departmanına iade edilmesini istedi.

Zaman çok önemli, diye yazdı. Anketi yarın sabah dağıtmaya başlamayı umuyoruz.

ŞERİF İKİ GÖREVLİ ALDI ve onlara Virgil'in listesindeki on *iki* kişiyi takip etmelerini söyledi; kendi mektubunu ve karısının. Ahlquist, "Bu çok tuhaf olacak," dedi. "Daha önce böyle bir şey yapıldığını hiç duymadım. İnsanları korkutabilir."

Virgil, "Şansımız yaver giderse, bombardıman uçağını alçakta tutacaktır," dedi.

Ahlquist, "Lafı açılmışken, senin de dikkat çekmemen gerekiyor," dedi. "Onun için en bariz tehdit sensin. Sonunda teknende bir bombayla karşılaşabilirsin."

"Onun o tür bir canavar olduğunu sanmıyorum," dedi Virgil. "Bir adamın teknesini bombalamak."

"Ciddiyim," dedi Ahlquist. "Holiday'deki insanlardan sizi başka bir odaya taşımalarını isterdim, içeriye açılan, havuzun üzerinde, kapınıza giderse görülebileceği bir odaya."

Virgil, "Bunu yapacağım. Yanıtları almak için saat sekiz gibi döneceğim. Eğer bu gece elimize ulaşan listeyi derleyip toparlayabilirsem ve ikinci mektubu elimizde kaç kişi varsa onlara gönderebilirsem -Peck

Birkaç yüz kişinin iyi olacağını düşünüyor; yarın akşam bir liste hazırlamaya başlayabiliriz."

"İlginç olacak," dedi Ahlquist. "Günün geri kalanında ne yapacaksın?"

"Konuşmak istediğim birkaç adam var ve şu gölde hiç balık var mı?"

VIRGIL, yerel alabalık avlama kulübünün başkanı **CAMERON SMITH**'i Batternut Açık Patio Tasarım Merkezi'ndeki iş yerinde *buldu*. Virgil içeri girdiğinde Smith bir kadın müşteriyle meşguldü, bu yüzden on beş dakikasını hoş görünümlü sarışın bir muhasebeciyle sohbet ederek geçirdi.

arka ofiste çalışıyordu. Virgil kendini tanıttığında, otuz metre ötede, bir kapının diğer tarafında bulunan Smith'i cep telefonundan aradı. Smith en kısa zamanda orada olacağını söyledi.

"Dışarıda büyük bir sipariş var," dedi kadın. Masadaki levhaya göre kadının adı Kiki Bjornsen'di. "Hasta bakımı ve spa için dokuz binden fazla harcama yapmayı düşünüyor."

"Şu PyeMart veranda malzemeleri satacak mı?"

"Bizimki gibi değil," dedi Bjornsen. "Yani, biraz satabilirler eski püskü alüminyum sandalyeler, ama Sunbrella ürünleri satmayacaklar."

"Aferin sana."

"Ve Cam'in hiçbir şeyi havaya uçurmadığından emin olabilirsiniz," dedi. "Dün gece Kanada'dan yeni döndü. Yaklaşık altı üniversite arkadaşıyla birlikte oradaydı. Bir hafta boyunca oradaydı."

"Hay aksi, günüm mahvoldu," dedi Virgil. "Onu tekmeleyerek ve bağırarak ilçe hapishanesine sürüklemeyi planlıyordum."

"Bu görülecek bir şey olurdu," dedi.

SMITH, beş gününü Woods Gölü'nden uçurulmakla geçirdiğini söyleyen *tombul*, güneş yanığı *bir* adamdı ve Virgil ona kendisinin de birkaç kez Woods Gölü'nden uçurulduğunu söyledi.

"Kenora dışında balıkçılık mı?" Smith sordu.

"Evet, çoğu zaman. O kasabayı gerçekten seviyorum," dedi Virgil.

"Hayatımda gördüğüm en gaddar, en kaba, en aşağılık av bekçileri tanıştık," dedi Smith. "Beş gün dışarıydık, üç kez durdurulduk. Koruma etiketiyle avlanıyoruz, hiçbir şey tutmuyoruz ve teknelerimizi parçalıyorlar."

"Öyle yapıyorlar," dedi Virgil. "Ama balıkçılık iyi."

"Ve güzel pizzaları var," dedi Smith. "Peki, sizin için ne yapabilirim?"

"Alabalık kulübünüzde bu bombaları patlatabilecek biri var mı?"

Smith, "İlk bombayı duyduğumdan beri bunu düşünüyordum," dedi. "Her gece karımı arayıp ona

boğulmamıştı ve bana o zavallı piçin paramparça olduğunu anlattı.

Yani, Tanrım, kimse bunu hak etmiyor....

Her neyse, hayır. Adamlarımızdan hiçbirinin bunu yapacağını sanmıyorum. Bazı cahillerimiz var ama bilirsiniz, hepsi balıkçıdır. Balıkçılar insan öldürmez."

Virgil, "Belki misk balıkçıları olabilir," dedi.

"Tamam, bunu kabul ediyorum," dedi Smith. "Ama biz alabalıkçılar değil. Crappie'ciler bombacı olabilir, ama walleye'ciler, levrek ya da bluegill'ciler olduğunu sanmıyorum. Boğa kafalıları ... şey, boğa kafalılarından bahsetmiyoruz. Şiddete başvuracaklarını sanmıyorum ama kafaları pek yerinde değil, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

Virgil başını salladı: Smith'in tanımlamalarına katılma eğilimindeydi.

"Larry Butz'u tanıyorsun," dedi Virgil.

"Evet, herkesin parmakla göstereceği kişi o, çünkü çenesi çok düşük. Ama o gerçekten iyi bir adam," dedi Smith. "Bu yüzden Bu sabah gazeteler Harvey'in limuzini havaya uçmadan hemen önce bir grup çocuğun karşından karşıya geçtiğini yazdı.

Larry'nin aklına gelirdi. Diğer insanların zarar görmesini. Beş çocuğu var ve böyle bir riski göze almasına imkan yok. Bir çocuğa zarar vereceğini. Yani, kimseye zarar vereceğini sanmıyorum."

Virgil, "Bunu çok duyuyorum," dedi. "Kimse böyle bir şey yapabilecek birini tanımıyor."

"Peki, bunu yapabilecek birini tanıyor musun? Bombacı bir adam, nadir bulunan bir yaratık olmalı."

Virgil, "Bu işe bulaşmadan önce ben de böyle düşünüyordum ama ATF'deki adam bana düşündüğün kadar nadir olmadıklarını söyledi," dedi. Sonra, "Hiç o alçak havuzlardan birinde balık tutarken bir balık gördünüz mü?

kamuflajlı bir adam var mı? Belki bir kamerası ya da dürbünü vardır?"

Smith, "Hayır, tam olarak değil. Yani, PyeMart sahasında gizlice dolaşmayı kastediyorsanız. Yani, sonbaharda orada birkaç yay avcısı oluyor."

Virgil, "Özellikle PyeMart'a gizlice bakmayı düşünüyordum," dedi.

"Böyle bir şey görmedim ama daha yeni geldim.

Haftada bir. Belki o kadar sık değil. Neredeyse hiç park etmiş araba görmedim.

Köprünün orada da. Bunlar genellikle tanıdığım ve kefil olabileceğim adamlar."

"Köprü mü?"

"Evet, nehrin yarım mil kadar yukarısında bir köprü var. Walmart sitesi, İlçe Yolu Y. Köprünün yanında bir park alanı var."

"Arkadaşlarınız arasında sıra dışı arabalar olup olmadığını sorabilir misiniz?"

Smith, "Bunu yapabilirim," dedi.

Virgil sandalyesinden kalktı, Smith'e bir kartvizit verdi ve "Sadece sana danışmak istedim. Bunu bir düşünün. Aklına bir şey gelirse, beni ara ya da birileri

Son bir ay içinde orada garip bir araba vardı."

YARIM SAAT SONRA, Virgil teknesini Dance Gölü'ne doğru sürüyordu. Gölün iki havzası vardı, sığ olan üst havzada bol miktarda ot vardı, ve daha derin bir alt havza. Aracını park ettikten sonra, teknesini iskeleden kuzeye, bir köprünün altına ve üst havzaya götürdü, gölün en düz yerinde bir ot yatağı seçti ve trol motorunu bıraktı. Derinlik ölçer bir metre derinlikte olduğunu söylüyordu. Fazla bir şey beklemiyordu, sadece küçük turnalarla uğraşacağı kısa bir öğleden sonra.

Sinek oltasını çalıştırdı, bir Bigeye Baitfish attı ve Dışarı çıktı ve bombardıman uçağı sorununun beyninin arkasında süzülmesine izin verdi. Peck'le konuşmak faydalı olmuştu. Anket. Teknik okulla olan bağlantı, şüphelilerin seçilmesine yardımcı olacaktır.

Kritik soru: Bombacıyı baskı altında tutmak için ne yapmalı? Başını eğmesini ne sağlayabilirdi? O

Bunu düşünürken küçük bir turna balığı Bigeye'a çarptı ve misinanın direncini hissederek otların arasına doğru kaçmaya çalıştı. Virgil başını çevirdi, onu yana doğru koşturdu ve tekne, onunla oynadı, sonunda onu yanına getirdi - belki yirmi üç ya da yirmi dört inç, diye düşündü - gözünü kaptı kanca ve gevşek salladı.

Eline turna balığı sümüğü bulaşmış ve duruladıktan sonra tekneye oturup güneş ışığının omuzlarına vurmasına izin vermişti; bunun gibisi yoktu. Birkaç dakika sonra içini çekti ve cep telefonunu çıkardı.

Star Tribune'den muhabir Ruffe Ignace'ı aradı. "Ruffe? Ben Virgil Flowers."

"Virgil, Nutcup'ta bombacıyı bulmaya çalıştığını duydum."

"Evet, hâlâ öyleyim," dedi Virgil. "Medyanın bir kısmı bastırmak istediğim bir söylenti yayıyor."

"Söylenti mi? Medyada mı? Hayır, şaka yapıyor olmalısınız," dedi Ignace. "Bildiğim kadarıyla, gizlice konuşlandırmak için herhangi bir plan yok."

Butternut Falls çevresindeki yetmiş beş ila yüz BCA kızılötesi kamerası, arabaların hassas bölgelere geliş ve gidişlerini izleyecek." dedi Virgil.

"Bekle-bekle-bekle, son kısmını anlamama izin ver. 'arabaların hassas bölgelere geliş gidişlerini izlemek için'. Bu doğru mu?"

"Bu doğru. Böyle bir plan hakkında bilgim yok." "Hassas alanlardan kastınız belediye binası, ilçe binası Adliye binası, belediye meclisi üyelerinin evleri, Willard Pye'in arabaları, PyeMart sitesi vb."

Virgil, "Bunlar hassas bölgeler olabilir," diye kabul etti.

"Herhangi bir plan olmadığını söylemiyorsunuz, bu tür planlar hakkında herhangi bir bilgiye sahip olmadığınızı söylüyorsunuz."

"Bu doğru."

Ignace, "Hikayeyi ben yazmıyorum ama aktaracağım," dedi.

"Tanrı seni korusun," dedi Virgil. "Ve doğurmuş olabileceğiniz tüm çocukları da."

Aldırış etmeden Barlow'u arayıp ATF'nin teknik okulda bir şey bulup bulmadığını sordu. Bulamamışlar. Barlow, "Burası bir çıkmaz sokak değil, bir fare yuvası," dedi. "Yüzlerce insan var Sürekli gelip gidiyorlar ve yetişkinlere yönelik akşam sınıfları, zenginleştirme sınıfları var ve Butternut'taki yetişkinlerin çoğu şu ya da bu zamanda buradan geçmiştir."

"İçimden bir ses bunun sıradan bir tanıdık değil, oradan düzenli olarak geçen biri olduğunu söylüyor. Buranın işleyişine aşına olan biri. Bir personel ya da tam zamanlı bir öğrenci."

Barlow, "Hâlâ arıyoruz," dedi.

AKLINA BAŞKA BİR İHTİMAL DAHA GELDİ: Ya şöyle bir şey olsaydı birden fazla şey mi oluyordu? Ya ilk bomba da üçüncüsü gibi Pye'in kendisini hedef aldıysa ve çaresiz bir yönetim kurulu üyesi tarafından getirildiyse? Çaresiz, neden? Virgil bilmiyordu ama yönetim kurulu üyelerinin zaman zaman çaresiz kalabileceğinden emindi. Pye yaşlı bir adamdı ve kanatta bekleyen bir halefi olmalıydı. Eğer bombanın ne zaman patlayacağını biliyorsan.

o zaman kendiniz yoktunuz.... Elbette, ne zaman çalacağını bilseydiniz, yönetim kurulu toplantısı başladıktan sonraya ayarlardınız.

Yine de içinde bir şeyler olabilir - Grand Rapids'te çaresiz ya da açgözlü biri, Butternut Falls'ta çaresiz biriyle takılıyor.

Ne kadar tuhaf görünse de, çılgın bombacıların bir araya geldiği bir tarih vardı. 11 Eylül tabii ki, ama aynı zamanda Oklahoma City Bombalama. Seri katillerin birbirlerini buldukları ya da suç ortakları edindikleri vakalar olmuştu.

Bunu nasıl yapacaksınız? İnternetle. Marie Chapman'ın PyeMart karşıtı sitelerden bahsettiğini hatırlıyordu. Bunu yapmayı unutmuştu.

Bununla ilgili bir şey.... Virgil tekrar telefona sarıldı ve BCA araştırmacısını aradı. "Sandy? Ben Virgil. Biraz araştırma yapmak için zamanın var mı?

İnternet araştırması mı?"

"Eğer Lucas onaylarsa," dedi.

Ne istediğini özetledi: Bulabildiği tüm PyeMart karşıtı sitelerin arşivlerine geri dönmesi ve bunun bir

Daha çılgın birkaç poster bir araya geliyor gibi görünüyordu ... ve sonra nereden geldiklerini takip ediyorlardı.

"Tüm bunları evden yapabiliyorum, böylece daha ucuza geliyor," dedi. Sandy yarı zamanlı olarak çalıştı ve bazen de Danışman. "Lucas'la konuşup size geri döneceğim."

BAŞKA BİR FIKIR ORTAYA ÇIKTI. Bombacı, bir bomba inşa etmek ve onu kaçak yollarla ülkeye sokmakla ilgili tüm riskleri göze almış olabilir mi? Pinnacle, eğer işe yarayacağından emin değilse? Büyük ihtimalle bir yerde prova yapmıştır. O "bir yer" büyük ihtimalle Butternut civarıydı. Kasaba kırsalda olsa da, vahşi doğada değildi - Butternut'un yüz mil yakınında bir bomba patlamış olsaydı, birileri bunu duyardı.

Bu insanları nasıl bulacağız?

VIRGIL sinek oltasına geri döndü, ama kalbi bu işte değildi ve bir on dakika daha ve bir vur-kaçtan sonra, iskeleye geri döndü ve tekneyi sudan çıkardı. Yolda

Şehir merkezine döndüğünde şerifi aradı, hatırlayamadığı yerel gazetenin adını ve numarasını istedi.

Clarion Call, ortaya çıktı. Editörü telefona bağladı ve ertesi günkü manşette halka açık bir yardım talebinin yer alıp alamayacağını sordu.

"Peki, neye ihtiyacınız var?"

"Bombacının muhtemelen prova yaptığını söyleyen bir hikayeye ihtiyacım var.

Muhtemelen son bir ay içinde birkaç patlamaya sebep olmuştur.

Muhtemelen Butternut'tan çok uzakta değildir.

ona tanıdık gelen bir yer. Tüm bu düşünceleri

Ben. Okuyucularınıza açıklanamayan bir patlama duyup duymadıklarını sormak istiyorum. Eğer duymuşlarsa, şerif departmanını arasınlar."

"Elbette, bunu yapabiliriz. Ona da iyi bir yer verin."

"Minnettarım," dedi Virgil.

GÜN HÂLÂ SICAĞI ama öğleden sonra ilerliyordu ve erkenden kalkmıştı. Uyku zamanı mı? Bir ya da iki saat çalışabilirse, gece yarısına kadar iyi olacaktı. Holiday Inn'e döndüğünde

Resepsiyon görevlisi koşarak otoparka gelip "Hey, Virgil" diye seslendiğinde odasındaydı.

Virgil durdu. "Öyle mi?"

Çocuk bir kâğıt parçası sallıyordu. "Sana bir telefon var. Önemli bir şey."

"Umarım bir itiraftır?"

"Şey, evet, onun gibi bir şey." Virgil'e bir parça kâğıt uzattı. "Anonim bir şeydi. Kelimesi kelimesine not aldım."

Virgil notu açtı. Katibin düzgün el yazısıyla yazılmış notta şöyle yazıyordu:

Suçluları Yakalama Bürosu'ndan Virgil Flowers için.

Önemli. Pat Shepard'ın eşi Jeanne, Pye'dan 25.000 dolar aldığını biliyor ama ne yaptığını bilmiyor. Vergi borcunu ödemek için kullandığını düşünüyor. Saklamadı. Parayı sakladı, böylece kendi kız arkadaşı Marilyn Oaks (sp?). Jeanne'in Marilyn'den haberi yok.

Pat Shepard, PyeMart için oy kullanan belediye meclis üyelerinden biriydi. Virgil notu sindirmek için bir dakika bekledi. Bir cırcır böceği Otoparkın etrafındaki çiçeklikten gelen cıvıltılar onu geri getiren bir rahatsızlıktı. Resepsiyon görevlisine ne düşündüğünü sordu. "Bence Jeanne Shepard şehirdeki en seksi ikinci kadın."

Virgil onu kontrol etti: on yedi ya da on sekiz yaşlarında, büyük, parlak beyaz dişleri olan, oldukça yakışıklı, sarışın bir çocuktü.

Ona biraz o yaşlardaki halini hatırlatıyordu. "Kız kaç yaşında?"

Çocuk omuz silkti: "Bilmiyorum. Otuz beş mi?"

"Ne yapıyorsun, otuz beş yaşında bir kadının seksi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hey, ateşliysen ateşlisindir," dedi çocuk. Üzerinde *Thor* yazan bir isimlik takıyordu.

"Mesajı aldın mı?" Virgil sordu.

"Evet. Bir adamdı," dedi Thor. "Adını vermeyi reddetti ama Doug Mackey'di. Bay Mackey."

"Bay Mackey?"

"Lisede öğretmenlik yapıyor," dedi Thor. "O benim golf Üç yıl koçluk yaptım ve ondan sürücü eğitimi aldım. Ben onun sesini tanıdım ama o benimkini tanımadı. Bay ve Bayan Shepard öğretmenler de. Ne düşündüğümü bilmek ister misin?"

"Elbette," dedi Virgil.

"Bay Mackey ve Bay Shepard arkadaşlar ve haftada en az bir ya da iki kez olmak üzere birlikte çok golf oynuyorlar. Sanırım Bay Shepard, Bay Mackey'e

Mackey'e Marilyn Oaks'u çivilediğini söyledi. Marilyn Oaks'ı tanımıyorum ama Bay Shepard evde oturmak yerine onun peşinde koştuğuna göre şehrin en seksi kadını olmalı. Size söylüyorum, Bayan Shepard'ın kıcı bir çift yavaş atış softbol topu gibi. Ben olsaydım, ben-"

"Hikâyeye bağlı kal," dedi Virgil.

"Hey. Seni tam olarak bilgilendirmeye çalışıyorum. Her neyse, sanırım Bay

Mackey, Bayan Shepard'ı enselemek istiyor ya da çoktan enseledi ve Bay Shepard'ı bu işin dışında tutmaya çalışıyor. Senin oraya gidip ona Marilyn Oaks'tan bahsedeceğini ve öyle ya da böyle Bay Shepard'ın buradan gideceğini ve Bay Mackey'nin de Bayan Shepard'ın tangasına gireceğini düşünüyor."

"Bayan Shepard tanga mı giyiyor?"

"Buna inansan iyi olur," dedi Thor. "Siyah renkli ve bir korsanın göz bandı büyüklüğünde."

"Göz bandı mı?"

"Bir keresinde şehir kulübüne giderken dar beyaz bir pantolon giymişti. -O sırada caddy'lik yapıyordum ve bunu görebiliyordunuz.

Biraz terlemeye başladığında pantolonunu indirdim," dedi Thor. "Sana söylemek isterim ki, benimle oynayabilirdi ve ben sadece on dört yaşındaydım. Başka bir seferinde de, bir iş için bazı şeyler almam gerekiyordu.

Okul müsameresi için onun evine gitmiştim, üzerinde bir tişört vardı ve sütyen giymemişti, meme uçları serçe parmağımın ucu gibiydi ve bilye gibi sertti. Yemin ederim, keşke-"

"Hikâyeye bağlı kal," dedi Virgil. "Mackey Shepard'ın parayı aldığını nasıl öğrendi?"

"Ya Bay Shepard ona söyledi, çünkü onlar dostlar, tıpkı Bay Mackey'e Marilyn Oaks'u çivilemesini söylediği gibi. Ya da Bay Mackey Bayan Shepard'ı çoktan çiviledi ve o da ona söyledi. Ya da bu konuda yalan söylüyor ve hiçbir şey bilmiyor."

"Kaç yaşındasın Thor?" Virgil sordu. "On sekiz. Yeni mezun oldum."

"Çok şüpheli bir zihnin var," dedi Virgil. "Ve tamamen lekesiz de değilsin."

"Bana da öyle söylendi," dedi Thor.

"Lekesiz ne demek biliyor musun?"

"Elbette."

Virgil tek gözünü kapattı ve çocuğa baktı. "Aslında arabada bir silahım var," dedi. "Eğer bu nottan birine bahsedersen seni öldürürüm."

"Her neyse," dedi çocuk.

"*Her neyse* istemiyorum, çeneni kapatmanı istiyorum," dedi Virgil. "Bunlar önemli şeyler."

"Seninle bir anlaşma yapalım," dedi Thor. "Ben çenemi kapalı tutacağım, sen de Bayan Shepard Marilyn Oaks hakkında bir şey öğrenirse bana söyleyeceksin. Senden ya da başka birinden."

"Eğer bu anlaşmayı yaparsam, senin bundan çıkarın ne olacak?"

Virgil sordu. "Bayan Shepard görünüşümü hep beğenmiştir. Bunu söyleyebilirim," dedi Thor. "I

Onuncu sınıf Amerikan Edebiyatı ve son sınıf İngilizce derslerine giriyordu. Babasını dışarı atar atmaz Pizza Hut'a koşar, hamsili pizza alır ve sohbet etmek için evine giderdim. Mackey'den önce orada ol."

"Ah, dostum. Hamsi. Tıpkı bir dokuzuncu sınıf öğrencisi gibi," dedi Virgil. "Öyle bir kadın buldun mu, et severler alırsın, başka bir şey almazsın."

"Et severler mi?"

"Benden duymuş olun. Etin içindeki hormonlar onları kızıştırıyor." "İğrenç ama sana inanıyorum," dedi Thor. "Yani, anlaştık mı?" "Belki."

"Belki mi?"

"Önce Bayan Shepard'a bir göz atmak istiyorum," dedi Virgil. "Senin gibi bir genç onu idare edebilecek nitelikte olmayabilir."

"Bu *doğru değil*," dedi Thor. "Bu *yanlış*."

Virgil *otel odasında*, ofisten ayrılmak üzere olan Davenport'u aradı ve ona nottan bahsetti.

"İkisini de yapabilir misin? Bombacıyı ve belediye meclisini alabilir misin?"

"Eğer bu not gerçekse, olabilir," dedi Virgil. "Mesele şu ki Kasabadaki insanlar konseyin satıldığına inanıyor ve haklı olabilirler. Ve yardım edecek birini arıyorlar. En azından bir bakışı hak ediyorlar."

"Tamam. Ama bombardıman uçağını ön planda tutun," dedi Davenport. "Eğer diğerini yapabilirsen... Bu tür yolsuzluklardan nefret ediyorum. Hepimizi aşağı çekiyor. Ama kimseyi öldürmüyorlar. En azından henüz."

"Tamam. Bir kontrol edeyim dedim," dedi Virgil.

Davenport, "Sandy'ye PyeMart karşıtı sitelerde biraz araştırma yapması için izin verdim," dedi. "Size geri dönecek."

"Güzel. Lanet olsun, her şeyi zorlayacağım," dedi Virgil. "Sanırım tüm kasabayı açığa çıkarabilirim. Gerçek şu ki, belediye meclisinde yer almak beni bombacıya da yaklaştıracaktır."

"Sana iyi şanslar," dedi Davenport. "İrtibatta kalın. Ve tekneden uzak dur, lanet olsun."

"Ne teknesi?"

O AKŞAM, *VIRGİL* Americlın'nı *aradı* ve Marie Chapman'ın odasına transfer edildi. Kapıdan yeni girmişti. dedi, telefonu açtığında. "Willard bilgisayarını çıkardı ve hesap tablolarına bakıyor, yani işim bitti."

"Güzel. Sana yemek ısmarlayabilir miyim?"

"Evet. Bunson'dan başka bir yer var mı? Bunson'dan bıkmak üzereyim."

"Butternut'ta olağanüstü bir Applebee's var," dedi Virgil. "Mmm-mm."

"Bunson's o zaman," dedi. "Bana yarım saat ver. Seninle lobide buluşuruz."

VIRGİL banyoya doğru *hızlı* bir *koşu yaptı* ve duş aldı, dişlerini fırçaladı, kulaklarının arkasına biraz Old Spice sürdü, gitti dışarı çıktık, tekne römorkunu bıraktık, kamyonu temizledik ve Americlın'n'e gitmek için hâlâ beş dakikamız vardı.

Yolda giderken nedenlerini sorguladı: Lee Coakley'e hâlâ bağlıydı ama Lee'nin çoktan gitmediyse bile uzaklaştığını hissediyordu. Ne olduğunu görmek için Chapman'ı biraz zorlamalı mıydı?

Olur muydu? Onun köksüz işiyle, bundan şüphe duymuyordu.

biraz yalnız olacaktı ve neye çok fazla önem vermeyecek kadar sofistike olacaktı? O burada tam olarak ne yapıyordu?

Ve eğer onu yatağa atarsa ya da tam tersi olursa, bu onun ruhu için ya da ruhuna ne yapar?

Her neyse, üç dakika içinde onun moteline vardı ve onunla telefonda konuştuktan tam yarım saat sonra, kadın lobi ve "Tam zamanında." dedi.

Turkuaz bir bluz ve siyah pantolon giymiş, Hopi gümüşü bir kolye ve küpeler takmıştı. "Harika görünüyorsun," dedi Virgil.

"Doğru adımla başlıyorsun," dedi. "Büyük miktarda iltifata ihtiyacım var."

"Doğru adama geldin," dedi.

BUNSON'A GİDERKEN çene çaldılar ve restoranda sessiz bir masa buldular. Virgil bir Leinie's sipariş etti ve Chapman da Margarita içti ve Virgil ona bombacıyı arama çalışmalarında yeni bir gelişme olmadığını anlatmaya başladı.

"Şerif bir araştırma yapmakla ilgili bir şeyler söyledi..."

"Evet, bu gece oraya geri dönüp bir sürü mektupları zarflara doldurup adreslerini alacağız." Virgil dedi. "Şerif yardımcılara yarın onları teslim etmelerini söyleyeceğim ... ve sonra yarın gece hepsini bir araya getireceğim."

Anket fikrini açıkladığında, "Piyasa konseptine aşinayım, ancak genellikle oyuncuların kazanabilecekleri bir tür pot ile sonuçlanır. Para. Muhtemelen Willard'ın biraz para koymasını sağlayabilirim."

Virgil başını sallıyordu: "Hayır, hayır. Senin yaptığın türden bir şey insanların oynaması ve bu konuda ciddi olması için bir getiri olması gerektiğinden bahsediyor. Bu oyunda, ödül bombacıyı yakalamak. ve kendini havaya uçmaktan korumak."

"Olabilir. Binlerce farklı ismi sıralamanız gerekecek."

"Umarım olmaz. Yüzlerce ya da belki sadece düzinelerce olmasını umuyorum. Böylece herkes potansiyel delilerin kim olduğunu bilir," dedi Virgil. "Bana bu fikri veren adam bombacının ilk onda yer alacağını düşünüyor."

BU KONUDA KONUŞTULAR, akşam yemeği sipariş ettiler, biftek ve patates, Bu konu hakkında biraz daha konuştuktan sonra Virgil, "Biliyor musunuz, pek çok kişi Willard'ın mağazanın imar değişikliğini onaylamaları için belediye başkanına ve belediye meclisine rüşvet verdiğini düşünüyor" dedi.

"Biliyorum." Başka bir şey söylemedi.

Virgil bir dakika bekledikten sonra "Bu konuda ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi. Yemekler geldiğinde konuşmayı kesti ve garson gittiğinde devam etti: "Orada bir Indiana'da bir PyeMart inşaat hızlandırıcısının belediye meclisi üyelerine rüşvet vermekle suçlandığı bir durum. Bu olay dört ya da beş yıl önceydi. Suçlu bulundu ve bir yıl hapse mahkum edildi. Willard bu konuda hiçbir şey bilmediğini söyledi. Ona inanıyorum, ama ..." "Hızlandırıcı nedir?" Virgil sordu.

"PyeMart bir kasabaya ancak çok sayıda pazar araştırması yaptıktan sonra giriyor- Özellikle de zaten bir Walmart varsa," diye açıklıyor. "Hedef pazarları bir şekilde örtüşüyor. Marjlar oldukça düşük ve mağazanın kâr edeceğinden emin olmak istiyorlar. Pazar araştırması yapıldıktan sonra, pazarın mağazayı kaldıracağına karar verilerse, o zaman bir Hızlandırıcı atandı. Şirketi kasabaya götürür ve mağazanın inşa edilmesi için nelerin gerekli olduğunu öğrenir. Yerel düzenlemeler, imar, şehir yetkilileri ve yapı tedarik yerleriyle temaslar kurar. PyeMart inşaat işlerinin yerel olarak yapılmasını ve yerel olarak tedarik edilmesini sağlamaya çalışıyor, çünkü bu kasabanın dikkate alması gereken ekonomik bir nokta."

"Bu adam belediye meclisine rüşvet vererek mağazayı hızlandırdı mı?"

"Görünüşe göre. İnşaatta bir rüşvet fonu vardı. departmanına, bir kısmı da meclis üyeleri," dedi Chapman. "Willard hiç bilmediğini söyledi. Bu konuda ona inanıyorum ama aynı zamanda hızlandırıcılara çok fazla para ödendiğini de biliyorum - normalde o seviyede birinin alacağından çok daha fazla. Bunun bir kısmının risk parası olduğunu tahmin ediyorum. Ekspediterler geri gelip mağaza inşa etmek için izin alamadıklarını söylemeleri bekleniyor. İzinleri *alacaklar*. Nokta."

Virgil, "Yani Willard herhangi bir rüşvet vakasından haberdar değil, ancak bir düzeyde bunun devam ettiğini bilmek zorunda," dedi.

"Willard çok tatlı bir adam olabilir ve çalışanlarına karşı son derece sadıktır ama vahşi bir iş adamıdır. Ne yapması gerektiğini düşünüyorsa onu yapar." Tereddüt etti ve margarita bardağının dibini masanın üzerinde yuvarlayarak birkaç damla sudan bir iz oluşturdu. "Şu anda benim de üzerinde durmak istediğim bir alana giriyoruz."

kitabım için rezerv."

"Demek biliyor."

"Bunu söyleyemem. Indiana'da hapse giren hızlandırıcı adamın bir yıllık cezasının sekiz ayını yattığını söyleyebilirim. cümle. Çıktığında kendi ayakları üzerinde durdu: defterlerden kağıt tabaklara kadar her türlü kağıt ürününü üreten büyük bir kağıt şirketinde harika bir iş buldu."

"Öyle mi?"

"PyeMart'ın büyük bir tedarikçisi," dedi.

"Yani adamın icabına bakıldı."

"Bunu başkası söyleyebilir," dedi. Sonra, "Willard'ı mı soruşturuyorsunuz?"

"Bombacıyı bulmaya çalışıyorum," dedi Virgil. "Ama rüşvet suçlamaları olduğunu biliyorsun... basın toplantısındaydın, neredeyse yumruk yumruğa bir kavga olacaktı."

Chapman, "Sana söyleyeceğim Virgil, söyleyeceğim kadarını söyledim," dedi. "Willard'a ihanet etmeyeceğim ya da senin için bilgi bulmak üzere gizlice dolaşmayacağım. Eğer onu araştırırsan, bunu kendi başına yapmalısın."

"Kitabın için iyi bir şey olabilir," dedi Virgil. "Bilirsin, eğer Pye bir tür krizin içine düşerse."

Uzun bir süre ona baktı, sonra kısa, dalgalı bir sesle güldü ve "Yılan sörfçü çocuk gülümsemesinin arkasından sürünerek çıkar" dedi.

"Hey . . . Ben sadece sana neler olduğunu anlatıyorum," dedi

Virgil. "Başka bir şey hakkında konuşmalıyız," dedi.

Onlar da öyle yaptı.

Keyifli bir yemek yediler, yazmaktan, polislikten, büyüdükleri yerden ve Virgil'in davalarından konuştular - Chapman'ın mükemmel bir haber kupürü servisine erişimi vardı ve Virgil'in büyük baskınlarını biliyordu. Virgil onun ilginç bir kadın olduğunu düşünüyordu ama ağzından "yılan" kelimesi çıktığında aralarında temelden bir şeyler değişmişti. Virgil onu Saat dokuzda Americlın'e gittim ve kendimi biraz melankolik hissederek şerifin departmanına gittim.

Gönderilen *ON DÖRT MEKTUPTAN* on bir tanesi geri dönmüştü; üç kişi katılmayı reddetmişti. Virgil'in bir yığın isim üzerinde çalışması, onları adresleriyle birlikte dizüstü bilgisayarına girmesi iki saatini aldı. Mükerrer isimleri eledikten sonra, elinde olası adayları belirlemesi istenen yüz yetmiş sekiz kişilik bir liste vardı.

Bombacılar.

Virgil listeyi hazırlarken Ahlquist birkaç kez geldi ve sonunda, "Bunu yapmak istediğine emin misin? Ortalık karışacak."

"Evet, öyle olacak, ama bu bir şeye bakmanın yepyeni bir yolu. soruşturma sorunu," dedi Virgil. "Bombacıyı yakalamak için ne kadar endişeliysem nasıl sonuçlanacağını görmek için de o kadar meraklıyım."

Listeyi ve adresleri aldığı anda, adaylıkların arkasındaki fikri açıklayan, dikkatlice yazılmış bir ön mektup yazdı, Listelerin en geç ertesi akşam şerif departmanına iade edilmesini istedi. Mektubun altında bombacı adayları için on adet boş alt çizgi ile boşluk bıraktı ve mektubu alanların mektubu imzalamalarına ya da kendilerini tanıtmalarına gerek olmadığını belirtti.

adaylıklarını koyuyorlar.

Lee Coakley'den bir telefon aldığı anda mektubu gözden geçiriyordu. Gelen numarayı görür görmez canlandı ve onun sesini duydu: "Virgil, nasılsın?"

"Ah, berbat bir durumdayım. Butternut Falls'dayım."

"David söyledi, ben de *Star Tribune*'ün internet sitesinden baktım. Bir yere varabildin mi?"

"Yeni bir şey deniyorum. . ." "Yeni bir şey deniyorum. mektuplar. Adam açıklamayı bitirdiğinde kadın gülmeye başladı ve bir dakika sonra, "Virgil, sende farklı bir zekâ var," dedi.

"Bunu düşünmemiştim."

"Ama bunu yapıyorsun. Umarım Earl onu neye bulaştırdığınızı biliyordur."

"Eğer bunu başarabilirsem, Earl gayet iyi olacak. Her neyse, ne var ne yapıyordun?"

O da ona, bir TV şovunda silahlı çatışmada çalışmakla ilgili tam olarak anlamadığı bir sürü şey anlattı. "Yaklaşık yarısı yarısı gerçek, yarısı film. Onlara gerçekte ne olacağını söyledim, onlar da bana

Film için ne olması gerekiyorsa. Sonra, gerçek gibi hissettiren ama istediklerini de yerine getiren bir şeyler yapmaya çalışırız. bitti."

Beş dakika boyunca devam etti ve sesi bu konuda o kadar hevesliydi ki Virgil melankolinin geri geldiğini hissetti. Çünkü, diye düşündü, Lee muhtemelen olmazdı. "Gitmem gerek, çocuklar kıyameti koparıyor," dediğinde, bu oldukça dostça ve samimi olmayan bir vedaydı. Tanıdığı türden bir vedaydı, bir sevgiliden değil, bir arkadaştan gelen bir veda. Kadının bunu fark edip etmediğini merak etti ve muhtemelen fark ettiğini düşündü, çünkü kadınlar bu tür konularda her zaman birkaç adım öndeydi.

Düşündüğünde, Tim'ini nasıl kaybettiğini anladı. İkinci karısı taşındığında Kaihatsu imzalı Gibson gitarı.

Mektuplara *geri döndü*, onları düzeltti ve sonra bastı. Zarflara koymadan önce, listesindeki yüz yetmiş sekiz ismin her birini numaralandırdı ve her mektubun üzerine, dikkatlice, siyah mürekkeple, bir kelimeye küçük bir nokta koydu.

listedeki her bir ismin sayısına karşılık geliyordu.

Başka bir deyişle, mektup şu ifadeyle başlıyordu . ve listedeki ilk isim olan Andrew Lane, As'deki büyük A harfinin bacakları arasında küçük siyah bir nokta aldı. Bu Listedeki ikinci ismin *o'sunda* küçük bir nokta var. Üçüncü isimde *ise undoubtedly*'nin *o'sunda* bir nokta var.

Mektuplarda yanıtların isimsiz olacağı belirtildiği için, bu ona dürüstlükten uzak bir davranış gibi gelmişti, ama kimlerin yanıt verdiğini bilmenin yararlı olabileceğini düşündü.

Kimi aday gösterdiğini. Bunun *neden* yararlı olabileceğine dair bir neden düşünemiyordu ama daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı.

Sabah saat birden sonra işini bitirdi, ertesi gün teslim edilmek üzere nöbetçi memura bir yığın mektup bıraktı ve otele geri döndü.

Aşırı yumuşak yatağında durgun *bir gece geçirdi*; düşünecek çok şey vardı. En azından mektuplar gelene kadar bombacının peşine düşmekle ilgili pek yeni bir fikri yoktu. Bu ona üstesinden gelebileceği kadar iş verecekti.

Bu süre zarfında, bu kurumun, bu tür bir şehir konseyine rüşvet verilmişti. Bu hiç de eğlenceli olmazdı. Evlilikte sadakatsizliği bir araç olarak kullanarak gerekli bilgileri zorla alması gerekirdi.

Kama. Konu kadınlar olduğunda kendisinin de geçmişi karmakarışıktı; üç yıl içinde üç boşanma yaşamış, en azından geçici olarak evlenmek. Yani bazı öğretmenler yatağa atlıyor, ne olmuş yani? Ne yazık ki onlar için rüşvetle karışık olabilir.

Yatakta da kalabilirdi, yastık kabak gibi sertti ve geceyi Lee Coakley hakkında düşünerek geçirdi. Acaba çoktan sadakatsizlik etmiş miydi? Peki ya kendisi; bal saçlı Marie Chapman'ı düşünmek gerçekten sadakatsizlik miydi? Onu yemeğe çıkarmak? Jimmy Carter olsa şöyle derdi. Ama, bilirsiniz, Jimmy Carter'ı siktir et.

SABAHleyin, temizlendi ve dışarı çıkmaya karar verdi.

Fransız tost ve link sosu için Country Kitchen; ve bütün gün ne yapacağını tam olarak bilmediğinden, her ihtimale karşı tekneyi de alabileceğini düşündü.

Geri geri gitti, kancayı taktı ve yola çıktı. Caddeye geldiğinde kaldırım çok kısa kesmiş ve römorkun sağ tekerleğinin kaldırımın üzerinden sektiğini hissetmiş.

SONSUZ KISA BİR SÜRE İÇİNDE, bombanın içinde

Römork patladı ve dünya sarsıldı ve Virgil kendini sokakta buldu, kamyondan sürünerek uzaklaştı, burnunda ve ağzında kan olduğunu hissetti, ancak eliyle yüzünü sildiğinde kan yoktu. Kışının üzerine yuvarlandı ve arkasına baktı. Tekne

ikiye bölünmüştü ama kamyonun kendisine dokunulmamış gibiydi; benzin sokağa dökülüyordu ve o, *Yangın*, diye düşündü.

Döndü ve sürünmeye devam etti, sonra ayağa kalktı ve sendeleyerek uzaklaştı. *Sokağa nasıl girdim diye düşündü. ?*

O sırada siren seslerini duydu ve Holiday Inn'in ön kapısından iki kişi koşarak çıktı; bir pencerenin patladığını gördü. Yangın kokusu Benzin yoğundu.... Kendini toparladı ve bomba patladığında içgüdüsel olarak kamyonun vitesini parka taktığını ve kapıdan dışarı yuvarlandığını fark etti.... Bunu hiç düşünmemişti -aklından hiçbir şey geçmemişti- sadece yapmıştı.

Daha fazla insan ona, kamyona ve karavana doğru koşuyordu ve Holiday Inn'den çıkan en yakın iki kişiyi işaret ederek, "Herkesi uzak tutun. Herkesi geride tutun.

Her yerde benzin var. Biriniz içeri girip dokuz-bir-bir'i arasın ve hemen bir itfaiye aracına ihtiyacımız olduğunu söylesin. Git."

Bir dakika sonra ilk şerif yardımcısı geldiğinde Virgil çoktan Barlow'a telefon etmişti: "Adam peşimden geldi. Teknemi havaya uçurdu."

"Geliyorum," dedi Barlow.

YARDIMCI KOŞARAK GELDİ ve "İyi misin?" diye sordu. Virgil, "Korkudan altıma sıçtım," dedi.

"Dostum, hayatta olduğun için şanslısın. İçeride yaralanan var mı?" Koşarak Holiday Inn'e girdi.

Virgil onun gitmesine izin verdi: kendini olaylardan biraz uzak hissediyordu.

Tekneden *gaz akması durmuştu* ama hâlâ damlıyordu. Zeminin altından geçen yirmi galonluk bir deposu vardı ve gazın yanmaya başlamamış olmasının bir mucize olduğunu düşünüyordu.

Geride kalan Virgil geniş bir daire çizerek hasarı kontrol etti. Tekne gitmişti: parçalanmıştı. Patlama tekneyi ikiye bölmüştü, tam ortasından. Bomba teknenin sağ tarafındaki çubuk saklama dolaplarından birinde olmalı, diye düşündü.

Bunun üzerinde çalıştı. Bomba kamyonun şoför kapısının altına yerleştirilmiş olsaydı daha ölümcül olurdu, diye düşündü. Bu onu kesin öldürürdü. Ama kamyonu hem Holiday Inn'den hem de otoyoldan görülebilecek bir yere, tam ön tarafa park etmişti. Risk almak için çok fazla trafik vardı. . .

Öte yandan tekne, Virgil'in yoldan çekmek için park ettiği taşma alanındaydı. Işıklar vardı ama orası hâlâ loştu ve bombanın durumuna bağlı olarak

onu olta dolabının içine koymak birkaç saniyeden fazla sürmezdi.

En azından, diye düşündü -hâlâ biraz mesafeli hissediyordu- misk balıklarının oltalarını almamışlardı. Henüz onları çıkarmadı. Bir tanesini kaybetmişti.

birkaç walleye oltası ve güzel bir ultra hafif levrek oltası ve makarası....

Daha fazla polis memuru, lastik tekerlekli araçlar ve ardından itfaiye aracı geldi ve Virgil bir kaldırımda durup onların köpüklerini izledi.

Benzin. Barlow geldi ve olay yeri teknisyenlerinden biriyle birlikte koşarak geldi. Virgil'in omzuna bir el koydu ve "İyi misin?" diye sordu.

"Aşağı yukarı," dedi Virgil. "Kamyonu oradan uzaklaştırmak istiyorum, böylece hareket halinde kalabilirim. Siz buraya gelene kadar hiçbir şey yapmak istemedim."

Barlow, "Bakmamız için bize birkaç dakika verin," dedi. Sonra, "Neden kamyonun altına koymadığını merak ediyorum. . . ?"

Virgil ona bu konudaki teorisini anlatınca ATF'deki adam başını salladı ve "Muhtemelen haklısın" dedi. O zamandan beri

İtfaiyeciler işlerini bitirirken enkaz halindeki tekne hâlâ çok uzaktaydı.

Barlow, "Bahse girerim başka bir fare kapanıydı ve sen o dolabı açtığına patlamaya hazırıydın. Seni parçalara ayırabilirdi. Sanki biri gömleğinin içine el bombası koymuş gibi olurdu.

Şanslıymışsın."

Ahlquist ortaya çıktı, yüzü kıpkırmızı ve öfkeliydi: "Dostum, şimdi de bizim peşimize düştü. Tamamen raydan çıktı. Sen iyi misin? Adamım . . ."

VIRGIL GİTTİ ve cebinden cep telefonunu çıkardı

ve Davenport'u aradı. "Sana teknemi getirdiğimi söylemiş miydin?"

"Mesai sonrası balık tutma fırsatı çıkarsa diye?"

"Bana şaşırtıcı bir şey söyle," dedi Davenport. "Tamam. Bu lanet bombacı her şeyi havaya uçurdu."

"Ne?"

"Gitti, dostum. İkiye bölünmüş. Kamyonda sorun yok." "Sen iyi misin?"

"Biraz korkmuş durumdayım. Beni öldürmek için ayarladı, hiç şüphe yok. Lanet olsun, Lucas, tıraş edilmiş bir Chihuahua gibi titriyorum."

"Adam mı istiyorsun? Shrake ve Jenkins'i alıp birkaç saat içinde orada olabilirim ve orayı yerle bir etmenize yardım edebilirim."

"Şu anda gözyaşı dökcek bir şey yok. Belki yarın, sana haber veririm. Burada organize olmalıyım, kamyonu alıp yola çıkmalıyım."

"Hey, Virg-go bir bira ya da çizburger falan al. Otur. bir süreliğine. Bir bok olduğunda böyle yaparım. Adamım. ."

VIRGIL SUSTU ve Ahlquist'in Barlow'la konuştuğu yere geri döndü ve "İçeride yaralı var mı?" diye sordu.

"İki pencere kırıldı, ön taraftaki büyük pencere ve Sonra üst katta, boş bir odada küçük bir tane var," dedi Ahlquist. "Yani ... hayır. Kimse yaralanmadı."

"Ama elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordu," dedi Barlow. "Bombayı o çubuk dolabına koyduğunda size bir iyilik yapmış; bomba ile kamyon arasında yaklaşık altı alüminyum duvar var ve bunlar ileriye doğru patlamayı emmiş. Kamyonun camları bile kırılmadı. Ama bomba patladığında kaldırımında duran biri olsaydı, ölmüş olurdu."

Ahlquist, "Bir sürü insanı öldürmemiş olması büyük bir şans," dedi.

Barlow, "İsterseniz kamyonu hareket ettirebiliriz," dedi. "Bu bombadan pek bir şey elde edemeyeceğiz - tüm o benzin ve köpük kanıtların çoğunu ortadan kaldırırdı."

Ahlquist: "Acaba gaz neden patlamadı?"

Barlow, "Çok fazla yangın çıkmıyor," dedi. "Bu yüzden çoğu araba çarptığında yanmıyor."

Virgil, "Ben kamyoneti alacağım," dedi. "Biraz kahvaltı yapmam lazım. Ben sadece, uh Biraz yiyecek almam lazım."

"İyi olduğuna emin misin?" Ahlquist sordu. "Bize bir şeyler mırıldanıyorsun." "Korkmuştum," dedi Virgil. "Ama şimdi sinirleniyorum. Gerçekten, gerçekten, royally . . . Biraz yemek yemem lazım."

Country Kitchen'da yaklaşık üç bin kalorilik bir kahvaltı olduğunu *düşündüğü şeyi yedi*: Patatesli kızarmış ekmek, kolay yumurta, normal kızarmış ekmek ve iki adet link sosis, sanki biri elinden alacakmış gibi hepsini yalayıp yuttu. Bitirdiğinde yağdan dolayı biraz midesi bulandı ama kafası rahattı.

Temizleniyor.

Bomba, birinin onu öldürmeye çalıştığı ilk sefer değildi ama bu seferki onu sarsmıştı. Ne becerisiyle ne de Refleksleri ya da hızlı düşünmesi sayesinde; şansı yaver gittiği için hayattaydı. Eğer kaldırılma çarpmasaydı, gün içinde bir ara ölmüş olacaktı.

Bu kadar basit. Bu gerçeğin soğukluğu onu sarstı. O artık Davenport onu aradığında üç diyet kolasından üçüncüsünü bitiriyordu.

"İyi olduğuna emin misin?"

"Az önce yaklaşık bir litre yağ yutmuş olmam dışında iyiyim."

"Çünkü az önce Hendrix'le konuştum ve eğer bir patlamaya çok yakınsanız, atmosferik basıncın aşırı yüklenmesi sizi kendi başına mahvedebilir dedi. Şarapnel parçası isabet etmese bile. Afganistan'dan dönen askerlerde bunu görüyorlar."

Virgil, "Günde üç kez nabzımıölçeceğim," dedi.

Davenport, "Cidden, bunu aklınızda tutun," dedi. "Bir dahaki sefere çok stres altında olduğunuzda beyninizde bir damarın patladığını söylüyorlar. Genellikle seks yaparken. Çok heyecanlanırsınız, tansiyonunuz yükselir ve tam o noktaya *geldiğinizde* damar patlar ve ölürsünüz."

"Şimdi de yalan söylüyorsun," dedi Virgil.

"Seksle ilgili son kısmı ben uydurdum," dedi Davenport. "Ama ciddi, eğer korkmaya başlarsanız, biriyle konuşun. Buna 'patlamaya bağlı travmatik beyin hasarı' ya da 'patlama sendromu' deniyor. İnternette araştırabilirsiniz. Belirgin bir fiziksel yaralanması olmayan insanlarda bile görülüyor."

"Lucas. . . teşekkürler. Yaralanmaktan çok kızgıyım. Çok *kızgıyım*, ben ..

. Artık kişisel bir mesele."

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Davenport. "İşler bu şekilde daha hızlı ilerliyor."

VIRGİL YIKIM YERİNE *GERİ* DÖNDÜ: Yangın söndürme çalışmalarının yol açtığı karmaşa nedeniyle olay yerinin korunması normalde olması gerektiği kadar önemli değildi ve tekne ile römork sokağın dışına çekilmiş ve ATF olay yeri teknisyenlerinden birinin üzerinde çalıştığı Holiday Inn otoparkının en ucuna park edilmişti.

Virgil yanımıza geldiğinde, "Adam bize çok iş veriyor," dedi.

"İyi bir şey buldun mu?"

"Borunun bir ucunu aldım. O dolabın ön yan duvarını ve bir sonraki dolabın duvarını delip geçti ama sonra gövde Durdurdum. Öncekiyle aynı boru. Adam üniversiteye girip boruyu kesmiş ve her seferinde bir parçasını kullanıyor. Eğer onu bulabilirsek, geri kalanıyla birlikte asabiliriz."

"Onu bulacağız," dedi Virgil.

"Tekneniz için üzgünüm. Motoru kurtarabileceğinizi düşünmüştüm ama bazı şarapnel parçaları kaportayı delip geçmiş. Elektronik aksam yanmış."

"Harika." Ağlamak istemesine neden oldu.

TEKNE, arkasında elli beygirlik bir Yamaha asılı *olan eski bir* Alumacraft Classic tek konsol modeliydi; sadece sakin günlerde büyük sularda kullanılabilen, ancak çoğu küçük Minnesota gölü için iyi bir tekneydi. Virgil tekneyi ikinci el olarak, devlete ait bir kredi birliğinden aldığı krediyle satın almış ve ödemesini daha yeni bitirmişti. Emin değildi ama doğru hatırlıyorsa sigorta poliçesinde "savaş ya da sivil ayaklanma" durumunda ödeme yapılmasıyla ilgili bir tür uyarı vardı.

Bomba ile savaş aynı şey miydi?

Bir telefon aldığında *hâlâ* tekneye bakıyordu.

Ahlquist: "Gazetede çılgın bir not var, sözde bombacıdan. Gelip bir bakmalısın. Ofisimde duruyor."

"Bombacıya ait olduğundan eminler mi?"

"Evet. Eminler. Alıntı yapıyorum, 'devlet Gestapo ajanları'ndan bahsediyor. Devletin Gestapo ajanları siz olacaksınız," dedi Ahlquist.

"Hemen geliyorum," dedi Virgil. "Dinle, moteli ve buradaki diğer binaları görgü tanığı var mı diye kontrol ettirdin mi?"

Ahlquist, "Bunu O'Hara organize ediyor," dedi. "O ve ekibi birkaç blok boyunca herkesle konuşuyor."

"Peki ya mektuplar?"

"Şu anda onları teslim ediyoruz. Öğlene kadar bitirmiş oluruz."

Şerifin ofisine gitmeden *önce* bloğun etrafında yürüdü ve O'Hara'yı buldu.

Koşarak geldi, gülümsedi, kolunun üst kısmını sıktı ve "Dostum, sende duyduğum herkesten daha büyük taşaklar var" dedi.

"Ha?"

Geri çekildi ve "Her şeyi duydum. Teknen hemen arkanda havaya uçmuş ve sen de kamyonetinden düşmüşsün,

Sonra *da dışarı çıkıp kahvaltı ettin*. Bu *çok soğuk*, dostum."

Virgil, "Bu tam olarak ... hmmm ... değil. Bir şey gören var mı?"

Başını iki yana salladı. "Kimse bir şey görmedi. Mesele şu ki, bu adam çok zeki ve dikkatli. Kim olduğunu gerçekten merak ediyorum. olacak."

Virgil, "Bir şey öğrenirsen beni ara," dedi.

VIRGIL ONU BIRAKIP şerif departmanına gitti ve gazeteye gönderilen notun Xerox kopyasına baktı. Belli belirsiz gülünç bir sahte solcu diliyle yazılmıştı:

PyeMart'a, Willard T. Pye'a, PyeMart'ın halkımıza karşı baskıcı eylemlerini destekleyen şehir yetkililerine ve eyalet ve federal Gestapo ajanlarına karşı bombalama kampanyası
PyeMart mevcut planlarından geri adım atana ve Butternut Belediye Meclisi inşaat izinlerini geri çekene kadar devam edecektir.

PyeMart mağazası.

Bunun yapılmasını sağlamak için talep ediyoruz:

-Willard T. Pye'dan mağaza inşaatından vazgeçileceğine dair kamuoyuna bir açıklama.

-Dükkan için atılan temellerin yıkılması.

-Mağazanın inşa edilmesine izin vermek için yapılan imar değişikliklerinin iptali.

-Mağaza alanına giden kanalizasyon ve su hatlarının sınırlandırılması.

-Değişikliklere izin verilmesi yönünde oy kullanan belediye meclisi üyelerinin atanması.

-Belediye Başkanı Geraldine Gore'un tayini.

- PyeMart adına davayı soruşturan federal ve eyalet Gestapo ajanlarının geri çekilmesi.

Bu yapılanı kadar bombalarımızı PyeMart'a destek verenlere ulaştırmaya devam edeceğiz. Bu notu kanıtlamak için

Meşru olarak, bugün bir başka saldırının gerçekleşeceğini ve boynumuzdan bir çizmenin daha çıkarılacağını açıklayacağız.

"DİYORUM Kİ 'boynumuzdan bir çizme daha çıkarılacak' sözü 'Gestapo ajanları' ile bağdaşüyor. Bunu söylemek istemedi.

Not buraya ulaştığında henüz saldırıya uğramamış olsaydınız, özellikle saldırıya uğrayacaktınız," dedi Ahlquist. "Ama olaydan sonra neden bahsettiğini anlamamız için ipucu yeterince güçlü." "Anlıyorum," dedi

Virgil. "Haklı olduğunu söyleyebilirim. Bu zekice-

Zeki adam. Nereden postalandığını biliyor muyuz?"

"Burada, kasabada. Postaneden geçti ama düşürülmüş olabileceği pek çok yer var."

"Parmak izleri . . . ?"

"Orijinal mektubu ve zarfı St. Paul'e, laboratuvarınıza gönderdik, bakalım bir şey bulabilecekler mi? Sadece göz gezdirdiğimde oldukça temiz görünüyordu. Kâğıtta filigran ya da başka bir şey yoktu; standart fotokopi kâğıdına benziyordu."

NOT İLGİNÇTİ, bir bakıma daha iyi bir

bombacının zihnindeki görüntüsü, ama içinde çok fazla gerçek bilgi yoktu. Virgil'e göre en korkutucu şey adamın hedefleri seçmesi ve bombaları bu kadar hızlı patlatmasıydı. Ahlquist'e şöyle dedi: "Yerinde olsam belediye meclisi üyeleriyle ciddi bir konuşma yapardım.

onlara risk altında olduklarını söyle. Gore'a söyledim ama duymak istemedi." "Pekâlâ. Mektuplarının geri gelmesini mi bekliyorsun?"

"Üzerinde çalıştığım başka bir şey daha var," dedi Virgil. "Ben gidiyorum

bununla biraz zaman geçir. Bu akşam tekrar görüşürüz. Mektupları geri almaya başlar başlamaz üzerinde çalışmaya başlamak istiyorum."

Ahlquist, "Şimdiden iki tane buldum," dedi. "İsimlere bakıyorum ve 'Evet, bu işe yarayabilir' diye düşünüyorum. Bazıları aklıma gelmedi ama isimlerini gördüğünüzde 'Bu doğru olabilir' diye düşünüyorsunuz."

"Pekâlâ. Belki bir şey çıkar," dedi Virgil. Sonra, "Marilyn Oaks adında bir kadın tanıyor musun?"

"Marilyn Oaks ... bu ... görünüyor ... Bir dakika." Kafasını koridora uzattı ve seslendi, "Hey, Helen? Buraya gelebilir misin?"

İçeri bir memur girdi, gümüşü saçlı, yaşlı bir kadındı: "Evet?"

"Marilyn Oaks. Şehir kulübünü düşünüyorum. Mesela ... yemekçi kadın, yemek servisi yapan . . ."

Helen başını patronuna doğru salladı: "Bu doğru. Zayıf kadın. Koyu renk saç."

Ahlquist, "Onu buldum," dedi. "Teşekkürler Helen." Helen gittiğinde Virgil'e, "Artık onun hakkında bildiğim her şeyi biliyorsun," dedi.

"Seksi mi?"

Ahlquist'in gözleri kısıldı ve sonra şöyle dedi: "Hayır. Sanırım ona tam olarak *seksi* demezdim. Onun hakkında bir bakışı var. Sanki sana karşılık verecekmiş gibi. Bu cinsiyet ayrımcılığı mı?"

"Hayır, sanmıyorum ama feminist teorimi tam olarak bilmiyorum."

BEŞ DAKİKA SONRA, Ahlquist'ten yol tarifini aldıktan sonra Virgil, resepsiyon görevlisi Thor'a ihbarı yapan öğretmen Doug Mackey'nin evine doğru yola çıktı. Mackey evde değildi, ama bir Komşu dedi ki, "Muhtemelen Cottonwood'dadır. Yazları orada profesyoneldir."

Cottonwood, kasabanın beş dakika güneyinde özel sektöre ait bir golf sahasıydı. Profesyonel mağazaya sorduktan sonra Virgil, Mackey'i atış alanında tek başına, elli yardalık bir alana yarım salıncakla atış yapmaya çalışırken buldu.

Virgil'e bir golf profesyonelinin sorgulayıcı gülümsemesiyle döndü. Virgil kendini tanıttı ve "Pat Shepard'ın Pye'dan yirmi beş bin dolar aldığını ve Marilyn Oaks'u çivilediğini nereden bildiğin konusunda seninle konuşmam gerekiyor" dedi.

Mackey'nin ağzı açık kaldı: "Sen . . . Sen . . . Telefonum dinleniyor muydu?"

"Hayır, öyle bir şey yok. Ama özellikle küçük bir kasabada dedikoduların nasıl yayıldığını bilirsiniz," dedi Virgil.

"Ne?"

"Lafın nasıl yayıldığını bilirsin," diye tekrarladı Virgil. "Her neyse, biliyoruz ve bana yalan söylemek adaleti engellemek olarak adlandırılan bir suçtur, ancak bildiğinizi bilmek suç değildir, bu yüzden bana gerçeği söylemeniz en iyisi olacaktır. Gerçeği söylersen tutuklanmazsın, hapse girmezsin.

işinizi koruyun ve bu böyle devam eder."

Mackey bir an ona baktı, kum kamasıyla bir sopa hareketi yaptı, sopayı çantasına geri soktu ve sonra "Bir bira içmeliyim" dedi.

Kulübün on sekizinci yeşile bakan *bir* verandası *vardı* ve Mackey için bir Bud Light, Virgil için de bir Diyet Kola aldılar ve parkurdan yeni çıkan dörtlüden uzakta, en uçta oturdular.

Mackey birkaç yudum aldıktan sonra, "Bu oldukça korkunç," dedi. "Onlar benim arkadaşlarım. Onlara ihanet ediyormuşum gibi hissediyorum."

Virgil, "O telefonu eline aldığı anda işler çok kötüleşecekti," dedi. "Diğer bir açıdan bakacak olursak, sen görevini yapan dürüst bir vatandaşsın."

"Öyle hissettirmiyor," dedi Mackey. Bir süre birbirlerine baktıktan sonra, "Onları ihbar edenin ben olduğumu bilmek zorundalar mı?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi Virgil, ancak dava mahkemeye taşınırsa muhtemelen her şeyin ortaya çıkacağını düşünüyordu. "Ne olacağına bağlı. Tüm bunlar hakkında bir psikologla konuşuyordum ve şunu açıkladım

hepiniz aynı okulda öğretmendisiz. Bunun Jeanne Shepard ile aranızda kişisel bir ilişki olabileceğini öne sürdü."

Mackey bir şey söylemedi ama birasından bir yudum daha aldı. Virgil de bir tane aldı ve sonunda Mackey şöyle dedi: "Pat bir golfçü. Çok iyi değil ama çalışıyor. Jeanne'a biraz ders vermemi istedi, bu yüzden birlikte oynayabiliriz."

"Orada bir şey mi oldu?"

Mackey başını salladı. "Tanrım. Biliyor musun? Çok uzun sürmedi. Biraz öpüşüp koklaştık. Sonra bir gün ders için dışarı çıktı ve Pat'in her zamanki dörtlüsüyle başlama vuruşunu yaptığını gördük. en az beş saattir yok. Arabamı Walmart'a bıraktık ve onun arabasını evine götürdük."

"Pat'in parayı aldığını sana söyleyen o muydu?"

"Evet . . . Neden olduğundan emin değilim. Biri ağzındaki baklayı çıkarsa ve Pat giderse buna aldırılmaz diye düşünüyorum," dedi Mackey. "Boşanabilir, muhtemelen evi de alabilir. Bir evleri var. On beş yıllık ipotek, neredeyse ödendi. Yeniden başlamak, belki bir çocuk daha yapmak. Sanatına odaklanmak istiyor."

"İyi bir ressam mı?"

"Günbatımını seviyorsanız," dedi Mackey. "Ben onları hiçbir zaman o kadar önemsemedim."

"Sence benimle konuşur mu?"

Mackey, "Bana yaptığın gibi ona da yapsaydın - bunu zaten biliyormuşsun ve yalan söylemek onun da başını belaya sokacakmış gibi. Evet, sana anlatırdı. İşler pek iyi gitmedi. uzun bir süre Pat'le arasında."

"Marilyn Oaks'tan haberi var mı?" Virgil sordu.

"Hayır. Pat bana bundan bahsetti. Sanırım onu bir sonraki Bayan Shepard olarak sıraya diziyor olabilir."

Mackey, Jeanne Shepard ile ilişkisinin golf sezonu başladıktan hemen sonra, Nisan ayının ikinci haftasında başladığını söyledi. Mayıs ayı boyunca her şey çok sıcak gitmişti ama son birkaç haftadır Jeanne Shepard sakinleşiyor gibi görünüyordu. Sonra, dedi, öğrendi ki "Butternut Falls'taki en büyük çeneye sahip olan arkadaşı Bernice'e ağzından kaçırdı. Bu sırrı saklamasına imkan yoktu. bu yüzden tartıştık."

Bernice'in okuldaki bir ilişkiyi çoktan ifşa ettiğini ve bu ilişkilerin istifalar ve boşanmalarla sonuçlandığını söyledi.

"Görünüşe göre lisede küçük bir fare yuvarınız var."

Mackey, "Hayır, bu oldukça insani bir durum," dedi. "İnsanlar orta yaşa geliyor ve hayatlarını yeniden düzenliyorlar. Pat ve Jeanne'in on yaşında bir kızı var. Pat onunla pek ilgilenmiyor ama ben ilgileniyorum ve küçük güzel bir aile olabiliriz."

"Şey ... yine de olabilir," dedi Virgil.

"Hiç sanmıyorum, gerçekten," dedi Mackey. "Beni çözmenle birlikte her şey oldukça kasvetli görünüyor. Her şey elimden kayıp gidiyor gibi görünmeseydi bu aramayı asla yapmazdım."

Mackey, Jeanne Shepard'ın evde olduğunu söyledi. Pat Shepard'ın golf sahasında olduğunu söyledi, "muhtemelen üç numarada. O ve arkadaşları hızlı değiller, üç saat daha orada olacaklar."

VIRGIL DAVENPORT'U ARADI ve ona siyasi aradan bahsetti, Ama Davenport'un hiçbir şeyden haberi yoktu. Ahlquist'i aradı ve şöyle dedi: "Benimle birlikte bir kadınla konuşacak dürüst bir savcıya ihtiyacım var. Hemen şimdi."

"Ara verdin mi?"

"Bombacıyla ilgili değil; başka bir şeyle ilgili. Çenesini kapalı tutabilen ve siyasetle pek ilgilenmeyen bir savcıya ihtiyacım var."

Ahlquist, "Bunu birkaç gün düşünmem gerekecek," dedi. "Hadi ama dostum, bu henüz konuşmak istemediğim bir konu. I tek başıma yapabilirim ama bir erkekle yapsam daha iyi olur."

"Theodore Wills ile konuşmama izin verin. Kendisi bölge savcısı. Beş dakika içinde size dönerim."

DAHA ÇOK ON GİBİ. Bu arada, Virgil bloke edilmiş bir numaradan bir çağrı aldı.

"Lucas bana bombadan bahsetti. Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim," dedi Virgil. "Teknem dumanı tüten bir harabe." "Ama sigortan var."

"Evet, Devlet Çiftliği ile," dedi Virgil. "Savaş ya da sivil ayaklanma olması halinde ödeme yapmayacaklarını söyleyen madde konusunda biraz endişeliyim."

"Menajerin kim?"

"Mankato'da Mary Trail adında bir kadın," dedi Virgil. "Onu arayacağım. Ona bu konuda endişelendiğimi söylerim."

"Bunun uygun olacağından emin değilim," dedi Virgil ama sesindeki umudu engelleyemedi.

"Elbette öyle. Bu soruşturmayla meşgul olduğunuz için ben sadece sizin için araştırma yapan bir arkadaşınızım."

"Şey ..."

"Sakin ol Virgil," dedi Minnesota Valisi. "Her şey yolunda. Kendine iyi bak, duydun mu? Yani, lanet olsun, sen benim üçüncü en sevilen baş belası."

"Ahlquist geri aradığında, *"Size bir savcı buldum,"* dedi. "Neler yaptığınızı hepimiz merak ediyoruz."

"Sana bu akşam anlatırım," dedi Virgil. "Adamın adı ne ve onu nerede bulabilirim?"

"Adı Shirley Good Thunder ve şu anda adliyede. Sana onun numarasını vereyim."

GOOD THUNDER bir SIOUX'tu, yani Dakota, Virgil'in yaşlarında, uzun bacaklı ve büyük bir çantası olan, iyi görünümlü, koyu renk gözlü *bir* kadındı. Kamyona tırmandığında, "İyi misin?" diye sordu. Yani bombadan sonra."

"Evet, iyiyim," dedi Virgil. Bu sorudan biraz sıkılmıştı; kulakları kanıyor gibi değildi. "Bir akrabalığınız var mı?"

Larry Good Thunder, Marshall'dan mı? Onunla basketbol oynadım."

"Muhtemelen, bir şekilde, büyük amca-beşinci kuzen gibi bir şey," dedi. "Etrafta epeyce Good Thunders dolaşıyor."

"Müthiş bir topçu ama yeterince şut atamadı," dedi Virgil. "Daha sık şut atamayacak kadar iyiydi."

"Bana basketboldan biraz daha bahset," dedi. "Neredeyse toprak yönetimi kadar büyüleyici buluyorum." Ama bunu gülümseyerek söyledi.

Virgil, "Toprak yönetimiyle ilgilendiğinizi duyduğuma sevindim, çünkü biz biraz toprak kazmaya gidiyoruz," dedi.

SHEPARDS'lar şehrin öbür ucunda, göle doğru uzanan geniş ve ağaçlı bir yarımada *yaşıyorlardı*. Yolda Virgil ona Holiday Inn'deki çocuğun verdiği tüyodan ve

Mackey ile sohbet etti. Bitirdiğinde, "Pekâlâ. Artık resmen gerginim."

"Ne hakkında?"

"Bir düşüneyim," dedi işaret parmağını ağzının kenarına götürüp başını eğerek. "Peki, eğer haklıysan, Butternut Falls'u ateşe vermek üzereyiz ve ben burada yaşamak zorundayım ve patronum ilçedeki en politik adam."

"Bu konuda iyi bir şey var," dedi Virgil.

"Neymiş o?"

"Ben Mankato'da yaşıyorum," dedi Virgil. "Bunu dinlemek zorunda kalmayacağım."

Bu onu güldürmedi. Onun yerine, kendi işiyle meşgul oldu. evrak çantasından sarı bir kağıt çıkardı ve şöyle dedi: "Pekala: bana isimleri ver ve hikayeyi tekrar anlat. İnsanların el altından para alması fikrinden nefret ettiğimi söylemeliyim. Özellikle de bütün bir sürü insan bundan zarar görecektir."

"Benim tavrım bu," dedi Virgil. "Yine de, bu şekilde elde ettiğim için kendimi biraz adi hissediyorum."

"Kendimi çok adi hissediyorum ve henüz Shepard'ların evine bile gitmedik."

Shepard'ların evine vardıklarında, garaj yolunda yan kapıları açık bir minivan duruyordu. Genç sarışın bir kız

"Kahretsin." dedi Virgil. Sanırım bu onların çocuğu. Çocuk etraftayken ona vurmaktan nefret ediyorum."

"Geç bakalım," dedi Good Thunder. Cebinden telefonunu çıkardı, Virgil'e Shepard'ların telefon numarasının kendisinde olup olmadığını sordu, o da olmadığını söyledi. Telefonun tek bir tuşuna bastı, sonra da "Ben Shirley. Bayview'deki Jeanne Shepard adındaki Bayan Pat Shepard'ın telefon numarasına ihtiyacım var."

Numarayı aldı, telefonuna tuşladı ve cevap geldi, Kendisini tanıttı, Bayan Shepard ile görüşüp görüşmediğini sordu, "evet" cevabını aldı ve "Sizinle yasal bir konu hakkında konuşmamız gerekiyor. Biz

Az önce geçerken kızınızı garaj yolunda gördüm. Sizinle yalnız konuşmayı tercih ederiz - çocuğunuzu üzmemek istemeyiz."

Good Thunder'ın neden konuşmak istediklerini söylemeyi reddettiği bir dakikalık bir ileri geri konuşmadan sonra dinledi ve sonra, "En iyisi bu. On dakika sonra görüşürüz."

Telefonu kapattı ve "Çocuğu kız kardeşine bırakabilir ama onu oraya götürmek zorunda. Kız kardeşi otoyolun güneyinde yaşıyor. bir milden fazla. Beş dakika içinde döneceğini söyledi."

"Yeterince iyi," dedi Virgil. Bloğun sonunda oturdular ve güneş gözlüklü, kısa kollu gömlekli ve pantolonlu Shepard'ın kızını minibüse bindirip yola çıkmasını izlediler. Virgil'in emin olamayacağı kadar uzaktaydı ama resepsiyon görevlisi Thor'un haklı olabileceğini düşündü: kız oldukça seksi görünüyordu.

"Ne dedin? Bir şey mi dedin?" Good Thunder sordu.

"Dışarısı sıcak olacak dedim."

Güldü. "Oh, Tanrım. Kızına baktığını ve 'seksi' dediğini sandım."

"Hey, hadi," dedi Virgil.

GİDELİ BEŞ DAKİKA DEĞİL, YİRMİ DAKİKA OLMUŞTU ve Virgil ile Good Thunder o gelmeden önce biraz kaşınmaya başlamışlardı. Hâlâ sokağın aşağısında oturuyorlardı ve Shepard park edip içeri girdikten sonra Virgil kamyoneti çalıştırdı ve garaj yoluna çekti minibüsün arkasında.

Ön kapı açıktı ve Shepard'ın içeride olduğunu duyabiliyorlardı. Virgil kapının zilini çaldı ve Shepard "İçeri gelin" diye seslendi. İçeri girdiler ve onu ikinci bir valizi sürükleyerek oturma odasına götürürken buldular.

Bavul

Birincisi kanepede açık duruyordu.

Virgil sordu, "Sen, uh ..."

"Kız kardeşime gidiyorum," dedi Shepard. Dar belli, uzun boylu, iri göğüslü bir sarışındı ve ince, kurnaz bir yüzü vardı. çekik kaşları vardı. Makyajsızdı; şeftali kadar pürüzsüz bir yüzü ve gri-yeşil gözleri vardı. "Pat dönmeden buradan gitmem gerek" dedi.

Virgil önce Good Thunder'ı sonra da kendisini tanıttı ve "Neden burada olduğumuzu biliyor musun?" diye sordu.

"Sanırım öyle. Seninle konuşmadan önce bir avukata ihtiyacım olacak," dedi Shepard.

"Bu kötü bir fikir olmayabilir," dedi Good Thunder. "Bunu mümkün olduğunca çabuk halletmek isterim. Eğer kendi avukatınız yoksa, bir tane tavsiye edebilirim ve size bir kamu davası açabilirim.

"Eğer paran yetmiyorsa savunmaya geç-"

"Tom LaRouche," dedi Shepard. "Lakeside Center'da." "Tamam, güzel, onu tanıyorum," dedi Good Thunder. "Elimizde, kocanızın bir işadamından para aldığını bildiğinize dair sağlam bilgiler var.

PyeMart Corporation'dan rüşvet, oy karşılığında

imar. Bize bu bilgileri vermeniz karşılığında size kovuşturmadan muafiyet teklif etmeye hazırız. Tartışacak bir şeyiniz olacağını düşünüyor musunuz? Kendinizi adamanızı istemiyorum,

ama sadece zamanımızı boşa harcayıp harcamadığımızı söyleyin."

"Bana dokunulmazlık verirsen konuşacak bir şeyimiz olur," dedi Shepard, bir tutam sarı saçını gözlerinden uzaklaştırarak.

"Pat'in ne yaptığını öğrendiğimde kendimi çok kötü hissettim. Çok fazla insan zarar görüyor. Öğrendiğimde daha da korkunç hissettim bir ilişkisi vardı."

"İlişkiden haberin var mı?" Virgil sordu.

Durdu ve ona baktı: "Bunu biliyor musun?" Virgil, "Evet.

Sanırım, kaynağımız ..."

Başını salladı ve Good Thunder'a şöyle dedi. "Carol Anne Moore mu? Onu tanıyor musun? İlçe için çalışıyor, ruhsat ofisinde. Buna inanamadım."

Virgil, "*Aman* Tanrım" diye düşündü.

SHEPARD avukatını aradı ve durumu ona açıkladı. Avukat ona Virgil ve Good Thunder ile konuşmayı kesmesini söylemiş ve öğleden sonra onunla görüşebileceğini belirtmiş, Virgil ve Good Thunder da hemen sonra.

Telefonu kapattı, eliyle bir tokat attı ve "Sonunda.

Bir şeyler yapılıyor. Ama onunla konuşana kadar seninle bir daha konuşmamam gerektiğini söylüyor."

"O zaman öğleden sonra görüşürüz," dedi Good Thunder.

KAMYONUN ARKASINDA Good Thunder, "Pat Shepard arkadaşına Marilyn Oaks ile ilişkisi olduğunu söylüyor ama Pat'in karısı Carol Anne Moore ile ilişkisi olduğunu düşünüyor" dedi.

Virgil, "Bunu söylediğim için kendimi kötü hissediyorum ama avukat ona bizimle konuşmak istemeyebileceğini söylerse

Bahse girerim Marilyn Oaks fikrini değiştirebilir."

"Gidip patronla konuşmam lazım," dedi. "Bu iş pek çok açıdan çirkinleşecek."

VIRGIL onu adliyeye bıraktı ve teknesine bakmak için geri döndü. Hâlâ havaya uçmuş durumdaydı. Suç mahalli teknisyeni işini bitirmişti, ve ölü bir adamın yüzüne çarşaf çeker gibi mavi plastik bir muşamba atmıştı.

O şekilde bıraktı ve motele girdi. Thor masanın arkasındaydı, onun geldiğini gördü ve "Bayan Thor'la konuştun mu?" diye sordu. Shepard?"

"Bu konuda gerçekten konuşamam," dedi

Virgil. "Peki, dediğim kadar ateşli miydi?"

"Evet, öyleydi," dedi Virgil. "Bazı şerif yardımcıları gelip arka bahçenizde dolaşan insanlar hakkında sizinle konuştu mu?"

"Evet, herkesle konuştular ama kimse bir şey görmedi," dedi Thor.

"Sence Bayan Shepard'ı Bay Shepard'dan önce yakalama şansım var mıdır?

Mackey?"

"Gitmem gerek," dedi Virgil.

Thor arkasından, "Sonofagun, çoktan oraya vardı, değil mi?" dedi.

VIRGIL arkasını döndü ve Thor, "Sana kafamı kurcalayan şeyi söyleyeyim," dedi.

Virgil geri döndü. "Evet?"

"Neden *seni* öldürmeye çalıştılar?" diye sordu.

Virgil, "Bakın, ben bir polisim ve bombacıyı bulmakla görevlendirildim-" dedi.

"Evet, peki ya öldürülürsen ne olacak? Yaklaşık yüz polis daha mı gelir?" Thor sordu. "Şu anda elimizde şerif departmanı var ve Şerif Ahlquist iyi bir adam ama

Dürüst olmak gerekirse, yardımcılarını kışlarının yanakları arasına park etmedikçe çalıntı bir bisikleti bulamazlardı. Yani burada iki gerçek polisimiz var, biri eyalet diğeri federal. Gerçek bir polisi öldürürse ne olur? *Yüz tane* gerçek polisimiz olur ve hepsi sinirlenir. Peki, yüzde kaç? Adam aptal mı? Aptala benzemiyor."

Virgil'in buna verecek bir cevabı yoktu. "Beyninizi yanmadan önce uzanıp biraz kestirmeniz gerekiyor" dedi.

Peki, *VIRGIL* kamyonetine döndüğünde *KENDİSİNE SORDU*, neden beni öldürmeye çalıştı?

VIRGİL biraz düşünmek için zaman *harcamak* niyetindeydi.

yatağa uzandı. Yedek olarak ve uykuya dalmadığından emin olmak için alarmı kurdu ve alarm onu yarım saat sonra uyandırdı.

Shepard'ın avukatının ofisinde Good Thunder'la buluşmadan önce.

Ayağa kalktı, hayati belirtilerini kontrol etti; uyku sonrası ereksiyonu vardı,

Her zaman iyi olan dişlerini fırçaladı ve hızlı bir duş aldı.

Good Thunder ona avukatın ofisini tarif etmişti ve en muhafazakâr tişörtünü giyerek - My Chemical Romance'den izinsiz alınmış bir hatıra, grubun adı sadece arkasında yazıyordu ve siyah bir spor ceket onu örtüyordu - avukatın ofisine doğru yola çıktı.

Ofis.

Ofis, Butternut'un en eksiksiz lüks butik koleksiyonuna sahip alçak, alçak, rustik bir alışveriş merkezindeydi - sahte kütük kabinler -, Bunlardan birinin adı Mairzy Doats'tu ve penceresi doldurulmuş kadife geyik bebeklerle doluydu. Good Thunder, yeni bir ateş motoru kırmızısı Chevy Camaro olan arabasının kaputunun üzerinde oturmuş bekliyordu. Virgil arabadan indiğinde

sahte bir bariton sesiyle "Johnny Cash, 'Siyah Giyen Adam'" dedi. "

"Oldukça iyi bir ruh hali içinde görünüyorsun," dedi Virgil.

Kaputtan atladı. "Patronum rüzgâra bir başparmak koydu- ve eğer belediye meclisini torbaya koyabilirsek, eğer bunu gerçekten onlar yaptıysa, o zaman

yeniden seçilmek. Yine de gerçekten istemediği şey, işi berbat etmemiz.

Eğer onları yaralarsak gerçekten mutsuz olacak."

Virgil başını salladı. "Nasıl olduğunu bilirim. Yaralı bir şehir alırsın meclis üyesi çalılıkların arasında, hemen saldırırlar."

"Her neyse," dedi. "Burada herhangi bir zekâ gösterisi yapmayalım. Sadece düz oynayalım."

"Bu avukat oldukça zeki mi?"

"Aslına bakarsanız, öyle."

AVUKAT Thomas adında son derece beyaz bir adamdı.

LaRouche. Sekreteri onları Jeanne Shepard'ın köşedeki sandalyede oturduğu ve endişeli görüldüğü ofisine götürdü. LaRouche uzun boylu, kibar ve gümüş saçlıydı, mavi bir takım elbise ve beyaz bir gömlek giymişti, boğazından açıktı; bordo kravatı masasının bir köşesinde kıvrılmıştı. Virgil, belki altmış yaşında olduğunu düşündü.

İçeri girdiklerinde ayağa kalktı, gülümseyerek, "Shirley," dedi ve masaya geldi ve Good Thunder'ı yanağından öptü, Virgil ile el sıkıştı ve onlara iki deri ziyaretçi koltuğunu işaret etti.

Sandalyeler.

"Bu sabah teknenizin havaya uçurulduğunu duydum," dedi Virgil'e, masasının arkasına yerleşirken. "Bu bir savaş suçu olarak nitelendirilebilir."

"Haklısın," dedi Virgil. "İnsanlar bana iyi olup olmadığımı sorup duruyor ama ben tekneyi düşünüp duruyorum. O şeyi dünyanın her yerine götürdüm. yer."

LaRouche ona ne tür bir tekne olduğunu sordu ve Virgil ona söylediğinde biraz aydınlandı ve şöyle dedi: "Eskiden benim de böyle bir teknem vardı ama yıllar önceydi. Arkada bir 40 Merc yekem vardı. Bir keresinde Mille Lacs . . ."

İşini bitirdiğinde Virgil'in ondan hoşlanmasını sağlamıştı. Daha önce de avukatların başına gelmişti, genellikle mahkemede kazanan türden. "Yani," dedi sonunda, "burada bir durum var. Jeanne'ı temsil etmeyi kabul ettim ve bu sabahki konuşmanızı duyduğumda biraz rahatsız olduğumu söylemeliyim."

Sonra o ve Good Thunder, Jeanne Shepard ile avukat olmadan konuşmanın uygunluğu üzerine bir süre ileri geri konuştular ve o bir iki sayı atarken, işleri bittiğinde Virgil, Good Thunder'ı dört sayı öne geçirdi ve maçın bitimine iki saniye kala serbest atış çizgisinde duruyordu. Her şey bitmişti ve LaRouche bunu biliyordu.

"Mesele şu ki," dedi Good Thunder vurgulamak için, "Bayan Shepard ile bir sorunumuz olması gerekmiyor, tabii ki, Bay Shepard'ın rüşvet aldığını öğrendikten hemen sonra polisle konuşmalıydı."

LaRouche, "Bunun üstesinden gelebilmeliyiz," dedi.

"Oh, sanırım öyle. Theodore ile konuştum" -Theodore onun patronuydu -"ve Bayan Shepard'ın dokunulmazlığı konusunda tamamen hemfikir, ancak bu sadece onun tam işbirliği yapması koşuluna bağlı."

"Virgil, "Bayan Good Thunder'ın bir sakıncası yoksa, bu soruşturmada birkaç farklı yönden geldiğimizi söylemek isterim," dedi. Eğer Bayan Shepard işbirliği yaparsanız, o zaman elbette dokunulmazlık ve ikinci bir şans olmayacak."

"Hadi ama Virgil, bıçakları çıkarmana gerek yok." LaRouche dedi ki. "Burada hepimiz arkadaşız ve doğru olanı yapmaya çalışıyoruz." Sözlerini bitirdiğinde herkes arkadaş olduklarını kabul etti, Good Thunder, dokunulmazlık şartlarını ve işbirliğinin kapsamını tanımlayan bir dosya dolusu kağıt - aşağı yukarı bir sözleşme - çıkardı. LaRouche bu dosyaya gece boyunca bakacağını, sabah müvekkiline bilgi vereceğini ve her şey yolunda giderse o öğleden sonra imzalı olarak geri vereceğini.

"Şartların hepsi standart şeyler, size herhangi bir şey vermemeliler. Good Thunder LaRouche'a "sorun" dedi. "Ama zaman büyük bir sorun. Öğleden sonra onları geri alabilirsek ve bu gece Bayan Shepard ile konuşabilirsek çok yardımcı olur. Anladığımız kadarıyla kocasını terk etmiş,

Bu da ona ve bu komploya dahil olan diğer insanlara sorun çıkabileceği sinyali verebilir. Gecikme olursa kanıtlar kaybolabilir; ya da komplocuların konuşmak için bir şansı olabilir.

Biz onlara ulaşmadan önce, ortak bir savunma hakkında."

LaRouche: "Korkarım bundan biraz daha fazla zamana ihtiyacımız olacak."

Good Thunder: "Ajan Flowers, işine devam etmeyi planlıyor Soruşturma zamanı çok önemli. Sizi uyarmak zorundayım, eğer başka bir şüpheli ile ilgili başka bir gelişme olursa, aynı anlaşma yarın olmayabilir."

LaRouche: "Shirley, lanet olsun, *biraz* zamana ihtiyacımız var."

Good Thunder: "Sert olmaya çalışmıyorum, Tommy, sadece ciddi bir zaman sorunumuz olduğunu söylüyor. Her şey çok hızlı ilerliyor. Eğer başka bir şey kırılırsa . . . kırılır. Üzerine atlamamız gerekecek. Eldeki kuşu almak zorundayız, çalılıktakine güvenemeyiz."

Daha fazla ileri geri konuşuldu ve LaRouche, Shepard ile özel olarak konuşabilmek için bir süreliğine ofisten çıkmalarını istedi. Virgil ve Good Thunder yirmi dakika boyunca dışarıda oturdular, LaRouche'un daktilo yazıyormuş gibi yaparken dikkatle dinleyen sekreterinin yararına hiçbir şey hakkında konuşmadılar ve sonunda LaRouche onları geri aradım.

"Shirley, buradaki duruşunun bizi ezmek için bir çaba olduğuna yüzde doksan eminim."

"Tom, ben asla-"

"Eğer öyleyse, başardınız. Akşamki planlarımı iptal ettim ve saat altıda buraya dönebilirsen, en azından konuşmaya başlayabiliriz."

"Bu iyi olacak," dedi Good Thunder gülümseyerek. "Bence bu hepimiz için en iyisi olacak."

DIŞARI ÇIKTIĞINDA, biraz heyecanlandı: "Kahretsin Virgil, hukuk fakültesinde konuştuğumuz şeylerden bazılarını gerçekten yapacağım. Kasabayı temizleyin. Şimdiye kadar çoğunlukla küçük miktarlarda marihuana için anlaşma yapıldı. Lastik hırsızlığı ve kamuya işeme."

"Shepard'ın peşinden mi gideceksin yoksa onu dönüştürmeye mi çalışacaksın?"

"Adamlarımla konuşmam lazım," dedi. "Jeanne Shepard bize sadece kocasını getirebilir. Kimse öğrenmeden onu yakalayabilirsek, onunla bir anlaşma yapabiliriz. Hatta üzerine dinleme cihazı bile koyabiliriz. Hepsini alabiliriz."

"Sana kalmış," dedi Virgil. "Yerinizde olsam bütün muz standını alırdım."

"Ben de öyle yapardım ama patron şu elden ele dolaşan anlaşmalardan birini görebilir."

"Altıda görüşürüz," dedi Virgil. "Sakıncası yoksa Ahlquist'e haber vermek istiyorum: Onu pantolonu inik yakalamak istemiyorum. Zaten gazetede Pye'in yanında duruyordu."

Tereddütlüydü: "Çenesini kapalı tutmalı."

"Bunu yapabilir," dedi Virgil. "Geçmişte birlikte çalıştık ve gerektiğinde bu konuda iyi."

VIRGIL onu adliyeye kadar *takip etti*, ama kalori almak için McDonald's'ın arabaya servis bölümüne girdi, Davenport'la Shepard'lar hakkında konuştu, bu arada yemeği bekledi ve sonra adliyeye gitti. Ahlquist az önce çıkmış, akşam yemeği için eve gidiyormuş. Virgil yardımcılardan birine onu arattı ve Ahlquist geleceğini söyledi. Geri.

Oraya vardığında Virgil çizburgerini bitirirken Anket grubundan aldıkları yüz yedi mektuba bakıyorlardı. Yirmi ikisi, zaman yetersizliğinden medeni haklarla ilgili endişelere kadar çeşitli nedenlerle katılmayı reddetmiş, geriye seksen beş isim listesi kalmıştı. Her birkaç günde bir daha fazlası geliyordu. dakikalar. On isim istemişlerdi ve birkaç listede dört kadar az, en uzun listede ise yirmi bir kadar çok isim geri gelmişti. Çoğu on yaşındaydı.

Virgil dizüstü bilgisayarını açtı, bir Excel tablosu hazırladı ve isimleri girmeye başladı. İlk beş harfte, üç tane kopyaları, bir Lyle McLachlan.

Ahlquist içeri girdi, omzunun üzerinden baktı ve Virgil'in patates kızartmalarından bir çift çaldı.

"McLachlan bunu başaracak kadar zeki değil," dedi. "Yeterince çılgın ve şiddet yanlısı ama o adam değil."

"Bummer."

"EE, NE VAR NE YOK?" DIYE SORDU AHLQUIST. Birkaç patates kızartması daha aldı. "Belediye meclisine rüşvet verildiği söylentileri," dedi Virgil. "Bunlar doğru."

"Bunu bir polis gibi söylüyorsun," dedi Ahlquist. "Evet."

"Ah, kahretsin." Ahlquist bir sandalyeye çöktü. "Ne kadar kötü?"

"En azından bir tane var, Pat Shepard. Good Thunder onu takas etmeye karar vermezse o da gitti."

"Ah, dostum. Lisede yurttaşlık bilgisi öğretiyor. Nasıl iyi bir vatandaş olunur."

"Evet, şey... Tek bir kişiye bile bahsetmemen şartıyla, Good Thunder'ı sana bundan bahsedebileceğim konusunda ikna ettim," dedi Virgil. "Pye'in üzerine toprak atmasını istemiyoruz, insanların ormanda kahve kutularının içinde para saklamasını istemiyoruz. Bu konuda harekete geçtiğimizde, her şeyin ham olmasını istiyoruz."

Ahlquist, "Çenemi kapalı tutabilirim," dedi.

"Ben de ona öyle söyledim," dedi Virgil. "Sadece bilmen gerektiğini düşündüm, böylece Pye'a çok yakın durmazsın."

"Bunu takdir ediyorum Virgil. Sen iyi birisin," dedi Ahlquist. "Peki onu nasıl yakaladın? Shepard mı?"

Virgil ona detayları anlattı - ilişkiler, muhtemel boşanma, para ve Jeanne Shepard ile yapılan dokunulmazlık anlaşması.

"Ah, Tanrım. Tüm bunlardan, olaklardan korkuyorum," dedi Ahlquist, Virgil sözlerini bitirdiğinde. "Eski dostları yakalayacağız. Ya da tanıdıklar, her neyse."

"Pek hoş olmayacak," dedi Virgil. "İstersen patronumla konuşup bir BCA ekibi getirebilirim. Seni bu işin dışında tutarım."

Ahlquist, "Bu, benim bu işin üstesinden gelemeyeceğimi düşündüğünüzü gösterir," dedi. "Ya da belki de işin içindeydim."

"Üstesinden gelebilirsin Earl, ama asıl soru, bunu istiyor musun?" Virgil sordu.

"Düşünmem lazım."

Virgil, "İlçe savcısıyla birlikte açıklamayı sizin yapmanızı sağlayabiliriz. Şöyle bir şey söyleyebilirsiniz, 'Herhangi bir davadan kaçınmak için kendimi ve şerif departmanını geri çektim. bir çıkar çatışmasının ortaya çıkması'."

Başını salladı: "Bu şekilde devam edebiliriz. Konuşabileceğimi söylediğinde, Mary Alice'e bundan bahsedip ne düşündüğünü soracağım. O benim beyin takımım." Mary Alice onun karısıydı.

"Muhtemelen önümüzdeki bir iki gün içinde taşınacağız, bu yüzden ne yapacağına karar vermelisin, hem de çok hızlı. Sence Mary Alice çenesini kapalı tutabilir mi?"

Ahlquist, "İhtiyacı olduğunda," dedi.

"O zaman konuş onunla," dedi Virgil. "Yarın sabah ne yapacağınızı bana bildirin."

Ahlquist, "Sana bu gece söyleyeceğim," dedi. "Son listeni görmek istiyorum, bu yüzden yine de döneceğim."

VIRGIL liste üzerinde *çalışmaya devam* etti ve çok zorladı. Lyle McLachlan, diye düşündü, çok büyük bir pislik olmalı, çünkü diğer tüm listelerde o vardı. George Peck bir listedeydi. Virgil Peck'i aday gösteren mektubun numarasını gizli numaralandırılmış listeye karşılaştırdı ve Peck'in kendisini aday gösterdiğini gördü.

İlginç.

Resepsiyon görevlisi geldi ve ona daha fazla mektup verdi. Onları da yığının içine koydu ve isimleri sıralamaya geri döndü.

Zaman akıp gitti. Bitirmesine on beş dakika kalmıştı ki Saatine baktı ve on beş dakikası olmadığını fark etti: LaRouche'un ofisine dönme vakti gelmişti.

Resepsiyonun önünden dışarı çıktı ve on altı mektubu daha olduğunu gördü. Resepsiyon görevlisine, "Bunları saklar mısınız?" diye sordu. "İşimi bitirmek için birkaç saat içinde döneceğim."

LAROCHE'a vardığında, ofisin penceresi karanlıktı ve Kapı kilitliydi ama Good Thunder'ın Camaro'su dışarıda park halindeydi. Kapıyı çaldı, zile bastı ve bir dakika sonra tezgâhtar benzeri Kadın kapıya geldi ve "Ajan Flowers siz misiniz?" diye sordu. "Evet, hanımefendi."

Onu içeri aldı, "Ben Coral Schmidt, muhabirim" dedi ve onu LaRouche'un ofisinin önünden geçerek bir konferans salonuna kadar takip etti.

LaRouche ve Good Thunder'ın sohbet ettiği odada, Shepard LaRouche'un yanında oturmuş bir yandan dinliyor bir yandan da çantasıyla oynuyordu. Schmidt siyah bir steno makinesinin yanına oturdu ve Virgil bir sandalye çekerken Good Thunder'a başıyla işaret ederek "Her zaman" dedi.

Good Thunder muhabire bazı saat ve tarih bilgilerini, orada bulunanların kimliklerini ve ofislerini yazdırdı, sonra o ve LaRouche o gün daha önce varılan bir anlaşmanın şartlarına uyacakları konusunda anlaştılar, kopyaları herkese verildi vs. Bürokratik saçmalıkları aradan çıkardıktan sonra işe koyuldular.

Good Thunder Shepard'a dedi ki, "Bayan Shepard, iddia ettiğiniz gibi Butternut Falls Belediye Meclisi üyesi olan eşiniz Patrick Shepard'ın yirmi beş bin dolar rüşvet aldığını

'de 12 Batı Otoyolu üzerinde inşa edilecek bir PyeMart mağazası ile ilgili olarak PyeMart Corporation'dan gelen imar başvurusundaki oyunu değiştirdi.

Butternut Falls. PyeMart'ın teklifinden ne zaman haberdar oldunuz?"

Shepard hikayeyi anlattı: PyeMart ile ilk temas

John Dunn adında bir hızlandırıcı, Dunn ve konseyin diğer üyeleri arasında bir dizi tartışma. Bu tartışmaların konsey üyelerini yumuşatma etkisi yarattığını ve bir teklif geldiğinde

Shepard'a bazı kredi kartı ve gelir vergisi borçları konusunda "yardım" etmeye geldiğinde, bu beklenmedik bir şey değildi.

Teklifin doğrudan Dunn'dan değil, parayı da teslim eden Belediye Başkanı Geraldine Gore'dan geldiğini söyledi. Pat Shepard'ın eve geldiğini ve ona heyecanla sorunlarının sona erdiğini söylediğini anlattı: bir ev satın alacak kadar paraları bile kalmış olabilirmiş.

ev sinema sistemi.

"Onlardan birini mi satın aldı?" Good Thunder sordu.

Shepard dudağını ısırdı, gözlerini kaçırdı: "Hayır. Başka bir kadınla ilişkiye başladığına inanmak için nedenlerim var, Carol Anne Moore, ilçe katibi için çalışıyor ve onun için epey para harcadı."

Virgil: "Bu ciddi bir ilişki miydi? Bu bir kaçamak mıydı, yoksa evliliğinizin tehlikede olduğunu ya da bittiğini mi düşünüyordunuz?"

"Evlilik bitmişti. Ben sadece ayrılmak için bir zaman seçiyordum," dedi. "İlişkinin ne kadar ciddi olduğunu bilmiyorum. Öyle. Hâlâ devam edip etmediğini bilmiyorum; devam ettiğini varsayıyorum. Bu neden bir şey yapsın ki?

fark var mı?"

Virgil, "Acaba Bayan Moore'a sırrını açar mı?" diye sordu.

Kadın başını salladı: "Bilmiyorum."

Güzel Thunder: "Kendi kişisel hayatınızla ilgili olarak sağduyulu davranmanızı öneririm. Jürili bir duruşma söz konusu olursa, bu daha az zor olacaktır."

"Yeni biriyle yatma' mı demek istiyorsun?" Sonra stenografa hızlı bir bakış atarak, "Aman Tanrım, öyle dediğim için özür dilerim, ben sadece ..."

"Çok fazla stres var," dedi Good Thunder.

LaRouche, "Bu tamamen anlaşılabilir bir durum," dedi.

Shepard, kocasının paranın büyük bir kısmını St. Petersburg'da bir oto kaporta dükkanı sahibi olan kardeşine vererek akladığını söyledi.

Bulut. Kardeşi parayı bankasında değerlendirdikten sonra "geçici çalışan" olarak Shepard'a iade etti.

"Bob'un paranın nereden geldiğini bilip bilmediğini bilmiyorum ama Pat bana bunun Bob'un umurunda olmadığını söyledi. Para geldi, o da Pat'e ödedi, Pat'in geçici çalışan olarak maaşını düştü ve vergi açısından hepsi eşit çıktı."

Virgil, "Bayan Shepard, kocanız muhtemelen hapis cezasına çarptırılacak. Sizce kendisine bir anlaşma teklif edilse, cezasında bir indirim yapılsa, bu komplonun diğer üyelerinden bazılarını da bu işe bulaştırmak ister mi?"

"Kızımızı arabayla ezmesi halinde onu hapisten kurtarabileceğinizi söyleseydiniz, bunu yapardı," dedi. "O bir korkak ve bir sıçan. Ve golfte hile yapıyor."

Good Thunder: "Marilyn Oaks adında bir kadın tanıyor musun?"

Shepard bir süre ona baktı, sonra gözlerini kapadı ve arkasına yaslandı: "Biliyordum. O orospu çocuğu."

Her şey bittiğinde ve stenograf makinesini katladığında Shepard, "Beni mağlup eden şey, Pat bir pislik, saçları dökülüyor ve küçük bir göbeği var. . . Nasıl *iki* metresi olabiliyor? Bildiğimiz kadarıyla mı?"

"Yalnız insanlar," dedi Virgil.

"Ben yalnızım," dedi.

"Evet, ama görünüşe göre Pat bunu senin için düzeltemez."

Başını salladı, sonra İyi Fırtına'ya baktı ve "Sağduyulu davranabileceğimden emin değilim" dedi.

PARK ALANININ DIŞINDA, Good Thunder Virgil'e sordu, "Bize biraz teknik destek verebilir misiniz? Artık Mrs.

Shepard çivilendi, Pat Shepard'ı içeri çekeceğim. Yapmayacaksın.

Bunun için orada olmak zorundayım - bunu bir dedektifle hallederim - ama Shepard takas etmeyi kabul ederse, bir dinleme cihazına ve desteğe ihtiyacım olacak."

"Buna emin olabilirsiniz," dedi Virgil. "Bu gece patronumla konuşacağım ve yarın sizi arayacak."

"Anlaştık," dedi.

MAHKEMEDE, nöbetçi memurun elinde bir yığın mektup daha vardı ve Virgil memurdan George Peck'in telefon numarasını bulmasını istedi. Bekledi, numarayı aldı ve çevirdi. Peck açtı ve "Peck" dedi.

Virgil ona sesinin bir tavuk gibi çıktığını söyleme isteğini bastırdı, ve onun yerine, "George? Virgil. Dinle, şu anda adliyede isimleri derliyorum. Vaktin varsa gelip bir göz atabilirsin."

"Aslına bakarsanız, vaktim var," dedi Peck. "Ben de tam küvete girmek üzereydim. Sakıncası yoksa bir saat kadar sonra geleceğim."

"Görüşürüz o zaman."

VIRGIL, isimleri her bir isim hücreesindeki giriş sayısına göre sıralamak için elektronik tabloyu ayarlamıştı; McLachlan'ın yüz sekiz adaylığı vardı. İkinci en çok, Greg adında bir adam

Sawyer'ın yetmiş dördü vardı. Ondan sonra sayılar hızla düştü.

Sekiz adayla dört, yedi adayla beş, altı adayla sekiz, beş, dört, üç veya iki adayla birçok isim berabere kaldı.

aday gösterilmiş, geri kalanlar ise birer isimle dağılmıştı; toplamda beş yüzden fazla isim vardı.

İşini bitirdiğinde dışarı çıktı ve iki mektup daha buldu, sıralamada hiçbir değişiklik olmadan bunlara girdi; Peck ortaya çıktığında sadece bitiriyordu.

Virgil, "Neden kendini aday gösterdin George?" diye sordu. "IQ testi," dedi Peck. "Bu işi yapacak kadar zeki olup olmadığını merak ettim. Hangi mektubun kime gittiğine dair gizli bir liste tutardım. Ne kullandın?"

ultraviyole altında ortaya çıkan bir Şey mi?"

"Hayır. Sadece mektuptaki sağ numaralı kelimenin harflerinden birine bir nokta ekledim."

Peck memnun oldu. "Mükemmel. Yani birisi orijinal olmayan bir kopya, bir fotokopi gönderse bile, kim olduğunu yine de bileceksiniz."

"Evet, sanırım, ama bunu düşünmemiştim," dedi Virgil. "Hey-işte liste. Bir göz atın."

Peck, Virgil'in dizüstü bilgisayarının önüne yerleşti. Listeye baktı, alt dudağı dışarı çıktı, işaret parmağıyla sol yanağını okşadı, sonra mırıldandı, "Ne büyüleyici bir liste. McLachlan bir moron, bu bombalamaları yapmasına imkan yok. Onu çıkarırsanız, iki ya da daha fazla adaylığı olan seksen kişi kalır. Çoğunu tanıyorum ve aday göstermezdim ama yine de 'Evet, bunu görebiliyorum' derdim. Büyüleyici."

"Bombacının listede olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bin dolarına bahse girerim ki öyle. seksen, kesinlikle. McLachlan ve birkaç kişiyi daha çıkardığınızda muhtemelen ilk on ya da on iki arasında yer alır."

"Bu Greg Sawyer'ı tanıyor musun?"

"Evet, o da yarı profesyonel bir suçlu. Yani, fırsat buldukça bir Şeyler çalan, genellikle domuz ve buzağı çalan ve genellikle yakalanan kaba saba bir kabadayı. O adam değil."

AHLQUIST içeri girdi, Peck'i gördü, kaşlarını çattı ama sonra Virgil'e şöyle dedi: "Diğer konuda. Bunu sizin halletmenize izin vereceğiz. Davenport'u aramamı ister misin?"

Virgil, "İstersen yapabilirsin," dedi. Peck'e, "George, düşünmeye devam et. Earl'le senin duyamayacağın bir yerde gizlice konuşmam gerekiyor."

Peck onlara el salladı: "Devam edin. Duygularımı görmezden gelin."

AHLQUIST'İN OFİSİNDE Virgil, Davenport'u evinden aradı.

"Şerif burada ve bir isteği var. Belediye meclisini fena halde kızdırıyoruz. Al, konuş onunla."

Ahlquist telefonu aldı, durumu açıkladı -çıkarcı çatışması görüntüsünden endişe duyduğunu söyledi- birkaç kez başını salladı ve "O zaman temasa geçeceğiz. Virgil ya da ben."

Telefonu Virgil'e geri verdi ve o da Davenport'a şöyle dedi: "Pat Shepard'ı çevirmeyi başarırırsak teknik desteğe de ihtiyacımız olacak. Senin için bir isim ve numara buldum, Shirley Good Thunder."

Davenport, "Sorun değil," dedi ve bilgileri not aldı.

Bu konuda çok neşeliydi ve Virgil de öyle söyledi.

Davenport, "Yaptığınız şey, vergi mükelleflerinin bize verdiği paraya değdiğimizizi kanıtlamaktır," dedi. "Bu her zaman iyidir. Her neyse, Good Thunder'ı arayacağım ve Jack Thompson'ı Ekipman. Harekete geçmeye hazır olduğunuzda Shrake ve Jenkins'i iki saat içinde oraya gönderebilirim. Herkesi arayacağım ve onları hazırlayıp kilitleyeceğim."

Virgil dedi ki, "10-4. Yaşlı kadına benden selam söyle."

PECK'İN YANINA DÖNEN Ahlquist, Virgil'in listesine bakma sırasını aldı.

"Ne liste ama. Listede ciddi insanlar var, önemli insanlar, ve her biri bir sosyopat," dedi Ahlquist. "Ama benden alıntı yapmayın."

"İçlerinde üniversitede eğitmen olan var mı?"

"Mmm ... hayır. Normal eğitmenler değil, her neyse, bildiğim kadarıyla

"dedi Peck. "Birisi yarı zamanlı çalışıyor olabilir. Zaman zaman ders veren her türden insan var. Ben kendim yapıyorum, fotoğrafçılık ve Photoshop."

"Buradaki adam . . . oldukça aşağıda, John Haden, orada öğretmenlik yapıyor," dedi Ahlquist, ekrana dokunarak. "O da kadroda. Ve bu adam, Bill Wyatt."

Haden iki kez, Wyatt ise üç kez aday gösterilmişti. "Onlara bakmak lazım. Ve ilk on sekiz," dedi Virgil. "Bu gece mi?"

"Yarın," dedi Virgil. "Ve başka bir bomba olmaması için Tanrı'ya dua et."

"Zamanınızı boşa harcıyorsunuz," dedi Peck. "Tanrı diye bir şey yok ve akıllı bir insan neden böyle düşünür, anlayamıyorum."

Akşam için *dağıldıklarında* Virgil, "Dinleyin çocuklar, bana bir iyilik yapın. Kendinize 'Bombacı neden Virgil Flowers'ı havaya uçurmaya çalışsın?' diye sorun. Çünkü bu beklediğinizden çok daha ilginç bir soru. Eğer bunu çözebilirsek, yardımı dokunabilir."

Bunu düşüneceklerini söylediler ve Virgil Holiday Inn'e geri döndü, kamyonetini dikkatlice park yasağı olan bölgeye, resepsiyon görevlisinin doğrudan bakacağı ön pencerenin tam önüne park etti.

Açıklamak için lobiye gitti ve Thor arka odadan çıktı.

"Hey, Virg." dedi.

"Kimse içine bomba koymasın diye kamyonumu oraya park ettim. Gözün üzerinde olsun, olur mu?"

"Sorun değil. Bir saat içinde çıkıyorum, gece kızına söylerim." Sonra, "Bayan Shepard'la konuştun mu?"

Virgil, "Thor ..." dedi. İçini çekti, başını salladı ve "Biraz uyumam gerek" dedi.

"Kahretsin, yaptın! Ben oraya gidiyorum."

"Orada değil," dedi Virgil. "Taşındı."

Thor bir saniye kadar düşündükten sonra, "Kız kardeşinde. Ben oraya gidiyorum."

"Eğer herhangi bir şekilde ismimden bahsedersen ..." "Beni öldürürsün. Anladım."

Virgil, "Oldukça hassas bir durumda," diye söze başladı.

"Ben de öyleyim," dedi Thor. "Ne kadar hassas bir durumda olduğuma inanamazsın. Ve endişelenme, dostum. Oraya girmeyeceğim ve üzerine atlayacağım. Ona arkadaşlığımı teklif

edeceğim." "Ve bir pizza."

"Şey, evet. Bir et severin."

VIRGİL YATAĞA GİTTİ, soyundu, karanlıkta yattı ve sordu Tanrım, "Bombacı neden beni öldürmeye çalıştı? Ve Pye binasına nasıl gizlice girdi? Bu soruyu ya ani bir vahiy olarak cevaplayabilirsin ya da gökyüzüne yazabilirsin veya adaşın Thor'a fısıldayabilirsin. Tamam mı? Anlaştık mı? Şimdi uyuyacağım, Tanrım. Lütfen kimse zarar görmeden cevap ver. Bayan Shepard'a da göz kulak ol. Yeterince iyi bir bayana benziyor. Ve Thor'a. Thor'a göz kulak ol."

Tatmin olmuş bir şekilde uyumaya gitti ve neredeyse havaya uçacak olan bir adam için iyi uyudu.

Uykuya dalarken aklına gelen son şey Lee Coakley'nin onu aramamış olmasıydı.

BOMBACI ENDİŞELİYDİ. Üst üste iki kez ıskalamıştı, bir kez Pye'la, bir kez de polisle. Aslında sorun ıskalamaları değildi. Onun Polisin niyeti şehre daha fazla polis çekmek, d a h a fazla baskı uygulamak ve ortalığı birbirine katmaktı. Bu şimdi kesinlikle gerçekleşecekti, değil mi?

Onu endişelendiren şey ıskalar değil, onlara verdiği tepkiydi. Pye'in ıskaladığını duyduğunda buna kızmıştı ama bunu sadece bir şans meselesi olarak kabul etti ve tecrübesizlik. Bir atış yapmıştı -iyi bir atış, yaratıcı bir atış- ve ters tepmişti. Polis de farklı değildi, gerçi bombayı işlek bir caddenin bu kadar yakınına yerleştirerek fazladan risk almıştı; ama yine refleksif öfke geldi, bu sefer daha güçlü, neredeyse umutsuzluk.

Onu kontrol ediyordu ama bu nereden geliyordu? Umutsuzluk mu?

Bombaları araç olarak düşünmeye başlamıştı. Ama şimdi, o Sanki onlara *ihtiyacı varmış* gibiydi. Sanki onlara bağımlıydı.

Bombacı hayatının erken dönemlerinde sigara bağımlısı olmuştu ve bu alışkanlıktan kurtulmak çok zor olmuştu. Benzin istasyonlarındaki ve marketlerdeki raflarda duran ve onu çağıran sigara paketlerinin çekim gücünü hatırlayabiliyordu. Sigarayı bıraktıktan sonra yıllarca, geceleri uyanıp Düşüğünü, sigara içtiğini hayal etti. . . ve uyandığında nikotin ve katranın tadını alabiliyor ve vızıltıyı hissedebiliyordu.

Bomba olayı da neredeyse böyleydi. Bunu duyduğunda Polisi kaçıınca, arabasına atlayıp tepelere, patlayıcı kutusuna doğru gitmek ve yeni bir bomba için gerekenleri almak için güçlü bir dürtü hissetti. Bunu hemen şimdi yapmak için.

Onlara tekrar vurmak için.

BİRİNİ ÖLDÜRMEK İÇİN.

Sorun da buydu.

Tüm kampanyası ciddi bir sorunu çözmek için mantıklı bir çabaydı -en azından kendi bakış açısına göre ciddi- ve cinayet bu çabanın sadece bir yan ürünüydü.

Eğer kendini bırakırsa... öldürmek bir *amaç* haline gelebilirmiş gibi görünüyordu. Eğer böyle bir şey olursa, öldürmesi gerekirse, er ya da geç yakalanacak ve hayatının geri kalanını bir çukurda geçirecekti.

Bu konuda soğukkanlı olmak zorundaydı: bir başkasına daha ihtiyacı olacaktı.

Bir ya da iki bomba, sadece planladığı gibi kampanyayı tamamlamak için. İstmeden bombalar inşa etmeye ve gördüğü her şeyi vurmaya başlamasına gerek yoktu.

Tüm bunları bir kerede *düşünmemişti* ama gün boyunca çalışırken, posta işlerini hallederken, birkaç çek yazarken parça parça düşünmüştü. GEÇ O gece, teslimatçının ertesi sabahın gazetesini County Market'e indirdiğini gördü. Artık gazete almıyordu, ancak bombalamalarla ilgili tüm kargaşa nedeniyle bu gazeteye bir göz attı ve dünyanın sonuyla ilgili bir manşetle karşılaştı:

EYALET POLİSİ KASABAYA SORUYOR: KİM SUÇLU?

Bunun altında ikinci bir başlık vardı: BORU

BOMBA FABRİKASI BULUNDU.

Onun altında da, çok daha uzun bir haber için içeri atlayan bir haberin taslağı yer alıyordu. Üçüncü haberin başlığında şöyle yazıyordu: PYE TOWER SALDIRISI POLİSİ ŞAŞIRTTI.

Sepetindeki *kâğıtları* vanilya aromalı pirinç içeceği, yağsız pirinç patlağı, tofu sosisleri, Yunan yoğurdu ve salatalarla doldurdu, kasada yaşlı bir kadının üç dolar elli üç sentlik bir çek yazmasını sabırsızlıkla bekledi ve sonunda

Ödedim ve mekandan çıktım.

Eve dönmek için sabırsızlanıyordu, bu yüzden otoparkta, bir sokak lambasının altında oturdu ve iki hikayeyi okudu. Okuduğuna göre Flowers, kasabadaki seçilmiş bir grup insandan bombalamalarla ilgili şüphelileri aday göstermelerini isteyen bir mektup göndermişti. Bazı insanlar bu fikre karşı çıkmış ve içlerinden birkaçı mektupları gazeteye göndermiş, gazete de bunları çoğaltmıştı.

Bu fikir çok çirkindi. Çiçekler düzinelerce adaylıkları ve Flowers için en iyi şey olursa, Biri hariç hepsi masum olurdu. Polis o kadar aptal mıydı? Belki de onu öldürmemiş olması iyi bir şeydi.

İkinci haberde ise polisin, bir polis memurunun boruların kesildiği boru bombası fabrikası ve bu "fabrika" Butternut Tech idi. Haberde Flowers'ın

Bu yorum, mekânı bulanın Flowers olduğunu düşündürüyordu.

Bunu nasıl yapmıştı? Belki de o kadar aptal değildir.

Gözlerini kapadı ve düşündü. Gerçekten, diye merak etti, polisin yaptığı bu araştırma ne kadar çirkindi? Ne kadar çok düşündükçe daha karmaşık, olası sonuçlar daha girift görünüyordu.

Sonunda, bunun hiç de çılgınca olmadığı sonucuna vardı. Hatta ilginçti bile. Eğer avın nesnesi kendisi olmasaydı, ava katılmayı umursamazdı.

Üçüncü haber Associated Press'in uzun bir haberi idi.

Minneapolis, şimdiye kadarki tüm bombalamaları tamamlıyor. En büyük bombalamalardan biri

Habere göre davanın kafa karıştıran yönü, ilk bombanın Pye Pinnacle'a nasıl girdiği idi. Bir ATF ajanı, "Bunu çözebilseydik, bombacının kim olduğunu bilirdik," dedi.

Eve dönerken, bombacı merak etmeye başladı: Flowers'ın anketinde onun adını öneren olmuş muydu? Sinirli biriydi, zaman zaman parlıyordu. Polisler ona bakıyor muydu? Eğer bakarlarsa, Butternut Tech ile olan ilişkisini çabucak keşfedeceklerdi.

İyi değil, hiç iyi değil.

Paniğin ilk sıcak parmağını hissetti. O lanet boru şeyi... aklından ne geçiyordu? Saf tembellik, hepsi bu. Boru Kesici oradaydı, bunu biliyordu, girip çıkabilirdi. Ama boruyu ilk tasarladığı şekilde, demir testeresiyle de kesebilirdi. Hatta bunu denedi. İlk kesim neredeyse bir saat sürmüştü ve kolunu neredeyse yıpratmıştı. Yine de günde bir tane yapabilirdi ve bu iyi harcanmış bir zaman olurdu: demir testeresi şimdi nehrin dibinde olacaktı....

Trafik lambasındaki kırmızı ışığa bakarken ellerini direksiyona vurdu. Lanet olsun. Lanet olsun.

Yapması gereken tek bir şey vardı: evi ve arabayı bomba yapımına dair en ufak bir kanıt olmadığından emin olmak için. Patlayıcıları tepelere saklamıştı ama aslında bombaları bodrum katında monte etmişti. Etrafta herhangi bir kimyasal kalıntı varsa, hele hele mekanik bir şey varsa, ve ATF tarafından arama yapılacaksa, bombalar ellerinde olabilirdi. kalıntıyı tespit etmek için ekipman.

Üç eski termostatin gövdesini çöpe attığını, cıva anahtarlarının yırtılmış olduğunu düşündü. Aynı çöpe, Muhtemelen, üzerinde adresi olan önemsiz postalar gibi şeylerdi.

Bu sona ermeliydi. Aslında . . .

Evin yolunu yarılarmıştı ama arabayı geri çevirdi ve bulabildiği en sert kimyasal ev temizleyicisinden birkaç şişe, yeni süngerler, bir kova ve bir paspas almayı planladığı County Market'e doğru yola çıktı. Onlarla işi bittiğinde, hepsi çöpe giderdi.

Başkasının çöpu, diye düşündü. İşler yolunda gidiyordu: Neredeyse varmak üzereydi ve daha dikkatli olmalıydı.

Bu da yeni bir düşünceyi gündeme getirdi: Bu işi bitirmesi gerekiyordu ama daha yapılacak çok şey vardı. Henüz bitirmemişti. Şimdi bırakırsa her şey boşa gitmiş olacaktı.

Bu yüzden devam etmek zorundaydı ama ne kadar çabuk bitirirse, o kadar çabuk yabani otların arasına çekilip saklanabilirdi.

County Market'in otoparkına geri döndü ve bir keresinde bütün gece açık olan Home Depot'ta gördüğü bir Şeyi düşündü: zincir, balta ve büyük siyah plastik bir küvet alan bir adam.

Tamam, balta ve zincir bir ağacı kesmek ve sürüklemek için kullanılabilir. Ama küvet? Kvet, balta ile kesilen ve zincirle batırılan cesetleri ya da başka bir Şeyi düşündürüyordu.

County Market'e gidip altı Şişe çeşitli deterjan alsaydı, polisler

Ah, siktir et: bu paranoyakaydı.

Kendine dikkat etmeliydi. Dikkatli olmak zorundaydı. Bombaların verdiğ hazzın yarattığı aşırı pervasızlık ile hapishane korkusunun neden olduğ paranoya arasında yürümek zorundaydı.

Zevk ve paranoyanın yağmur damlaları arasında yürümek zorundaydı ama yine de hareket etmek zorundaydı.

Kafasında yeni bir düşünce belirdi, tam ve eksiksiz, dini bir vizyon gibi: bir çıkış yolu.

Başka bir bomba yapması gerekiyordu, *hem de hemen Şimdi*.

Ertesi sabah, tırnak içinde, ortalık karıştı, tırnak içinde değil. Virgil bir tepki gelebileceğini tahmin etmişti ama bu kadar yoğun olacağını beklemiyordu. Saat yediyi birkaç dakika geçe telefon ilk kez çaldı ve *Star Tribune* muhabiri Ruffe Ignace sordu,

"Neden uyuyorsun? Uyumuyorum. Sen saçma sapan bir anket yaptın diye on dört yaşında bir şehir editör yardımcısı kıcımlı yataktan kaldırdı. Ne halt ediyorsun, Virgil?"

Virgil ona birkaç kısa cümle söyledi ve Ignace, "Eğer bir Anayasamız olmasaydı bu neredeyse mantıklı olurdu," dedi.

"Bu Anayasa'nın hangi bölümünü ihlal ediyor?" Virgil sordu. "Bir kısmını ihlal ediyor olmalı," dedi Ignace. "Ben bunu araştıracağım. Wikipedia sonra."

Virgil, "İhlali bulduğunuzda beni tekrar arayın," dedi. "Şu anda yatağıma geri dönüyorum."

"Uzun sürmeyecek. Televizyonda sabah haberleri döngüleri var ve Papa'nın üzerindeki Kutsal gibi senin üzerinde olacaklar. İşler sarpa sardı."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Tabii ki düşünüyorum. Valiyi arayıp ne halt ettiğinizi sormak üzereyim," dedi Ignace. "Biliyorsun, bu Anayasa ve hepsi."

"Bir an için kayıt dışı kalabilir miyiz?" Virgil sordu. "Sadece bir dakikalığına."

"Güzel. Siktir git, Ruffe. Ben yatağa dönüyorum."

Şerif sekiz dakika sonra *aradı* ve dedi ki, "Virgil? Dostum, kalkmalısın. Ortalık karıştı. Cadı avı başlattığımızı söylüyorlar."

"Earl, bir dakikalığına kayıt dışı konuşabilir miyiz?"

VIRGİL adliyeye *indiğinde* otoparkta üç televizyon minibüsü vardı. Yan girişten içeri girdi, hapishaneden geçti ve Ahlquist'in ofisine gitti. Ahlquist, "Konuşacak çok şeyimiz var ama şunu söyleyeyim, lanet olası Fox muhabiri hiç inandırıcı değil" dedi.

"Neden?"

"Çünkü her şey sallanıyor," dedi, bu düşünce karşısında hayrete düşmüştü. "*Her şey*. Onunla devam etmekten korkuyorum, çünkü İngilizce konuşmayı unutacağım. Çekiç sapı gibi bir aletim olması da cabası."

"Kendine beni örnek almalısın Earl," dedi Virgil. "Ay gibi akıl. Su gibi akıl."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama kulağa daha çok hippie saçmalığı gibi geliyor ve bunun Fox muhabiriyle bir ilgisi olduğunu sanmıyorum."

Virgil, "Ben hallederim," dedi.

GAZETECİLER açık lobiye yığılmışlardı. Virgil, Ahlquist'in peşinden dışarı çıktı ve bir merdivenin ikinci basamağında durarak herkesin dikkatini çekmek istedi. Kendini tanıttı, bir grup ışık yandı ve kamera önündeki muhabirlerden oluşan bir üçgen öne doğru hareket etti. Bu üçgenin en ucunda Virgil'in televizyonda gördüğü ama daha önce hiç görmediği Fox muhabiri vardı.

bizzat deneyimledim.

Ahlquist'in söylediği gibi, hareketsiz dururken bile sallanıyordu. Kusursuz, soluk bir teni vardı ve yüzünde sadece bir parça gül vardı. yanakları, yeşil gözleri ve gerçek sarı saçları vardı. Sadece bir ruj dokunuşuyla idare ediyordu. Virgil'in düşüncesine göre bu gezegenden değilmiş gibi görünüyordu.

İlk soruyu o sordu; dişleri son derece düzgün ve bembeyazdı, sesi ise sekse bir övgü gibiydi: "Ajan

Flowers, bu anket Anayasa'nın ihlali değil mi?" Virgil "Sen neden

bahsediyorsun?" demek istedi ama, birkaç saniyeliğine İngilizce konuşmayı unuttu.

Adamın duraksamasını ya suçluluk ya da aptallık olarak algıladı ya da kadın bu tepkiye aşındı ve sorusunu genişletti: "Bu Amerikan Anayasası?"

Virgil ona doğru eğildi ve şöyle dedi: "'Amerikalı' dediğine sevindim. Hayır, öyle değil. O belgeyi okumanızı tavsiye ederim. Hiçbir yerde anketlerden ya da soru formlarından bahsedilmiyor."

"Bu konuda alınganlık yapmanıza gerek yok," dedi.

Halk radyosundan bir adam, kameranın görüş alanına girerek ve belki de Fox muhabirine biraz frikik vermek için, TV süresinin onaylanmasıyla birlikte, "Ama aslında devlet destekli bir cadı avı başlatmıyor musunuz?" diye sordu.

"Hayır. Merriam-Webster sözlüğünde 'cadı avı' kelimesine baktım, Buraya gelmeden önce," dedi Virgil. "Cadı avının, bir, büyücülükle suçlanan kişilerin zulme uğraması için aranması ve iki, popüler olmayan görüşlere sahip olanların (siyasi muhalifler olarak) aranması ve kasıtlı olarak taciz edilmesi olarak tanımlandığını söylerken kelimesi kelimesine alıntı yaptığımı inanıyorum. Bizim bunlardan birini yaptığımızı mı ima ediyorsunuz?"

"Tam olarak değil," diye kabul etti.

"Hiç de değil," dedi Virgil. "Tek yaptığımız sorumluları araştırmak. Vatandaşlar, iki kişinin öldürülmesi, iki kişinin yaralanması ve bir kişinin de kıl payı kaçırılması olayına karışmış olabilecek kişiler hakkında bir fikirleri olup olmadığını öğrenmek için Birkaç tane daha. Anketler anonim olduğu için kamuya açıklanamıyor ve anonim suçlamaları kamuya açıklamak etik olmaz; ve bazı insanlar ankete katılmayı reddettiği için mektupları geri göndermeyerek, belirli bir kişinin katılıp katılmadığını bile bilmiyoruz. Ankette adı geçenlerin hiçbirinin ismini kamuoyuna açıklamayacağız."

Halk radyosundaki adam: "Ama nedense... bu bir cadı avı gibi geliyor."

"Bunun nedeni, haklarında suç duyurusunda bulunduğumuz kişilere bakacak olmamız.

Hiçbir kanıt yok," dedi Virgil. "Ama bir noktaya değinmemi mazur görürseniz, bir dedektifin her zaman yaptığı şey budur, her türlü Karmaşık bir dava. Etrafta dolaşıp insanlara bunu kimin yaptığını düşündüklerini sorarsınız. Genellikle sokakta bir aşağı bir yukarı yürürsünüz,

kapıları çalmak. Bu da aynı onun gibi ama daha hızlı hareket etmeliyiz. Bu bombacı artık günde bir bomba üretiyor. Başka bir şey daha: cadı avı korku, duygu ve söylentilerle işler. Birini suçlamadan önce elimizde kesin kanıtlar olmalı. Bir başkasının sözüyle kimseyi suçlayamayız. Bunu yapmak zorundayız.

patlayıcılar, patlatma başlıkları, bomba parçaları ve motifler bulacağız. İnsanlara nereye bakmamız gerektiğini soruyoruz. Bunun gibi küçük bir şehirde, çoğu insanlar diğer birçok insanı tanıyor, bazı iyi şüphelileri tespit edeceğimize dair umutlarımız var."

Bir süre devam ettiler ve Virgil ne düşündüğünü özetledi ve televizyoncular sonunda tatmin olmuş bir şekilde gittiler. Ahlquist'in ofisine döndüğünde, şerif dedi ki, "Gördün mü? O hiç durmadı." Ve ekledi, "Televizyonda benim kadar iyi değilsin."

VIRGIL, AHLQUIST'in kendisine Dick Pruess adında bir asistan atamasını sağladı ve aralarında isim listesini gözden geçirmeye başladılar. Ulusal Suç Bilgi Merkezi. Anketin önde gelen adayı Lyle McLachlan'ın NCIC'den aldığı otuz bilgi, aşağıdaki aralıklarda değişmektedir en alt sınırdaki şiddet kullanmadan tutuklanmaya direnme, ağır hırsızlık ve ağırlaştırılmış saldırı. Otuz sekiz yaşındaydı ve on dört yılını hapiste geçirmişti.

"O değil," dedi Pruess. "Öyle olsaydı iyi olurdu ama adam zar zor sandviç yapabiliyor. Bunu asla anlayamaz."

Kontrol ettikleri yirmi isim arasında yedi isme daha ulaşmışlardı; Virgil'in beklediğinden daha azdı, zira akli başında bir vatandaşa göre adı geçenlerin hepsi birden fazla cinayet işleyebilecek kişilerdi.

Ahlquist gelip listeye ve isabetlere baktı ve şöyle dedi: "İsabetlerin çoğunda gördüğüm sorun şu ki Olayların tam göbeğinde - kasabada pek bir payları yok, o halde neden PyeMart'a saldırmak gibi garip bir şey yapsınlar ki? Eğer Her ne olursa olsun, bu adamlar kasabadan intikam almak isteyecektir, kasabayı savunmak değil."

Butternut Tech ile doğrudan bağlantısı olan iki kişiden biri temiz çıktı, diğerinin ise alkollü araç kullanmaktan mahkumiyeti vardı. İlki Virgil bir BCA araştırmacısını aradı ve ondan orduyla temasa geçmesini ve patlayıcı eğitimi alıp almadığını öğrenmesini istedi.

Davenport aradığında hala geri dönüş arıyorlardı.

"Basın toplantınız tüm haber programlarına çıktı. Görünüyordun

Siyah üzerine siyah ceket ve gömleğiyle oldukça düzgün."

"Tam bir baş belası," dedi Virgil.

Davenport, "Sizin için bir iddiam var ve her iki tarafı da tutacağım," dedi. "Sizce yarın büyük gazetelerden sadece biri ya da ikisi başyazılarında 'cadı avı' ifadesini kullanacak mı?"

"İkisi de," dedi Virgil.

"Kahretsin, ben de 'bir' seçmeni umuyordum. "

"Elimden bir şey gelmiyor Lucas. Elimden gelenin en iyisini yapıyorum," dedi Virgil. "Biliyorum ama şu anda herkes izliyor.

En iyisi sen

Önümüzdeki birkaç gün içinde bunu tamamlamış olacağız."

"Ruffe valiyi arayıp ona Anayasa'yı sordu mu?" Davenport, "Herkes valiyi aradı," dedi. "Sanırım bu

Biz liberaller buna 'ders verme anı' diyoruz. "

GÜZEL GÖK GÜRÜLTÜSÜ ARADI: "Bu sabah Pat Shepard'ı indirdim, erkenden, çünkü yaz okulu dersi vardı. Çıldırdı. Ağladı. Biliyor musunuz? Bu hiç eğlenceli olmayacak."

Virgil, "Kendilerini dürüst, namuslu vatandaşlar olarak gören insanların peşine düştüğünüzde asla öyle olmaz," dedi. "Çünkü kalplerinin derinliklerinde, suçluluk hissederler."

"Çünkü hem karısını hem de işini kaybedecek." Virgil, "Evet, bu çok acımasızca," dedi.

"Cezasını çekemeyeceksen suç işleme' demenizi bekliyorum. "

"Uzun bir bekleyiş olacak," dedi Virgil. "Takla atacak mı?"

"Evet, sanırım öyle. Bu konuda karısı kadar hevesli değildi.

Öyle olacağını tahmin etmiştim," dedi Good Thunder. "Aslında biraz endişeliyim. Onu bir ipin ucunda ya da kafası fırının içinde bulmak istemiyorum."

"Nerede o?" Virgil sordu.

"Onu son gördüğümde avukatıyla birlikteydi. Ona tutuklanacağını söyledim ama henüz tutuklamadım. Onu tutuklamak için Anlaştık. Konuşuyorlar ve eğer deli değilse, bunu yapacaktır. Kabloya ve izleme ekipmanına ihtiyacımız olacak."

Virgil, "Davenport'la konuşacağım," dedi.

"Şu anket olayı var ya... ortalık fena karıştı, değil mi? Fransızcam için kusura bakmayın."

VIRGİL VE GOOD THUNDER, Shepard'ın işbirliği yapması halinde ilk olarak kimin peşine düşeceklerini konuşuyorlardı. Ahlquist kapıdan içeri koşarak girdi ve "Bir bomba daha bulduk, bir bomba daha" diye bağırdı.

Virgil telefonda, "Shirley, gitmeliyim. Earl başka bir bombamız olduğunu söylüyor."

"Sonra konuşuruz," dedi. "Dikkatli ol."

AHLQUIST'IN ACELESİ VARDI. "Otoparktan çıkarken beni takip et. Işıkların var mı?"

"Evet."

Adliye binasından çıkıp otoparka doğru ilerlerken Virgil hızla ilerleyen bir televizyon kamyonu gördü. Televizyon zaten biliyordu. Ahlquist, "Tamam, yakın durun, batıya ve güneye gidiyoruz," dedi.

"Olay nedir?"

Ahlquist, "Farklı bir şey, hatta bir mola bile olabilir," dedi. "Bomba bir adamın garajında patladı. Henry Erikson. Büyük alabalıkçı. gevezeler. Kötü bir adam değil, ama oldukça sert. Chevy bayisinde araba satıcısı."

"Seni takip edeceğim," dedi Virgil ve koşarak kamyonu gitti.

KASABANIN KARŞISINA ACELEYLE GEÇTİLER, ancak vardıklarında üzerinde "Butternut Bayındırlık İşleri" yazan birkaç tahta barikatın arkasında yükünü boşaltmakta olan TV kamyonunu asla yakalayamadılar.

Ahlquist barikatlar için fazla yavaşlamadı, sadece kamyonunun iki tekerleğini kaldırıma koyup etrafından dolaştı ve Virgil de aynısını yaptı. Erikson'ların evi barikatların yarım blok aşağısındaydı ve aralarında O'Hara'nın da bulunduğu üç polis memuru bahçede duruyordu

konusuyor ve harabeye dönmüş bir garaja bakıyorlardı. içeride oturuyordu. İki itfaiye aracı sokağa park etmişti ama yangın yoktu.

Virgil kamyondan indiğinde havada patlayıcı, parçalanmış çam ve alçıpan kokusu vardı. O ve Ahlquist çimenlik alana doğru ilerledi.

O'Hara yukarı çıktıklarında şöyle dedi: "Burada bir sorunumuz var. Henry kötü yaralandı. Ölebilir. Görünüşe göre bomba arabasının altındaydı.

ve oturduğunda üfledi." "Ateş yok mu?"

O'Hara, "Yangın yok, olay yeri hala oldukça sağlam," dedi.

Ahlquist: "Bu ne zaman oldu?"

"On beş dakika önce," dedi O'Hara saatine bakarak. "İlk gelenler daha çok Henry'yi buradan çıkarmakla, ambulansı getirmekle ilgileniyorlardı ama içlerinden biri ..." Döndü, doğru adamı arıyordu.

yardımcısı, onu gördü ve bağırdı, "Hey, Jim. Jimmy. Buraya gel." Şerif yardımcısı aynalı güneş gözlükleri takan genç, balık etli bir adamdı, Beyaz yanaklarını kestirmiş, aceleyle geldi. O'Hara,

"Onlara orada ne gördüğünü anlat." dedi.

Şerif yardımcısı, "Erikson berbat durumdaydı, şuradaki duvarın yanında yerde yatıyordu. Elimizden geleni yaptık, ambulans çağırdık.

Gidiyor. Yine de başarabileceğini sanmıyorum, iki bacağı da gitmiş gibi görünüyordu, taşakları ... midesine bir şey patlamış gibi görünüyordu.

....."

"Her neyse," dedi O'Hara onu yönlendirerek.

"Her neyse, o gittiğinde içerideki dağınıklığa bakıyordum ve çalışma tezgahının orada her şeyin havaya uçtuğunu ama orada bir boru olduğunu fark ettim. Bu borular, bir zamanlar kullanılan borulara benziyor. bombalar."

Ahlquist: "Yani ... bombadan mı? Yoksa başka bir borudan mı?"

"Bu bombalarda kullanılmayan bir boruya benziyor. Federallerin elindeki boru parçasını gördüm ve aynı boruya benziyor."

Virgil, "Görelim bakalım," dedi ve enkaz halindeki garaja doğru ilerlerken, "Dokundun mu?" diye sordu.

"Kesinlikle olmaz. Parmak izi ya da DNA isteyeceğinizi biliyorduk. Onu görür görmez herkesi uzaklaştırdım."

Virgil başıyla onayladı. "İyi iş çıkardın."

YARDIMCI *ONLARI* garaja, enkaz halindeki kamyonun ön çamurluğunun yanına *götürdü* ve boruyu gösterdi: boru bir dolabın duvarına yaslanmıştı ve dolabın bir duvarla kesiştiği yerdeydi. çalışma tezgahı. Çöpe atılmış bir masa testeresi, bir alet kutusu ve bir sürü aletle birlikte tezgahın diğer tarafına devrilmişti. Yer Kan kokuyordu - çok fazla kan, iğrenç, kesici bir koku, kafanızı bir kasap dükkanındaki et kasasına sokmak gibi.

Boru doğru görünüyordu.

Şerif yardımcısı, "Karısını bulmaya çalışıyoruz ama bir komşumuz onun Şehir'de olduğunu ve kumaş aldığını söyledi. Kendisi bir dekoratör. Henüz iletişime geçemedik."

Ahlquist, "Federallerden bahsetmişken, işte buradalar." dedi.

BARLOW dirseğinde O'Hara olduğu halde araba yolundan *hızla yukarı* çıkıyordu. Garajın içinde Virgil hiç konuşmadan işaret etti ve Barlow boruya doğru ilerledi, önce boruya sonra da içine baktı ve "İşte Orada bir şey var. Sanırım başka bir bomba daha var. Bir teknisyen bakana kadar herkesi buradan çıkarsak iyi olur."

Virgil sordu, "Bu o adam mı?"

"Borunun doğru olduğuna bahse girerim," dedi Barlow, onlar geri çekilirken. "Bu tür şeyler de olur, özellikle de yeni adamlarda. Ne yaptıklarını gerçekten bilmiyorlar. Vidalarlar bir şey *ve bom*."

O'Hara bir cep telefonu görüşmesi yapmak için uzaklaşınca Barlow, "Adamın bir sürü aleti var," dedi.

Virgil başıyla onayladı. Garaj iki kat derinliğinde ve üç araba genişliğindeydi. Arka yarısı atölye olarak düzenlenmişti ve içinde saklama dolapları vardı.

köşede ve arka duvarda uzun bir tahta parçası vardı. Bir duvarda yarım düzine eski Snap-on alet takvimi vardı-

Koleksiyoncu eşyaları, artık-araba fotoğrafları, bir ucu kırılmış bir uçak pervanesi, çoğunun üzerinde yağ bulunan bir grup tahta blok, bir duvar boyunca yarım düzine boş bira şişesi kutusu.

Arka duvar mekanik ve ahşap işleme aletleriyle, yan duvar ise bahçe aletleriyle kaplıydı. Aletlerin çoğu hâlâ Peg-Board'da asılı duruyordu, ancak bazıları yere düşmüştü. "Asıl soru şu," dedi Barlow, "bu tür bir düzeneikle, neden o boruyu kesmek için üniversiteye mi gitti? Hepsini burada kesebilirdi."

"Güzel soru," dedi Virgil. "Ama Tanrım, hediye atın ağzına bakmaktan bahsediyorsun."

"Hediye atlardan nefret ederim," dedi Barlow. "Çoğu zaman sizi kışınızdan ısıırırlar."

O'HARA GERİ GELDİ: "Erikson öldü. Onu ameliyat masasına bile yatıramadık."

"Ah, dostum," dedi Virgil.

Sonra Barlow, "Hey..." dedi. Garajdan aşağıya doğru adım attı ve yeri işaret etti. İnce, gümüş renkli bir şeyi gösteriyordu.

birkaç inç uzunluğunda silindir, iki kablo çıkıyor

İnce bacaklı bir sopa adama benziyordu. "Patlayıcı başlığımız var."

"Tamam," dedi Virgil.

Bir süre ona baktılar ve Barlow garajın geri kalanında yarım parmakla dolaşarak enkaza ve enkazın altına baktı ve sonra Virgil, "Kaç bombacı evli?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi Barlow. "Bazıları. Çoğu değil- ben böyle düşünüyorum ama emin değilim."

"Her zaman onların bodrumlarında çalışan çılgın yalnızlar oldukları fikrine kapılmışımdır."

"Her zaman değil."

"Bundan gerçekten hoşlanmadım," dedi Virgil. "Adam o kadar akıllıydı ve sonra kendini havaya mı uçurdu?"

Barlow, "Birkaç parçası, birkaç parmağı eksik olmayan uzun süredir bombacılarla neredeyse hiç karşılaşmazsınız," dedi. "Onlar etrafta patlayıcı. Bazen kendilerini havaya uçuruyorlar." "Pelex ile mi?"

"Pelex'le o kadar da değil," diye itiraf etti Barlow. "Pelex gerçekten oldukça güvenlidir, onunla özellikle dikkatli olmanız bile gerekmez. Ama eğer onu hassas bir düğmeyle bomba olarak dzenlediyseniz ..."

ATF teknisyenlerinden biri elinde bir alet sandığıyla geldi ve Barlow ona boruyu işaret etti. "El fenerinle şuraya bir bak. Sakın dokunma. Ama bu bir bomba mı? Kablolu mu?"

Teknisyen kutusundan ağır bir LED flaş çıkardı ve borunun yanına giderek üzerine eğildi ve flaşı borunun içine doğru tuttu. Sonra da uzaklaştı: "Tim'i teçhizatıyla birlikte buraya getirsek iyi olur."

"Bu bir bomba mı?" Virgil sordu.

"Pelex ile doldurulmuş gibi görünüyor. Herhangi bir kablo görmüyorum ama alt tarafını da göremiyorum, bubi tuzağı olabilir."

BARLOW HERKESİ garajdan *uzaklaştırdıktan* sonra Virgil'e sordu:

"Erikson'un adı listenizde var mı? Anketinizde?"

"Hayır, değil," dedi Virgil. "Ama bunun ne anlama geldiğini size söyleyemem. Bombacı veritabanınızda var mı?"

"Bunun için bana iki dakika verin," dedi.

Virgil, "NCIC'ye gideceğim," dedi. Kamyonetine doğru yürüdü, sürücü koltuğuna oturdu ve Davenport'u arayıp olanları anlattı.

Davenport araştırmacının izini sürmüş ve Erikson'un Ehliyetini aldı ve doğum tarihini kullanarak Ulusal Suç Bilgi Merkezi'ndeki kayıtlarını kontrol etti.

Davenport geri geldi ve "Temiz olduğunu söylüyor." dedi.

"Lanet olsun. Bu işleri daha da karmaşık hale getiriyor," dedi Virgil. "şimdi burada iki TV kamyonu var ve bombacıyı yakalamış olabileceğimizi söylemeye başlayacaklar. Belki de yakaladık ama ben henüz inanmıyorum."

"Peki ya anketiniz?" Davenport sordu. "Listeyi bastırmaya başladınız mı?"

"Henüz değil. şimdi yapacağım."

BARLOW GERİ GELDİ. "Veri tabanımızda kayıtlı değil." Virgil,

"NCIC'de bir şey yok," dedi.

Komşular Erikson'ların evinin yanındaki çimenlikte toplanmaya başlamıştı ve Virgil Barlow'u bırakıp iki kadının yanına gitti. "Siz Erikson'larla arkadaş mısınız?"

Bir kadın "Gerçekten bombacı o mu?" diye sordu.

Virgil, "Bir bomba patladı ama henüz hiçbir şey bilmiyoruz," dedi.

"Başarabilecek mi?" diye sordu ikinci kadın. Virgil başını salladı: "Hayır."

"Tanrım, zavallı Sarah," dedi ilk kadın. "Bu onun karısı mı?"

"Evet. Tanrı'ya şükür çocuk yok. Bombacının o olduğuna inanamıyorum." "Neden olmasın?" Virgil sordu.

"Şey, çünkü ... araba satıcısı gibi bir adam, sürekli etrafta bağırıp çağırıyor ve ellerini sallıyor, ama iyi bir adam. İnsanları bombaladığına inanamıyorum."

"Duyduğunuz gibi yalnız biri sayılmazdı," dedi ikincisi. "Her zaman herkesle konuşur, etrafta dolanırdı.

Komşuluk. Çim biçme makinelerini tamir ederdi, herkesin çim biçme makinesini. Ona bozuk bir çim biçme makinesi getirin, onu yeni gibi çalıştırırdı."

"Teşekkürler." Virgil başını salladı ve enkaz halindeki arabanın arkasında duran Barlow ve teknisyene doğru yürüdü.

arka koltukta. Virgil onlara "Başka bomba gördünüz mü?" diye sordu.

Garajda bir şeyler mi yapıyorsun? Daha fazla boru, anahtarlar, patlatma başlıkları ..." Barlow, "Sadece boru ve patlatma başlığı," dedi.

Teknisyen, "Ama bu taş ocağından çalınan patlatma başlığının aynısı" dedi.

"Öyle mi? Emin

misin?" "Eminim."

ELLERİNDE *BİR DAVA VAR*, diye düşündü Virgil, iki ATF adamının patlamanın çevresinde dolaşmasını izlerken. Görünüşe göre Erikson'un elinde bir sebep vardı -alabalık deresinin kirletilmesi- ve mekanik beceriler, garaj atölyesine bakılırsa.

Ama hepsi çok patırtılıydı. Bir bomba patladı. Kanıt olarak bir bomba ve bir patlayıcı başlık kaldı. Başka boru yok, başka patlayıcı yok,

Daha fazla patlayıcı yok. Bombacının patlayıcı stokunu fazla azaltmadan onu asmaya yetecek kadar... eğer bombacı gerçekten başka biriye.

Bir şeyi kontrol edebilirim, diye düşündü Virgil. Ahlquist'i buldu ve "Chevy bayisi nerede?" diye sordu.

Chevy bayisi beş dakika uzaklıkta, 71. Otoyol üzerindeydi: Virgil aceleyle o yöne gitti, otoparka girdi ve kamyonu bir ziyaretçi alanına bıraktı. İçeride resepsiyon görevlisine kimliğini gösterdi ve müdürü görmek istedi: "Henry ile mi ilgili?" diye sordu.

"Evet, öyle."

"O ... iyi mi?" Bunun cevabını biliyordu: Virgil bunu onun gözlerinde görebiliyordu.

"Hayır," dedi.

"Ah, Tanrım," dedi. "Hadi, Ron'u bulalım, hastaneyi arıyordu."

Müdür ofisinin penceresinden onların geldiğini gördü, telefonu kapattı ve Virgil'e bakarak "Polisle mi çalışıyorsun?" dedi.

"Evet."

"Henry iyi mi?"

Virgil başını salladı. "Hayır, değil."

"Ah, evlat. Bu delilik. İmkânı yok-"

"Takvime, zaman çizelgesine ya da başka bir şeye bakmam gerekiyor. Henry'nin iki hafta önce Salı günü çalışıp çalışmadığını bilmem gerekiyor."

"Salı'dan Cumartesi'ye kadar çalışıyor, Pazar ve Pazartesi günleri izinli. Son zamanlarda fazladan izin almadı. Programıma bakabilirim. "

"Lütfen bakın," dedi Virgil.

Müdür bir bilgisayar ekranına döndü ve programını inceledi, başını salladı ve "O Salı günü 11'den 7'ye kadar çalıştığını gösteriyorum" dedi.

"Peki Çarşamba günü?"

"Aynısı."

Pinnacle'daki bomba Çarşamba günü sabah dokuzda patlamıştı ve ATF bombanın yirmi dört saatten daha önce yerleştirilmiş olabileceğini düşünmüyordu. Eğer bu doğruysa, Erikson bombayı işten önce yerleştirmiş olamazdı, çünkü

geri dönmek için zamanı vardı. Teorik olarak işten sonra Michigan'a uçabilirdi. Ama o zaman bombayı uçağa nasıl bindirdi? Özel bir uçak olmalı. Ama özel bir uçak çok açık olurdu, bir sürü kayıt olurdu ve akıllı bir adam bunu yapmazdı.

Hayır, işe yaramadı. Araştırmacıya kontrol ettirdi ama işe yaramadı.

Elbette Erikson'un Grand Rapids'te bombayı Salı günü yerleştiren bir suç ortağı olabilir, çünkü bu Erikson'a bir mazeret sağlayacaktır....

Ama Virgil bu hissi de sevmedi.

Müdür onun düşünce zincirini kırdı. "Sarah biliyor mu?"

VIRGIL, Erikson'un bombacıdan çok bir kurban olabileceğini düşünerek bombalanan garaja *geri döndü*. Eğer bu doğruysa, o zaman açık soru şuydu: Neden?

Neden başka biri değil de Erikson? *Birinin* bombalanması için en az iki iyi neden vardı.

Birincisi, gerçek bombacı bir çerçeve asmaya çalışıyor olabilir. kendi bombalamalarını sonlandırmaya hazırlanırken. Eğer tüm Pelex'lerini, patlatma başlıklarını, borunun geri kalanını ve benzerlerini atmış olsaydı ve kendi bombalarını tam ve etkili bir şekilde temizleseydi Atölye, Virgil onu teşhis etmeyi başarsa bile, mahkumiyet zor olurdu: fiziksel kanıt yok, artı başka bir bombacı işaret etmek için aday.

İkincisi, Erikson bir şey bildiği için öldürülmüş olabilir.

Hangisi?

VIRGIL GARAJIN DIŞINDA DURDU ve polislerle ATF çalışanlarını izledi. Bomba imha uzmanı ATF teknisyeni deneyim boruyu uzaktan hareket ettirdi ve hiçbir şey patlamadı.

"Bunu nasıl yaptı?" Virgil sordu.

"Yanımızda her türlü yüksek teknoloji ekipmanımız var, sadece henüz onları ortaya çıkarmak zorunda kalmadık."

"Ne gibi? Bir robot gibi mi?"

"Uzun bir ip," dedi Barlow. "İpin ucundan düşürdü. boru, sonra hepimiz dışarı çıktık ve o onu kenara çekti. Böylece bubi tuzağı olmadığını anladık ve yakından baktığımızda, Pelex ile doldurulduğunu gördük, ancak patlayıcı koymamıştı. kap henüz. Şanslı olabiliriz: eğer iyi bir parmak izi varsa ya da Pelex'te biraz DNA varsa ..."

"Patlatma başlığı olmadan paketlemesi biraz garip değil mi?" Virgil sordu. "Patlatma başlığını takmadan önce Pelex'i geri çıkarman gerekmez miydi?"

"Hayır, tam olarak değil. Yani, oraya koymayı planladığı Pelex'in hepsinin bu olup olmadığını bilmiyoruz," dedi Barlow.

Virgil, "Bana hâlâ tuhaf geliyor," dedi.

Barlow, "Çalışma tarzını henüz bilmiyoruz, bu yüzden tuhaf olup olmadığını bilmiyoruz," dedi. Virgil, Erikson'un Adam olmasını gerçekten isteyen bir adam gibi konuştuğunu düşündü.

Virgil durup uzun süre garaja baktı ve aklına başka bir düşünce geldi: Eğer bombacı Erikson değilse, o zaman bombacı gece vakti garaja nasıl gireceğini ve çalışma tezgahıydı.

Virgil Ahlquist'in yanına gitti, o da bir başkasıyla konuşuyordu. Komşular. Virgil, "Erikson'un karısını bulur bulmaz onunla konuşmak istiyorum," dedi. "Beni arar mısın?"

Ahlquist başını salladı. "Yolda ama bir saat daha sürer."

VIRGIL kamyonetine doğru *yürürken* Pye, Marie Chapman ile birlikte çıkageldi. Virgil onları polis şeridinden geçirdi ve Pye sordu, "Bu o adam mı? Bombacı mı?"

Virgil, "ATF bu yönde eğilim gösteriyor ve haklı da olabilirler," dedi. "Benim bazı şüphelerim var."

"Ne gibi?"

"Bombayı Pinnacle'a koyamayacağı gibi. Bombayı yerleştirmek için bir suç ortağına ihtiyacı olurdu. İki katilin o kadar büyük bir alanda bağlantı kurması fikri hoşuma gitmiyor."

Pye garaja baktı, homurdandı ve şöyle dedi: "Biliyor musun? Ben de öyle. Bu noktada sana yalakalık yapmayacağım."

Chapman her şeyi yazdı ve sonra şöyle dedi: "Mike Sullivan hastaneden çıktı. Americlın'e geri döndü ama sanırım yarın sabah Wichita'daki evine gidecek, eğer onunla konuşmak isterseniz tekrar."

Virgil başını salladı. "Aklıma başka bir şey gelmiyor. Dükkândan vazgeçecek misiniz?"

"Kesinlikle hayır," dedi Pye. "Onun yerini çoktan doldurduk ve Kingsley'in yerini alacak başka bir adamımız var. Gönüllüler. Onlara haftada kırk saat olmak üzere üç kat maaş veriyorum. Dükkan bittiğinde ceplerinde fazladan bir yıllık maaşları olacak."

Barlow geldi. "Bay Pye. Bakmak ister misin? Bu o adam olabilir. "

VIRGİL SAHNEDEN AYRILDI, ilçe adliyesine geri döndü. Americlın'i gördüğünde yolu yarılamıştı ve bu Sullivan'la ilgili bir düşünceyi tetikledi ve bu da inşaat karavanındaki güvenlik kameralarıyla ilgili yepyeni bir düşünceyi tetikledi.

Americlın otoparkına girdi, park etti, kimliğini belirledi. resepsiyon görevlisine gidip Sullivan'ın oda numarasını almış. Sullivan'ın karısı kapıyı açtı ve "Virgil. Bir şey olduğunu duyduk."

"Başka bir bomba."

Titredi ve "Gittiğimize sevindim. Adam mıydı? "

"Öldürüldü," dedi Virgil. "Mike'la konuşmam gerek, sadece bir süreliğine. ikinci."

GERİ ADIM ATTI ve onu içeri aldı. Sullivan yatakta uzanmış, yarı uykulu bir haldeydi. Karısı onu çağırdığında göz kapaklarını araladı, Virgil'i gördü ve "Herkes iyi mi?" diye sordu.

"Hayır." Virgil hikâyeyi tekrar anlattıktan sonra sorusunu sordu: "Karavandaki güvenlik kamerasının kayıt cihazı ne kadar büyüktü?"

Sullivan ellerini on beş santim açık tuttu. "Bilmiyorum... bunun gibi bir şey. Stereo alıcısına ya da DVD oynatıcıya benziyordu sanırım."

"Kamera büyük müydü, küçük müydü?"

"Bilirsiniz işte, mağazalarda gördüğünüz kameralar gibiydi," dedi Sullivan. "Çok büyük değildi. Yuvarlak, beyazdı ve içinde LED'ler vardı."

"Adamın hemen görebileceği bir yerde miydi?" Virgil sordu. "Yoksa gözden uzak bir yerde miydi?"

"Gil'in masasının üzerinde, kapıyı görebileceği bir köşedeydi. Hemen gözünüze çarpmazdı ama etrafınıza bakarsanız.... onu bulmakta zorlanmazdınız. Ama bulduktan sonra kayıt cihazını bulmak biraz zaman aldı. Yerdeki bir dolabın içindeydi ve kilitliydi."

"Ama o buldu."

"Sanırım. ATF'dekiler orada olmadığını söylüyorlar."

"Acaba karavanın içinde miydi? Bilirsiniz, daha önceki bir tarihte?" Virgil sordu.

"İçeride ve dışarıda adamlar vardı - şehir müfettişleri ve diğer şeyler - ama gerçekten takılmak için bir yer değildi. Çok küçüktü. Çoğunlukla biraz gücünüzün olduğu bir yerdi ve topraktan çıkıp gürültü yapın, telefon görüşmeleri yapın ve dizüstü

bilgisayarınızı çalıştırın." "Bu bir yere mi gidiyor?"

Sullivan'ın karısı sordu. "Bilmiyorum," dedi Virgil.

Sullivan, "Eğer tüm video kurulumuna bakmak isterseniz, Omaha'daki inşaat merkezlerimizden birinden getirilen yeni bir karavan var. Donny Clark, benim yerime geçti, orada olacak, size gösterebilir."

Sullivan'ın eşi "Don Clark ... ona iyi şanslar ve Tanrı onu korusun," dedi.

VIRGIL inşaat alanına gitti ve Don Clark'ı yeni karavanda oturmuş, dizüstü bilgisayarında çalışırken buldu. Kıvırcık sarı bıyıklı, iri yarı, sarışın bir adam olan Don Clark'ın boyu Virgil'in boyu kadardı ama ondan iki kat daha uzundu.

Geniş. Virgil'i yeni inşaat karavanına doğru götürdü ve bir dolap kapağını açtı. "İşte burada," dedi. "Hepsi aynı."

Sunucu, birkaç düğmesi ve bir LCD paneli olan alüminyum bir kutuydu. Virgil onu eline aldı: dört ila altı kilo diye düşündü. Kamera çoğunlukla plastikti ve belki iki kilo ağırlığındaydı.

Clark'tan ayrıldı ve inşaat alanından geçerek çalıkların ve yabani otların arasından nehre doğru yürüyüşünü tekrarladı. En belirgin yol Peck'in balık tuttuğu havuzlardan birine çıkıyordu; o anda kimse balık tutmuyordu. Hemen siyah suyun yanına indi ve yabani otların arasından yeşil bir balıkçıl kuşunu ürküttü, Muhtemelen bir yuva. Bir şey göremedim.

Bunu düşündüm.

Cameron Smith batıda bir köprü olduğunu ve çok uzakta olmadığını söylemişti. Virgil nehir kenarındaki patikayı takip etti, çakıllı bir ilçe yolundaki tozlu bir patika. İlk ziyaret ettiği havuz ile köprü arasında iki havuz daha vardı. Köprünün üzerinde durup suya baktı, sonra cep telefonuna sarıldı ve Ahlquist'i aradı.

"Biri göle atlayıp da çıkamadığında kullanmak için dalgıçlarınız var mı?"

Ahlquist, "Departman değil," dedi. "Butternut Scuba'dan bir grup dalgıç var, onların bir tür kurtarma ekibi var. İhtiyacımız olduğunda bize yardımcı oluyorlar."

"Nasıl iletişime geçebilirim?" Virgil sordu.

"Butternut Scuba'ya git, her gün açıklar. Ne yapıyorsun?"

"Eski BCA deyişi," dedi Virgil. "Şüpheye düştüğünüzde, tarayın." "Ne?"

"Sonra konuşuruz," dedi Virgil.

BUTTERNUT SCUBA şehir merkezinin kenarında, bir fırının köşesinde bir vitrindi. Virgil fırında durdu ve fırıncıya biraz danıştıktan sonra birkaç tane haşhaşlı kolache aldı. Köşede durdu ve beyaz bir kâğıt poşetten onları yedi, zavallı piçin kendi evinde paramparça olmasından bu kadar kısa bir süre sonra kendini nispeten iyi beslenmiş hissettiği için biraz suçluluk duyuyordu.

ve o olmadığı için suçlulukla şükreliyordu.

Börekle işi bittiğinde poşeti çöp kutusuna attı ve köşeyi dönerek dalgıç dükkanına doğru yürüdü. Sarışın bir

Çelik bir demiryolu rayı kadar ince ve bir o kadar da katı olan kadın arka odada bir dalış tüpünü dolduruyordu. Virgil ön kapıdan içeri girdiğinde üst kapı zili çaldı ve kadın, "Hey, Frank-buradayım," diye bağırdı.

Virgil, tankların ve yüzdürme kontrol cihazlarının, maskelerin, bulguların ve regülatörlerin sergilendiği dükkânın içinden geçerek arkaya doğru ilerledi ve "Ben Frank değilim," dedi.

"Orası kesin," dedi ona bakarak. Beyaz bir gülümsemesi ve bir santim uzunluğunda saçları vardı. Boynunun arkasında, tişörtünün içinde bir yılan dövmesi kayboluyordu. "Bir dakika içinde seninle olacağım."

Virgil dükkâna geri döndü ve 460 dolarlık bir Cressi Travelight BCD'ye baktı. Ordudan izne ayrıldığında, şarap karası Ege'de dalış yaparken birkaç düzine kez BC kullanmıştı; ve Orta Batı'da, büyük misk balıklarının alışkanlıklarını ve yaşam alanlarını araştıran bir DNR biyoloğu ile biraz dalış yapmıştı. Virgil'in

Bundan güzel bir *In-Fisherman* makalesi çıkardı, ama bir önceki yazdan beri tank takmamıştı.

Üzerinde *Gretchen* yazan bir isimlik takan sarışın, "Size de bir tane getireyim mi?" diye sordu.

"Aslında dalgıçlara ihtiyacım var. Ben bir polisim ve Butternut'ta birkaç havuza dalacak birini istiyorum."

"Tam olarak bir polise benzemiyorsun," dedi dostça bir tavırla.

"Ben, Suçluları Yakalama Bürosu'ndan Virgil Flowers."

"Tamam, hakkınızda yazılanları okudum," dedi. "Polis için dalışlar yapıyoruz.... Biri mi boğuldu?"

Virgil başını salladı: "Biz bir ceset aramıyoruz. Bazı elektronik ekipmanlar arıyoruz."

"Para alacak mıyız?"

"Bir şeyler ayarlayabiliriz," dedi Virgil. "Söz konusu olan devlet, bu yüzden çeki almak biraz zaman alabilir."

Kısa boylu, kare şeklinde, kızıl saçlı, kırmızı İngiliz RAF bıyıklı bir adam kapıdan içeri girdi, önce Gretchen'a, sonra Virgil'e baktı ve Virgil, "Hey, Frank," dedi.

ANLAŞMA BEŞ DAKİKA İÇİNDE TAMAMLANDI ve Frank, Retrieif adında bir adamı arayarak ekipmanlarını PyeMart sahasına getirmesini söyledi ve çabuk olsun. Birkaç ekipman kiralayıp suya girebileceğini düşünen Virgil sertifika kartını çıkardı ve Frank ona kaç dalış yaptığını sordu. Virgil, "Belki yüz... belki. Bir süredir dalmadım."

Frank, "İyi olduğunuzdan emin olmak için harcayacağımız zaman buna değmez. Oraya indiğinizde, bir şey göremezsiniz. yaklaşık bir metre. Kör dalış yepyeni bir şey. Bir boka bulaşmak çok kolay."

Minnesota'da dalmayı bırakmasının nedenlerinden biri görüş mesafesi olduğu için bu Virgil'e mantıklı geldi; bu yüzden Gretchen ve Frank'in malzemelerini Frank'in kamyonetinin arkasına yüklemelerine yardım etti ve onu PyeMart bölgesine kadar takip ettiler, sonra da nehre giden yol boyunca geri döndüler, Virgil devlet kamyonu ile yabancı otları biçiyor.

Nehre vardıklarında Virgil, Frank'inkinin arkasına ikinci bir kamyonun düştüğünü gördü: Retrieif, boynunda dövme olan kel bir adam ve Avustralya aksanı. Gretchen'a: "Artık krikolar için çalışıyorsun, değil mi?"

"Bize para ödüyorlar," dedi.

"Bu bir değişiklik olur," dedi. Virgil'e: "Nasılsın?" Virgil, "Sesin New Jersey'den geliyormuşsun gibi geliyor." dedi.

Bombalamalar hakkında daha fazla bilgi edinmek istediler. Erikson ve Frank, "Bu adamı yakalarsan taşaklarından asmalısın." dedi.

Retrief, "Aynen öyle," dedi ve Gretchen, "Peki ya Erikson yaptıysa?" diye sordu.

Deredeki su soğuktu ve üç dalgıç mayolarının üzerine ıslak giysilerini geçirip araçlarında hızlı bir değişim yaptıktan sonra tanklarını, maskelerini, BCD'lerini ve yüzgeçlerini takarak çamurlu kıyılardan aşağıya, ilk havuzun sonuna kadar yürüdüler.

Onlar üzerlerini değiştirirken Virgil kamyonetten Nikon'unu çıkardı, orta zoom'luydu ve çekim yapmaya başladı. "Ne kadar soğuk?" diye seslendi.

"Donuyorum," diye mırıldandı

Retrief. "O kadar da kötü değil," dedi Gretchen.

Bel derinliğindeki suda dalgıçlar ağızlıklarını takıp aşağı iniyorlardı; Virgil yavaşça akıntı yönünde ilerlerken, dönerken ve sonra tekrar akıntı yönünde ilerlerken, sonra yukarı, tekrar aşağı ve bir kez daha yukarı çıkarken kabarcıkları izleyerek onları takip edebiliyordu. Sonunda, ortaya çıktılar ve Frank seslendi, "Burada bir şey yok. Bir sonraki ne kadar uzakta?"

"Yüz metre kadar," diye karşılık verdi Virgil.

"En iyisi kamyonete binmek," dedi Frank. Hepsi Frank'in Chevy'sinin arkasına doluştu ve Virgil batı kıyısındaki yabancı otların arasından bir sonraki havuza doğru ilerledi.

İKİNCİ HAVUZ ilkinden daha *uzun* ve dardı, daha derin, bulanık ve hatta pis görünüyordu. Virgil'in aklına yılanlar geldi, bu da Orta Batı'da fazla dalmamasının bir başka nedeniydi; zehirli yılanlar olduğundan değil, sadece bulanık su ona onları düşündürüyordu. İkinci havuz da tıpkı ilki gibi on dakika boyunca devam etti. dakika. Ancak aşağıya doğru ilk süpürmede, kabarcıklar tam bir dakika boyunca durdu, bir noktada birleşti, sonra üçü birden yüzeye çıktı.

Gretchen ağızlığını çekip "Yakaladım onları" diye seslendi ve Virgil'in ikinci fragmanda gördüğüne benzer bir kamerayı havaya kaldırdı; Virgil onun kamerayı tutarken üç hızlı çekim yaptı ve ardından iki adam arkasından kablolar sarkan siyah metal bir kutuyu çekerek kıyıya doğru tek kollu yan hareketler yaparken diğerlerini çekti.

Ve Virgil haklı çıkmanın verdiği zevkle kahkahalarla güldü. Aşağı bağırdı, "Bu kadar çocuklar. Herkese bira."

Retrief, "Sen iyi bir adamsın Virgie," diye karşılık verdi ve Frank, "Gazete bunu yutacak. Bu boku seviyorum."

"Ceset çıkarmaktan iyidir," dedi Gretchen. Nehir suyunun damladığı kıyıya tırmandı, ekipmanının ağırlığına dayanmaya çalıştı, ve kamerayı Virgil'e verdi.

HEP BİRLİKTE DALGIÇ DÜKKÂNINA GERİ DÖNDÜLER ve burada dalgıçlar sırayla duş alıp kamera ve konsol da dâhil olmak üzere ekipmanlarını yıkadılar. İşleri bittiğinde, kayıt cihazını ve kamerayı yanlarına alarak caddedeki Mitchell's adlı bara doğru yürüdüler. Virgil bira sipariş etti ve geldiğinde Barlow'u aradı.

"Hey, o kamerayı ve kayıt cihazını ilk karavandan aldım," dedi.

"Neyi aldın?"

"Havaya uçurulan ilk karavandaki kamera ve kayıt cihazı."

Bir süre sessiz kaldıktan sonra Barlow, "Nereden buldun bunları?" diye sordu.

BARLOW on dakika içinde *oraya vardı*, bir kola sipariş etti, hâlâ nemli olan elektronik aletlere baktı. Virgil her şeyi açıkladı ve sırtarak Dalgıçlar karanlıkta bir şeyler bulma konusunda kendi paylarına düşeni yaptılar - önce Frank kayıt cihazını buldu, bir dakika sonra da Gretchen kamerayı buldu - ve sonunda Barlow Virgil'e "Bunu nasıl düşünebildin?" diye sordu.

"Bu adamın karanlıkta etrafta tökezleyerek dolaştığını, tüm bu ıvır zıvırı taşıdığını ve kırmak için ne kadar alet edevatı olduğunu düşünüyordum."

ve düşündüm ki, neden onları eve götürsün ki? Neden sadece ondan kurtulmuyor? Ondan nerede kurtulacaktı? Yürüyordu.

Bu nehrin hemen yanındaydı ve görünüşe göre bu derin havuzların olduğu bölgeye aşinaydı. "

Barlow başını salladı. "Aptal şans, işte buydu."

"Aptal şansın zeki insanları nasıl takip ettiğini hiç fark ettiniz mi?" Retrief sordu.

Gretchen, "Şansa en çok ihtiyaç duyacağın yer kayıt cihazı," dedi. "Günlerdir suyun altında."

Virgil, "Bu bir sabit disk ve çoğu mühürlü üniteler," dedi. "Sanırım görüntüleri kurtarmak için yüzde seksen şansımız var. Suya çarpmasından daha çok etrafına çarpmış olmasından endişeliyim. Eğer diski fiziksel olarak mahvetti, resimlere ulaşmak daha zor olacak."

Masanın üzerindeki çantaya baktı. "İyi görünüyor. Çekiçle ya da başka bir şeyle vurmamış."

"Öğrenmemiz ne kadar sürer?" Barlow sordu.

Virgil, "Bugün onu St. Paul'e geri götüreceğim," dedi. "Üniteyi çekecekler ve bir göz atacaklar. Eğer bozuk değilse, bu öğleden sonra görüntüleri alırız. Ya da bu gece."

"Bu da bir şeydir," dedi Barlow. "Gerçekten öyle."

"*SARAH ERIKSON'A NE OLDU?*" Virgil Barlow'a sordu. "Geri döndü,"

dedi Barlow. "Oldukça dağılmış durumda.

Kocası asla böyle bir şey yapmaz. Dirseğiyle bombayı ayırt edemezmiş, öyle diyor. Aşağı geleceğini ve

bu öğleden sonra bizimle konuş. Sizi arayacağım."

"Gidip gazeteyle konuşmam lazım," dedi Frank. "Bir fotoğraf çekmeliyiz. Sanırım tek gerçek fotoğrafçıları kovdular."

Gretchen tereddüt etti: "Bu bombacı adamın benim de işin içinde olduğumu bilmesini istediğimi sanmıyorum. Yalnız yaşıyorum."

Frank dedi ki, "Mmmm ... benim yanıma taşınabilirsin."

"Hayır, yapamam," dedi. Virgil'e baktı ve göz kapaklarını indirdi.

Retrief dedi ki, "Şaka kaldıramıyorsa siktir et onu. Resimde olacak mısın, Frank?"

"Sanırım."

Retrief, "O zaman sen, ben ve Virgie varız," dedi.

Barlow Virgil'e, "Umarım ne yaptığınızı biliyorsunuzdur," dedi.

"Bilmesini istiyorum; geldiğimi hissetmesini istiyorum," dedi Virgil.

"Onu sarsmak istiyorum. Şu anda elimde başka bir şey yok."

Virgil, Frank ve Retrief ele geçirilen kamera ve kayıt cihazıyla poz verirken Gretchen Frank'in cep telefonunun düğmesine bastı ve Frank fotoğrafı gördüğünde "Bu bin dolar reklam, tam burada."

"Gerçekten mi? Bu bir içki daha gerektirir," dedi Retrief ona. "Sen ismarlıyorsun."

VIRGİL KAYIT CİHAZINI ve kamerayı ilçeye geri götürdü

Ahlquist onları St. Paul'deki BCA laboratuvarlarına götürmesi için bir yardımcısını görevlendirdi. "Dostum, bu ihtiyacımız olan mola olabilir. Eğer yüzü o videodaysa, onu yakaladık demektir."

"Parmaklarını çapraz tut," dedi Virgil. "Sarah Erikson'ı görmek için nereye gitmeliyim?"

"Buraya geliyor. Barlow da öyle. Bir taşla bütün kuşları vurabileceğimizi düşündük."

"Biz kuş muyuz?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Kötü bir benzetme Earl," dedi Virgil.

"Sert meme. Git listeni araştır." Virgil,

"Erikson'un yer almadığı listeyi," dedi.

Ahlquist, "Ne yazık ki," dedi.

Virgil kendini sandalyesinden dışarı itti. "Araştırmaya başlasam iyi olacak."

Ahlquist, "Birinin bunu yapması gerekiyor," dedi. "Kamera konusunda iyi iş çıkardın Virgil."

BİRKAÇ MEKTUP DAHA olası listelerle birlikte geri gelmişti bombardıman uçakları. Virgil onları incelemek için yarım saat harcadı ama hiçbir şey bulamadı.

çok şey değişmişti. Sonra Good Thunder aradı:

"Pat Shepard'ı ters çevirdik ve BCA'daki adamınız kayıt ekipmanııla birlikte burada. Shepard'ı hemen Burt Block'u görmeye göndereceğiz: bu olaydan haberdar olan insanlar birikmeye başladı ve harekete geçmemiz gerekiyor. Gelip Shepard'ı bilgilendirmene yardım etmeni istiyoruz." Block, PyeMart'ın Geraldine Gore aracılığıyla rüşvet verdiği üç belediye meclis üyesinden ikincisiydi.

"Beni ne zaman istiyorsun?" Virgil sordu.

"Buraya ne kadar çabuk gelebilirsin?"

Bölge savcısının ofisi üst kattaydı. Virgil saatine baktı:

"Merdivenlerden çıkarsam yaklaşık yirmi iki saniye."

"Sizin için ışığı açık bırakacağız," dedi Good Thunder.

PAT SHEPARD orta boylu bir adamdı, yazın bronzlaşmıştı.

Golf sahasında, saçlarını sıkıca kestirmişti; acınacak haldeydi ve odada onun için üzölmeyen tek kişi, Theodore Wills adında iri yarı bir adam olan bölge savcısıydı.

"Theodore." Wills, Shepard'ın itirafı karşısında açıkça kendinden geçmişti ve adamın kendisini küçömsüyordu.

Tutuklanan Shepard sandalyesine oturup ağlamaya başlayınca Virgil gözlerini kaçırmak zorunda kaldı. Good Thunder, Shepard'ın gözlerine bastırıldığı rulo halindeki kağıt havluları ona uzatmaya devam etti.

Shepard'ın halka açık

Savunmacı sürekli "Hadi Pat, her şey yoluna girecek." diyordu.

Ses ekipmanını getiren bir BCA teknisyeni bir köşede oturmuş *Sail* dergisinin yeni bir nüshasını okuyordu.

"Karım gitti, işim gitti, her şeyimi kaybedeceğim. Hayatım bitti," dedi Shepard.

Wills, "Cezayı çekemezsen, suçu da işlemezsin," dedi ve Good Thunder'ın gözleri hafif bir tiksintiyle Virgil'inkilere değdi.

Kamu avukatı Bill Check, "Tanrım, Theodore, sakın olmak ister misin? İstediğin her şeyi alıyorsun."

Ama Virgil, Shepard'ı izlerken Wills'in aslında haklı olduğunu düşündü. Adam kasabaya elinden geldiğince iyi bakması için görevlendirilmişti ve kritik bir konuda oyunu sattı. Onun itiraf bir mahkeme muhabiri tarafından not edilmiş ve

imzalı ve mühürlü. Çetenin geri kalanını yakalamada işbirliği yaptığı için hapis cezası almayacaktı.

Wills Check'e şöyle dedi: "Hayır, istediğim her şeyi alamıyorum. I en az bir yıl hapiste kalmasını istiyordum ama Good Thunder beni bundan vazgeçirdi. Böyle bir fırsattan yararlanacak son kişi o. Diğer herkes düşer."

Virgil, Shepard'a doğru eğildi ve şöyle dedi: "Shepard'ı Kendini toparla. Kendini toparlamalısın. Eğer bunu yapamazsan, Burt Block ile olan bu görüşmeyi mahvedersen, anlaşma geçerli *olmaz* ve hapis yatarsın."

Kamu avukatı Check, "Hayır, hayır," dedi. "Bunun işe yarayacağını hiçbir garantisi yok....."

Wills, "Ancak iyi niyetli bir çaba göstermesi gerekiyor ve eğer oraya beceriksizce giderse ve Block bir sıçan kokusu alırsa, o zaman anlaşma iptal olur," dedi.

Virgil uzandı ve Shepard'ın omzunu sıvazladı. "Olmak üzgün olmak iyidir. Block'a üzgün olduğunuzu gösterirseniz, sorun değil, o da bunu bekler. Üzgün olmak iyidir, ama kafanı kontrol altında tutmalısın. Hadi gel. Neden sen ve ben bir yürüyüşe çıkmıyoruz? sakınleşin ve bunun hakkında konuşun."

"İyi fikir," dedi Good Thunder.

"O kadar emin değilim," dedi Check. "Onu bir polis memuruyla yalnız bırakmak "

"İfade vermeyeceğim," dedi Virgil. "Sadece ona biraz temiz hava aldirmaya çalışıyorum."

VIRGIL VE SHEPARD adliye çevresinde bir yürüyüşe çıktılar. Shepard etrafına, gökyüzüne, kaldırımlara ve caddenin diğer tarafından Dairy Queen'e doğru yürüyen çocuklara baktı ve şöyle dedi: "Her şey dün işe gittiğimde olduğu gibi görünüyor ve ben mutlu bir adamdım. Bugün ise her şey gitmiş."

"Ne var biliyor musun? Şimdi kötü, ama bundan üç yıl sonra, muhtemelen başka bir şehirde başka bir işin olacak. Muhtemelen yeni bir karın olacak ve her şey yeniden başlayacak," dedi Virgil. "Bunu her zaman görüyorum. Aslında kötü bir adam değilsin, ama çok büyük bir hata yaptın."

Hata. Parasını ödeyeceksiniz, ama sonra işiniz bitecek. Eğer tutabilirsen birlikte olursanız hapse girmezsiniz. Bu çok büyük bir şey. Hapse girmemek.

. . bu büyük bir mesele. Eğer bir arada durabilirsen."

Shepard burnunu çekti ve "Dayanabilirim" dedi.

"Bok gibi görünüyorsun," dedi Virgil. Birkaç havlu daha uzattı. "Bir dakika dur ve bunları gözbebeklerine bastır, bunu yaparken de ağlamayı kes. Şu işi bitirelim."

Shepard kağıt tomarlarını göz çukurlarına bastırdı ve havluları aldığı anda, "Gerçekten geri döneceğimi düşünüyor musun?" diye sordu.

"Bak. Sen akıllı bir adamsın," dedi Virgil. "Tucson gibi bir yere taşınacaksın, burada senin sorununu hiç umursamayacaklar ve bir iş bulacaksın. Üç yıl içinde Butternut Falls'taki bir öğretmenden iki kat fazla kazanacağına bahse girerim. Yani, şu anda insanlar öğretmenlerden iki kat fazla kazanıyor."

"Ah, dostum," dedi Shepard. Ama tekrar ağlamaya başlamadı ve geri döndüler. "Bütün öğrencilerim öğrenecek. Onlara iyi vatandaşlıktan falan bahsedip duruyorum ama bakın ben ne yaptım.

Şimdi sırf kıcımlı kurtarmak için herkesi kendimle birlikte dibe çekeceğim. Berbat durumdayım. Başka bir iş bulsam bile burada kalamam, evden ayrılmak zorundayım. Kızımı bırakıp yabancı bir yere gitmeliyim. Ben burayı *seviyorum*."

Virgil, "Bu Burt denen adam eski bir arkadaş mı?" diye sordu.

"Hayır. Onu o kadar iyi tanımıyorum. Yine de ondan pek hoşlanmıyorum."

Sonra ne yapacağını düşünerek, "Ben tam bir pisliğim. Ondan hoşlanmıyorum ama onu aşağı çekmeyi de sevmiyorum."

Virgil onu savcının ofisine geri götürdüğünde *sakinleşmişti* ve Block'la yaptığı görüşme hakkında konuştular. "Onu yönlendirmeyin. Sadece yaptığın şeylerden bahset," dedi Virgil.

"Biraz titrek, biraz pişman olmak istiyorsun. Ona Jeanne'ın seni terk etmesiyle ilgili üzücü hikayeyi anlat. Buna inanacaktır. Seni toparlamaya çalışacak ve bunu yaptığında da kendini ele verecektir."

Onu bağladılar, sesini test ettiler ve

Şehir merkezinde, Virgil, teknisyen, Good Thunder ve Wills ses ekipmanlarıyla birlikte bir kamyonunda, Shepard ise Chevy'sinde tek başına.

Shepard, Burt Block ile Block'un ofisinde buluşacaktı. Butternut şehir merkezinde geçici hizmet ve istihdam bürosu. Bu Adı Jack Thompson olan teknisyen yolda şöyle dedi: "Keşke bunu ayarlamak için biraz daha zamanımız olsaydı. Biraz video çekmek iyi olurdu."

Virgil, "Kameraları evrak çantalarının içine falan sakladığınızı sanıyordum," dedi.

"O kadar da değil. Teypler, biz yapıyoruz."

Virgil, "Evet, bir keresinde onlardan birini kullanmıştım," dedi.

"Kameralar iyi olurdu," dedi Good Thunder. "Jüri yüzleri görmeyi sever. Umarım ses tuğla duvarlardan geçer ya da Her neyse."

"İyi olacak. Bu son teknoloji ürünü bir şey," dedi Thompson. "Gle düşmediği sürece sorun yok."

Virgil ona Butternut'ın dibindeki kayıt cihazından bahsetti ve Thompson, "Eğer sabit diskte bir delik amadıysa, sorun yok demektir," dedi.

"Umarım öyledir," dedi Virgil.

Shepard'a yerleştirdikleri dinleme cihazı kesinlikle tek yönlüydü; cep telefonu dışında Shepard'la iletişim kurmaları mümkün değildi. Shepard arabayı Block'un ofisinin önündeki çapraz park yerine çekerken, Thompson kayıt cihazını çalıştırdı. Shepard tam bir süre arabasında oturdu.

dakika -nefes alışını duyabiliyorlardı- sonra yavaşça dışarı ıktı. "Ben tam bir pisliğim," diye mırıldandı.

Wills arka koltuktan sabırsızca, "Hadi, hadi, kımıldayın," dedi.

Shepard sokağın karşısındaki Virgil'in kamyonetine baktı, sonra döndü,

isteksizce, "Ben içeri giriyorum," dedi ve içeri girdi.

İçeride bir kadına merhaba dedi, o da "Merhaba Pat. Burt arkada, içeri gir."

DIYALOG:

Blok: "Hey, Pat. N'aber?"

"Hey, Burt. Dostum . . . Otumam lazım. Burada gerçekten berbat durumdayım, dostum. Karım dün gece beni terk etti. ğrendi ki ben . . . Dalga geçiyordum. Çok kızgın, PyeMart anlaşmasını biliyor, parayı biliyor."

Blok: "Whoa, whoa, whoa . . . Beni biliyor mu? Hepimizi biliyor mu?"
Wills neşeyle, "Yakaladım onu,"
dedi. Thompson "Şşşt" dedi.

"Seni ya da Arnold'u tam olarak bilmiyor ama Geraldine'i biliyor."

Blok: "Ama beni bilmiyor mu?"

Shepard: "Biliyor ... biliyorsun ... ama adını ya da başka bir şey söylemedim. Ama biliyor."

Blok: "Ah, dostum, o kaltağı susturmalısın. Eğer konuşursa, biteriz."

Shepard: "Onu susturamıyorum. Beni *terk etti*. Paradan kalanı aldı ve nereden geldiğini biliyor, bu yüzden ... belki de hepimiz iyiyiz, ama bilmiyorum. Düşünüyordum da. Bir çıkış yolu arıyordum."

Blok: "Ne gibi?"

Shepard: "Eğer yaparsak ... belki onu satın alabiliriz? Yani, paraya ihtiyacı olacak. Bende sadece yirmi beş var, sizde çok daha fazla olduğunu düşündüm, yardım edebilirsiniz-"

Blok: "Vay, vay, vay, o *benim* param. Hepimizde aynı şey var. Onu susturmak için başka bir yol bulmalısın."

Shepard'ın sesi kesildi: "Keşke hiçbirinizi görmemiş olsaydım. Geraldine sorun olmadığını söyledi, ama şimdi, aman Tanrım ..."
Hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Blok: "Tanrım, erkek ol Pat. Eğer onu susturmanın bir yolunu bulursak . . . Belki de PyeMart'taki adama geri dönüp bir sorunumuz olduğunu ve bunu düzeltmemiz gerektiğini söyleriz."

"Bu işe yarayabilir. Olabilir. Geraldine'in sadece yirmi beş aldığını mı düşünüyorsun? Hepinizin bundan çok daha iyisini yaptığını düşünmüştüm."

Block: "Geraldine'i bilmem ama Arnold ve ben sadece Yirmi beş. Yani, hepsi bu kadardı. Belki Geraldine hisselerimizden biraz kırpıştır, bir kova pamuk ağızdan daha sahtekardır.
. . ."

Bir süre bu şekilde devam ettiler, sonra Shepard sordu: "Peki sence ne yapmalıyım? Geraldine ile konuşmak mı? Bakalım o konuşacak mı? PyeMart mı? Onunla aram o kadar iyi değil."

Blok: "Onunla konuşacağım. Ama bak ne diyeceğim. Jeanne çekip gitse hepimiz için daha iyi olur."

Block'un ofisinde *bir an* sessizlik oldu ama kamyonda Good Thunder ağzından kaçırıldı: "Bunu söylediğine inanmıyorum."

Shepard: "Ne? Gitti mi?"

Block: "Biliyorsun, eğer bir çeşit kaza geçirseydi. O zaman boşanmazdınız, üzerinizde bu tehdit olmazdı."

Shepard: "Tamam, bu çok saçma." Block:

"Sadece söylüyorum."

Shepard: "Buradan gidiyorum. Jeanne'a bir şey olmasa iyi olur. Eğer olursa . . ."

Blok: "Ne? Polislerle mi konuşacaksın? Sen de bizim kadar derin, seni aptal bok. Her neyse, söylediklerimi düşün. Geraldine'le konuşurum, bir şeyler buluruz. Belki de PyeMart'taki adam endişelenirse, onu biraz daha sıkıştırabiliriz. Yaşlı kadını susturmak için yüz dolara ihtiyacımız olduğunu söyle, yirmisini ona ver, gerisi sende kalsın. Bunu daha önce düşünmeliydik."

Shepard: "Ben buradan gidiyorum."

Blok: "Hey, Pat. İyi günler dilerim. Lanet çeneni kapalı tut."

Good Thunder dedi ki, "Bu işe o kadar bulaşmış ki. Cinayet işlemek için komplo kurmaktan bahsedebiliriz."

Wills başını salladı: "Yapacağız. Mesele şu ki, bu suçlamayı düşürmeyi kabul edersek, ancak rüşvet için hapis cezasını havada bırakırsak ...

Onu da çevir ve Geraldine ile konuşmasını sağla. Adamım. Bakıyoruz. . . Bu pislik ne yapıyor?"

Thompson, "Kendi kendine konuşuyor," dedi.

Shepard, Block'un ofisinin dışında durmuş, pencereden ofise bakıyor ve tutarsız bir hırlama sesi çıkarıyordu.

Sinirli Collie. Arada bir ağızından bir kelime çıkıyordu ama kulağına pek hoş gelmiyordu.

Virgil, "Gidip onu yakalayacağım," dedi ve kamyonetinin kapısını açtı.

Good Thunder, "Bekle. Hareket ediyor." dedi.

Virgil durdu ve Shepard'a baktı. Shepard arabasının arkasına doğru yürüdü, caddenin karşısından onlara baktı ve bir elini kaldırdı.

"Lastiğin mi patladı?" Thompson, Shepard arabasının bagajını karıştırırken, "Lastiğin mi patladı?" diye sordu.

"Ben ..." Virgil başladı.

Sonra Shepard doğruldu ve elinde büyük çerçeveli krom bir tabanca tutuyordu. Bir Smith, diye düşündü Virgil belli belirsiz, Good Thunder "Olamaz," ve Wills "Lanet olsun," derken ve Thompson, "Silahın var mı Virgil?" dedi.

Virgil kilitli kutudaki silahını düşündü ve dönüp şöyle dedi
Aslında üzerinde oturmakta olan Good Thunder'a bu konuda bir şeyler söyledi, ancak Good Thunder hala ön camdan bakarak, "O ..." dedi.

Virgil, Shepard'ın silahı kendi göğsüne doğru çevirdiğini ve tetiği çektiğini görmek için zamanında geriye baktı.

Ve Shepard yere düştü.

ÖNCE VIRGİL ONA ULAŞTI.

Shepard sırt üstü yatıyordu, gözleri açık ve odaklanmıştı, Hırıltılı sesler çıkarıyordu, nefesleri kısa ve sertti. Kolları iki yanında uzanıyordu ve silah sağ elinin birkaç santim uzağındaydı. Virgil onu uzanamayacağı bir yere itti ve Good Thunder'ın cep telefonuna bağırıp ambulans çağırıyordu. Etrafındaki sokaklarda insanlar bağırıyordu ve Wills onlara

Virgil Shepard'ın gömleğini açtığında, göğüs kemiğinin hemen sağındaki yarayı, içinden parlak kırmızı, köpüklü kan sızan küçük bir deliği gördü.

Virgil etrafına bakındı, yumuşak ve plastik bir şey aradı, bir şey göremedi, Wills'e "Onları uzak tut" diye bağırды, koşarak kamyonetine geri döndü, koltuğun arka cebinden bir çöp torbası aldı ve Shepard. Good Thunder onun üzerine diz çökmüş, "Ambulans yolda, Pat. Ambulans geliyor..." Virgil onu dirsekleyerek kenara çekti, çantadan bir kare plastik çıkarıp kurşun deliğinin üzerine yapıştırdı ve bastırdı.

Ses donanımı Shepard'ın kemerinin altına sıkıştırılmıştı ve Virgil onu çekip çıkardı ve ardından mikrofonu göğsünde tutan bandı yırttı.

Shepard bir hırlama ve öksürme sesi daha çıkardı ve ilk şerif yardımcıları geldi. Wills onları organize ederek rubberneckers. Ambulans bir dakika sonra, muhtemelen ateş edildikten beş ya da altı dakika sonra oradaydı, ki bu harika bir zamandı. Sağlık görevlileri Shepard'a oksijen verdiler, sedyeye taşıdılar ve gittiler.

Virgil kamyonetine geri döndü ve ses donanımını Thompson, birkaç ıslak mendil aldı ve caddenin karşısına geri dönerken ellerindeki kanı yıkadı. Good Thunder "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Virgil başını salladı. "Silahla vurulduğunu söylemek zor. Duruma göre değişir.

Neye isabet ettiğini. Eğer büyük bir atardamara isabet ederse, ölür.

Göğüs, bunu yapmak kolay. Eğer yapmasaydı, yarın etrafta dolaşıyor olabilirdi. Kurşun geçmedi ..."

Tabancaya gitti ve yanına diz çöktü: Gövdesi büyüktü, uzun namluluydu, düşündüğü gibi bir Smith & Wesson'du, ama .22 kalibrelikti. Daha büyük kalibreler için bir alıştırmaya tabancası.

Ayağa kalkarak, "Bunu yardımcıların almasına izin vereceğim," dedi. "Bu bir 22'lik. Ölmesi için oldukça şanssız olması gerekir."

"Acaba istedi mi?" Good Thunder dedi ki. "Kendini kafasından vurmuş olabileceğini düşünebilirsiniz."

"Ben psikiyatrist değilim, ama bir psikiyatrist bana bir keresinde intihara meyilli insanların bazen kendilerini çirkinleştirmeyecek bir şekilde öldürmeye çalışacaklardır," dedi Virgil. "İyi görünmek istiyorlar."

WILLS, MAHALLE AVUKATI, daireler çizerek yürüyordu, cep telefonu ile konuşuyordu. İndiğinde yanına geldi ve "Onu yalnız yakalayabildiğimiz anda Block'u almak istiyorum. İnsanlar tüm şehir bunu konuşuyor olacak. Onu yakalamalı, adliyeye götürmeli, bir avukat tutmalı ve Geraldine ile PyeMart'taki adam hakkında bir anlaşma yapmalıyız."

Good Thunder başını salladı. "Katılıyorum."

"Bunu size bırakıyorum," dedi Virgil. "Bu avukat işi." Virgil'in canı sıkılmıştı: Belli ki perişan bir adamı kaçırmışlardı, Birkaç kez hayatının bittiğini ve onu çok zorladıklarını söylemişti.

VIRGİL DİĞERLERİNİ adliyeye geri götürdü ve orada Ahlquist ile hızlı bir görüşme yaptılar, o da Block'u almak için birkaç yardımcı göndermeyi kabul etti. "Ofisinin penceresinden dışarı bakıyordu ve beni gördü, bu yüzden bir şeyler döndüğünü anlamış olabilir."

"dedi Wills. "Doktorlar Shepard'ın üzerinde o kabloyu bulduklarında, haber daha da hızlı yayılacak."

"Hayır, ben çıkardım," dedi Virgil. "Ama her yerde insanlar vardı, bazıları çıkardığımı gördü. Sanırım Block'un bir şeyler döndüğünü anlayacağını varsaymalıyız."

Wills, "Anlaşmaya daha çok ilgi duymasını sağlayabilir," dedi. Şerife, "Earl, hemen gitmelisin," dedi.

Ahlquist yardımcıları harekete geçirmek için ayrılırken Wills, "Bu gördüğüm en lanet şey değil miydi? Gördüğüm en lanet şey."

Virgil, Wills'in bir pislik olduğunu düşünmüştü; hâlâ da öyle olabilirdi ama şu anda gayet insandı ve olay yerinde yeterince soğukkanlı davranmıştı. Virgil, insanların neredeyse hiçbir zaman tek bir şey olmadığını düşündü: sadece bir pislik, sadece iyi bir adam.

O ayrılırken, Good Thunder Virgil'e ne yapacağını sordu. "Sarah Erikson'la konuşmalıyım, asıl önemli olan bu," dedi.

"Acilen cevaplamamız gereken birkaç soru var."

Ahlquist geri döndüğünde Virgil ona Sarah Erikson ile konuşması gerektiğini söyledi: "Bunu ne zaman yapacağız?"

"Bunu belirsiz bıraktık," dedi.

"Nerede olduğunu biliyor musun?" Virgil sordu.

"Son duyduğumda evindeydi. Kontrol etmemi ister misin?"

"Eğer yapabilirsen."

Ahlquist hala bombalanan evde bulunan polis memurlarından birini aradı ve o da Sarah Erikson'un annesi, bir erkek kardeşi ve birkaç arkadaşıyla birlikte evde olduğunu söyledi. Virgil Ahlquist'e veda etti, Block yakalandığında aramasını istemiş.

Ahlquist, "Seni aramanın bir anlamı yok," dedi. "Eğer adaylığını koymadıysa, her an olabilir."

Ahlquist'i arayan bir şerif yardımcısı içeri girdi ve "Hey, Şerif, Randy hastaneden aradı, Shepard'ı ameliyathaneye alıyorlarmış ama doktorlar muhtemelen kurtulacağını söylüyorlar" dedi.

VIRGIL ERIKSON'S'a doğru yola çıktı ve yolda Willard Pye'dan bir telefon aldı.

Pye, "Etrafta benim işimi araştırdığınıza dair bir söylenti dolaşıyor," dedi.

"Dedikodular hakkında konuşamam," dedi Virgil. "Peki, sen nasılsın?"

"Saçmalamayı kes Virgil," dedi Pye. "Oğlumla kendini vuran adam arasında bir şeyler olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Böyle şeyler hakkında konuşamam Willard. Ben esasen bombacıyı yakalamak için buradayım," dedi Virgil. "Bu benim bir numaralı önceliğim ve şu anda Erikson'un karısıyla konuşmaya gidiyorum."

"Kaçamak cevaplarınızı 'evet' olarak kabul ediyorum, PyeMart'ı araştırıyorsunuz. Lanet olsun Virgil, bu konuda kız kurusu eteği kadar temiziz. Az önce tüm bu meseleyle ilgilenen adamımla konuştum-"

"Willard, konuşamam," dedi Virgil. "Bu uygun değil ve zaten gitmem gerekiyor. Erikson'a yaklaşıyorum." Telefonu kapattı.

Söylentilerin yayıldığını düşünüyordu. Block çökmezse, sadece Shepard'ın ifadesine dayanarak belediye başkanı ve Arnold Martin'e ulaşmakta sorun yaşayabilirler. Ve eğer belediye başkanı çökmezse, PyeMart hızlandırıcısına asla ulaşamazlardı.

Virgil Ahlquist'e telefon etti: "En zeki adamlarınızdan birini alıp özel arabasına bindirebilir misiniz?"

Willard Pye buralarda mı? Geraldine Gore ile bir araya gelirse ilgilenirim."

"Bunu yapabilirim," dedi Ahlquist. "Pye'ı arayıp ona bir şeyler söyleyeceğim ve nerede olduğunu öğreneceğim."

"Teşekkürler. Sonra konuşuruz, Earl."

Federaller Erikson evini parçalara ayırıyordu. Virgil, Barlow'la konuşmak için durdu.

Virgil ayrıldığında. Barlow, "Shepard denen adam kendini vurduğunda buralarda mıydın?" diye sordu.

"Caddenin karşısında," dedi Virgil. "Kasabadaki herkes bunu biliyor, ha?"

Barlow, "Ben biliyorum ama kimse benimle pek konuşmuyor," dedi.

Sarah Erikson kahverengi saçlı, uzun burunlu ve koyu kahverengi, neredeyse siyah gözlü bir kadındı.

Ağlıyordu; bej bir bluz, koyu kahverengi bir pantolon ve pratik ayakkabılar giymişti ve erkek kardeşi, annesi ve üç kadın arkadaşı kanepeye ve mutfaktan getirilen birkaç sandalyeye dizilmişken, rahat bir koltukta tek başına oturuyordu.

Adı Ron Mueller olan erkek kardeşi Virgil'e kız kardeşinin polisle konuşacak durumda olmadığını söyledi.

"Bunu biliyorum ama yine de onunla konuşmam gerekiyor. Bekleyemeyecek kadar acil bazı sorular var."

"Polise ve şerife bunun ne kadar saçma olduğunu söyledik. Bütün fikir Henry'nin bombacı olduğu. O iyi bir adamdır, her zaman evdedir, gizlice kaçmaz-"

Virgil, "O atölye ondaydı ve orada yarı yapılmış bir bomba vardı," dedi.

"Bombacı *yerleştirdi*," dedi Mueller. "Yüzünüzdeki burun kadar açık."

Virgil, "Buna inanmaya hazırım - işte bu yüzden Sarah ile konuşmam gerekiyor," dedi. "Çünkü eğer masumsa, ortaya çıkan bir sürü başka soru var ve bunları cevaplamamız gerekiyor. Bu yüzden: Onunla konuşmam gerekiyor. Şimdi."

"Hemen döneceğim," dedi Mueller.

Virgil kapının hemen içindeydi; Mueller Sarah'nın yanına gitti ve onunla sessizce konuştu, başını salladı, o da başını salladı ve Mueller Virgil'e döndü ve ona el salladı. Kadınlardan biri kalkıp Virgil'e sandalyesini verdi ve "Ben başka bir tane getireyim" dedi.

Virgil oturdu ve şöyle dedi: "Bayan Erikson, soruları cevaplayacak durumda olmadığınızı biliyorum ama bazı cevaplara ihtiyacım var. Siz diyorsunuz ki

Bombacı kocası değil mi? Tamam ama o zaman kim? Bilmeniz de bilmeseniz de onu tanıyorsunuz."

Bu onun dikkatini çekti. Adam oturduğunda gözleri puslu görünüyordu ama şimdi bakışları keskinleşti ve kaşlarını çatı.

"Ne?"

"Eğer kocanız masumsa, o zaman bomba onun üzerine yerleştirilmiştir. Eşinizin bir atölyesi olduğunu bilen, hangi aracın ona ait olduğunu bilen, evinize girebileceğini bilen biri tarafından yerleştirilmiş olmalı."

Yoksa dün gece kapıyı açık mı bıraktınız? Adamın gördüğü ilk açık garaj rastgele açılmış olabilir mi?"

"Hayır, hayır, garaj dün gece açık değildi. Henry'nin bir sürü aleti vardı, kapıyı kapalı tuttu."

"O zaman bombacı içeri nasıl girdi?"

Erikson bir süre ona baktı, sonra omzunun üzerinden mutfığa doğru baktı ve "Garaj kapısı kapalıydı ama yan taraftaki giriş kapısını çoğunlukla kilitlemiyoruz. Orası çitin arkasında ve bu yüzden çoğu zaman açık oluyor."

"Bunu kim bilebilir ki?"

"Şey . . . Sanırım pek çok insan isterdi. Yani, bizim arka bahçe partileri, barbeküler, gelip giden insanlar. Garajda ne olduğunu bilirlerdi."

"O kapının kilitli olmadığına güvenebilirler mi?" Virgil sordu. "Bazen kilitli oluyor," dedi kadın. "Çoğu zaman değil." "Hiç anahtarın kaybolduğu oldu mu?"

"Hayır, bildiğim kadarıyla yok," dedi Erikson. "Ama tüm kilitlerimiz tek bir anahtarla açılıyor ve o anahtarlardan bizde çok var. Sanırım birileri bir tane çalabilirdi."

Virgil bunu düşündü ve başını salladı. "Bu sadece bir anahtarın mevcudiyeti. Bir şeyler olmalı. PyeMart olayına herhangi bir şekilde karıştı mı?"

Erikson, "Hayır, buna karşı olması dışında," dedi. "Butternut'ın harika bir kaynak olduğunu düşünüyordu. Orada büyümüştü. Ailesinin bir çiftliği vardı. Eskiden sallarla aşağıya doğru yüzerdi ve sonra bir kano aldı-"

"Yani o arazinin hiçbirini PyeMart'a satmadı mı? Ya da ailesine?"

"Hayır, oranın güneyindeydiler. Kendilerine ait değiller. Zaten artık arazisi de yok. Ailesi yıllar önce sattı."

Virgil bunu bir süre düşündü ama nasıl olduğunu anlayamadı. her yere gidebilirdi. Belki de bombacı sadece atölyenin büyüklüğünü görmüş ve bomba yapabileceği için onu seçmişti. üretim daha mı inandırıcı görünüyor? Olabilir.

Şerifin ofisinden ayrılmadan önce, anketinde birden fazla kez görünen kişilerin ve üniversitede çalışan iki kişinin isimlerini yazmıştı. Mutfak boştu ve dedi ki,

"Bayan Erikson, bir dakikalığına benimle mutfağa gelmenizi rica ediyorum. Size özel bir şey göstermek istiyorum."

Bir an arkadaşlarına baktı, sonra omuz silkti ve ayağa kalkarak mutfağa doğru ilerledi. Uzak uçta, bir Kahvaltı köşesinde, Virgil sessizce anketini açıkladı ve ardından, "Bu listeye bakmanızı istiyorum. Bu insanlardan kaçını tanıyorsunuz?"

Listeyi aldı, taradı, birkaç kez göz kırttı ve sonra mutfak tezgahına geri döndü ve bir fincandan kalem çıkardı, listeyi bir derginin üzerine, dergiyi de tezgahın üzerine koydu ve onları işaretlemeye başladı. "Sadece tanıdığım insanların yanına bir, evimizi bilebilecek olanların yanına da iki işaret koyacağım. biraz."

"Bazıları var mı?"

Listenin üzerine eğildi. "Üç. Üç tane var."

"Bunlardan herhangi biri ... türüne benziyor mu?"

Uzun bir süre listeye baktı ve sonra, "Bill Barber'ı hiç sevmedim. Pisliğin teki, sinirli ve sanırım bir keresinde bir tür saldırıya karışmış."

"Sabıkası yok," dedi Virgil.

"Amcası, polis teşkilatının bir parçası olmadan önce polis teşkilatındaydı.

Şerif departmanı. Olayı örtbas etmiş olabilir. Ya da belki de çocuktur. Uzun zaman önceydi."

Virgil yanında açıklamalı bir ana liste getirmişti ve Barber'ın adını kontrol etti: dört kez adı geçiyordu. İlginç. "Barber neden burada olsun ki?"

"Çünkü sokağın aşağısında oturuyor. Henry'den birkaç araba satın aldı, gerçi bu çok önemli bir şey değil: Henry'den araba satın alan pek çok insan var."

"Onun evi de bunun gibi mi?"

"Mmm, biraz. Hepsi aynı müteahhit tarafından inşa edildi," dedi.

"Tamam. Tamam. Peki ya diğer ikisi?" Virgil sordu.

"John Haden. Neden listenizde olduğunu bilmiyorum, yeterince iyi bir adam. Henry eskiden bir grupta gitar çalardı. Çok iyiydi. John hobi olarak gitar yapardı, elektro gitar, Henry'nin ilgisini çekti ve birkaç tane inşa etmeye başladı. Onlar bir çeşit

bu işe birlikte girdiler. Henry ahşap işinde gerçekten iyiydi. Elektronik aksam için arkadaki oyukları kesmek gibi şeyler. John tüm el işçiliğini ve boyayı yaptı. Gitarların her birini bin dolara satabiliyorlardı. Bekleme listeleri vardı."

Virgil'in ilgisini çekmişti: Haden, Butternut Tech'te çalışan iki adamdan biriydi. "Kaç tane? Bir yıl içinde mi?"

"On, belki? Bazen bir çift daha fazla ya da daha az."

"Yani Haden'ın kocanızı hayatta tutmak istemesi için bir nedeni olabilir."

"Oh, tabii. Onlar arkadaştı."

"Üniversitede çalışıyor, değil mi?"

"Evet. Matematik. Neden listende olduğunu bilmiyorum. Belki biraz tuhaf olduğu içindir. Biraz inekçe, bilirsin. Bir kere Onu tanıyın, gerçekten iyi birine benziyor. Kedileri seviyor, bizim de kedilerimiz var." "Bunda yanlış bir şey yok," dedi Virgil. Kendisi de kedileri severdi. "Ne zaman

İnek derken, etkisiz mi demek istiyorsun? Yoksa şu daha manik ineklerden biri mi? Bazılarının gerçekten güçlü inançları var." "Oh, öyle değil. Alışılmışın dışında bir espri anlayışı var. Belki de eski eşlerinden birine sorabilirsin."

"Birden fazla mı?" Virgil sordu. "İlişkilerle ilgili sorunları mı var?"

"Sanırım üç kez evlenip boşandı, o kadar zor ki inanmaktır" dedi. "Aklı başında kim böyle bir hatayı üç kez yapar ki? Her neyse, Henry inek olmasına rağmen kadınların ondan hoşlandığını söyledi. Sanırım ben de ondan hoşlanıyorum."

"Tamam." Listedeki çeklere baktı. "Peki ya şu Gordon Wilson?"

"Gordy ... o da başka bir araba satıcısı, Ford bayisinde çalışıyor. Bu eve girip çıkıyordu, ara sıra Henry ile birlikte anlaşmalar yapıyorlardı. Onu o kadar iyi tanımıyorum,

Gerçekten. Neden listenizde olduğunu ben de bilmiyorum."

Virgil ana listeye baktı: Wilson'ın adı üç kez geçmişti.

"Bu William Wyatt'ı tanımıyor musun?" Wyatt diğer öğretmendi. "İsmini duymuştum. Bazı açılardan küçük bir kasaba."

"Ama Dick Gates'i tanıyor musun? Ona bir çek vermiştin." Gates de tıpkı Barber gibi arkasında dört çek olan bir başka isimdi.

"Eve hiç geldiğini sanmıyorum ama ikimiz de onu tanıyoruz, biliyoruz. O bir polis memuru, bilirsiniz, vahşi yaşam memuru. Yazları göllerde devriye gezer."

Listenin geri kalanını gözden geçirdiler ve adam ona sorduğunda, kadın düşünceli bir şekilde listeye baktı ve "Sadece tahmin ediyorum" dedi.

"Tek istediğim bu," dedi Virgil. "Bunu sadece bir tahmin olarak kabul ediyorum."

"Ve bu beni biraz berbat hissettiriyor ... ama birini seçmek zorunda kalsaydım, sanırım Dick Gates'i seçerdim. Henry onu sevmezdi, o da Henry. Henry balık tutmayı severdi ve her gittiğinde Gates dışarıdayken Henry'yi kenara çekip ne yakaladığını ve kaç tane yakaladığını kontrol ederdi. On beş kereden sonra Henry'nin ahlaklı bir balıkçı olduğunu, genellikle hiçbir şey tutmadığını bilirdi." Gözyaşları yeniden başladı ve parmak uçlarıyla onları sildi. "Ama o bunu yapmaya devam etti. Çünkü sanırım gücü seviyordu. Öyle ki, Gates'in teknesi rıhtımda değilse, Henry Butternut'a gider ve balık tutardı. Gates nehrin yukarısına gitmedi. Çok kolaydı. sıkışır ve sonra kimse ona yardım etmez."

Virgil bunu düşündü. Güçten hoşlanan pek çok polis tanıyordu ve Gates'in dört kişilik listede yer almasının nedeninin muhtemelen bu olduğunu düşündü.

zamanlar. Eğer gücü sevmeseydi, o güçte hiç yer almayabilirdi. Sırf polis olduğu için onu mazur gördüğünden değil.

"Henry sana hiç nehrin yukarısında tuhaf bir şey gördüğünden bahsetti mi? Orada olmaması gereken biri ya da garip davranan biri?"

Başını iki yana salladı. "Bir sürü Butternut hikayesi vardı ama Öyle bir şey değil. Ama bilirsiniz, eğer *biraz* tuhaf olsaydı, bundan bahsetmeyebilirdi."

BİR SÜRE DAHA KONUŞTULAR, sonra Virgil ona teşekkür edip izin istedi ve garaja gidip birkaç dakika ATF olay yeri ekibini izledi ve sonunda Barlow'a "Hâlâ o adam olduğunu düşünüyor musun?" diye sordu.

"Yüzde altmış diyorum ve yavaş yavaş düşüyor. Bu akşama kadar yarı yarıya azalmış olabiliriz. Mesele şu ki, tüm bombaları bulduk

ve sonra başka hiçbir şey. Her şey apaçık ortadaydı. Ve beklediğiniz küçük şeylerin hiçbirini bulamıyoruz - daha fazlası f nyeler, daha fazla pil, birkaç saat ya da eski termostatlar.... Hiç kablo rulosu bulamadık. Bazı garip görünümlü elektronik aletler bulduk ama bunları bomba yapımında kullanılan aletler arasına koyamayız. teknikleri."

Virgil, "Hobi olarak elektro gitar yapıyordu," dedi.

Barlow, "Tamam. Bunu not edeceğim," dedi. "Diğer bir şey de, onun bombacı olması ve aynı zamanda sadece bir boru ve bir patlatma başlığı bulmamız için iyi nedenler düşünebiliyorum."

" yle mi?"

"Evet. Yani, maruziyetini sınırlıyordu. İki bomba daha patlatmayı planlıyordu ve diğer bombaları saha dışında tutarak tespit edilme olasılığı."

"İyi düşünmüşsün Jim," dedi Virgil inanamayarak.

"Her neyse, Bayan Erikson'la henüz konuşmadım. Ona ulaştığımda tam olarak ne soracağımı bilmek istiyorum," dedi Barlow. "Bir avukatı olmasını istiyorum."

"Elbette," dedi Virgil. "Kazmaya devam et. Ve beni ara."

MATEMATİK PROFESÖRÜ ONUN İLGİSİNİ ÇEKİYORDU: sadece Listede adı geçiyordu, ama gerçekten zeki bir adam olduğu ve biraz tuhaf olduğu için, ki bombacının da öyle olduğu anlaşıyor, ve anketin ne kadar geçerli olabileceği konusunda bir fikri olabileceği için.

Virgil saatine baktı, Shepard'ın nasıl olduğunu merak etti - bu konuda yapabileceği bir şey yoktu - Block'un tutuklanıp tutuklanmadığını merak etti, sonra telefonuna sarıldı ve nöbetçi memuru aradı BCA ve John Haden'ın nerede yaşıdığını ve telefon numarasını öğrenmesini istedi.

Beş dakika içinde bilgiyi aldı, Haden'i aradı ve Haden telefonu hemen açtığında şaşırdı: bu iyiye işaretti.

Virgil kendini tanıttikten sonra, "Size bazı sorularım var," dedi. "Acaba bir uğrayabilir miyim?"

"Benim bombacı olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Bombacının kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," dedi Virgil. "Ben daha çok sizinle yaptığım bir anket hakkında konuşmak istiyorum."
"Peki, gel bakalım. Bana Henry ile olanları anlatabilirsin."

JOHN HADEN uzun boylu, ince yapılı, soluk benizli, gözlüklü ve bir tutam kahverengi saçlı bir adamdı; üzerinde elle boyanmış yoga savaşçısı pozu olan siyah beyaz bir tişört giyiyordu ve Virgil bu tişörte imreniyordu.

Kot pantolon ve parmak arası terlik.

Düzenli bir bahçesi olan mütevazı bir tuğla evde yaşıyordu ve Kapıyı çekip açtı ve Virgil'e yakından bakarak, "Keş gibi görünüyorsun," dedi.

"Vedik algınızda bir kusur var," dedi Virgil; ilk karısı bir yoga uygulayıcısıydı. "Ben aslında bir polisim."

Bu Haden'ın hoşuna gitti ve kapıyı geri çevirerek, "O zaman polis kışını içeri getir. Bira ister misin?"

"Elbette. Ama ikiden fazla olmasın."

"Verandada oturabiliriz," dedi Haden. Buzdolabından bir çift Dos Equis aldı, kapaklarını açtı ve terli soğuk bir şişeyi Virgil'e uzattı.

Verandaya çıkarken, "Peki neden benim bombacı olduğumu düşünüyorsunuz?" dedi.

"Bilmiyorum. En azından bombacı değil. Ama Henry'nin iş ortağı olarak ondan kurtulmak için bir nedeniniz olabilir. İşler kötü gittiği için ya da iyi gittiği için. Her iki şekilde de. Belki de gerçek bombacıyı taklit ediyor olabilir."

Haden, "Teoriniz temelde çuvalladı - iş pek bir şey yapmıyordu," dedi. Perdeli bir sandalyeye oturdu, Virgil'e başka bir sandalyeyi işaret etti ve "Bu işi benim yaptığımı düşünmeni istemiyorum," dedi.

hafifçe. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Henry çok iyi bir adamdı. Zeki, mutlu, iyi bir evliliği vardı. İşini seviyordu. Duyduğumda çıldırdım. Şaşırdım. Oraya gittim ama karısı Şehir'deydi."

"O şimdi geri döndü."

"Şehir'deydi zaten. Ben de yaz okulu dersimi iptal ettim ve evin içinde dolaşıp duruyordum.

Ne oluyor lan? Neden?"

Virgil, "Garajda bazı bomba malzemeleri bulduk," dedi. "Federaller bombacının o olabileceğini düşünüyor."

Haden bu düşünceyi elinin tersiyle itti: "Bu çok saçma. Eğer bilseydin Henry, bunun ne kadar saçma olduğunu bilirsin. Biri onu oraya yerleştirmiş, yani Henry'yi tanıyan biri olmalı." Sonra, "Bekle, bu yüzden buradasın. Onun arkadaşlarını kontrol ediyorsun."

"O da var," dedi Virgil. Öğleden sonra sıcaklığında tadı güzel olan birasından bir yudum aldı, küçük arka bahçeye baktı ve "Sen bir kadife çiçeği meraklısısın," dedi.

"Köstebekleri bahçenizden uzak tutuyorlar," dedi Haden.

"Köstebeklerin mi var?" Virgil sordu.

"Hayır, çünkü kadife çiçeği ekiyorum."

"Bunu bilmiyordum," dedi Virgil. "Benlerim var."

VIRGIL, "Bana üç kez boşandığınız söylendi." *dedi*. Haden, "Bu doğru," dedi.

"Hala eski sevgililerini düşünüyor musun?"

"Her zaman. Özellikle de bir ilişkim olmadığında," dedi Haden. "Üç eski sevgiliyle ilgili olan şey, her zaman bazı iyi anıların olmasıdır."

"Doğru," dedi Virgil. Janey'yi ve onun kışını düşündü.

"Sen biliyor muydun?" Haden sordu.

"Evet, ben de üç tane indirdim," dedi Virgil. "Ben bu işi şimdilik. Bir kız arkadaşım var ama sanırım benden ayrılmak üzere."

"Gitmesini mi istiyorsun?" Haden sordu.

Virgil düşündü. Aslında bu şekilde düşünmemişti. Sonunda, "Belki" dedi.

"Ah. Yani onu senden ayrılmaya ikna ettin, böylece suçluluk duygusuyla uğraşmak zorunda kalmayacaksın," dedi Haden.

Virgil, "Bu çok basit bir sözde-psikoloji," dedi.

"Facile. Bir polis için ince bir kelime. Sana bir tavsiye. Eğer senden ayrılırsa, en az bir yıl onunla tekrar yatma."

"Bir yıl mı?"

"Tamam, altı ay."

"Bu senin muayenehanen mi?"

"Hayır, en az üç hafta onlarla yatmayacağım, ama sonra, sanırım senden daha dayanıklı bir kişiliğim var. Benden daha nazik bir ruha benziyorsun."

Bir süre *oturup sohbet ettiler*, sonra Haden her biri için ikinci bir bira aldı ve Virgil isim listesini ona uzatarak nasıl edindiğini anlattı. Haden listeyi taradı ve şöyle dedi: "İşte buradayım. Muhtemelen bölüm başkanım. Birisi ona bir keresinde uyuşturucu içtiğimi söylemiş."

"Sigara içmiyor mu?"

"Oh, evet . . . Bir üniversite profesörü için garip, ha? Bakalım doğru anlamış mıyım. Bu listeyi hiçbir matematiksel ya da istatistiksel bir temele dayanmıyor. Bu, düşmanlarıyla ödeşmek isteyen ve belki de birkaç iyi fikri olan bir grup hortumcunun zarfın arkasından yaptığı bir tahmindir."

Virgil tekrar düşündü, sonra başını salladı: "Sanırım bu adil."

Haden listeyi geri verdi, sandalyesinde arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı. Düşündü. Sonra, "Bence listede olma ihtimali eşitten de fazla. Muhtemelen birkaç kişiyi hemen listeden çıkarabilirsiniz."

"Yaptık."

Haden başını salladı. "Bombalar hakkında bildiklerime göre Mazeretlerim var, ancak Michigan'dakini ben yapmış olamam, eğer gerçekten de gazetenin dediği gibi basit bir saatli bombaysa. Bir bayan var.

O geceyi onu matkap gibi döverek geçirdiğim için bunu sana söyleyecek bir arkadaşım var. Gün boyunca finallere çalışıyordum."

"Gerekirse kontrol ederim," dedi Virgil. "Ona benim adımları ver. Bu konuda şaka yapmıyorum John."

"Bunu biliyorum. Yolda gelirken sizi internetten araştırdım," dedi Haden. Sonra da şöyle dedi: "Bir süredir

Henry'nin rastgele öldürülmüş olma ihtimali var ama ben öyle düşünmüyorum. Henry'nin öldürülmesinde bombacı için önemli olan bir şey var ve bu sadece Henry'nin suçlanacak biri olması değil. Gidip Sarah'yı bulmalısın. Ne olduğunu biliyor olmalı, bildiğini bilmese bile."

"Mmmm." Virgil gözlerini kapattı. "Burası güzelmiş. Bir verandaya ihtiyacım var." "Ben ciddiym. Sherlock Holmes'un ne dediğini biliyorsun."

"Sherlock Holmes aslında hiçbir şey söylemedi," dedi Virgil. "O kurgusal bir karakter, Theodore Roosevelt ya da onun gibi başka bir izci çocuk tarafından icat edildi."

"Dedi ki, aynen aktarıyorum, 'İmkânsızı elediğinizde, geriye ne kalırsa kalsın, ne kadar imkânsız olursa olsun, gerçek olmalıdır. "

"Bunu biliyordum," dedi Virgil. "Ben profesyonel bir dedektifim." "Ama kendini kandırıyor olabilirsin. Geri dön Dedektifliğin temelleri. Eğer böyle bir şey varsa. Başka bir bira? Elimde sadece iki tane kaldı ve onları orada tek başlarına bırakmak utanç verici görünüyor."

Sonunda gittiğinde Virgil, *TEMELLERE GERİ DÖN*, diye düşündü.

Ayakkabı derisi. Gerçekleri derle. İmkansız olan ne varsa atın.

. .

Her neyse. Ne yazık ki, yürümeye nereden başlayacağını bilmiyordu, Elinde pek çok gerçek olmasına rağmen, bunların çoğu konuyla ilgisizdi. Peki ya cinayet sebebi? Temel kurallara göre cinayet Açgözlülük ve seks yüzünden işlenen bu suçlara Virgil uyuşturucu kaynaklı ya da başka türlü bir delilik de eklemiştir.

Burada bir çılgınlık vardı ama aynı zamanda bir yöntem de vardı: Bu, psikiyatristlerin kaçık olarak adlandırdıkları kişilerin işlediği türden takıntılı, kontrolsüz bir cinayet değildi. Bu bir görevdeki delilikti ve görev muhtemelen açgözlülük ya da seks içeriyordu.

Ama alabalık değil.

Virgil bombalamalar için aday gösterilen insanların yaklaşık yarısını psikolojik olarak ortadan kaldırdığını fark etti: alabalık balıkçıları.

Alabalık avcılarının, herkesin bildiği gibi, aptal olduklarını düşünüyordu. ama bu zararsız bir aptallıktı. Bir sürü

Alabalık balıkçıların çoğu bırakın bir insanı, bir alabalığı bile incitmez, balıkları suya geri koyarken onlarla nazikçe konuşturlardı. İçlerinden birkaçının alabalıklarını dudaklarından öptüğünden şüpheleniyordu.

Bir misk balığı avcısı olarak Virgil bu düşünceye gülmek zorunda kaldı. Bir misk balığını dudaklarından öpmeye çalışırsan dudaklarını kaybedersin. Hep birlikte balıkçı olduklarını düşünüyordu ama alabalık balıkçıları gerçekten tuhaftı.

Her neyse. ..alabalık avcıları dışarıdaydı.

Bu da onu daha iyi hissettirdi.

Seks ve açgözlülük.

Üç biranın etkisiyle biraz ilerleme kaydetmişti.

MAHALLE MAHKEMESİNE GERİ DÖNDÜĞÜNDE bunu Ahlquist'e anlattı, Ahlquist de ona, "Bu düşünceni unutma ve sana şunu söyleyeyim: Block'u üst katta tutuyorlar ve onu bir portakal sıkacağı gibi sıkıyorlar" dedi.

"Pes edecek mi?" Virgil sordu.

Ahlquist, "Wills beni korkutmaya başladı," dedi. "Bu dava ona bir şeyler yaptı. Eskiden kilolu bir öğrenci birliğıydi. Şimdi kokain ya da onun gibi bir şey almış gibi görünüyor. Gözleri kocaman ve altlarında beyaz halkalar var ve masanın üzerine çıkıp İşbirliği yapmazsa yirmi yıl yiyeceğini söyledi. *Yirmi yıl mı?* Bunun yarısına birini *öldürebilirsin*. Good Thunder'ı kadınlar tuvaletinden çıkarken gördüm ve onun ciddi olduğunu söyledi.... Bu yüzden bilmeni istedim."

"Tamam."

"Şimdi bu açgözlülük ve seks meselesi nedir?" Ahlquist sordu.

"Bombacı açgözlülük ya da seks yüzünden bir şeyleri havaya uçuruyor. Alabalık elendi ve seksin Pye'a yapılan bir saldırıya nasıl uyacağını anlamıyorum," dedi Virgil. "Yani, bu açgözlülük ve görünüşe göre bir sürü

para dolaşıyor. Asıl soru, para bombalamaya nasıl yol açtı? Geraldine'e rüşvet veren adamla konuşmalıyız. Ona şantaj mı yapılıyor? Hiç kimse ona

Ona şantaj mı yapalım? Belki Wills'in onu yirmi yılla tehdit etmesini sağlayabiliriz ve bakalım bir şeyler bulabilecek mi?"

"Adam burada değil," dedi Ahlquist. "Çoktan gitti. Son duyduğuma göre Alabama'da başka birine rüşvet veriyormuş."

"Onu geri getirmeliyiz," dedi Virgil. "Mahkeme celbi gönderin. Pye'ı sıkıştırın -belki de Pye'ın kendisini tutuklamakla tehdit edin. Bu kötülüğün kaynağı para."

"Bunu biri mi söyledi? Para meselesini mi?"

"Theodore Roosevelt, 1911 başkanlık kampanyası sırasında."

"Öyle mi? Bunu nasıl yapacağımızı düşünmeliyiz. Block'un taşaklarını kırmayı bitirir bitirmez Wills'i çağıracağım."

VIRGIL bir yere gidip düşünmesi gerektiğine *karar verdi* ve kendini tatil yapan bir yargıcın odasında buldu. Ahlquist, "Burası benim şekerleme yaptığım yer. Kapıyı dışarıdan kilitleyebilirsiniz. içeride."

Virgil içeri girdi ve ayaklarını bir kolunun üzerine koyarak kanepeye uzandı. Bir sürü şey oluyordu. Bunu düşünmek zorundaydı. Beş dakika sonra

Aklına bir şey gelmeyince Davenport'u aradı ve neler olduğunu anlattı. Davenport durumu özetledi: "Kasabayı temizlediniz ama bombacı elinizde değil."

"Henüz değil."

"Yaptığında bana haber ver. Benim gitmem gerek."

"Neden beni öldürmeye çalıştı? Ben de bunu bilmek istiyorum. Eğer beni öldürseydi, buraya bir sürü polis getirirdi."

Davenport, "Belki de direnişle ilgili bir şey anlatmak istiyordu," dedi. "Ya da belki de orada bir polis fırtınası olmasını istiyordu."

ORADA YARDIM YOK.

Vali aradığında hâlâ kanepedeydi. "Hey, Virgil, Devlet Çiftliği ile konuştum ve gitmende bir sakınca yok. Tekneyi State Farm'ın oradaki yerinde satabileceklerini satarlar - sanırım hurda - ve tekne ve motor için bir çek ve kişisel mülk olarak bin dolar alırsınız."

"Ah, Tanrım, Vali Bey. Teşekkürler, sanırım. Bunda suç teşkil eden bir şey yok, değil mi?"

"Suç mu? Bu hafta yaptığım en az suç teşkil eden şey bu," dedi vali. "Yaptığım ikinci en az suç teşkil eden şey ise Stillwater'daki East Coast Marine'den eski bir dostumla konuşmam oldu. Orada bir Ranger'ı var, güzel, kullanılmış, ama zor değil, yılda bir kez dışarı çıkan zengin bir adama ait.... Her neyse, çekiniz satış vergisi de dahil olmak üzere istenen fiyatla tam olarak eşleşiyor. Gidip bakmalısın. O."

"Bir Ranger mı?" Virgil'in ağzı sulanmaya başladı. "Tanrım, Vali Bey, bilmiyorum-"

Vali, "Hey, endişelenmeyin," dedi. "Her şey tamamen yolunda. Bu işler ne kadar yolunda giderse o kadar. Her neyse, gidip birinin sivil haklarını ihlal etmeliyim. Sonra konuşuruz. East Coast Marine'den Andy. Evrakları hazırlıyor. hemen şimdi."

"Şey... teşekkürler," dedi ama aklından, "*Lanet olsun, bir komando,*" diye geçiriyordu. Andy ölmeden önce bütün bomba çantasını bırakıp Stillwater'a gitme dürtüsü vardı....

"Davenport Michigan'a, Pinnacle'a gittiğinizi söyledi. Ben bunu duymamıştım. Orada neler oluyor?"

Virgil bombayı yerleştirme sorununu açıkladı ve Vali de şöyle dedi: "Tırmanmasının bir yolu var mı? Ya da aşağı inmesi? Belki paraşütle?"

Virgil Pye Pinnacle'daki adamlarla yaptığı konuşmayı düşündü ve "Birileri bir uçak görmüş ya da en azından duymuş olmalı. Belki bir helikopterdir diye düşündüm ama *biri* fark etmeden oraya bir helikopter indiremezsin. Belki bir planör ama Pinnacle oradaki en yüksek şey. Onu fırlatacak hiçbir yer olmazdı."

Valinin sesi kesildi ve Virgil gözlerini kapatıp kanepede arkasına yaslandı. "Planör" kelimesi aklından geçti ve "*Hey, dur bir dakika.*" diye düşündüm. *Birisi bir şey mi söyledi? Peck planörle mi uçuyor?* Butternut Tech'teki adam. Hah. Bir binanın tepesine planör indirebilir misin?

Bu soruya cevap verebilecek başka birini tanımıyordu, o yüzden Peck'i aradı.

"Hey George, bir planörü bir binanın tepesine indirebilir misin?"

Bir anlık sessizlikten sonra Peck, "Planör mü? Biri sana eskiden planör uçurduğumu mu söyledi?"

"Evet, biri yaptı ama kim olduğunu hatırlarsam kahrolurum. Peki, sen yapabilir misin?"

"Şahsen ben değil, çünkü çok korkak olurum. Ama sanırım yeterince büyük bir çatınız varsa, herhangi bir engel olmadan, yapabilirsiniz."

"Ne kadar büyük bir çatı?"

"Belki ... en az üç yüz metre. Ama bu çok korkutucu olurdu, mükemmel bir rüzgar ve iyi bir

Görünürlük. Sorun şu ki, yeterince yükseğe çıkmalısın.

Çatıya çıktığınızdan emin olun, binanın yan tarafına çarpmak istemezsiniz. O zaman en uzaktaki korkuluğa varmadan önce durmanız gerekirdi, çünkü durmazsanız ve ona çarparsanız, ya ezilirdiniz duvara çarpan bir yumurta kabuğu gibi, ya da korkuluk yeterince alçaksa, planöre çelme takar ve tam kenardan geçip bir taş. Ya da ikisi birden."

Virgil, "Beni üç yüz metrede kandırdın," dedi. "Pye Pinnacle'ın çatısı muhtemelen elli metre genişliğindedir. Belki daha da az. Yukarıda her türlü boru, baca ve havalandırma kanalı var."

"Bunun üzerine bir planör indiremezsin. Bu işe yaramaz."

VE VIRGİL DÜŞÜNDÜ, Hey, bekle bir dakika. Davenport az önce ne dedi? Belki de bombacı bir sürü polisin gelmesini istiyordu? Bunu neden istesin ki?

Virgil gözlerini kapatıp düşündü ve aklına tek bir cevap geldi: Bombacı daha büyük, daha geniş bir Soruşturma. Bunu neden istesin ki? Çünkü daha büyük, daha geniş bir Soruşturma muhtemelen belediye meclisine rüşvet verilip verilmediği konusuna girecekti ve eğer verildiyse, o zaman PyeMart gitmişti.

Belki de onu öldürmeye çalışmak için iyi bir neden vardı. kişisel, öfke, intikam ya da Virgil'in bir tehdit olmasından değil, şehre mümkün olduğunca çok polis sokma çabasından kaynaklanıyordu.

Adam deli olabilirdi ama deliliğinin altında bir mantık yatıyordu.

Peki neden önce Pye'in peşine düştü? Neden hiç uyarı yoktu?

Belki de etrafta artan güvenlikten endişelendiği için

Pye, eğer Butternut'ta ilkin o patlattıysa. O yüzden önce Pye'in peşine düştü.

-Tüm yönetim kurulundan sonra, ama başarısız oldu. Başarılı olsaydı, o zaman ne yapacaktı?

Belki de bir uyarıda bulunmuştur: PyeMart'ı inşa etmeyi bırak, yoksa. Ama sonra, şirket bunu yapmazsa, daha sonra ne yapacaktı?

Virgil bunu düşündü ve bir uyarı olmayacağına karar verdi: Butternut'a devam edecekti ve karavanı havaya uçuracaktı.

Pinnacle bombası.

İlk bomba ciddiyetinin bir duyurusuydu; ikinci bomba ise gerçek kampanyanın başlangıcıydı.

Ekipman sahasındaki üçüncü bomba inşaat sürecini yavaşlatacak ve daha pahalı hale getirecektir.

Dördüncüsü, Pye'a başka bir saldırı. Baskı devam ediyor.

Sonra Virgil'e saldırı, belki de kasabaya daha fazla baskı getirmek için.

Ve son olarak, Erikson'daki bomba.

LİSTEYİ DÜŞÜNDÜ ve bir süre sonra bombalanması. Bu tam olarak doğru değildi: süreci yavaşlatmaktan başka bir şey yapmamak için büyük bir risk aldı. Aslında, mağazanın inşaatını veya açılışını bile yavaşlatmazdı. -Sadece su ve kanalizasyon bağlantısını birkaç ay yavaşlatacaktı. Eğer zamanında yapılsaydı, bağlantı

mağaza bitmeden üç ya da dört ay önce yapılırdı. Şimdi ise sadece iki ay.

Peki bu onun için neden önemliydi? Önemli.

birkaç düzine bomba yapmaya yetecek kadar mı?

Sonra, Erikson'un evindeki bomba vardı. Eğer tamamen mantıklıysa, Erikson'u kurban olarak seçmek için bir nedeni vardı. O sadece rastgele seçilmiş. Neden Erikson?

Şehirdeki ikinci gününde ziyaret ettiği eczacı *KLINE'*i düşündü. Her şeyi ve herkesi biliyordu....

Virgil kanepeden yuvarlandı ve arabasına gitti.

Şehir merkezinde. Ed Kline, eczane kasasının arkasındaki kızın molada olduğunu söyledi.

"Çatıda mı?"

"Çatıdan haberin var mı? Onu arayayım."

Cep telefonunu çıkardı, arama yaptı, Virgil'in adını söyledi, sonra kapattı ve "Yukarı çık. Yolu biliyor musun?"

"İstiyorum."

Kline bir koltukta oturmuş, göle bakıyor, ayaklarını yuvarlak metal bir çim masaya uzatmış, gökyüzüne duman üflüyordu.

"Onu buldun mu?" diye sordu Virgil'e.

"Hayır. Ama listeyi geliştirebilirim. Bence bombacı bir tür mantık yürütüyor. Bence bu büyük ihtimalle Para. Henry Erikson'la da bir bağlantı olmalı ama ne olabileceğini göremiyorum. Ve sanırım o da benim listemde."

"Ve ..."

Virgil cebinden anket listesini çıkardı. "Listemi incelemeni ve PyeMart batarsa listede kimlerin para kazanacağını ya da tasarruf edeceğini söylemeni istiyorum. Büyük olasılıklardan birkaçıyla zaten konuştum ve üzerlerini çizdim. Gerçekten bir Erikson-para bağlantısına ihtiyacım var."

Kline listeyi incelerken bir yandan da sigarasını yudumladı ve sonunda başını sallayarak listeyi Virgil'e geri uzattı. "Ben göremiyorum. Olağan şüphelileri görüyorum, PyeMart geldiğinde kaybeden insanları. Erikson'la ilgili bir şey yok."

"Erikson hiç belediye meclisinde görev yaptı mı? Yani, PyeMart'ta olanları etkileyebilecek bir konumda mıydı?"

Kline yine başını salladı. "Hayır. Bildiğim kadarıyla hiçbir şey için aday olmadı."

"Sarah Erikson, Henry ile listedeki herhangi biri arasında sıkı bir bağa işaret edemedi."

Kline, "Onu herhangi bir bağlantı önerebilecek kadar iyi tanı mıyordum," dedi.

Etrafta oturmuş spekülasyon yapıyorlardı ve Virgil birbiri ardına iki telefon aldı.

İlki Jenkins adında bir BCA ajanından geldi, "Ben ve Shrake şehirdeyiz. Belediye başkanını tutukluyoruz, ve sonra bir adam Arnold adında."

"Tanrı seni korusun," dedi Virgil. "AmeriClnn'de mi kalıyorsunuz?"

"Kalıyoruz. Akşam yemeğinde görüşür müyüz?"

"Eğer havaya uçmazsa."

Bir süre sonra bir telefon daha aldı, bu seferki BCA ofisinden geliyordu.

"Virgil? Gabriel Moss burada. Disk sürücülerinizi yükledik ve görüntüleri aldık."

"Ne kadar iyi?"

"Görüntüler yeterince iyi ama yüzünü göremiyorsunuz. O kamuflej maskesi takıyor. Boyunu, kilosunu ve ayakkabı numarasını söyleyebiliyoruz ama yüzü yok."

"Bana gönderebilir misin?"

"Elbette. İsterseniz e-posta ile gönderebilirim. Beş dakika içinde elinizde olur." "Ve bana sayıları gönderin - boy, kilo ve diğer şeyler."

Virgil aradı ve Kline'a sordu, "Şunu bir düşünebilir misin? PyeMart'tan para koparmanın kaç yolu var? Bu durumdan kurtulmanın? Bir şeyler olmalı ama biz göremiyoruz."

"Bunu düşüneceğim," dedi Kline. "Muhtemelen haklısın, ama adamı yakaladığında çok şaşıracağımı sanıyorum. Sen

Paranın nereden geleceğini görebilmem için onu yakalamam gerekebilir."

VIRGİL ŞERİFİN WI-FI'SINA BAĞLANDI ve video-klip dosyasını indirdi, bir kez izledi - karavanın içinde hareket eden kamuflajlı bir adamın bulanık siyah-beyaz görüntüleri.

Dosyada yer alan bir notta, adamın 1.80 boyunda olduğu ve markasını bilmedikleri botları giydiği belirtiliyordu. yaklaşık bir buçuk inç topuğu olduğunu; botların erkekler için en yaygın bedenlerden biri olan on bir numara, D genişliğinde olduğunu; muhtemelen yüz yetmiş beş ile yüz seksen beş arasında bir ağırlığa sahip olduğunu - yani, ortalama ağırlıkta ince olduğunu, ancak şişman veya iri yarı olmadığını - ve kamuflajın Realtree olduğunu söyledi. Adam genellikle yay avcıları tarafından takılan bir maske takıyordu.

Virgil, Ahlquist'i birkaç şerif yardımcısıyla konuşurken buldu ve başka bir şey fark edip edemeyeceklerini görmek için videoyu onlara izletti. Ahlquist başını salladı ve "Bu Realtree, tamam, ama eyaletteki yay avcılarının yarısı bunu giyiyor" dedi.

"Evet, ben de biraz aldım," dedi Virgil.

Virgil, "Erikson da öyle, ama Erikson belki beş-on bir yaşlarındaydı," dedi. "Laboratuvardakilerin videoyu kaydettiğini öğrendiğimde sordum."

"Yani kesinlikle o değil."

"Kesinlikle diyemem," dedi Virgil. "Laboratuvarların sorunu, kesin cevaplar vermeleri. Bazen yanılıyorlar ve bu da sizi gerçekten mahvediyor."

Hepsi başını salladı.

Barlow'u aradı ve ona videodan ve boyut sorunundan bahsetti ve Barlow, "Yani kırk altmışa düştük. Başka kimsem yok Virgil. Sen ne yapıyorsun?"

"Hâlâ insanlarla konuşuyorum," dedi Virgil. "Şehirde dolaşıyorum."

Pye'i aradı, o da mağazada olduğunu söyledi. Virgil ona orada kalmasını, kendisinin çıkacağını söyledi. "Adamı yakaladın mı?" Pye sordu.

"Henüz değil," dedi Virgil. "Ama ona yaklaşıyoruz."

Pye kaba bir ses çıkardı ve kapandı.

PYE onu gördüğüne *pek de memnun olmamıştı*. "Duyduğuma göre daha fazla suçlama yapıyormuşsun," dedi.

"İş bunun da ötesine geçti Willard," dedi Virgil. "Belediye meclisini alaşağı ediyoruz - şu anda şehirde tutuklamalar yapan eyalet müfettişleri var. Muhtemelen hızlandırma elemanınızı tutuklayacağız ve bu gerçekleştiğinde savcıların zinciri yukarıya doğru çalıştırmaya çalışacağından şüphem yok."

"Zincir yok," dedi Pye. Omzunun üzerinden Chapman'a, "İndirmeye devam et. Oraya, 'Pye, hippie görünümlü polis tarafından yapılan aceleci suçlamalardan etkilenmemiş görünüyor' yazın."

"Her neyse," dedi Virgil. "Ama seninle konuşmak istediğim konu bu değil. Benim odak noktam bu bombacı. Şu anda üç ölü var ve iki kötü yaralanmış, dört ya da beş kişi de korkudan ölebilirdi ama şansları yaver gitti. . . . Chapman senin büyük bir lanet olduğunu söylüyor. finans ve iş uzmanı. Bir PyeMart bir kasabaya girdiğinde para kazanmanın ya da kaybetmenin kaç yolu olduğunu bilmem gerekiyor."

Pye alt dudağını uzattı ve şöyle dedi: "Herkes -"

Virgil, "Hayır, *siz* biliyor olabilirsiniz ama biz bilmiyoruz," dedi. "Yağ değişim yerinin iflas edebileceğini biliyoruz, eczanenin ve bir kitapçı ve giyim mağazası. Bazı tuğla ustalarının iş bulacağını ve birilerinin boru döşemek için belediyeye ödeme yapacağını biliyoruz ve bu da boru satın almaları gerektiği anlamına geliyor ve şimdi birkaç parça daha ağır ekipman almaları gerekiyor. Ama kimsenin Pye Pinnacle'ı havaya uçuracağını sanmıyorum. başka bir ekskavatör satabilirler. İnsanların bu işi yapmalarının temel nedenlerini düşündüm ve şu sonuca vardım Muhtemelen para, göremediğim bir şekilde. Para adamı sen olduğun için, senin yapabileceğini düşündüm."

Pye kasketini çıkarıp başını kaşıdı ve şöyle dedi: "Chapman biraz araştırma yapmış. Bombacılar genellikle ya düz deliler- Ya bir şeyleri bombalamak istiyorlar ya da politik deliler. Unabomber gibi."

Virgil başını salladı. "Bu siyasi bir bombalama kampanyası için fazla odaklanmış görünüyor. Pinnacle'ı vurdular, şehri vurdular

seni, beni, sonra da Erikson'u vurdular. . . . Ekipman deposunu ya da Erikson'u ideolojik bir nedenle havaya uçurmadılar. Marksist falan değiller."

"Barlow, Erikson'un o adam olabileceğini düşünüyor," dedi Pye. "Belki de."

"Gerçekten böyle düşündüğüne inanmıyorum," dedi Virgil. "Boşuna çabalıyor. Umut ediyor. Ve ben buna inanmıyorum. Yani: para."

PYE YOLUN BİR KISMINDA YÜRÜYEREK, beton pedlere baktı.

Virgil'in artık asla inşa edilmeyeceğine inandığı yeni mağazayı bekletiyordu. Chapman sessizce, "Düşünüyor," dedi.

"Alnından çıkan buharı görebiliyorum," dedi Virgil.

Bir dakika sonra Pye geri döndü. "Sizin için özel bir şeyim yok ama size bazı teoriler verebilirim. Yardımı olur mu bilmem."

"Öyleyse ver," dedi Virgil.

Pye, PyeMart gibi bir durumda paranın üç şekilde hareket edeceğini söyledi. Bazıları oldukça doğrudan ve olumluydu:

Mağazayı inşa etmek için para alan insanlar, mağazada iş sahibi olacak insanlar, mağazadan çıkacak vergiler, mağaza tarafından elde edilen karlar.

Doğrudan ve olumsuz hareketler de vardı: mağazalarla rekabet edemeyen insanlar tarafından kaybedilen para. Bu para Kâr kaybı ya da iş kaybı şeklinde.

"Ya da kaybedilen hayatlar," dedi Virgil. "Bu gibi kasabalarda iyi işlerini kaybeden insanlar onları geri alamazlar. Kasabada değil," dedi Virgil.

"Ayrılmak zorundalar. Tüm hayatları değişiyor."

"O da var," diye kabul etti Pye. "Ama dünyanın düzeni böyle." "Üçüncü yol nedir?" Virgil sordu.

Pye, "Görmesi en zor olan bu ve belki de bariz yerlerde bulamadığınız için bakmanız gereken yer burasıdır," dedi.

"Bu kaybedilmiş bir fırsat. Birileri orada bir fırsat gördü ve buna güveniyordu ve bir şekilde mağaza bunu altüst etti."

"Ne gibi?" Virgil sordu.

"Tamam. Diyelim ki adamın birinin küçük bir bilgisayar dükkanı açma fikri var. Şehirde böyle bir şey yok. Bu yüzden parasını biriktirir ve belki de

Kredi ayarlamak için. Sonra bir PyeMart'ın geleceğini öğreniyor ve oldukça güçlü bir bilgisayar hattımız olduğunu öğreniyor. Birdenbire, bu adamın teklif planı anlamsızlaştı. O alamaz kredi de almamıştı. Bu fikir onu zengin edecekti ve kafasında çoktan okyanusta bir yatla geziyor ve Tiger Woods ile takılıyordu. Sonra biri onu elinden aldı. Kaptı.

hemen. Gerçek para hareket etmedi -para yok, dolar yok- ama *potansiyel* para hareket etti."

Virgil, "Potansiyel parayı göremezsiniz," dedi.

"Ama bu gerçek," dedi Pye, koca parmağını ona doğru sallayarak. "Bütün bu ülkeyi yönlendiren şey bu. İnsanlar parayı ve onu nasıl elde edeceklerini düşünüyor. Dışarıda para için kalplerini kıran insanlar var. Bu her gün oluyor. Psikiyatristler seksten, polisler uyuşturucudan, liberaller de köktendincilikten bahsediyor.

Din ve sağcılar sürünen sosyalizmden bahsediyor ama insanların düşündüğü şey çoğu zaman paradır. En azgın olduğum zamanlarda, azgın bir serseriyken, günde bir saatten fazla seks düşünmezdim ve on altı saatimi para düşünerek geçirirdim."

"Ancak bu, nedenin herhangi bir ... dış ... olmayabileceği anlamına gelir. . . hiç de değil," dedi Virgil. "Bu sadece bir adamın kafasındaki bir şey."

Pye omuz silkti: "Bu doğru. Ama bu onu önemsiz yapmaz." Virgil, "Pek de yardımcı olmuyorsun Willard," dedi.

Pye, "Eğer iyi bir şüpheli bulursanız olabilir," dedi. "Bir isim bulduğunuzda, geçmişini analiz etmeye başladığınızda, arkadaşlarıyla ve komşularıyla konuştuğunuzda, onun ... bulma şansınız yüksektir. rüya."

Virgil, "Sen de üzerine bastın," dedi.

Pye tekrar omuz silkti, elini ham toprağa ve beton zeminlere doğru salladı: "Bu benim hayalim. Neden benim hayalim olmasın ki?"

VIRGIL'in buna verecek *birkaç cevabı vardı* ama şu anda Pye ile uğraşmak istemiyordu. Bu yüzden Pye'a veda etti ve Chapman, ve kamyonuna geri döndü. Şehir merkezine doğru giderken, BCA müfettişi Jenkins'ten bir telefon aldı.

"Her şey tamam. Bunson's diye bir yere gidiyoruz. Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Bulabilirim," dedi Virgil, ki neredeyse tüm yemeklerini orada yediği için bulabilirdi. "Hem Martin'i hem de Gore'u getirdin mi?"

"Evet. Gore karşı koydu ama onu dizlerinin üstüne çöktürdük ve kelepçeledik. Yüzündeki morlukların nasıl oluştuğunu bilmiyorum; muhtemelen aile içi bir kavga."

"Şaka yapıyorsun," dedi Virgil.

"Elbette öyleyim," dedi Jenkins. "Bunu söyledim çünkü öyle olmadıgımdan endişeleniyordun."

"Bunson'ın yerinde görüşürüz," dedi Virgil.

JENKINS VE SHRAKE UZUN SÜREDİR ORTAKLARDI, her ikisi de büyük adamlardı, keskin takımlar giiyorlardı.

Küçük İtalya'da bir kamyonundan düşmüşlerdi ve BCA çevresinde "haydutlar" olarak anılıyorlardı. Genellikle sert darbeler için kullanılırlardı; bir kavgaya karışmadıklarında oldukça uysaldılar.

Virgil onları Bunson's'da bira içerken buldu, bir sandalye çekip kendi birasını söyledi ve nasıl geçtiğini sordu.

Shrake, "Rutin ama bilirsiniz, kendinizi biraz kötü hissediyorsunuz," dedi. "İkisi de ağlıyor ve yalvarıyorlardı. Kuralları bilen bir pisliği yakalamak gibi değil."

Jenkins, "O kadar da kötü hissetmedim," dedi.

Shrake, "Çünkü zalimsiniz ve diğer insanların acı çekmesini izlemekten zevk alıyorsunuz," dedi. "Ben öyle değilim."

Jenkins, "Mmm. Bu bira biraz kokuyor," dedi.

Shrake Virgil'e, "Bize bu davayı anlat. Lucas Michigan'a özel lüks bir jetle gittiğinizi söyledi."

Virgil onları yönlendirdi ve işi bittiğinde Shrake şöyle dedi, "Şunu açıklığa kavuşturalım: Bu Pinnacle'a kimseyi sokamıyorsunuz ama çatıdan birinin inmiş olabileceğini düşünüyorsunuz."

"Ama çatıya çıkamazsın," dedi Virgil. "Planör pilotu olan bir adam bile buldum ve oraya bir planör indirmek için en az üç yüz metreye ihtiyacın olduğunu söyledi.... Paraşütleri sordum ama o zaman da suç ortağı bir pilota ihtiyacın olacaktı."

Shrake işaret parmağını bira şişesinden çıkarıp Virgil'e doğrulttu ve "Sanırım motorlu yamaç paraşütlerini hiç duymamışsın." dedi.

Virgil, "Uh ..." dedi.

Jenkins ortağına "Artık bira yok." dedi.

SHRAKE, "Kapıda *bir WI-FI* etiketi *gördüm*, acaba gerçek mi?" dedi. El yordamıyla çantasını karıştırdı, yıpranmış beyaz bir MacBook çıkardı, Google'da çevrimiçi oldu, birkaç tuşa bastı, bir YouTube videosu çağırdı ve bilgisayarı Virgil'e bakacak şekilde çevirdi.

YouTube'da bir Cadillac reklamı yayınlanıyordu, ardından da bir adamın bir otoparka girip eşyalarını boşalttığı dört dakikalık bir video paraşüt gibi görünüyordu, betonun üzerine koydu. Daha sonra metal bir kafes içinde küçük bir pervanesi olan bir sırt çantası motorunu çekti. kendini paraşüte bağladı ve motoru çalıştırdı.

Pervaneden gelen hava akımı paraşütü şişirdi ve adam beton zemin üzerinde birkaç adım attı ve havalandı. Bir daire çizerek birkaç yüz metre uçtu, kısa bir iniş yaptı, motoru durdurdu, sırt çantasının motorunu kamyonetinin arkasına koydu, katladı paraşütü açtı, paketledi, sonra kamyonuna attı . . ve tüm bunları dört dakika on saniyede yaptı.

"Vay anasını," dedi Virgil. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Geniş ilgi alanlarım var," dedi Shrake. "Ayrıca, uykusuzluk."

Virgil Google'da beş dakika daha geçirdi ve Yamaç paraşütçüleri, sonra birasının kalanını yudumladı ve "Gitmeliyim" dedi ve gitti. Dışarıda Barlow'a telefon etti: "Hâlâ Erikson'da mısın?"

"Az önce gitti."

"Bayan Erikson orada mı?" "İki dakika önce oradaydı."

"Oraya geri dön. Onu orada tut. Bir sorum var," dedi Virgil. "Sorduğumda orada olmak isteyebilirsin."

Virgil geldiğinde *BARLOW*, Erikson'ların evinin ön verandasında *durmuş* Sarah Erikson'la konuşuyordu. Virgil dedi ki, "Bayan Erikson, kocanın garajının duvarında bir pervane var. O da nereden çıktı?"

Alını çatıldı: "Eskiden uçardı, bir tür ultra hafif şey. Ama aptalca bir şey yaptı ve hava onun için çok rüzgarlıyken uçtu ve düştü. Ayak bileğini kırdı ve motorun egzoz borusundan dolayı sırtında yanıklar oluştu ve şans eseri kurtuldu. Pervane kırıldı ve motor harap oldu. İşi bıraktı. uçtu ve bir daha yapmaması gerektiğini hatırlatmak için pervaneyi duvara astı."

"Planörünün sağlam kanatları var mıydı, yoksa şu yamaç paraşütü gibi şeylerden biri miydi?"

"Hem ultralight hem de yamaç paraşütü yaptı," dedi. "Kaza yaptığı yamaç paraşütüydü. Bütün bunları neden soruyorsun?"

Virgil, "Bazı olasılıkları değerlendirmeye çalışıyorum," dedi. "Bir havaalanından mı uçtu? Yoksa sokaktan mı? Ya da ne?"

"Jim Paulson'ın Yükseliş Merkezi'nin dışında, 17. caddede," dedi.

"Teşekkürler," dedi Virgil. Barlow'a: "Benimle kamyonuma kadar yürü."

Barlow peşlerine takıldı ve alçak sesle sordu, "Bu da ne demek oluyor? Yamaç paraşütü mü?"

"Erikson yamaç paraşütüyle uçuyordu. Onlar hakkında biraz araştırma yaptım.

İnsanlar onları on beş, on altı bin feet'e kadar uçurdular," dedi Virgil.

"Birkaç metre genişliğindeki bir noktaya iniş yapabilirsiniz ve bir steysin arabanın arkasına da sorunsuzca binebilirsiniz. Paraşüt gibiler Motorlu, ama hem aşağı hem de yukarı gidebiliyorlar."

"Tanrım," dedi Barlow. "Bunları neden bilmiyorduk?"

"Çünkü tuhaflar ve pek fazla insan uçurmuyor," dedi Virgil. "Ama aynı zamanda ucuzlar. Birkaç bin dolara havalanabilirsiniz, lisans almanıza gerek yok."

Barlow eve doğru baktı: "Demek Erikson'du."

Virgil, "Şu yükselen merkeze gidiyorum - onu çivilemeye çalışacağım," dedi.

PAULSON'UN YÜKSELİŞ MERKEZİ, bu noktadan neredeyse görünmezdi. Otoyol, bir mısır tarlasının yanından geçen çakıllı bir patika, patika sadece ışıksız bir metal tabela ile işaretlenmişti. Virgil ikinci geçişinde yolu buldu, dört yüz metre içeri girdi ve otoyola paralel uzanan dar bir asfalt pist keşfetti.

Pistin bir ucunda sarı metal bir bina bulunuyordu ve iniş pistinin birkaç metre aşağısında bir telefon direği rüzgar gülünü tutuyordu. İçinde

Arka tarafta, bir tarafı açık uzun metal bir kulübede yarım düzine parlak renkli planör bulunuyordu. Üç adam parlak kırmızı bir planörü iniş pistinden elleriyle çekiyorlardı. Virgil inerken ona doğru baktılar. ve sonra kulübeye doğru devam etti.

Virgil sarı binanın içinde birinin hareket ettiğini gördü, penceresinde Hoş Geldiniz tabelası olan kapıya gitti ve içeri girdi. Gri saçlı bir adam tezgahın arkasında oturuyordu ve "Hey, sizin için ne yapabilirim?" dedi.

"Ben Virgil Flowers. BCA'da menajerim."

Virgil ona Erikson hakkında sorular sordu - adam Paulson'dı -.

Paulson, "Evet, eskiden buradan uçardı, onun ve diğer bazı adamların bir ultralight'ı vardı, ama içlerinden biri onu bozdu," dedi.

"Sonra Henry

yamaç paraşütü *uçurmaya* başladı."

Virgil, Erikson ve planörcülüğü hakkındaki hikayeyi öğrendi.

Erikson bir uçucu olarak "fena değildi". Paulson, "Bu roket bilimi değil," dedi.

Virgil ona neden sorduğunu anlattı: Erikson'un bombardıman uçağı olma ihtimali ve onu Pye Pinnacle'ın tepesine uçurmuş olma ihtimali.

Paulson başıyla onayladı. "Evet, bunu yapabilirsin. Aslında Los Angeles'ta zengin bir adam var, Malibu'daki evinden Los Angeles'a uçuyor.

Beverly Hills'te bir otelin çatısına çıkıyor ve oradan yürüyerek işine gidiyor. Komşuları bu duruma çok kızmış. motor sesi."

Yamaç paraşütünün "ne yaptığınızı biliyorsanız evler kadar güvenli" olduğunu iddia etti.

Virgil, "Ama bir planör merkezi işlettiğinize göre siz de böyle söylersiniz," dedi. "Yani, planörle uçan iki adam tanıyorum: Erikson,

ve bana az önce bahsettiğin eski ortağı da çıldırdı ve istifa etmedi."

Paulson, "İkisi de kötü yaralanmamış," dedi. "Kendinizi öldüremezsiniz demiyorum. Öldürebilirsiniz. Eğer saygılı davranırsanız, araba kullanmaktan daha güvenlidir. . . Belki de."

Virgil anket listesini çıkardı. "Şuna bak," dedi. "Bu listede bu şeyleri uçuran başka kimse var mı? Motorlu yamaç paraşütü?"

Paulson tezgâhın üzerine eğildi, sonra bir kalem çıkardı, diliyle ıslattı ve listenin yüzünde gezdirdi. "Ah, evet," dedi bir süre sonra. "Bill Wyatt."

Kaleminin ıslak ucunu ismin üzerine dokundurdu ve bir nokta yaptı. Listenin sonuna kadar gitti ve "Bu kadar" dedi.

Virgil testislerinde bir vızıltı hissetti: Wyatt, Butternut Tech'teki diğer öğretmendi. "Yamaç paraşütü mü uçuruyordu?"

"Hâlâ öyle. Son zamanlarda pek değil, onu birkaç yıldır görmedim. Aylardır sanırım. Henry'nin sınıfından iyi bir uçucu. Taşaklı adamdır. Birinci Irak'taydı, Kral Birinci George zamanında."

"Üniversitede ders veriyor, değil mi?" "Evet, tarih ya da öyle bir şey."

"İyi adam mı?" Virgil sordu.

Paulson sırtıarak, "Ben o kadar ileri gitmezdim" dedi.

Birkaç dakika Wyatt hakkında konuştular. Paulson, Wyatt'ın bombacı ya da deli olabileceğine dair hiçbir bilgisi olmadığını söyledi. ama öfkeli, kibirli, bencil bir hıyardı. Paulson'ın dediğine göre buradaki pilotların çoğu ondan hoşlanmıyormuş.

Virgil konuyu tekrar Erikson'a getirdi ve sonunda Paulson'dan görüşme hakkında konuşmamasını istedi. "Biraz tehlikeli olabilir.

Ve adil değil. Bu adamlardan herhangi birinin en ufak bir dahli olup olmadığını bilmiyoruz. Ama içlerinden birinin varsa ve bunu sorarsanız, o zaman size bakmasını isteyeceğiniz bir adam değildir."

Paulson, "Bill'den bahsediyor olmalıyız, değil mi? Çünkü Henry bir kapı çivisi kadar ölü. Ve sana söyleyeyim, Henry'nin bombacı olmasının hiçbir yolunu göremiyorum. Hiçbir şekilde."

"Peki ya Wyatt?"

"Şey ..." Paulson dar penceresinden dışarı baktı ve başını salladı.

"Saddam Hüseyin'le, teröristlerle ya da başka şeylerle bir alıp veremediğim yok ama onları öldürmekle övünen bir adam duymak istemiyorum. Onları içmekle ilgili. Üzgünüm, sadece duymak istemiyorum.

Onlar insan, kağıttan hedef değil." "Bunu o mu yapıyor?"

Paulson, "Eğer onu on beş saniyeden daha uzun süredir tanıyorsanız, tanıyor demektir," dedi.

ÖLDÜRMEKLE ÖVÜNEN BİR ADAM. Orduda bulunmuş ve yamaç paraşütü uçurmuş bir adam; taşaklı bir adam.

Virgil kamyonu gitti ve Barlow'u aradı. "Oldukça ilginç şeyler buldum, dostum. Senin için başka bir şüphelim var."

"Kırk altmıştan daha mı iyi?"

"Oh, evet," dedi Virgil. "Ben yetmiş otuz diyorum."

"Kıçın mı öpülecek?" Barlow'un sesi aniden mutlu çıkmıştı. "Olabilir," dedi Virgil. "Evet, olabilir."

VIRGİL VE BARLOW Starbucks'ta buluşmak üzere *sözleştiler*. Virgil bir grande sıcak çikolata aldı, yağsız süt, köpük yok, çırpılmış Barlow da ekstra shot'lı bir venti latte aldı. Köşedeki masaya oturduklarında Virgil, "Hatırlat da bombayla uğraşırken yanında durmayayım. O kadar kafein, titriyor olmalısın. yüz dolarlık bir dansöz gibi."

"En azından küçük bir kız gibi içmiyorum," dedi Barlow. "Bana şu yeni adamdan bahset."

Virgil Barlow'a Wyatt hakkında bildiklerini anlattı. Sözlerini şöyle bitirdi: "Beni Erikson'dan çok daha mutlu ediyor, en azından başlangıç için. Erikson hiçbir zaman tam olarak doğru görünmedi, bunu sen de söyledin. Pinnacle'a girmek için *gerekli araçlar*, önemli olan bu."

"Ama Erikson'da da vardı."

"Bir zamanlar vardı ama yamaç paraşütüne bile erişimi yoktu. artık, bildiğimiz kadarıyla. Ve son seferinde kaza yaptı: alıştırma yapmadan geri dönecek bir yer değil. Yere inmek için değil gecenin bir yarısı bir gökdelenin tepesinde. Bir de çalışma programıyla ilgili bir şey var."

Barlow ellerini kaldırdı: "Pekala, pekala. Ama ondan tamamen vazgeçebileceğimizi sanmıyorum. Ne olur ne olmaz diye elimizdekileri sağlamlaştırmalıyız."

"Geri çekilmeni istemiyorum," dedi Virgil. "Erikson'u zorlamaya devam etmeni istiyorum. Etrafta bir sürü polis istiyorum. İnsanların konuşmasını istiyorum."

"Onu yakalamışız gibi görünmesini istiyorsun. Bu Sarah Erikson için biraz zor olacak," dedi Barlow.

"Evet. Zalimce ama alışılmadık değil," dedi Virgil. "Adamın diğer tarafa bakmasını istiyorum. Elimdeki tek şey bu ince iplik. Onun üzerinde biraz arka plan çalışması yapmam gerekiyor. Bakalım ipi bir ilmeğe dönüştürebilecek miyim?"

"Bir geyiğe mi?"

"Bir ilmik. BURUN," dedi Virgil.

Barlow özetle, "Yani elinizdeki şey, yamaç paraşütü uçurabiliyor ve kendini merkeze koyan bir hıyar," dedi.

"Erikson'u tanıyan ve Erikson'un garajını bildiğinden şüphelendiğim kişi. Eskiden birlikte uçarlardı."

"Tamam," dedi Barlow.

"Sanki hiçbir şey olmamış gibi konuşuyorsun," dedi Virgil.

"Hayır, bu iyi bir şey. Geçen hafta olsa üzerine atardım. Ama şimdi ..."

"Diğer bir şey de," dedi Virgil, "Erikson'un videodaki adama pek benzememesi."

Barlow, "Camo tuhaf olabilir, pek çok şeyi gizleyebilir - bu yüzden ona camo diyorlar," dedi. "Ama Wyatt'ın videoya *daha çok* benzediğini duymak beni mutlu eder. Ve senin şu kararına ne oldu?

PyeMart'ın parası işin içinde mi?"

"Sırada o var," dedi Virgil. "Pye'ı görmeye gitmeliyim."

AMERİKAN'A GİTTİ ve Chapman, Pye'in odasından çıktı ve "Willard seninle konuşması gerektiğinden emin değil. Eyalet savcısı çalışanlarımızdan biri için tutuklama emri çıkardı. Willard bu konuda biraz endişeli ve gerçekten çok kızgın."

Virgil dedi ki, "İzin ver kafamı sokayım. Bu tamamen bombardıman uçağıyla ilgili." "Bir dakika bekle," dedi ve odaya geri döndü. Bir dakika sonra, tekrar ortaya çıktı ve dedi ki, "Pekala. Ama bu arama emriyle ya da sözde rüşvetlerle ya da buna benzer şeylerle ilgili hiçbir şey hakkında konuşmayacak."

"Anlaştık," dedi Virgil.

Virgil içeri girdi ve Pye'ı motelin zemininde oturmuş, baş üstü kollarını gererken buldu. Pye "Ne?" dedi.

Virgil: "Yoga mı yapıyorsun?"

"Tabii ki hayır," dedi Pye. "Esneme hareketlerimi yapıyorum. Bunu daha sonra da yapabilirim." Ayağa kalktı ve "Ne istiyorsun?" dedi.

"Bombacı için aradığım bir adam var. PyeMart ile bir bağlantısı olup olmadığını öğrenmek istiyorum. Bu yüzden senden sadece bir tanesini aramanı istiyorum."

ve bak bakalım William Wyatt diye biri var mı?

PyeMart'ın herhangi bir şekilde, biçimde ya da formda - ya da güvenlik görevlilerinin William Wyatt'tan haberdar olup olmadığını."

"Ona rüşvet verdiğimizi söylemiyorsun değil mi?"

"Hiçbir şey söylemiyorum," dedi Virgil. "Sadece onunla herhangi bir şekilde kötü sonuçlanan bir ilişkiniz olup olmadığını ve bunun onu sizi bombalamaya itip itmeyeceğini bilmek istiyorum."

"Bunu yapabilirim," dedi Pye. "Başka ne yapabilirsin?"

"İşte bu kadar," dedi Virgil. "Ne kadar sürecek?"

"Bir süre - muhtemelen yarına kadar, eğer insanları bütün gece aramaya devam ettirirsem. Eğer 'herhangi bir şekilde, biçimde ya da biçimde' istiyorsanız. "

Virgil, "Yarın sabah alacağım," dedi. "Bu konuda başka kimseyle konuşma. Ben seni ararım."

Pye, "Kimseye rüşvet vermedik, hiçbir şekilde, hiçbir şekilde," dedi.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Virgil. "Ama büyük jürinin Arnold Martin'in yelkenlisinin nereden geldiğini bilmek isteyeceğinden eminim. Ve neden iki belediye meclisi üyesinin farklı hikayeler anlattığını."

"Bana inanmıyor musun?" Pye talep etti.

Virgil başının arkasını kaşdı ve sonra, "Willard, şahsen senden hoşlandım. Biraz renklisin, ve sen bir Akıllı adam. Ama söylemeliyim ki ... hayır. Sana inanmıyorum. İyi günler dilerim."

Chapman Virgil'i dışarı kadar takip etti, metal kapı arkalarından gürültüyle kapandı. "Bu dükkân ölü mü?"

"Evet, sanırım muhtemelen öyle," dedi Virgil. "Belki de bu beton zeminleri belediyeye ait tenis kortları olarak bağışlayabilirsiniz ya da bir şey. Vergi indirimi alın."

Alnında bir kırılganlık belirdi. "Biliyor musun, bu hiç de fena bir fikir değil. "

VIRGIL motelden çıkarken *saatine baktı*: Hâlâ gündüzdü ama güneş alçalmaya başlamıştı. Gece boyunca Wyatt'ı düşünecekti.

Bir an düşündü, sonra aklına o sabah konuştuğu diğer profesör John Haden geldi. Onunkine baktı.

Haden'in telefon numarasını tuşladı ve ona ulaştı. "Seninle konuşmam gerek."

"Şey, bir arkadaşım geldi, biz de tam konuşmayı bitiriyorduk. Bana on beş dakika ya da yarım saat verir misin? Eğer açsan akşam yemeği için siyah fasulye ve domuz pirzolası hazırlayacaktım."

"Görüşürüz o zaman," dedi Virgil.

VIRGIL'in yapacak başka bir işi yoktu, bu yüzden Haden'in evine gitti ve bir blok öteye park etti. Eski bir Subaru, Haden'in garaj yolunda bir ziyaretçi edasıyla duruyordu. Doorbellus interruptus, yani Birkaç kez acı çekmişti ama hiç nazik değildi. Gözlerini kapadı ve Wyatt'ın Pinnacle'a yaptığı yolculuğu düşündü. Binaya yukarıdan yaklaşmak, o ışıkların zümrüt rengi camın etrafında oynaşması heyecan verici olurdu. Wyatt'ın da arabasını bırakıp kaçacak bir yer bulması gerekiyordu ama Pinnacle'ın konumu göz önüne alındığında bu zor olmayacaktı.

O mısır denizinde arabayı tekrar bulmak daha zor olabilirdi, ama bir GPS ile . . .

Virgil iPad'ini çıkardı, Google'ı aradı ve Pinnacle'ın etrafındaki bölgenin uydu fotoğrafına baktı. Güneyde, otoyolun diğer tarafında, kırsal alanın derinliklerine doğru uzanan çakıllı bir yol vardı, Etrafta sadece birkaç çiftlik evi vardı. Kalkış için bolca yer var, diye düşündü.

HADEN'İN ARKADAŞI BİRKAÇ DAKİKA SONRA EVİNDEN AYRILDI.

Samimi görünümlü bir sarışındı ama Virgil'in kafasındaki Haden'in peşinden koşacağı kadın imajına pek uymuyordu. Virgil'in beklediğinden daha zevkli olduğu için ona kredi verdi; yani, göğüsleri ve kışından daha fazla bir şeydi. Bir U dönüşü yaptı ve Virgil'in yanından geri döndü. Haden birkaç dakika daha Google haritasına geri döndü, en iyi kalkış noktasını bulmaya çalıştı, mesafeleri hesapladı.

Doğru, çok fazla çiftlik evi yoktu ama gecenin bir yarısı kaçmış olsaydı, birilerinin onu duyması gerekirdi. Bir de

YouTube'da gördüğü videolara göre pervaneler çok gürültülüydü; çim biçme makinesinden bile daha gürültülüydü.

Tabii ki, ses otoyoldaki kamyonlar tarafından karıştırılmış olabilir. Hah.

Vazgeçti -yerde olmadan yeterince şey söyleyemezdi- ve Haden'in evine yanaştı.

HADEN eşofman ve tişört giyyordu, parmak arası terlikleri vardı, saçları duştan ıslanmıştı ve Virgil, "Duymak istemiyorum

Bu konuda. O kadar azdım ki priz bile güvenli değil."

"Demek arkadaşın Hollywood'da şu yapımcı adamlarla birlikte..."

Bir süre kadınlar hakkında konuştular, sonra Haden bir kutu siyah fasulyeyi süzgeçten geçirdi, fasulyeleri plastik bir kâseye koyup içine biraz mikrodalga pirinç koydu, bir kenara koydu, buzdolabından domuz pirzolası çıkardı ve verandaya götürdü.

Izgara.

"Ee, ne var ne yok?" Haden ızgarayı ateşlerken sordu. "Bu sadece seninle benim aramda," dedi Virgil.

"Evet."

"William Wyatt adında birini tanıyor musun?"

"Evet, Bill Wyatt," dedi Haden. "Bombacı o mu?" "Ben de kendime bunu soruyorum. Sen ne düşünüyorsun?"

Domuz pirzoları cızırdamaya başlamıştı ve Haden onları biraz hareket ettirdikten sonra, "Olabilir. Şiddet eğilimi var. Ciddi bir tae-kwon-do'cu, ki bu da kendi içinde iyi bir şey ama

İnsanları incitmekle ün salmak, ki bunu yapmamanız gerekir."

Virgil, "Bugün onun bencil ve kaba olduğunu söyleyen bir adamla konuştum," dedi.

"Bu adil olurdu," dedi Haden. "Ama oradan insanları havaya uçurmaya kadar uzun bir adım var."

"Evet, öyle. Ama işimize yarayabilecek birkaç yeteneği daha var."

"Ne gibi?"

"Sanki yamaç paraşütüyle uçuyormuş gibi," dedi Virgil. "Güvenlik çok sıkı olduğu için binaya nasıl girdiğini asla çözemedik. Ama çatıdan aşağı inmek mümkün

kimse seni görmeden. Eğer gece gelseydi, bunu başarabilirdi."

"Dostum, bu bir film gibi," dedi Haden. "Bilmiyorum, kulağa oldukça uçuk geliyor."

"Peki, korkutucu olacak kadar aşırı bir şey yapacak birini seçecek olsaydınız, başka kime bakardınız? Üniversitede mi?"

Haden domuz pirzolarasını çevirdi ve sonra, "Dostum, buna alışmak biraz zor. Bilmiyorum. Bill Wyatt mı? Onu en son kağıt kullanımının azaltılmasıyla ilgili bir personel toplantısında görmüştüm."

Yine de Virgil bastırdı ve Haden daha olası birini düşünemedi, bunun dışında "Dışarıda bir sürü erkek var, kadınlar da, PyeMart'ın gelmesinden hoşlanmayanlar. Bilirsiniz, şirket kültürüyle savaşıyor kırsal solcular, küresel düşün, yerel hareket et ve bunların hepsi. Ben öyle düşünmüyorum.

Bill'in öyle ya da böyle bunu önemseyeceğini düşünüyorum. Bunun siyasi bir mesele olduğunu hiç sanmıyorum."

Virgil, "Bunun siyasetle ilgili olduğunu sanmıyorum," dedi. "Bence bu parayla ilgili."

"Para mı? Hiç parası yok. Etraftaki en fakir adam o. Boşandı, evi karısı aldı ve duyduğuma göre emekli maaşının yarısını da o almış. Bir yer kiraliyor."

"Yani paraya mı ihtiyacı var?"

"Evet, sanırım öyle. Yani, kim bilir? Belki ailesinin parası falan vardır. Ama öyle görünmüyor."

"Buna ulaşabilirim," dedi Virgil. "Vergi kayıtlarına ulaşabilirim. En azından bazılarını, ama bu biraz zaman alabilir."

"Söylemeliyim ki, umarım o değildir. Umarım kırsalda alabalığı için endişelenen bir pisliktir," dedi Haden. "Bill bir Ama o bizim pisliğimiz. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

YEMekten SONRA VIRGİL motele geri döndü ve Wyatt'ı düşünerek yatağına uzandı. Onu görebilmeyi diledi: Wyatt'ı düşündü. bunu nasıl yapabileceğini düşündü. Öte yandan, hamlesini yapmadan önce yakalanmak da istemiyordu. Tüm dava çok belirsiz, çok yumuşaktı. En büyük korkusu, bu cinayetin Erikson bombacının imzasıydı ve bu saldırıdan sonra

kalan tüm Pelex ve patlatma kapaklarını Butternut'a taşıdı ve içine attı.

Lee Coakley Hollywood'dan ya da her neredeyse oradan aradığında *bunları düşünüyordu*. Uzun ve dolambaçlı bir konuşma yaptılar.

Önümüzdeki birkaç hafta boyunca bazı parçaları tekrar aklına gelecek olan konuşmada, "İşler daha da kötüye gidiyor.

"ve "Bence bir süreliğine ortalığı sakinleştirmeli, kendimize düşünmek için zaman vermeliyiz."

Virgil tüm bu sözleri daha önce de duymuştu ve sinirlenmişti, o da kırılmıştı ve sonunda birbirlerine hırladılar ve her iki taraf da öfkeli bir şekilde imzalarını attılar.

Virgil düşündü: *Bir dahaki sefere onu gördüğümde... belki de sadece ben görürsem her şey yoluna girecek. Belki de biraz zaman ayırıp oraya uçmalıyım. . . .*

DÜŞÜNCELERİ Lee Coakley ve Wyatt'a karşı açılan dava arasında gidip geliyordu. Kadın aramadan önce, Wyatt'ın arkasını temizliyor olabileceğinden endişelenmişti. Eğer öyleyse, Virgil sadece zayıf bir dava oluşturabilirdi: Wyatt'ın kavun büyüklüğünde taşakları olsaydı Pinnacle'a uçabilirdi; paraya ihtiyacı vardı, bu yüzden *belki de bu şekilde alacaktı. . . .*

Gerçekten de sağlam bir kanıta, bir bomba parçasına ihtiyacı vardı. Neredeyse her şey iş görürdü. O zaman bile, bir savunma avukatı Erikson'u mahkemeye çıkararak ona zor anlar yaşatabilirdi. . . .

Gecenin bir yarısı uyandı, hâlâ bu konuda endişeleniyordu. Para konusunu halletmek istiyordu: ihtiyacı olan şey buydu. Ve aklına 1. Timoteos 6:10 geldi: "Çünkü para sevgisi bütün kötülüklerin anasıdır."

Sabah *kalktığı*nda hâlâ yorgundu. Aradı

Davenport, araştırmacı Sandy'yi kullanmak için onay aldı, onu aradı ve Wyatt'ın vergi kayıtlarına bakmasını istedi. "Elinde ne olduğunu, parasının nereden geldiğini ve nereye gittiğini bilmem gerekiyor.

yukarı. Hangi işletmelere sahip olduğunu, varsa ne kadar hissesi olduğunu bilmem gerekiyor. Ne kadar borcu olduğunu bilmem gerekiyor: kredi kayıtlarına bir göz atın."

"Yarım saat içinde size döneceğim," dedi. "Bunların hiçbirisi gerçekten sorun değil. Muhtemelen kendiniz de yapabilirsiniz."

Virgil, "Nasıl yapacağımı bulmamın iki hafta sürmesi dışında," dedi. "O *zaman* yarım saat içinde yapabilirim."

"Aramak mı istersin, e-posta mı?"

"İkisi de. Beni ara, anlat, sonra da yedek notları gönder."

VIRGİL YİRMİ DAKİKA temizlik yaptı, giyindi ve Bunson'ın yerine gitti. Barlow iki teknisyeniyle birlikte oradaydı ve Virgil onlara el salladı ama başka bir masaya oturdu.

Sandy geri aradığında iki dakikadır oradaydı.

"Adam çok sıkıcı," dedi. "O ve karısının üç düzenli gelir kaynağı var-"

"Boşandığını sanıyordum," dedi Virgil.

"İki ay önce ortak bir beyanname doldurdu," dedi Sandy. "Boşanıyor olabilir ama henüz boşanmadı. Evraklarda hiçbir şey Kandiyohi mahkeme kayıtları boşanma hakkında."

"Tamam. Yani üç düzenli gelir kaynağı."

"Evet. Oradaki bir teknik kolejde profesör olarak yılda altmış altı bin dolar maaş alıyor," dedi.

"Butternut Teknik Koleji," dedi Virgil.

"Doğru. Karısı bir emlakçı ve geçen yıl on altı binden biraz fazla kazanmış."

"Hmm. Başka bir deyişle, ateşli bir ajan değil."

"Şey, o kırsalda ve geçen yıl pazar gerçekten berbattı."

"Pekâlâ. Üçüncüsü ne?" Virgil sordu.

"Küçük bir çiftlik için vergi ödüyor ve kiraya veriyor. Yüz altmış dönüm için dönüm başına seksen dolar alıyor. Bu on üç binden biraz daha az. Ama sonra, birkaç bin dolar da emlak vergisi ödüyor. Vergiler. Ve bir evi var, görünüşe göre hala ipotek var ve bu da birkaç bin vergi daha demek. Adresleri ister misin?"

"Bu kadar mı? Hepsi bu mu?"

"Butternut kasabası için oldukça iyi bir rakam. Muhtemelen aile gelirleri arasında ilk yüzde beşe girer."

"Kahretsin," dedi Virgil. "Çiftlik nerede? Kasabanın batısında değil, değil mi?"

Kasabanın hemen dışında ve otoyolun hemen güneyinde mi?"

"Hayır, kasabanın oldukça güneyinde. Bir haritaya baktım - durun, tekrar bakayım." Bir dakika uzaklaştı, sonra "Evet, kasabanın güneyinde." dedi.

"Butternut Nehri'nde mi?"

"Hayır, hayır, Butternut'tan yarım mil uzakta. Otoyol 71'e bitişik, ki bunun bir değeri olmalı."

"Evet. Dönümü seksen dolar," dedi Virgil. "Elinde ne varsa bana e-posta ile gönder."

"İki dakika," dedi.

BARLOW GELDI. "Bu sabah soğuk mu davranıyorsun?"

"Yapmam gereken bazı bürokratik işler vardı," dedi Virgil. "Artık işim bitti. Arkadaş ister misin?"

Barlow, "Tabii, gelsene," dedi. "Alternatif şüpheliyle aran nasıl?"

"Umduğum kadar iyi değil," dedi Virgil, onu masasına kadar takip ederek. İki teknisyene başıyla selam verdi ve bir dakika sonra Fransız tostı geldi.

Virgil, "Beni sinirlendiren şey, hiçbir şeyi tam olarak kavrayamamam," dedi.

"Bomba imha ekibine hoş geldiniz," dedi teknisyenlerden biri.

"Çoğu zaman kimseyi yakalayamıyoruz. Unabomber'ı yakalamak yirmi yıl sürdü ve o üç kişiyi öldürüp yirmi üç kişiyi yaraladı.

Ve FBI aslında onu yakalamadı, ailesi tarafından teslim edildi."

"Bunu söylediğine sevindim," dedi Virgil. "Bu sabahımı güzelleştirdi."

ŞERİF Virgil'in sabahını güzelleştirdi. Virgil ona Sandy'den gelen belgeleri gösterdi ve Ahlquist "Mühendisin ofisine gel" dedi.

Virgil onu ilçe mühendisinin yanına kadar takip etti ve orada bazı haritalar açarak Wyatt'ın arazisini buldular. Ahlquist haritaya dokundu ve "Biliyor musun? Haklı olduğumdan emin olmak için şehre danışmanız gerekecek ama ben *haklıyım*."

"Ne?"

"Şehir gelişim planı şehrin güneye doğru büyümesini öngörüyordu. Ahlquist, "Otoyol 71," dedi. "Şehir sınırları dışında bile olsa, şehirden onay almadan bir geliştirme yapamazsınız. Fikir şu ki Devlet ve ilçe düzenli bir gelişme istiyor ve septik sistemler üzerine inşa edilmiş büyük ve yayılan bir gelişme istemiyorlar. Şehrin kanalizasyon arıtma tesislerine bağlantıları olan kanalizasyon sistemleri istiyorlar. Yani, şehrin güneye doğru büyümesi gerekiyordu. Wyatt'ın arazisine doğru. O zaman

PyeMart geldi ve belediye meclisi planı değiştirerek su ve kanalizasyon sistemini 12. Otoyolun dışına, batıya taşıdı. Bu hatla birlikte, bir sonraki gelişme güney yerine batıda olacaktı."

"Bunun değeri ne kadar?"

Ahlquist omuz silkti. "Belki yaşlı karım bana söyleyebilir-ama Son duyduğuma göre tarım arazilerinin dönümü üç bin civarındaydı. Bir konut projesinin altındaki arazinin bunun birkaç katı olduğunu düşünüyorum.

çok. Kullandığım dili mazur görürseniz, şehir yön değiştirdiğinde, yaşlı Wyatt bunu kışına yedi."

"Oh, evet," dedi Virgil, gözlerinde bir ışık vardı. "Bu çok iyi hissettiriyor."

VIRGIL belediye binasına gitti, şehir mühendisini buldu, bir Şehir planının bir kopyasını aldı ve üzerinde çalıştı. Wyatt'ın arazisi, şehir kanalizasyon ve suyunun ulaştığı son caddenin çeyrek mil güneyindeydi. PyeMart'a yer açmak için revize edilmeden önceki plana göre, Wyatt'ın mülkü, kötümser büyüme oranı tahminlerine göre bile önümüzdeki on yıl içinde ilhak edilmiş olacaktı.

Virgil daha sonra Xavier Homes adlı bir şirketin Butternut'taki en son alt bölümü inşa ettiğini öğrendi. Xavier Homes merkezi İkiz Şehirler metro bölgesinin batı ucundaki Minnetonka'da bulunuyordu. Virgil, adı Mark Douka olan şirket başkanına ulaştı.

Douka'ya Butternut bombalamalarını araştırdığını söyledi ve "Butternut'ın dışında, şehir suyu ve kanalizasyonu olan el değmemiş bir tarım arazisi için ne kadar ödeyeceğinizi bilmem gerekiyor" dedi.

Douka, "Şu anda bundan daha fazlası yok," dedi. "Şu anda, beş yıl önceki kadar para ödemezdim."

"Diyelim ki on yıl sonra bir arazinin değerinin ne olabileceğini hesaplamaya çalışıyorum."

"On yıl içinde ... ekonominin iyileştiğini varsayarsak ... bilirsiniz, pek çok beklenmedik durum var ..."

"Ortalama olarak," dedi Virgil, sabrı tükenmeye başlamıştı.

"Sabırsızlandığınızı anlayabiliyorum ama bu biraz karışık. Her şey araziye ne yapacağımıza, piyasanın o zamanki durumuna ve araziye ne kadara alabileceğimize bağlı. Size söyleyebilirim ki, bu son alt bölümün dönümüne yaklaşık yirmi iki bin beş yüz dolar ödedik. Bunu şimdi ödemezdim. On yıl içinde iki katını ödeyebilir, ama sonra belki de ödemez - her şey değişir."

Virgil, "Geçen sefer yaptığın gibi, yirmi iki beş," dedi. "Evet. Ama bunu mahkemede duymak istemiyorum, çünkü bu bir tür saçma bir rakam," dedi Douka. "Size şunu söyleyeyim, Fed'in şu anda yaptığı şeyle, bundan on yıl sonra

Dönümü yetmiş beş bin dolar olacak ve Çinliler dolarları selpak yerine kullanacak."

"Kleenex için mi?"

"Ya da daha kötüsü. Rulo halinde alıyor olabilirler." "Rulo halinde mi?"

"Bilirsiniz, tuvalet kağıdı. Her şey havada," dedi Douka. "Yirmi iki beş ödedik ama bundan on yıl sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Hiçbir fikrim yok."

"Ama her ne olursa olsun, işlenmemiş tarım arazilerinden daha değerli olacaktır."

"Umarım öyledir," dedi Douka. "Ama Fed'in yaptıklarına bakılırsa mısır ihtiyacımız olabilir. Bilirsiniz, yemek için."

Ama WYATT son alt bölüme bakardı, Virgil

Telefonu kapattığında, büyük olasılıkla Xavier'in 22.500 dolar ödediğini biliyor olacaktı. Yani bu fiyata yüz altmış dönüm, üç buçuk milyon ederdi. Dolar mı? Bu doğru olabilir miydi? Bir kağıt parçası buldu, kalemini çıkardı ve hesap yaptı: Üç milyon altı. Tarım arazisi olarak değeri ... daha fazla matematik ... \$480,000.

Virgil telefonla Barlow'u aradı ve ona

Alt bölüm. "Şehir yön değiştirdiğinde, Wyatt üç milyon dolarlık bir kesinti aldı."

"Vay anasını."

"Kesinlikle. Bu bana gerçekmiş gibi gelen ilk sebep," dedi Virgil. "Bu olmadan, soğuk, taş gibi parasız. Bana karısının onu temizleyiciye götürdüğü söylendi."

"Sana başka bir şey daha söyleyeyim," dedi Barlow. "Şehir ekipman sahasındaki bombaları düşünün. Bunun PyeMart sitesini durdurmaya yönelik bir başka girişim olduğunu düşünmüştük. Ama bundan daha fazlası vardı. Eğer

Belediye bu boru hattını döşemeye başlamış olsaydı, hatta bir kısmını bile döşemiş olsaydı, PyeMart'a ne olduğu hiç fark etmezdi. PyeMart yıkılsa bile, boru hattı hala orada olacaktı ve muhtemelen şehir büyümeyi oraya koyacaktı.

PyeMart gitti diye yepyeni bir boru hattını söküp güneye başka bir boru hattı inşa etmezler."

"Tanrım, Jim görüldüğünden daha zekisin," dedi Virgil.

Barlow, "İnsanlara bunu söyleyip duruyorum ama bana inanmıyorlar," dedi. "Peki sırada ne var?"

"Wyatt'ın üzerine olabildiğince çok yığacağım. Sonra, ben "Ya federal bir yargıca gidip gizlice bakma talebinde bulunsaydınız?"

Barlow, "Onları sevmiyorlar, yargıçlar sevmiyor," dedi. "Ama bu davada şansımızın yüksek olduğunu düşünüyorum. Uyuşturucu gibi - eğer ona baskın yapar ve ıskalarsak, başka bir şansımız olmaz."

"Bunu bir düşünelim," dedi Virgil. "Elimden geldiğince çok eşya yığacağım ama taşınmamız gerek. Neden bir Bu öğleden sonra bir yargıçla görüşmek için rezervasyon yaptırın, ben de elimde ne varsa size vereyim."

VIRGIL adliyeye *geri döndü* ve gizlilik yemini etmiş olan ilçe katibinin yardımıyla Wyatt'ın mülkü sekiz yıl önce 240.000 dolara satın almış ve 180.000 dolarlık bir ipotek yaptırmıştı. Yani kendi parasından sadece 60.000 dolar koymuştu ve bunun altmış katını almayı umuyordu.

Virgil Wyatt'ın emlak vergilerine baktı ve mülk üzerinde iki yapıya atıfta bulunulduğunu gördü. Eğer bir apartman dairesinde yaşıyorsa Haden, büyük olasılıkla bombaları orada yapmayacağını düşündü. Ev sahipleri bazen dairelere gizlice girerek Her şey hallediliyor; profesör gibi akıllı bir adam bunu düşünürdü.

Mülke bir göz atması gerekti. İlçe katibine haritaların fotokopisini çekti ve mühendislik departmanından bir hava fotoğrafı kopyası ekledi.

Ayrılmadan önce Butternut Teknik Koleji'ni aradı ve Profesör Wyatt'ın ofisine ulaşmanın mümkün olup olmadığını sordu. Telefonu açan kadın dahili numarasını deneyebileceğini söyledi ama o saatte derste olması gerekiyordu.

Mükemmel.

Virgil şehir dışına çıkarken BCA araştırmacısını aradı ve ondan Wyatt'ı Ulusal Suç Bilgi Merkezi'nde kontrol etmesini ve ehliyetine bakmasını istedi. Wyatt'ın nerede yaşadığını bilmiyordu. ondan bunu çözüp çözemeyeceğini görmesini ve önceliği buna vermesini istedi.

VIRGIL Wyatt'ın arazisine on dakika içinde varmıştı. Gözüne iyi bir arazi gibi görünüyordu, yavaşça yükselen inişli çıkışlı bir yamaç. Hem kuzey-güney otoyolu hem de doğu-batı çiftlik yolu. Tarla büyüyen mısırlarla kaplıydı, henüz bir fil gözü kadar yüksek değildi ama oraya doğru ilerliyordu. Virgil çiftlik yolundan aşağı döndü ve yıkık dökük eski bir çiftlik evine doğru uzanan aşırı büyümüş bir patika buldu.

Evde kimseyi göremedi ve Wyatt öğretmenlik yaptığı için Virgil piste döndü ve tepeden eve doğru gitti.

Ev tepenin tam zirvesinde yer alıyordu ve parçalanma sürecindeydi. Pencereler, ahşap levhalarla kaplanmıştı.

Kontrplak ve sundurma tamamen sökülüştü. Yerden üç metre yükseklikte duran ön kapı bir kilitle kilitlenmişti.

yeni bir çelik çengele asma kilit. Kapının yanında büyük bir tabela vardı: TEHLİKE: İZİNSİZ GİRİŞ YASAKTIR. İZİNSİZ GİRENLER

TUTUKLANDI. Bunun yanında, elle yazılmış bir tabelada şöyle yazıyordu: *Bu mülkteki tüm metaller ve tüm koleksiyon eşyaları kaldırılmıştır. Bu mülke girerseniz, hırsızlıktan yargılanacaksınız.*

Virgil kamyondan indi ve evin etrafında yürüdü - mısır evin yanlarına on adım, arka tarafına ise yirmi adım kadar yaklaşmıştı. Arka bahçede bir tümsek vardı, eski bir kulübenin kalıntıları ya da öyle bir şey, diye düşündü Virgil. Pencereler boydan boya tahtayla kaplıydı, ama bir pencereyi çekip açmak yeterince kolay olurdu.

Tahta kapalı. Virgil, Kök mahzeni diye düşündü ama hiçbir iz bulamadı. Eğer varsa bile, tarlada bir yerlerdeydi.

Virgil tepenin üstünden, güney tarafı ağaçlık bir alanla kapalı olan yüz altmış dönümlük arazinin çoğunu görebiliyordu.

Batıda 71 numaralı otoyol, doğuda başka bir mısır tarlası ve kuzeyde çiftlik yolu. Görebildiği kadarıyla arazide tek bir ağaç bile yoktu: ve bunun iyi mi kötü mü olduğunu merak etti, çünkü gelişme.

En güneydeki alt bölüm olan Butternut Falls, yolun birkaç yüz metre kuzeyindeydi.

Wyatt paranın *tadını* almış olmalı.

Mülkten çıkarken BCA araştırmacısı Sandy'yi aradı ve ona bir adres bulup bulamayacağını sordu. "İki adres gösteriyor, biri evi için, ama aynı zamanda dört-yirmi bir Grange Sokağı, daire A'nın elektrik faturalarını da alıyor."

"Teşekkür ederim."

A APARTMANI tam olarak bir apartman değildi - bir şehir evi kompleksinin son birimiydi, üç katlı, iki arabalık bir garajı vardı. alt kat ve bir kapı. Wyatt'ın hâlâ öğretmenlik yapıyor olmasını umarak yukarı çıktı ve kapıyı çaldı.

Kilit. Sağlamdı, bir Schlage. Eğer gizlice bakarlarsa, açmak için bir ev sahibine ihtiyaçları olacaktı.

BARLOW ARADI. Federal bir yargıçla randevusu varmış, Thomas Shaver, Minneapolis'te, ve bir yardımcı federal Avukat, arama emrinin detaylarıyla ilgilenecekti. Virgil elindeki tüm bilgileri Barlow'a verdi. "Elimizde çok fazla özel bilgi yok. ama elimizde iki şey var: Pinnacle'a girebilecek birkaç kişiden biri ve daha fazla bilgiye sahip. Virgil, "Yeterince sebebi var," dedi. "Yıllardır burada yaşıyor, bu yüzden diğer bombaları yerleştirmek için detaylı bir geçmişe de sahip: limuzindeki bomba yerel bir iş olmalı. Ve eğer bombayı bulursak, her iki yer için de arama emri çıkartmamız gerekecek; hem dairesi hem de arazisindeki çiftlik evi için."

Barlow başını salladı. "Sanırım onları yakalayacağız. Sen ne yapacaksın?"

"Onu görmek istiyorum. Şehirde bu işin belediye meclisi ayağında çalışan birkaç adamım var. Onları getireceğim ve onu gözetleyeceğim. Nereye gittiğine bakacağım. Evine gittiğimizde ona bir gözetim sağlayabilirim."

"Saat altıya kadar dönmüş olurum," dedi Barlow. "Bugün bunu yapmak için zamanımız olacağını sanmıyorum."

"Katılıyorum. Yarın sabah ilk iyi atış olur," dedi Virgil. "Arama emrini aldığı anda beni ara, ev sahibini bulup evinin anahtarını alacağım."

JENKINS VE SHRAKE'l Holiday Inn'de, ayrı odalarda, ayrı golf dergileri okurken *buldu* ve onları salonda bir araya getirdi. Üç tutuklamanın paravanı olduklarını söylediler, bir grup şerif yardımcısına liderlik ediyordu. Suçlanan belediye meclis üyelerinin tüm mali kayıtlarına, bilgisayarlarına ve Aynı belediye başkanı gibi.

"Görünüşe göre anlaşmanın golf arabalarıyla ilgili olacağını söyleyen arkadaşın -her kimse- tam isabet kaydetmiş."

Shrake dedi ki. "Gore'un bilgisayarında buldukları ilk şey PyeMart'ın bir tedarik iştiraki olan Sonocast Corp. şirketine iki yüz golf arabası satışı."

"Mükemmel. Gore hâlâ hapiste mi?" Virgil sordu. "Yoksa çıktı mı?"

"O dışarıda. Hepsi dışarıda. İçeride kalmak için çok fazla siyasi nüfuzları var. Gore nakit ödedi, diğer ikisi de evlerini teminat olarak gösterdi."

"PyeMart'taki adamı getirecek misin?"

"Bilmiyorum," dedi Jenkins. "İşe yaramış gibi görünüyor, PyeMart golf arabalarını Gore'dan satın aldı, o da kârı etrafa dağıttı ... çoğunu kendine sakladı. Bu Good Thunder'ın bize söylediği bu. Vergi kayıtlarına hızlıca bir göz attı ve oldukça akıllı bir hatuna benziyor."

"Ama golf arabası satın almaya karşı bir yasa yok," dedi Shrake. "Eğer Gore çözülmez ve bize tam olarak karşılığını vermezse, onu yakalayamayabiliriz."

"Bu saçmalık," dedi Virgil. "Mahkum etmemek için geri zekalı bir jüri gerekir."

"Ne demek istiyorsun?" Jenkins sordu.

VIRGIL ONLARA WYATT'TAN, yamaç paraşütü ifşasının nasıl sonuçlandığından bahsetti.

Shrake, "Böylece bir günde iki vakayı çözdüm." dedi.

"Bu da bir yorum olabilir," dedi Virgil. "Ama şimdi gerçekten çalışmamız gerekiyor. Bu adama göz kulak olmalıyız. Onu şimdi alıp yatağına yatırmak istiyorum, yarın kaldırıp iş."

Shrake, "Golf dergilerini yanımıza alabilirsek bunu yapabiliriz," dedi.

VIRGIL, WYATT'ın ya evde olması ya da yakında eve varacak olması gerektiğini *düşündü*. Diğer ikisine Wyatt'ın adresini verdi ve cep telefonu ile irtibatta kalmayı kabul ettiler. Virgil önce evi gezmelerine izin verdi: Shrake geri arayıp pencerelerde ışık olmadığını söyledi. "Bir blok ötede, bir top sahasının yanında park edebileceğimiz bir yer bulduk, çok göze çarpmıyor ve yine de evini görebiliyoruz. Biraz oturacağız. Orada bir oyun başlamak üzere."

Virgil bir McDonald's'ta durup çizburger ve patates kızartması almak için mola verdi. Barlow aradığında hâlâ orada gazete okuyordu: "Arama emrini aldık. Yargıç detaylar konusunda biraz zayıf olduğumuzu düşündü ama bize altı gün süre verdi. Altı gün içinde daha iyisini yapamazsak, bize uzatma vermeyeceğini söyledi.

Wyatt'a bir kopyasını ver."

"Bu iyi. Bu kadar zaman yeter," dedi Virgil. "Onu izliyor musun?"

"Deniyorum. Henüz eve gelmedi ama evini gözetleyen iki adamım var."

"Umarım kümesten kaçmamıştır. Anahtarın var mı?"

"Hayır. Şu gözetleme işine dalmışım. Vaktin var mı?"

Barlow ev sahibini arayıp anahtarı almayı kabul etti. Virgil sabah Wyatt üniversiteye gider gitmez onu arayacaktı,

Orada arka arkaya dersler vermesi planlanmıştı.

JENKINS BEŞ DAKİKA SONRA ARADI ve "O evde" dedi.

Virgil, "On dakika içinde orada olacağım, yerini al," dedi. "Geldiğimi gördüğünde kenara çek."

Wyatt'ın evine gitti -evin önünde bir araba vardı, eski bir Prius- ve sonra sokağa devam etti ve Shrake arabayı durdurduğunda kaldırımından uzaklaşırken Virgil onun yerini aldı. Bir oyun oynanıyordu, şehir topu, hızlı saha ve Virgil park yerinden elmasa bakıyordu.

Maçı yarı yarıya izledi, Wyatt'ın yerini yarı yarıya izledi ve aynı zamanda arka koltuktaki çantadan fotoğraf makinesini çıkardı. Nikon D3, 70-200 lens ve 2x Nikon telekonvertör kullanıyordu. Bir araya getirildiğinde, teçhizat ağır ve uzundu, ama aynı zamanda makul derecede keskin ve düşük ışıktaki iyiydi.

Hâlâ bol miktarda ışık vardı ve beklemek için yerleşti.

Top takımlarından biri, Robert's Bar and Grill, çok iyi bir atıcıya sahipti; atıcılıktan çok saha hakimiyetiyle ayakta duran diğer takımı biçiyordu. İki devrede Virgil

Robert's'ın her iki devrede de koşucuları varken, diğer takım hiç ilk adımı atamadı.

Oyunla o kadar ilgileniyordu ki Wyatt'ı neredeyse kaçıırıyordu. Büyük boy bir spor çantası taşıyarak daireden çıktı.

Çanta. Uzun boylu, zayıf bir adamdı; tişört, kot pantolon ve koşu ayakkabıları giymişti ve bir atlet gibi hareket ediyordu. Filmdeki figüre benziyordu.

şantiye karavan videoları. Virgil kameranın namlusunu yolcu tarafındaki camın kenarına dayadı ve bir

Arabanın etrafında dolanıp çantayı içeri attıktan sonra arabaya binerken yarım düzine el ateş etmiş.

Onu takip etmek sorun değildi: Wyatt otoyola çıktı, şehir merkezine döndü, bir alışveriş merkezine girdi, spor çantasını aldı ve bir tae-kwon-do stüdyosuna girdi. Virgil, Shrake'i aradı ve ayrılmak için ayarlamalar yaptı.

Virgil dersin en az bir saat sürmesi gerektiğini düşündü, bu yüzden fotoğrafları dizüstü bilgisayarına yüklemek için zaman ayırdı. Shrake geldiğinde,

Virgil, Shrake'in Cadillac'ının arka koltuğuna tırmandı ve dizüstü bilgisayarını koltuğun diğer tarafına geçirdi. "Portreler," dedi.

Diğer ikisi bir dakika fotoğraflara baktıktan sonra Shrake, "Onu buldum. Gece onunla kalmamızı ister misin?"

"Ah . . . evet."

"Ateş et. Tamam, var mısın? Daha katlanılabilir hale getir," dedi Jenkins. "Varım. Ben orta vardiyayı alacağım." Orta vardiya en kötü vardiyaydı.

gece yarısı bir-dört saat.

SHRAKE İLK SAATİ ALDI, Wyatt'ı tekvando stüdyosundan bir süpermarkete kadar takip etti ve sonra evine geri döndü. Virgil onu aldığı anda gece yarısına kadar orada bekledi. Virgil dört saat boyunca oturdu.

Saat dörde kadar. Jenkins saat tam dörtte geldi ve Virgil Holiday Inn'e geri dönüp yattı. Shrake, tam bir gece uykusu, saat sekizde aldı ve dokuz buçukta Virgil'i aradı ve "Taşınmaya hazırlanıyor gibi görünüyor" dedi.

Virgil dişlerini fırçaladı ve Barlow'u aradı: "Taşınıyor. Sanırım üniversiteye gidiyor."

"Ev sahibiyle konuştum," dedi Barlow. "Bir anahtar aldım ve onu çok korkuttum. Kimseye söylemeyecek."

"Beş dakika içinde otelinizde olacağım. Kamyonetimle gidebiliriz. -"Karavan istemiyoruz."

VIRGİL, BARLOW'u ve adı Doug Mason olan teknisyenlerinden birini *aldı* ve Wyatt'ın evine doğru yola *çıktılar*. "Doug biliyor bilgisayarlar," dedi Barlow.

"Mükemmel," dedi Virgil. Yolda konuşacak pek bir şey bulamadılar ve yolun yarısında Shrake arayıp Wyatt'ın elinde çantasıyla üniversiteye girdiğini söyledi.

Wyatt, çoğunlukla genç ailelerin yaşadığı bir işçi sokağında yaşıyordu. On-on beş, sokak ıssızdı. Dışarı çıktılar, ceket ve pantolon giymiş üç adam -Virgil'in üzerinde elbise gömleği ve koyu renk pantolon vardı,

Böylece komşunun soran gözüne o kadar sert çarpmayacaktı. Anahtar Barlow'daydı ve kapıya kadar yürüyüp içeri girdiler. İçeride küçük, kare şeklinde bir çamurluk, yukarı çıkan bir merdiven ve solda garaja açılan bir kapı vardı.

Merdivenleri hızla çıktılar, etrafı temizlediler: ikinci ve üçüncü katların her biri muhtemelen sekiz yüz metre kareydi ve taze demlenmiş kahve kokuyordu. İkinci katta küçük bir oturma odası, bir mutfak, bir banyo ve Wyatt'ın ofis olarak kullandığı bir yatak odası vardı. Üçüncü katta iki büyük yatak odası, bir depo Alçak, eğimli bir tavanı, iyi büyüklükte bir banyosu ve birkaç dolabı olan bir alan. Her yer kâğıt-kitaplarla doluydu, dergiler, gazeteler. Virgil semptomları biliyor ve tanıyordu: boşanmanın çöküşünde, yalnız adamların genellikle yapacak pek bir şeyleri yoktu ve bu yüzden kitapçılarda ve gazete bayilerinde takıldılar ve Ayrıca simitçilerde ve sinema matinelерinde takılıyorlardı.

Mason doğruca ofise gitti ve "Bilgisayarın başındayım" dedi. Barlow, "Aşağı inip garaja bakmak istiyorum." dedi.

Virgil, "Ben üst kattan başlayacağım," dedi.

Yatak odasını aceleyle gözden geçirdi ama dağıtmamaya özen gösterdi.

Dolapları ve yatak odasının içindeki birkaç kutuyu kontrol etti.

ve daha fazla boşanma belirtisi buldu. Wyatt evinden taşınmıştı ama yanına hiçbir ıvır zıvır almamıştı. Eşyalarını almamıştı.

Eşyalar. Sadece birkaç kıyafet, birkaç yedek tae

kwon do üniformaları - yedek bir siyah kuşak da dahil - ve dışarı çıkmıştı.

Virgil yatak odasını, banyoyu, dört dolabı ve

On beş dakika içinde depolama alanına. Alt kata indiğinde Barlow'u ofiste Mason'la birlikte buldu. Mason bilgisayar koltuğunda oturmuş, parmaklarını karnının üzerinde birleştirmiş, hareketli görüntülerle dolu bir ekranı izliyordu.

Numaralar. "Bir şey var mı?"

"Hemen değil ama burada çok fazla şey var, bu yüzden Kendi sürücümü bağladım ve onunkini yansıtıyorum," dedi Mason. "Daha sonra bakabilirim."

"Adamda alet edevat olarak ne var biliyor musun?" Barlow sordu. "Bir bisiklet pompası ve bir çift kargaburun. Hepsi bu."

Mason, "Bundan daha fazlasına sahip olmalı - her normal adam sahip olur," dedi.

"Ama boşanıyor. Diğer evde bir garaj dolusu eşyası olabilir," dedi Virgil. "Ne zaman evden atılsam, eşlerim aletleri sakladı. Kadınlar etrafta alet bulundurmaya sever."

"Karılar mı?" Mason sordu.

"Ya da belki çiftlik evinde bir şeyler vardır," dedi Virgil.

"Adamımız oysa bir şeyler olmalı. O şeyleri çıplak parmaklarıyla bir araya getirmiyordur."

Barlow bir dosya dolabını gözden geçirme sürecindeydi ve Virgil evin geri kalanında çalışmaya başladı. Beş

Dakikalar sonra Barlow elinde bir dosyayla dışarı çıktı. "Boşanma şu anda çocuklarla ziyaret hakları konusunda tıkanmış durumda ve bazı para sorunları var. Bir sonraki mahkeme randevusu Ağustos ayında."

Bundan beş dakika sonra Virgil, bir yere gitmeyeceklerini anladı. Evde bir şey bulamadılar. Ev sterilize edilmişti. Wyatt zekiydi: arama yapılma ihtimalini öngörmüştü. Bir saat sonra haklı olduğu kanıtlandı.

Mason, "Adam pornoya bile bakmıyor," diye homurdandı. Wyatt'ın çevrimiçi geçmişi üzerinde çalışıyordu. "Neredeyse hiç *bakmayan* bir pislikle karşılaşmazsın."

Bildikleri kadarıyla *elleri boş dönmüşlerdi*; Mason'ın bilgisayar dosyalarını incelemeyi bitirmesi gerekiyordu. Barlow, "Bu hiçbir şeyi kanıtlamaz. Adam kendi evinde çalışmak için aptal olmalı, özellikle de eve birini getirebileceğini düşünüyorsa. Onun bir yaptığı yer ve orada tutuyor." "Çiftlik evi," dedi

Virgil.

"Bir yerde," dedi Barlow.

Mısır tarlasında *yine sessiz bir gündü*, gelirken tepelerinde kanat çırpın birkaç kargadan başka hareket eden *bir şey* yoktu.

Virgil onlara evin nasıl düzenlendiğini anlatmış, Barlow da yanında bir levye getirmişti. Evin dört bir yanını kontrol ettiler, en salaş görünen kontrplak kaplamalı pencereyi seçtiler ve tahtayı yerinden söktüler. Virgil kamyonetini evin yanına çekti.

duvara tırmandı, yanına bir el feneri aldı ve bagajın tamponundan pencereye tırmandı.

Evin içi loştu ve kurumuş otlar ya da mısır yaprakları gibi kokuyordu. Yerler ahşaptı ve ayak altında gıcırdıyordu. Bir merdivenle yukarı çıkılıyordu; merdiven basamaklarından ikisi kırık ve diğerlerinin üzerinde toz lekeleri vardı.

Arka taraftaki bir kapıdan geçti ve kapıdan geçerken yüzü örümcek ağıyla doldu.

Barlow aradı, "Bir şey var mı?"

Virgil bir banyoda, kapıların ve pencere açıklıklarının etrafındaki çatlaklardan sızan ince ışıktaki duruyordu. Lavabo ve tuvaletin tüm muslukları ve kulpları eksikti ve bir zamanlar küvetin olduğu yerde bir delikten başka bir şey yoktu. O

eğildi ve ışığını deliğin içine, sonra da tavana doğru tuttu. "Bir dakika buraya gel." diye seslendi.

Barlow'un pencereden içeri girdiğini duydu ve "Buraya gel," diye seslendi.

Barlow onun yanına geldi ve kapıdan içeri baktı. "Neye bakıyorum ben?"

"Hiçbir şey," dedi Virgil.

"Hiçbir şey mi?"

"Evet. Tavandaki deliklere bak. Tuvalete giden bir tür boru olması gerekmez mi?"

Barlow başını kaşdı ve "Evet. Öyle olmalı. Muhtemelen kuyudaki bir pompadan besleniyor, buradan geçiyor ve sonra üst kattaki başka bir banyoya gidiyor. Bir kol da buradaki küvete uzanıyor."

"Küveti besleyen bir şey yok. Baktım."

"Huh," dedi Barlow. "Kayıp borunun gizemi. Size söyleyeyim, bu delikler yaklaşık olarak doğru boyutta."

"Ama nerede çalışıyor?" Virgil sordu. "Burada hiçbir şey yok."

"Bodruma indiniz mi?"

"Henüz yok. Bir tane olduğundan emin değilim."

BİR BODRUM KAPISI BULDULAR ama aşağı inen basamak yoktu. Barlow, "Basamak yok, elektrik yok," dedi. "Bu bir atölye değil, yerdeki bir delik."

"Bu adam ne halt ediyor?" Virgil sordu. Yerde yatıyor ve flaşı bodruma doğru tutuyordu. Görebiliyordu

Taş duvar, toprak ve daha fazla örümcek ağından başka bir şey yok.

Çürümüş eski eve geri dönerken, Barlow parladı ve dikkatle ikinci kata doğru birkaç basamak tırmandı, ancak basamaklardan biri çökmeye başlayınca durdu. "Burada toz ve yarası pisliğinden başka bir şey yok," dedi.

DIŞARIDA TEKRAR, KONTRPLAK PENCEREYİ DÖVDÜLER

yer. "Bilmiyorum," dedi Virgil. "O boru muhtemelen doğru boyuttaydı ... ama o boruyu her yerde bulabilirsiniz, hemen hemen. Herhangi bir eski ev. Satmak için çıkarmış olabilirler." "Evet. Ama bu

bir tesadüf olurdu."

Virgil, kamyonla tepeden aşağı inerlerken, "Bunu düşünmeliyim," dedi. "İki BCA adamımı en azından birkaç günlüğüne tutabilirim. Wyatt'ı kendi evine gitmeye zorlamanın bir yolunu bulabilirsem atölyesi."

"Onu itmek mi?"

"Evet. Ona bizim için endişelenmesi için bir sebep ver. Onu çalıştığı yere götürün, orayı kapatın ya da gömün ya da her neyse. Bunu düşünmeliyim."

VIRGİL EN İYİ DÜŞÜNCELERİNİ İKİ YERDE YAPARDI: duşta ve teknede. Ne yazık ki teknesi havaya uçmuştu ve zaten duş almıştı. Arabayla PyeMart sahasına gitti, karşı tarafa geçti, bir çift göğüs kuşağı da dahil olmak üzere sinek balıkçılığı ekipmanlarını çıkardı ve çalılarının arasından Butternut'a taşıdı.

Nehrin sığılıklarında bir saat boyunca çalıştı, Yukarı taraftan daha derin havuzlara atıyor, kuru sinekle kıyıları sataşıyordu. İlk iki dakikada bir vuruş yaptı ama balığı kaçırdı.

Ve hepsi bu kadardı. Alabalıklar havasında değildi, ama bu gerçekten bir fark yaratmadı - önemli olan aktiviteydi, serin ve sessiz akıntıya doğru ilerliyordu. Kırk beş dakika sonra bir sonuca vardı, kıyıya oturdu ve cep telefonunu çıkardı. Cep telefonunun geçmişinde John Haden'ın telefon numarasını buldu ve onu aradı.

Haden dördüncü zil sesinde telefonu açtı: "Virgil?"

"Evet, benim. Seninle bir şey hakkında konuşmam gerek. Yapmak istemeyebileceğin bir şey yapmanı istiyorum. Ama bu gerekli. Peki, neredesin?"

Haden, "Cümlelerin sonundaki 'de'ye ihtiyacınız yok," dedi. "Eğer 'Neredesin?' diye sorsaydın, bu iyi olurdu."

"Ben konuşma diline hakimim," dedi Virgil. "Bir araya gelebilir miyiz? Şimdi mi?"

"Kırk sekiz dakika sonra dersim var. Bazen kafein almak için Starbucks'a koşuyorum."

"Wyatt'ı orada hiç gördün mü?"

Haden, "Hayır, hiç görmedim," dedi.

"On beş dakika sonra görüşürüz," dedi Virgil.

Çıkarken *bir telefon görüşmesi daha yaptı* - Shrake'i aradı ve "Wyatt'ı bırakma. İşe yarayan bir şeyim var" dedi ve

Starbucks tam on beş dakika sonra. Haden orada değildi ve Virgil sıcak çikolatasını aldı, bir masa buldu, dizüstü bilgisayarını açtı ve oturum açtı. Gelen kutusunda Lee Coakley'den bir not buldu; notta şöyle yazıyordu:

Sanırım işimiz bitti. Bunun için gerçekten üzgünüm. Bunu düşünüyordum

Yatmadan önce ve bütün sabah. Seninle bir süre daha konuşmak istediğimi sanmıyorum. Yani, uzun bir süre. -Lee

Kahretsin, diye düşündü. Bunun olacağını görmüştü ama istememişti... yine de kafasının arkasından bir ses, "*Henüz değil*," diye ekledi. O

Kadınlara yönelik tüm felsefi yaklaşımını gözden geçirmek için zamana ihtiyacı olduğunu düşünüyordu....

Kahretsin, canını sıktı.

"BİRİLERİ evcil kokarcanı ezmiş gibi görünüyorsun."

Virgil başını kaldırdığında Şerif Yardımcısı O'Hara'nın elinde bir fincan kahveyle kendisine baktığını gördü. "Ne, çörek yok mu?" dedi.

"Buradaki çörekler berbat," dedi. "İyi bir çörek istiyorsan Bernie Anderson'a gitmelisin."

"Evet, elime bir kağıt geçtiğinde bunu bir kağıda yazarım," dedi.

"Vay, vay," dedi, "gerçekten telaş içindesiniz. Sizin için yapabileceğim bir şey olursa aramaktan çekinmeyin."

"Yapacağım," dedi ve kadın gitti. Adam onun pencerenin önünden geçişini izledi.

Öfkeyle ayrıldığını düşündü. Ne yani, ona o çöreği alacağını mı düşünmüştü? Lanet olası kadınlar.

NEREDEYSE sıcak çikolatasını *bitirmek* üzereydi, acaba Haden aceleyle kapıdan içeri girdiğinde ayağa kalkmıştı. "Geç kalıyorum," dedi ve evrak çantasını Virgil'in ayağının dibine bıraktı.

"Şunu izler misin?"

Dört dakika içinde Virgil'in venti olabileceğini düşündüğü bir şeyle geri döndü, eğer bu ekstra büyükse. Bir sandalye çekti ve oturdu.

"Pekala, eski dostum Bill Wyatt'a bir şekilde ihanet etmemi istiyorsunuz, doğru mu?" diye sordu.

"Benim seçeceğim kelime bu olmazdı ama evet," dedi Virgil. "Ona gerçekten ihanet etmeni istemiyorum, ona biraz

"Eğer bombacı oysa, kendini ele verir."

Haden bir an için kahvesinin üstünden ona baktı ve sonra, "Kulağa hoş bir safsata gibi geliyor ama dinliyorum," dedi.

"Wyatt'ın benim adamım olduğunu düşündüren bazı şeyler buldum.

Ama:

Onu bomba yapım malzemelerini sakladığı yere götürmeliyim. Ona geldiğimizi haber vermeliyim. Elimizde bir şey."

"Ne gibi?"

"Onunla karşılaşmanı ve listemden haberi olup olmadığını sormanı istiyorum. Ona bu işin içinde olduğunuzu ve onun da bu işin içinde olduğunu söyleyin. Bu

Biri ikinizin de adını vermiş. Ona kim olduğunu bilip bilmediğini sor," dedi

Virgil. "Ona gelip seninle konuştuğumu ama geri çekildiğimi ve

Söylediğim bir şey birileri için arama emri çıkartmaya gittiğimi düşündürdü.

Bir şeyler bildiğimi. Onunla konuşup konuşmadığımı sor."

Haden, "Onunla karşılaşabilirim ama yapmacık görünmeden bu konuyu nasıl açabileceğimi tam olarak bilmiyorum," dedi.

"Söylediğim gibi. Ona geldiğimi, sana karşı sabırsızlandığımı, sonra da vaktimi boşa harcadığımı söyledığımı anlat. Özür dilediğimi ve listede ilk sırada başka birinin olduğunu itiraf ettiğimi söyle. Elimizde bir ipucu olduğunu ve bomba malzemelerinin nerede olduğunu bilebileceğimizi söyle."

"Dostum, bu kulağa"

"Şey, bilmiyorum. Bir şeyler uydur," dedi Virgil. "Büyük beyin sensin. Ama anlatmak istediğim fikir bu. Elimizde bir şey var. Onun bir hedef olduğunu değil, sadece listede olduğunu ve elimizde bir şey olduğunu."

Haden kahvesinden bir yudum aldı, yutkundu, saatine baktı ve "Gitmem gerek. Bir şeyler düşüneceğim. Bitirdiğimde seni arayım."

O gittikten sonra Virgil Shrake'e seslendi: "Hâlâ orada mı oturuyorsun? Herhangi bir hareket var mı?"

"Hiçbir şey değil," dedi Shrake. "Öte yandan, sürüşümde muhtemelen kalçalarımı çok erken çevirdiğimi öğrendim, bu yüzden dilim. Kalçamı döndürmeye başlamadan önce ağırlığımı soluma kaydırmam gerekiyor. Bu bana her zaman ihtiyacım olan doğal bir içten dışa vuruş sağlıyor."

"Bu öğrenme deneyimini yaşadığınız için memnunum," dedi Virgil. "Dinle, Wyatt'a gece gündüz bakıyoruz. Ona bir İt. Üzerine iki adam istiyorum, bu yüzden şeriften bir adam ödünç almaya çalışacağım. Siz yapmanız gerekeni yapın, sonra da biraz uyuyun. Birkaç dakika içinde onu alırım. Gece yarısına doğru sizi istiyorum, geceyi geçirmek için."

Shrake ile bir zaman çizelgesi üzerinde çalıştıktan sonra Ahlquist'i aradı: "Adamlarınızdan birinin benimle oturmasını istiyorum. Wyatt'ı gözetliyorum."

"Ne zaman başlıyor?"

"Şu anda. Sen benim kamyonetimi biliyorsun, ben de Wyatt'ın arabasını. Onu üniversitenin otoparkında göreceğim ve ben de otoparkın diğer ucunda olacağım."

Ahlquist, "Elimden geldiğince çabuk birini göndereceğim," dedi. "Sandviç ya da başka bir şeye ihtiyacınız var mı? Kahve?"

"Gelirken biraz diyet kola alacağım ama birkaç sandviç de iyi olur."

VIRGIL yarım düzine diyet kola *aldı*, buzla birlikte soğutucusuna koydu ve üniversiteye doğru yola çıktı. Wyatt'ın Prius'unu gördü ve ön girişi ve Wyatt'ın arabasını görebileceği kadar uzakta bir yere oturdu.

Yerleştikten yarım saat sonra yolcu tarafındaki kapı çalındı ve Şerif Yardımcısı O'Hara'nın kendisine baktığını gördü. Elinde beyaz bir kâğıt torba vardı.

"Ah, Tanrı aşkına," diye mırıldandı. Ahlquist'in şaka anlayışı. Kapıyı açtı, kadın içeri girdi, çantayı ona uzattı ve şöyle dedi,

"İşte sandviğiniz, efendim. Size getirebileceğim başka bir şey var mı?" "Böyle iyiyim," dedi Virgil. "Üniforman nerede?"

Suluk mavi bir bluz ve haki pantolon giymişti. "Bunun daha az belli olacağını düşünmüştüm. Ama silahımı getirdim."

"Bu iyi. Ben sana söylemedikçe kimseyi vurma," dedi Virgil.

"Emredersiniz, efendim," dedi.

"İğneleme de yok." Kadın hiçbir şey söylemedi ama gülümsedi ve Virgil çantayı karıştırıp "Bana hamsili sandviç aldın, değil mi?" dedi.

Ürperdi. "Böyle bir şeyi hiç duymadım. Kimyonlu çavdar ekmeğinde tavuk salatası. İki tane var."

Kaşları yukarı kalktı. "Şerif Yardımcısı O'Hara: Bu benim Birleşik Devletler'deki en sevdiğim sandviçlerden biri."

"Senin adına sevindim. Bana yedi dolar borçlusun."

Parasını ödedi, sandviçini açtı -çok da iyi bir sandviçti- ve bir lokma tavuk salatası eşliğinde, "Pekâlâ. İşte yapmaya çalıştığımız şey."

Adam birkaç dakika açıklama yaptıktan sonra kadın, "Yani eğer Yemi yutarsa, onu takip edip yaklaşık 20 kilo yüksek patlayıcının olduğu yere kadar gidebiliriz, değil mi?"

"Evet."

"Ve şimdiden üç kişiyi öldürdü, bir polise saldırdı ve dünyanın en zengin insanların öldürdü ve bir sürü insanı yaraladı ya da korkuttu. Değil mi?"

"Evet."

"Yani, inatçı ya da başka bir şey gibi görünmek istemem ama ... silahınız var mı?"

"Evet."

"Onu çıkarabilir misin? Ve kontrol eder misin? Yaptığını görebileceğim bir yerde? Böyle bir şeye girmeyi umursamıyorum, ama benimki kadar senin kışına da bakmak zorunda kalmak istemiyorum."

Virgil dedi ki, "Sandviçimi bitireyim. Silahım var. Gerçekten."

Haden'dan *bir telefon aldı*: "Judas gibi hissediyorum ama yaptım. İlgileniyordu."

Virgil, "Teşekkür ederim," dedi ve telefonu kapattı.

Şerif Yardımcısı O'Hara, "Diğer sandviçi yiyecek misin?" diye sordu. Virgil, "Üç elli karşılığında alabilirsin," dedi.
"Sadece yarısını istiyorum."
"O zaman bir yetmiş beş."

DEPUTY O'HARA'nın bir sanat delisi olduğu ortaya çıktı. Hafta sonları Minneapolis Sanat Enstitüsü'nde docent olarak çalışıyordu. Ayrıca kapanış saatinden bir saat önce ve sonra yerel alışveriş merkezinde mesai dışı ikinci bir işte çalıştı. "Bu saatler hırsızlığın en yoğun olduğu saatler.

Sonra da herkesin parasını alıp çıkmasını sağlarım."

"Bunu gerçekten paraya ihtiyacın olduğu için mi yapıyorsun? Yoksa basit bir açgözlülük mü?" Virgil söyledi.

"Vergiler için gerekenler hariç, mesai dışı çalışmalarımın her kuruşu seyahat fonuma gidiyor," dedi. "Sonra her sonbaharda Avrupa'ya gidiyorum. Müzelere gidiyorum."

Virgil, "Hmm." dedi.

"Ne? Kültüre karşı mısın?"

Virgil, "Hayır, bunun hayatı sürdürmek için harika bir yol olduğunu düşünüyordum," dedi.

Ona şüpheyle baktı: "Ama senin yapacağın bir şey değil." "Tam olarak değil," dedi adam. "Ama muhtemelen ikna edilebilirim."

SHRAKE ARADI: "HERHANGİ BİR ŞEY?"

Virgil, "Arabasını izliyoruz ama henüz onu görmedik," dedi. "Gece yarısı için iyi misin?"

"Evet, Jenkins'le konuştum. Her şey hazır. Tek başına mısın?"

Virgil, "Yanımda bir şerif yardımcısı var," dedi.

"Gece yarısı görüşürüz."

O'Hara, "Gece çalıştığım yeri arayıp gelemeyeceğimi söylemem lazım," dedi. Virgil, "Eğer eve dönerse, muhtemelen seni bırakabilirim," dedi. "Hayır, fazla mesai yapmayı tercih ederim. Earl fazla mesainin sorun olmadığını söyledi.

Çok fazla olmadığı sürece."

Virgil, "Aferin ona," dedi.

WYATT son dersi bittikten bir saat sonra *nihayet* üniversite binasından *dışarı* çıktı. Virgil onun başka bir çıkıştan gizlice çıkıp bir yerlere gitmiş olabileceğinden biraz endişelendi ama yapacak bir şey yoktu Bu konuda.

Wyatt bir süre güneş ışığında gözlerini kırıştırarak durdu, etrafına bakındı, sonra arabasını gördü ve anahtarlarını şingirdatarak ona doğru yürüdü.

Elinde büyük bir deri akademik evrak çantası vardı ve çantayı yolcu koltuğuna bıraktıktan sonra arabanın etrafından dolaşarak sürücü tarafına geçti.

O'Hara, "Bavuluna oldukça dikkat ediyordu," dedi.

Virgil, "Huh," dedi ve Wyatt hareket ettiğinde arkasından çekildi.

Onu süpermarkete götürdüler, eve götürdüler, tekvandoya götürdüler, tek başına sinemaya götürdüler. Virgil onu takip etti.

ve onu *Korsanlar* için yerleşirken yakaladı.

Karayipler. Virgil filmi arka sıralardan izliyor, arada sırada O'Hara'ya mesaj atarak onu güncel tutmaya çalışıyordu. Film başlamadan on dakika önce ayrıldı.

Sonunda, artık ne olduğunu umursamadan.

"Beğendin mi?" O'Hara sordu. "Film mi?"

"Hayır," dedi Virgil.

WYATT on dakika sonra GERİ *GELDİ*, Applebee'ye gitti, orada bir saat geçirdi, barda oturdu, insanlarla konuştu. O sıradan biri gibi görünüyordu. Saat onda onu eve götürdüler; arabayı garaja koydu.

Gece yarısı Jenkins ve Shrake onu aldıklarında kıpırdamamıştı.

O'Hara, Virgil'inkine benzemeyen mütevazı bir fıçı tahtası evde yaşıyordu: Virgil onu bıraktığında, "Yarın sekize on beş kala seni alacağım," dedi. "Hazır ol."

"Emredersiniz efendim," dedi ve selam verdi.

Virgil arabayla uzaklařırken Lee Coakley'nin aramadığını dűřündű. Sűylediğinde ciddi olmalıydı: konuřmak istemiyordu.

O geçerken *THOR* ofiste çalıřıyordu ve seslendi, "Hey ... Bay Shepard gidiyor gibi gűrűnűyor, ha?"

Virgil, "Ben olsam buna gűvenmezdim," dedi.

Thor, "Herkes onun tutuklandığını ve diğerk herkesi ispiyonladığını duydu," dedi.

"Evet, ama önce iyileřmesi lazım, sonra da műzakereler," dedi Virgil. "Ee... seksi Bayan Shepard'la iřler nasıl gidiyor?"

Thor'un göz kapakları çeyrek santim aşağı indi. "Pizzayı o aldı," dedi.

VIRGIL, hem alarmı kurulu hem de uyandırma çağrısı almış bir halde *doğruca yatağı gitti*. Bir sűre uyanık kaldı, Tanrı'nın insanların hayatlarıyla nasıl oynadığını ve Coakley'nin hâlâ arayabileceğini dűřündű. Batı Yakası'nda saat hâlâ on biri geçmemişti. Uyumaya gittiğinde hâlâ bekliyordu.

Yedi buçukta uyandı, aceleyle temizlendi,  n bahçesinde bekleyen O'Hara'yı aldı, McDonald's'a gitti, ikisi için de sosisli Egg McMuffin aldı, ona bir kahve ve kendisine de bir Diyet Kola aldı ve saat tam sekizde Wyatt'ın yerinde oldu. Neredeyse hiçbir yerin başka bir yere bir milden daha uzak olmadığı ve neredeyse hiç gerçek trafiğın olmadığı bir kasabada çalışmanın faydaları vardı.

Shrake ve Jenkins'in rapor edecek bir şeyleri yoktu.

"Gerekirse bunu bir gece daha yaparız ve sonra siz yarın sabah şehirlere geri dönebilirsiniz."

Jenkins, " ğleden sonraya kadar yatmayacağız, bu yűzden bir řey olursa bizi arayın," dedi.

Virgil izleyeceğini sűyledi ve O'Hara ile birlikte McDonald's çantalarını alıp izlemeye koyuldular.

Virgil iPad'inde Michael Connelly romanı okurken O'Hara onu dürttü ve "Garaj kapısı" dedi.

Virgil iPad'i kapattı ve Wyatt'ın Prius'unu garajdan çıkarmasını izledi. Aynı McDonald's'a gitti.

ve O'Hara gitmişler, aynı arabalı yoldan geçtikten sonra kasabanın güneyine doğru ilerlemişlerdi. "Çiftliğine gidiyor," dedi Virgil.

Ama gitmedi. Home Depot'a gitmiş. O'Hara bildiği kadarıyla Wyatt'ın onu tanımadığını söyledi, bu yüzden Virgil onu içeri gönderdi.

ne yaptığını sordu. On dakika sonra geri geldi ve dedi ki, "Kasada. Ne yaptığını göreceğ kadar yaklaşmadım.

ama 'bağlantı elemanları' bölümündeydi. Pencere mandalı gibi bir şey."

"Acaba bunları bir bombada kullanabilir misiniz, bilirsiniz, bir bombayı patlatmak için?"

"Bilmiyorum," dedi. Ve, "Bomba demişken, o Egg McMuffin'in tadı hâlâ damağımda. Keşke sosis almasaydım."

Wyatt bir dakika sonra dışarı çıktı ve yine güneye döndü. "Çiftliğe doğru," dedi Virgil tekrar.

Bu kez çiftliğe gidecekti, ilçe yolundan tepedeki yola doğru sapacaktı. Virgil arabayı yolun kenarına çekti.

otoyolu, ilçe yolunu geçip "Gidiyorum." dedi. "Geliyorum."

"Gitmeliyim," dedi. "Evde hiçbir şey yok, o yüzden muhtemelen eşyaları dışarı atmıştır."

Otoyolun karşısına, yol kenarındaki hendeğe *doğru koştular*, dikenli tellere tırmandılar ve mısır tarlasına doğru koştular. Eve yandan yaklaşıyorlardı ve dış pencere pervazlarının altında hiçbir şey göremiyorlardı ... bu da Wyatt'ın onları göremeyeceği anlamına geliyordu, en azından yamaçta yükselene kadar. Yolun yarısında Virgil Wyatt'ın arabasının üstünü görebildi ve "Daha aşağı inmeliyiz" dedi.

Tepeye doğru eğilerek koşmaya devam ettiler; yüz metre daha gittikten sonra Virgil, O'Hara'ya el sallayarak durmasını işaret etti. Yavaşça ayağa kalkarak mısırların tepesinden baktı ve hemen Wyatt'ı gördü

eski çiftlik evinin önüne doğru yürüyordu. Eli boş gibi görünüyordu. Virgil sessizce, "İçeri giriyor. Orada hiçbir şey bulamadık. "

O'Hara, "Evin tam altına girersek ne yaptığını duyabiliriz," dedi.

"Yine de biraz daha yaklaşalım," dedi Virgil. Şimdi onlar neredeyse sürünüyorlardı, yapabildikleri kadar hızlı. Elli metre daha gittikten sonra durdular ve ikisi de başlarını kaldırdı. Wyatt ön kapının kilidini açmıştı. Sundurma yoktu, o yüzden kendini içeri atmak zorunda kaldı.

Virgil oturup cep telefonunu aldı ve Shrake'i aradı: "Biz bir şeyler olabilir. Siz 71'den güneye gidin. Şehrin yaklaşık altı blok dışında....."

Dizlerinin üzerine çöktü, Shrake'e talimat verirken evi izliyordu, O'Hara da onun yanındaydı.

Ev patladığında oluşan *ŞOK DALGASI* neredeyse onları yere seriyordu.

EV GİTTİĞİNDE, bu hiç de binanın şiştiği ve sonra parçalandığı ya da sarktığı ve bir yığın haline geldiği ağır çekim bir film izlemeye benzemiyordu. Ev büyük boy bir havai fişek gibi patladı: *BOM!* Ve yok oldu.

Virgil O'Hara'yı düz bir şekilde itti, elleriyle başını kapattı ve sağ kolu ve dirseğiyle başını örttü. O'Hara yukarı bakabilmek için itmeye çalışınca Virgil "Hayır, hayır, başını ört, başını ört" diye bağırdı.

Ona deliymiş gibi baktı ve sonra ilk parça Tahta birkaç metre öteye düştü ve sonra ağır bir duvar gümbürtüsü, belki eski tuğla bacanın bir parçası ve sonra her türlü çöp, küçük tahta ve toprak ve taş ve kiremit ve beton parçaları, bazıları küçük bir tırnaktan daha büyük değil, ama bazıları bir küvet büyüklüğünde.

Virgil onu yakaladı ve kıvrılıp başını örttü ve enkaz bir dakika boyunca aşağı inmeye devam etti, belki de öyleydi. Virgil birkaç büyük parçanın yere düştüğünü duydu. onları öldürdü.

Sonra her şey sessizleşti ve O'Hara kırırdandı, sınav çekti ve tıpkı bir Vadi kızı gibi "Aman Tanrım" dedi.

İkisi de dizlerinin üzerine çöktü. Bulundukları yerde temel dışında evden hiçbir iz yoktu. Üst yapı ortadan kaybolmuştu. Wyatt'ın şampanya rengi Prius'u hâlâ orada duruyordu ama pencereleri yoktu.

Virgil ayağa kalkıp eve doğru yürürken, O'Hara cep telefonuna bağirmaya başladı. Bir dakika sonra, Virgil'in cep telefonu çaldı ve o da dalgınca cebinden çıkarıp, "Evet?" dedi. "Ben Shrake.

Çok büyük bir patlama oldu. Bu bir patlama değildi. değil mi?"

"Evet. Wyatt az önce aya gitti," dedi Virgil. "Sen neredesin?" "Beş dakika uzaktayım. Jenkins toz bulutunu görebildiğini söylüyor. Biz geliyor."

Virgil kapattı, O'Hara'nın Ahlquist ile konuştuğunu duydu ve sonra tıkladı ve ona yetiştı. Muhtemelen otuz derece yan çevrilmiş olan arabanın yanından geçtiler. Yakın taraf şarapnel parçalarıyla paramparça olmuştu. Evin olduğu yerde, toprakta bir delikten başka bir şey yoktu.

Virgil neredeyse boř boř dūřundū: *Artık őrümcek aėları yok ...*

"Bu bir kaza mıydı?" O'Hara sordu. "Yoksa bilerek mi yaptı? Belki de senin onu yakaladıėını dūřünmūřtır. "

Her yerde sirenler çalıyordu ve ilk devriye arabası tepenin dibindeki alt mahallenin yanından hızla geçip gitti. Virgil arabanın puslu göründüğünün farkındaydı -her şeyin puslu göründüğünün- ve hâlâ üzerlerine yağan muazzam bir toz bulutunun içinde yürüdüğünü fark etti. O'Hara'nın kızıl saçları kirden ağarmıştı ve kendisinininkinin de ağardığından emindi.

Onu dirseğinden tuttu ve "Hadi, tozdan kurtulmamız lazım" dedi.

O direndi. "Peki ya Wyatt?"

"Elvis binayı terk etti," dedi Virgil. "Belki de bina Elvis'i terk etmiştir. Ve biz her türlü kötü şeyi soluyoruz, belki küçük asbest parçaları ya da cam lifleri de dahil, eğer bina yalıtım. Buluttan ıkmalıyız. Ağzınızı ve burnunuzu gömleğinizle kapatın."

Gömleklerini maske olarak kullanarak patikadan ilçe yoluna doğru yürüdüler; devriye arabası patikaya döndü ve Virgil onlara el salladı. Araba durdu, onlar da arabaya doğru yürüdüler ve Virgil, "Arka kapıyı aç, bizi içeri al. Camını açık tut."

Arka tarafa geçtiler ve Virgil şerif yardımcısına önce tozdan, sonra da Wyatt'tan bahsetti.

şerif yardımcısı O'Hara'ya "Yani sizce öldü mü?" diye sordu.

"Sanırım buharlaştı," dedi O'Hara. "Sanırım bir şekilde elinde kalan her şeye dokundu. Irak'ta bize gösterdikleri filmlerdeki gibiydi. Bir el yapımı patlayıcı gibiydi."

Virgil şerif yardımcısından kendisini kamyonuna götürmesini istedi. Yolda giderlerken Shrake'i aradı ve "Yukarı çıkmaya çalışmadan önce biraz bekle

Tepeye. Bu toz bulutu zehirli olabilir. Otoyola park ettim. Seninle orada buluşuruz."

SHRAKE VE JENKINS iki dakika sonra geldiler ve daha fazla devriye arabası geldi, el sallayarak uğurlandılar ve sonra bir itfaiye aracı geldi.

Lastik boyunlular otoyola yığılmıştı ve Virgil polislerden birkaçı onları hareket ettirmek için. Sonra Ahlquist geldi, bir dakika sonra da Barlow. Yolun kenarında durdular, Dağılan toz bulutunu izleyen Barlow, "Eğer bütün bir evi yok ettiyse, muhtemelen geri kalanı da buydu" dedi.

"Ben de öyle dedim," dedi O'Hara ona.

Ahlquist sordu, "Dışarı çıkmış olma ihtimali yok mu? Zamanlayıcıyı çalıştırmış, sonra diğer tarafa geçmiş ve mısırların arasından diğer tarafa doğru koşmuş olabilir mi?"

Virgil "Hayır." dedi.

Shrake, "Bundan oldukça emin görünüyorsun," dedi. "Eminim," dedi Virgil.

"Polis intiharı," dedi Barlow. "Geleceğinizi biliyordu ve kolay yolu seçti."

"Sanırım oraya çıkabiliriz," dedi Virgil. Hafif bir batı esintisi altında bulutlar inceliyordu.

İtfaiye aracı da arkalarında olduğu halde uzun bir karavan halinde tepeye çıktılar. Bir çukur buldular ama Wyatt'tan iz yoktu.

"Eğer onu öldürdüyse, kafası buralarda bir yerde olmalı."

Barlow söyledi ve Virgil yardımcısının o gün söylediklerini hatırladı. Kasabaya geldiği ilk gece. O'Hara da bunu hatırladı ve Virgil'e bakıp başını salladı.

Virgil, "O zaman sahada yürümek için birkaç kişiyi bir araya getirmeliyiz," dedi. "Seksen metre öteden tuğlalar geliyordu, yani eğer biz

...

. bilirsin, kafası bundan daha uzağa gitmemeliydi." Barlow ona baktı ama başını salladı.

Ahlquist bir şerif yardımcısına işaret ederek birkaç polis çağırmasını ve arazide yürümeye başlamasını söyledi. Barlow oraya gitti ve deliğe baktı,

eski kiler. Başını iki yana salladı. "İyi ki o bodruma inmemişiz. O şey dengesiz olmalıydı ya da belki de biri onu bulursa havaya uçacaktı."

Virgil: "Sence bomba bodrumda mıydı?"

Barlow başını salladı. "Öyle olduğunu biliyorum. Eğer üst katta olsaydı, zemin bodruma doğru havaya uçardı. Ama patlama zeminin altındaydı ve her şey yukarı çıktı. Bu yüzden

Bodrum çok temiz. Zemin de dahil olmak üzere tüm bina *dışarı*."

"Siz ikiniz şanslıydınız. Şarapnel hattının altındaydınız ve bu temel tarafından kısmen korunuyordunuz. Yaklaşık 9.000 kiloluk şarapnel kafanızın üzerinden geçti."

Ahlquist, "Ve siz bunun Pelex'in tüm zulası olduğunu düşünüyorsunuz," dedi.

Barlow, "Bu tür bir hasar vermek için öyle olması gerekiyordu," dedi. Etrafına bakındı ve başını salladı. "Bunun fotoğraflarını çekmeliyim. Bu çok sık görmediğimiz bir şey."

Polisler tarlada yavaşça yürüyorlardı, her şeyin arkasına bakıyorlardı. mısır sapı. Virgil Nikon'unu ve kısa zoom'unu aldı ve patlama bölgesinin etrafında dolaşarak Barlow'un talimatıyla patlamanın etkilerini belgeledi - Barlow her şeyin biraz farklı pozlarda üç fotoğrafını istedi.

Polisler kalça eklemine benzeyen bir insan bedeni parçası bulduklarında on beş dakikadır bu işle uğraşıyorlardı. Virgil birkaç el ateş etti ve bir dakika sonra bir ayağın yırtık pırtık kalıntılarını buldu.

Shrake yüzü asık bir şekilde, "Artık soru yok," dedi.

"Asla bir soru olmadı," dedi O'Hara. Virgil ve Barlow'u sahada takip ediyordu. "O kapıdan içeri girdi ve bir, iki ve *bom*. Evin yarısına kadar yürüyecek zamanı yoktu."

VIRGIL ceset parçalarının fotoğraflarını çekmekten *bıkmıştı* ama bunu yapacak başka kimse yoktu ve bir şekilde ne olursa olsun, daha fazla ceset parçası bulundukça buna devam etti. Sonunda Wyatt'ın kafası, evden sadece yetmiş metre uzakta, bir çatının bir parçası. Hiçbir özelliği kalmamıştı: kanlı bir kafatasından başka bir şey yoktu.

Virgil, *F8* ile *orada olacağını* düşündü ve çekimi yaptı.

"Dümdüz yukarı gitmiş olmalı," dedi Jenkins. "Beyzbol topu gibi."

"Başka bir polis basketbol topu gibi dedi," dedi Virgil. Arkasını döndü dağınıklıktan, kalbi hasta. "Hiç de spor gibi görünmüyor."

Sivil bir araç olan Toyota Corolla ile iki araçlık bir set halinde bir *PATROL ARACI GELDİ* ve Corolla'dan bir kadın inerek tepeye baktı.

Ahlquist dedi ki, "Bayan Wyatt. Sanırım Jennifer. Onunla buluşmak için oraya gitsem iyi olacak." Bir yardımcısına döndü: "Muşamba ya da tüm ceset kalıntıları üzerinde bir şey. Onun için hiçbir şey yok. ve onun artıkları görmesini istemiyorum." Şerif yardımcısı tereddüt eder gibi olunca Ahlquist, "Yürü! *Yürü!*" diye *bağır*dı.

Barlow geldi ve dedi ki, "DNA testi yapmamız gerekecek. Sadece emin olmak için."

O'Hara sinirlenmeye başlamıştı: "Size söyledim: Dışarı çıkacak zamanı yoktu."

Barlow başını salladı. "Böyle bir şeyden sonra zaman çok garip. İki saniye olduğunu düşünüyorsunuz ama neredeyse ölüyordunuz. Bu koşullar altında işler hızlanır. Eğer on saniye olsaydı-"

"O zaman ceset nereden geldi?" O'Hara talep etti.

Barlow, "Bu bizim belirlememiz gereken bir şey," dedi. O'Hara, "Saçmalık," dedi ve Barlow ellerini kaldırdı. "Bence bu Yüzde doksan dokuz haklısın. Ama kontrol ediyoruz."

Virgil kamerasıyla etrafta dolaşıp başını sallarken O'Hara "İyi misin?" diye sordu.

"Hayır," dedi.

AHLQUIST VE JENNIFER WYATT evin etrafında *yürüdüler*,

Konuşurken Wyatt ağlamaya başladı ve Ahlquist kolunu onun omuzlarına doladı. Virgil izledi. Barlow geldi ve "Kadının evi de adamın dairesi de suç mahalli. Arama iznine ihtiyacımız olmadığından emin olmak için savcı yardımcım ile konuşuyorum.

Aşağı inip evini parçalara ayıracağız."

"Ben de geleceğim," dedi O'Hara.

"Ah, eve gidebilirsin," dedi Virgil. "Temizlen. Biraz dağınıksın."

"Hayır. Ben gidiyorum," dedi. "Ya seninle gelirim ya da başka biriyle gelirim."

"Başka biriyle gitseniz daha iyi olur," dedi. Kadın uzaklaşırken Virgil ağlayan Bayan Wyatt'a baktı ve Shrake ile Jenkins'e, "Siz sıkı durun. Benim buradan çıkıp yiyecek bir şeyler almam gerekiyor."

"Yemek için," dedi Shrake

şüpheyle. "Evet. Yemek," dedi

Virgil.

BARLOW'a gideceğini ve o akşam tüm fotoğrafları e-posta ile göndereceğini *söyledi* ve kamyonetine doğru yürüdü.

Bunson's neredeyse boştu. Fransız tostı aldı -hâlâ sabah sayılırdı- ve garsona diyet kola getirmeye devam etmesini söyledi ve oturup üzerinde çalıştı.

Bir şey uymuyordu ve uymasını sağlayamıyordu. Gözlerini kapadı ve kendini Pye Pinnacle ziyaretine geri götürdü. Her şeyi düşündü ölümler ve yaralıları, toplantı odasındaki patlama, tavanın her tarafına bulaşmış doğum günü pastalarının gülünç görüntüsü hakkında açıklamalar....

Pye'in sorunlarını çözdüğü ve temizlikçinin bile hoş karşılanmadığı bir "kutsal mabedi" olduğunu düşündü. Gerçi temizlikçi kadın Pazartesi sabahı erkenden orada olmazdı.

İşte bir soru: Yukarıdan inen bombacı neden bombayı Pye'in ofisine koymadı? Bir tür fare kapanı tetikleyicisi kullansaydı ve bombayı masanın ayak deliğine yerleştirseydi

Pye'ı yakalayabilirdi. Neden bombayı çekmeceye koymak gibi belirsiz bir şey yapsın ki? Çekmecede, herhangi bir şey bombanın bulunmasına yol açabilirdi.

Bunu düşündü, düşündü ve sonunda Sherlock Holmes'un en iyi geleneğine uygun olarak bir cevap buldu. Bir kez

Diğer tüm olasılıkları elediniz, geriye ne kaldıysa cevap o olmalıydı.

Geriye kalan şey yeterince basitti, diye düşündü Virgil. Yarım beyni olan herkes için bunun açık olması gerektiğini düşündü.

Virgil yarım aklıyla bile onun muhtemelen haklı olduğunu düşündü.

Paul'e, araştırmacı Sandy'ye bir telefon etti, ona ne istediğini anlattı ve ondan bazı telefon görüşmeleri yapmasını istedi.

FRANSIZ TOSTUNU BİTİRDİ ve garson kız geldi, siyah saçlı, iri siyah gözlü genç bir kızdı ve ona gülümseyerek, "Sen Virgil Flowers'sın," dedi.

"Evet."

"İki arkadaşın sana neden 'o lanet Çiçek' dediklerini sormam gerektiğini söyledi."

Virgil, "Sorman gerektiğini söylediler çünkü onlar pislik," dedi.

Kadın şaşırmişti, yüzünde şaşkın bir ifade vardı ve Virgil arkasını dönerken koluna dokundu ve "Bekle, bak . . . Ben Özür dilerim. Bu sabah o bombanın başındaydım ve hala biraz sarsılmış durumdayım. Bu yüzden burada oturmuş kamımı doyuruyorum."

Elini yüzüne götürdü ve "Tanrım. ." ve "Saçında bir şeyler var, ondan mı ..." dedi.

"Evet, öyle. Ve gerçekten, özür dilerim. Öyle görünmek istememiştim. pislik," dedi. "Bana öyle diyorlar çünkü ... şey, çünkü kadınlarla aram çok iyi."

Şimdi küçük bir gülümsemeyle, "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi ve yanından ayrıldı.

VIRGIL şerifin memurundan Wyatt'ın evinin *adresini aldı*, oraya gitti ve dışarıda Barlow'un kamyonunu ve birkaç şerif arabasını buldu. Barlow içerideydi, O'Hara ve diğer iki kişi de yardımcıları. Bazı yay avı ekipmanları ve kamuflaj bulmuş ve Virgil'e göstermişti.

"Realtree değil," dedi Virgil.

"Ama biraz vardı ve başka bir yerde biraz daha olabilirdi."

"Olabilirdi ama muhtemelen olmadı," dedi Virgil.

"Bunu nereden biliyorsun?" O'Hara sordu.

"Çünkü bombacı o değildi. Öldürüldü."

Barlow, "Ah, dostum, yine başlama bu saçmalığa. Önce Erikson, şimdi de Wyatt..."

"Erikson bizi Wyatt'a götürdü," dedi Virgil. "Bombacı bizi bahçe yoluna yönlendirdi. İlk düzeneğe iyi bakmamızı istedi, böylece ikincisini satın alacaktık."

O'Hara meraklanmıştı. "Kim olduğunu biliyor musun?"

"Evet, ama bulmacanın bir parçasına daha ihtiyacım var. Bu öğleden sonra almalıyım. İkinizin de ellerinizin ve dizlerinizin üzerine çöküp aramanın gerçekleşmesi için dua etmenizi istiyorum."

"Peki, kim o?"

"Kimseye iftira atmak istemiyorum," dedi Virgil. "Telefon gelene kadar bekleyin."

Hepsi ona kızdı, o da kamyonetine atlayıp balık tutmak niyetiyle PyeMart sahasına doğru yola çıktı. Oraya vardığında Pye'ı temellere bakarken buldu; Chapman omzunun üzerinden bakıyordu.

Pye onu kamyonandan inerken gördü ve "Beni becerdin. Wyatt denen herifi yakaladığın için de kışını öpmek zorundayım."

Virgil, "Wyatt o adam değil," dedi.

Pye bir adım geri çekildi. "Yani beni siktin ve sonra tekrar mı siktin?"

"Bu tür bir dil kullandığını düşünmemiştim Willard," dedi Virgil. "Biri beni gerçekten sikmediği sürece kullanmam," dedi Pye.

"Bu öğleden sonra adamı getireceğim. Ya da belki yarın, duruma göre."

"Neye bağlı olarak?"

"Bunu sana haber veririm," dedi Virgil. "Bu arada, bu konuda çenenin kapalı tut. Sana söyledim çünkü seni öldürmeye çalıştı."

Pye başını salladı ve Chapman başıyla onayladı.

Virgil dedi ki, "Yani dükkânı kapatıyor musunuz?"

"Öyle görünüyor. Ahlquist'i araştırdım ve söylediğine göre, üç belediye meclisi üyesi ve belediye başkanı görevden uzaklaştırılmış.

Eyalet yasalarına göre, vali seçim yapılana kadar yerlerine atama yapacak. İlk iş olarak eski meclise rüşvet verildiği gerekçesiyle imar değişikliklerini iptal edecek. Buna inanmıyorum, hala adamımla konuşmam gerekiyor."

"Bak ne diyeceğim Willard: Sadece seninle benim aramda ve Marie'nin

potansiyel iki milyon okuyucuya rüşvet verdin. Bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum, Marie'nin iki milyon okuyucusu da biliyor. Bir duruşma olacak ve her şey ortaya çıkacak."

"Eğer bir duruşma olursa olacak ama o zamana kadar neler olacağını kim bilebilir?" Pye ufak bir gülümseme kırıksıklığı göstererek şöyle dedi.

"Her neyse, benim için artık defolup gitme vakti geldi. Kasaba."

"Kıç öpme törenine kalmayacak mısın?"

Pye saatine baktı ve "Onu tekrar ne zaman yakalayacaksın?" diye sordu.

"Bugün ya da yarın. En geç yarın." "Ve bana kim olduğunu söylemeyecek misin?"

"Henüz değil," dedi Virgil.

"Bana onu nasıl devirdiğini anlatabilir misin?" Pye sordu.

"İki şey var. Neredeyse bir doğum günü partin oluyordu ve ben doğru zamanda doğru yerdeydim. Gerisini yarın anlatırım."

VIRGIL, araştırmacı Sandy'den bir telefon aldığı anda sinek oltasını kamyondan çıkarıyordu. "Haklıymışsın," dedi. "Elimizde bir makbuz var ama ellerinde video yok."

"Lanet olsun. Kendi adını yazıp imzaladığını sanmıyorum," dedi Virgil. Sandy, "Gerçek adı Mick E. Maus değilse tabii." dedi.

VIRGİL uçan çubuğu bir kenara koydu ve kamyonetinden Ahlquist'i arayarak, "Geliyorum. Sana bombacının kim olduğunu söyleyebilirim ama onu nasıl yakalayacağımızı konuşmalıyız. Eğer bulabilirsiniz, Good Thunder da orada olmalı. İlçeden biri Avukatın ofisi, her neyse. Bilmesi gerektiğini düşündüğünüz herhangi biri. Barlow'u arayacağım, onu ve BCA'dan iki adamımı çağıracağım."

"On beş dakika mı?" Ahlquist sordu.

"Evet, bu iyi. Orada görüşürüz."

Jenkins'i aradı ve Shrake ile Barlow'u getirmesini söyledi. "Beni aradılar. Sanırım size nasıl olduğunu ve kimin yaptığını söyleyebilirim."

VIRGİL İLÇE DIŞINDAKİ PARK YERİNE ÇEKİLDİ

arabasını kapıya yakın bir yere bıraktı. Shrake ve Jenkins Shrake'in Cadillac'ıyla geçtiler, Jenkins Virgil'e elini kaldırdı ve daha ileride bir yer buldu. Düşünceleriyle meşguldü

Virgil, Geraldine Gore'un adliye kapısından girdiğini görmedi, ta ki Gore ona "Seni pis orospu çocuğu" diye bağırana kadar.

Ona gri takım elbiseli, beyaz gömlekli ve pembe kravatlı bir adam eşlik ediyordu; adamın sırtında bir kimlik yaması da olabilirdi.

"Avukat." dedi. "Geraldine, Geraldine," dedi ve onun kolunu yakalamaya çalıştı, ama kadın dönerek Virgil'e doğru geldi. Kadının elinde büyük bir deri çanta vardı ve Virgil kadının çantayı kafasına doğru savuracağını hissetti.

Öyle yaptı. Salıncağın dışına çıktı ve "Tanrı aşkına sakın olun Başkanım" dedi.

"Seni orospu çocuğu" dedi ve daha da sinirlenerek geri geldi, tekrar salladı ve ıskaladı. Shrake ve Jenkins geldi ve Shrake, "Bahse girerim onu alır." dedi.

Jenkins dedi ki, "Beşe kadar varsın. O lanet olası Flowers'ın eli uzun ve 20 pound. Tamam, üç pound."

O sırada avukatı üzerine çullanmış, "Geraldine, Geraldine, kes şunu, kes şunu!" diye bağıırıyordu. Onu uzaklaştırdıktan sonra Virgil'e döndü ve "Umarım alınmamışsınızdır" dedi.

Jenkins araya girdi: "Kırgın mı? Yani, ağır saldırı, bir kanun görevlisine saldırı, bir polis memurunu gasp ettiği için mi? tanık, adaleti engelleme? Ve bunlar sadece ağır suçlar." Gore bağıırdı, "Kapa çeneni, seni pislik."

Virgil, "Tanıştırıldığınızı unutmuşum." dedi. Shrake, "Evet, üçümüzün geçmişı çok eskiye dayanıyor." dedi. Avukat: "Ajan Flowers . . ."

Virgil, "Arkamı döndüğümde beni vurmasına izin verme, tamam mı? Ben içeri giriyorum."

"Yani aramız iyi mi?" diye sordu avukat.

Virgil, "Evet, ama şimdi bir aspirine ihtiyacım var," dedi.

Gore bağıırdı, "Bir aspirinden daha fazlasına ihtiyacın olacak, seni bok, seni bok kafalı, seni çük kafalı, seni . . ."

Avukat onu çekiştirerek uzaklaştırdı, öksürüyor ve çığlık atıyordu.

Shrake onların gidişini izledikten sonra Virgil'e, "En ilginç dolandırıcıları sen buluyorsun," dedi.

"Aspirinin var mı?"

Virgil, Ahlquist, Barlow, Good Thunder, Shrake, Jenkins, O'Hara ve Virgil'in tanımadığı ama baş şerif yardımcısı olduğu ortaya çıkan ve adı Jeneret olan uzun boylu, şişman bir şerif yardımcısı bir *MAHKEME SALONUNDA BULUŞTULAR*.

"Peki kim o?" Ahlquist sordu. Mahkeme sıralarında oturuyorlardı, Virgil de önlerindeki sandalyede oturuyordu.

Virgil parmağını kaldırdı. "Başladığımızda düşündük ki bombayı Pye Pinnacle'a nasıl soktuğunu bulabilirsek kimin yaptığını bulabiliriz. Eğer bir suç ortağıysa, ismi bulmak bize bir insan bağı sağlayacaktır. Eğer bombayı kendisi yerleştirdiyse. bazı özel yetenekler."

Barlow, "Motorlu bir yamaç paraşütüyle uçmak gibi," dedi.

"Kesinlikle," dedi Virgil. "Oraya girmek için harika bir yol. Yalnızca büyük bir sorun vardı."

Ahlquist: "Neydi o?"

"Er ya da geç bunu özeceğimizi ve bizi doğrudan bombacıya götüreceğini. Ve özecektik *de*. Erikson'un evindeki bir ipucuna baktık: bir boru, Pelex ve bazı fnyelerin bulunduğu bir garaj, ayrıca duvarda asılı kırık bir pervane vardı. Motorlu bir yamaç paraşütünün pervanesi, gözlerimizin önünde.

Bu bile tek başına Erikson'un suı sayılabilir, ancak bir şey hariç. Gerçek bombacı, Pye Pinnacle bombalamasından bir gün önce Erikson'ın nerede olduğunu bilemezdi. Ve soramazdı, çünkü o zaman birileri neden sorduğunu merak ederdi. Ama bu bizi motorlu yamaç paraşütü fikrine götürecekti. Shrake, burada, bana yamaç paraşütlerinden bahsetti ve ben de kamyonuma atlayıp uçuş merkezine doğru yola ıktım. Bir dakika sonra Erikson'ı, ondan bir dakika sonra da Wyatt'ı bulduk." "Peki ya Wyatt'ın gerekçesi? Bütün o para?" Barlow sordu.

"Harika bir neden, en iyi neden," dedi Virgil. "Ve görmesi zor. Ama Wyatt'ın adını öğrendiğimizde etrafı araştırmaya başlar ve nedeni *bulurduk*. Sadece zaman meselesi. Olay şu ki, biz Erikson'un bir tuzak olduğunu görmemiz gerekiyordu. Çünkü bu bizi Wyatt'a götürecekti ve kimse iki tuzak olduğuna inanmayacaktı."

"Peki kim o?" Ahlquist tekrar sordu.

Virgil tekrar parmağını kaldırdı. "Yani elimizde imkânlar ve nedenler var. Bir yamaç paraşütü ve PyeMart giderse servet değeriinde olacak bir arazi. Wyatt'ın bir pislik olduğu biliniyordu ve bir adrenalin bağımlısı, Pinnacle'a planörle uçabilecek biri. Onu satın aldım. Ben aradım. Ama sonra, onun ve çiftlikteki eski çiftlik evini aradık ve hiçbir şey bulamadık. Hiçbir şey bulamadık.

"Biz de John Haden'ı Wyatt'a gönderdik, ona baktığımızı ve harekete geçmesini umduğumuzu söyledik. Onu gece gündüz takip ettik ve John'un ona haber vermesinden bir gün sonra Wyatt eski çiftlik evine gider ve ... *bum*.

"O patlama hakkında size birkaç şey söyleyebilirim," diye devam etti Virgil. "Birincisi, bombacının Jim ve benim çiftlik evinde olduğumuzdan haberi yoktu. İkincisi, Wyatt oraya eli boş gitti. Üçüncüsü, bomba bodrumdaydı -Jim öyle olduğunu söylüyor, her neyse."

"Öyleydi," dedi Barlow. "Ne aradığınızı biliyorsanız, okuması kolay."

"Sana inanıyorum," dedi Virgil. "Ve Wyatt'ın bodruma inecek vakti yoktu. O'Hara bunu biliyor, ben de biliyorum. Patlama olduğunda orada en fazla iki ya da üç saniye kalmıştı. Ve orada bodrum basamakları yoktu. O deliğe inmek zor olabilirdi. Ayrıca eve girdiğimizde yere uzandım ve bodrum katına baktım, bir sürü örümcek ağı vardı.

aşağıda. Uzun zamandır kimse bodruma inmemişti.

"Bence bombacı oraya gitti, bombasını yerleştirdi ve sonra bir tahtaya bastığınızda ya da bir tetikleme ipine bastığınızda patlayan bir tür tuzak kurdu. Burada bir şey var: Wyatt'ın kafası arka bahçede, çatının bir parçasının altında bulundu. Yani, neredeyse dümdüz yukarı çıkmış. Patladığında bombanın üstünde duruyormuş."

Barlow başını salladı: "Buna inanırım. Bunu görmeliydim."

"Peki kim o zaman?" Ahlquist sordu.

"John Haden," diye ağzından

kaçırdı O'Hara. Ahlquist, "Haden mi?" diye sordu.

Virgil başını salladı. "Evet. John Haden. John Haden."

"Pinnacle'a nasıl girdi?" Barlow sordu.

"Yapmadı," dedi Virgil. "Grand Rapids'teki bir FedEx'e gitti ve bombayı Pye'in özel sekreterine gönderdi. İlk gecede göndermiş, yani sabah sekiz buçuktan önce teslim edilecek ve Grand Rapids'ten göndermiş, yani hata olmayacak." Virgil Barlow'a döndü. "Her yere saçılmış doğum günü pastasını hatırlıyor musun?"

Barlow "Evet" dedi.

"Haden'in Pye'in sekreterine bir doğum günü hediyesi gönderdiğinden şüpheleniyorum, belki de doğum günü kağıdına sarılmış ve yönetim kurulu üyesi gibi birinden gelen bir notla birlikte. Notta şöyle yazıyor olabilir.

gibi bir şey: Bunu gözlerden uzak bir yere koy ki zamanı geldiğinde alabilelim. Bu bir sürpriz. Söylemediğinden emin ol.

Willard.

"Bunu o yaptı," dedi Virgil. "Öldürülmeseydi bunu bize bile anlatacaktı."

"Eğer oraya hiç girmediyse, kasayı nereden biliyordu?" Ahlquist sordu.

"Artık her şeyi nereden biliyorsun?" Virgil sordu. "İnternette. Geçen yıla ait bir şirket raporu var, Pye ve yönetim kurulunu yönetim kurulu odasındaki masanın etrafında toplanmış olarak gösteriyor ve kasa da tam orada."

Good Thunder, "Orada birkaç uzun bölüm var," dedi. "Bu kanıt değil, spekülasyon. Gerçekten mahkemeye gidemezsin spekülasyon."

Virgil, "Bu bir spekülasyondur ama artık değil," dedi. "Elimizde FedEx'ten makbuz. Paketi Salı gecesi Grand Rapids'teki FedEx mağazasına getirdi ve Angela Brown'a erken teslimat garantisi verdi. Elimizde tam ölçüleri var.

Standart bir ayakkabı kutusundan daha büyük ve ağırlığı da yaklaşık 8 kilo. Küçük, ağır bir şey. Muhtemelen Brown'a kendini değerli hissettirmiştir."

"Bunu sadece doğum günü pastasına bakarak mı anladın?" Barlow sordu.

Virgil başını salladı. "Ben o kadar zeki değilim. Kimin yaptığını buldum ve sonra nasıl yapmış olabileceğini düşünmeye başladım. Kutuyu kendisi içeri sokamazdı, o zaman nasıl sokacaktı? Nasıl tam şuraya yerleştirir miydi?"

"Haden olduğunu nasıl anladın?"

"Çünkü Haden bizi yönlendirdi. Geriye dönüp baktığımda bunu görebiliyorum ama o anda hissedemiyordum çünkü o çok zeki. Daha sonra da geriye dönüp baktığımda bunu göremezdim. Birkaç gece önce onu aradım ve gelip onunla konuşmak istediğimi söyledim. Bana biraz beklememi, kız arkadaşını evden çıkarmak istediğini söyledi. Ben de tam oradaydım. Sokağa park ettim. ve gitmesini bekledim. Gitti ve ben de gidip Haden ile konuştum."

"Kız arkadaş önemli mi?" O'Hara sordu.

"Evet, öyle," dedi Virgil. "Çünkü onu bu sabah yine gördüm. Kocasının nerede havaya uçtuğunu görmek için çiftlik evine geldi. O Wyatt'ın karısı."

"Vay anasını," dedi Ahlquist.

Virgil parmaklarıyla işaretledi: "Haden'in da Wyatt'la aynı sorunu var, belki daha da kötüsü. Üç kez boşanmış.

Eski eşleri onu parçaladığı, parası olmadığı ve biraz Romeo olduğu için küçük bir evde yaşıyor. Araziyi ya Wyatt'tan ya da karısından biliyordu ve ne kadar değerli olacağını hesaplamıştı. Bill Wyatt boşanmadan önce öldürülürse Bayan Wyatt'ın mirasa konacağını da biliyordu. Onu çoktan çiviledi bile-

O'Hara, "Bu saldırgan bir ifade," dedi.

"Yaptığı şeyin aşk olduğunu sanmıyorum," dedi Virgil. "Onu beceriyordu."

O'Hara, "Yani Wyatt'a onu izliyor ya da arıyor olabileceğimizi ihbar etti..." dedi.

"Tıpkı ondan istediğim gibi. Muhtemelen bizi çiftlik evinde gördüğünü falan söylemiştir. Şimdi öğrenemeyiz," dedi Virgil.

Barlow, "Ve sonra oraya gidip bombayı yerleştiriyor," dedi.

Virgil, "Oraya daha önce gittiğimizi ve bomba bulamadığımızı bilmiyordu," dedi. "Wyatt'ı saat başı izlediğimizi bilmiyordu - Wyatt'ın bombayı kendisinin yerleştirmiş olamayacağını bildiğimizi bilmiyordu."

Virgil tekrar elini kaldırdı ve parmaklarını işaretledi: "Haden'in bir nedeni vardı, Pinnacle'ın içine bomba sokmanın bir yolunu buldu, o Erikson garajının içini biliyordu, eğer Bayan Wyatt'ı oyalayabilirse mirasın ona kalacağını biliyordu."

Good Thunder, "Acaba Bayan Wyatt'ı öldürmeyi planlıyor mu?" dedi. "Neden olmasın?" Virgil söyledi. "Öyle yaparsa her şey onda kalır." "Tam bir psikopat," dedi O'Hara.

Ahlquist, "Bu dil hakkında size ne söylediğimi biliyorsunuz.

.."

"Üzgünüm, Şerif." O'Hara silahının kemerini bağladı. "Neredeyse beni havaya uçuruyordu. Onun kışını tekmeleyeceğim."

VIRGİL "HENÜZ DEĞİL" DEDI. FedEx'te video yoktu. Biz Gece memurunun bakması için bir fotoğraf gönderiyorum - imzası var - ve belki onu tanır. Sanmıyorum, Yine de. Bir çeşit kılık değiştirmeden içeri gireceğinden şüpheliyim. Sakal ve gözlük, her neyse. Brown'ın öldürüleceğine güvenemezdi, bu yüzden onun doğum günü paketini bize anlatmak için buralarda olacağına inanmak zorundaydı."

Hepsi bunu düşündü ve sonra Ahlquist, "Bir planınız olduğunu umuyorum" dedi.

"Var," dedi Virgil. "Ülkedeki en parlak şey değil, bu yüzden önerilerinizi bekliyorum."

Good Thunder, "Sakıncası yoksa önemsiz bir sorum var. FedEx ile gönderdiğini nereden biliyorsun?"

Virgil omuz silkti: "Adı 'Oops' olan bir şirkete bomba emanet eder miydiniz?"

VIRGİL planının yarım yamalak olduğunu *söylemişti* ve hepsi de öyle olduğu konusunda hemfikirdi: bir başka gizlice federal arama emri.

"Bu konuda endişeliyim," dedi Barlow. "Arama emri çıkartabilirim ama bu adam o kadar akıllıysa ... geldiğimizi görebilir. Bir yere girip çıkmanın mükemmel bir yolu yoktur, eğer adam bazı işaretler kurmuşsa."

"Bu da ne?" O'Hara sordu.

Barlow, "Rahatsız eden küçük şeyler. Şifonyerinizin çekmecelerine biraz tükürükle kıl yapıştırın. Eğer gitmişlerse, orada biri vardı demektir. Fark edeceğiniz bir şey değil, sadece etrafı araştırın."

Virgil, "Şu anda başka bir şeyim yok," dedi.

Ahlquist, "Bu konuda biraz daha düşünebiliriz, ancak Virgil'e katılıyorum, bir arama emri çıkarmalıyız," dedi. "Daha iyi bir şey bulursak kullanmak zorunda değiliz. Bulamazsak da en azından etrafa bir göz atabiliriz. Şu bomba koklayan şeylerden birine ne dersiniz?"

Etrafta patlayıcı olup olmadığını size söyleyen bazı koklayıcı şeyleriniz yok mu?"

"Evet, ama yenilebilir. Bir yerlerde patlayıcı ile çalışmış olması mümkün - ve eğer o kadar zekiye, muhtemelen muhtemel.

evinin dışında," dedi Barlow. "Elbette, bununla çalıştıktan sonra kıyafetlerini yıkamadıysa ... bir şansımız olabilir."

Ahlquist, "O halde arama emrini çıkaralım," dedi.

"Wyatt'ın bombacı olduğunu teyit ettiğimize dair bir anons yaptırmak istiyorum. Onun evinde bir gösteri yapın.

ev," dedi Virgil. Şerife baktı. "Earl?" "O zaman yarın yalan söylediyimi mi açıklayacaksın?"

Virgil, "Gerçek bombacıyı kasıtlı olarak tuzağa düşürdüğünüzü," dedi.

Ahlquist, "Televizyonu seviyorum," dedi.

O'HARA, "Virgil'e saygısızlık etmek istemem ama Haden'i nasıl yakalayacağımız konusunda saçma sapan bir gizlice gözetleme izninden daha iyi bir fikrim var." *dedi.*

Açıkladı ve bitirdiğinde Virgil, "Tamam. Bu B planı."

HADEN, VIRGİL'İN KAMYONUNU BİRÇOK KEZ GÖRMÜŞTÜ, bu yüzden Virgil ve O'Hara, O'Hara'nın Mini Cooper'ına sıkıştılar ve Haden'in evinden tam bir blok ötede, ön bahçesinde Satılık tabelası olan bir evin önüne park ettiler. Virgil yanında bir çift Canon fotoğraf makinesi getirmişti.

sabitlenmiş dürbünlerle sırayla Haden'in evini izlediler; ve sokağın karşısında ve iki ev aşağıda, oturma odasının resimli penceresinin diğer tarafındaki halıyı süpürürken üzerinde pek az giysi olan bir kadını izlediler; ve bir

Görünüşe göre kaybolmuş olan küçük benekli köpek bir olukta bir aşağı bir yukarı yürüyordu. "Bu köpek hakkında bir şeyler yapmalıyım, eğer bir şey yapmazsak başka," dedi O'Hara.

Virgil, "Sanırım bir tasma ve muhtemelen bir etiket görebiliyorum. belki de sadece dışarıdaki bir köpektir. Kimseyi ısırarak kadar büyük değil." "Görüyorum ki yine Miz White Trash'i izliyorsunuz," dedi O'Hara bir süre sonra.

An.

"Herhangi bir yasayı çiğneyip çiğnemediğini anlamaya çalışıyorum. Yani, görünüşe göre kendi evinde."

"Böyle bir vaka okumuştum, görünüşe göre kadının niyetine bağlı. Eğer niyeti bir kanun görevlisinin ya da başka birinin dikkatini dağıtmaksa kasıtlı olarak etini teşhir ediyorsa, o zaman uygunsuz teşhir yasasını ihlal etmiş olur. Kendini teşhir etme niyeti yoksa, ancak teşhir kasıtsız, düzensiz veya amaçlanmamışsa, o zaman yasaları çiğniyor."

"Niyeti belirlemek için daha fazla gözlem yapmam gerekecek," dedi Virgil. Ama şaka yapıyordu; ona göre kadının aslında pek bir özelliği yoktu ve O'Hara da bunu biliyordu.

Haden ilk olarak saat ondan birkaç dakika önce evinin önünde görüldü. Posta kutusuna, sonra da sanki postacıyı bekliyormuş gibi sokağın yukarısına ve aşağısına baktı, sonra tekrar içeri girdi.

O'Hara, "Demek uyandı," dedi.

On dakika sonra postacı geldi ve Haden'in sokağını teslim etti. Haden onu kapıda karşıladı, postayı aldı ve içeri girdi.

Üç ya da dört dakika sonra garaj kapısı açıldı ve Haden sokağa geri döndü.

Virgil cep telefonuna gitti: "Dışarıda ve size doğru geliyor." "Hazırız," dedi Shrake. "Bekle . . ." Sonra: "Tamam, az önce gitti.

Geçmiş. Şehir merkezine gidiyor gibi görünüyor.

Peşindeyiz." Virgil Barlow'u aradı: "Hareket ediyor. Şehir merkezine gidiyor." "Hâlâ burada geziniyoruz. "

SHRAKE ARADI: "Wells Fargo'nun arabalı servisinde. Jenkins onu buradan alacak, ben düşeceğim."

O'Hara Virgil'e, "Postadaki muhtemelen maaş çekiydi," dedi. Virgil, "Acele etmezse derse geç kalacak," dedi.

Shrake tekrar aradı. "Jenkins peşinde, okula doğru gidiyor gibi görünüyor."

Jenkins, birkaç dakika sonra: "Okulun içinde. Acele ediyordu."

Virgil Barlow'u aradı: "Okulda. Hadi gidelim."

ÖNCE VIRGİL VE O'HARA GELDI. Diğer boşanmış şüpheli William Wyatt'ta olduğu gibi Haden da kiracıydı. Virgil ev sahibinden bir anahtar almış ve bu konuda biriyle konuşması halinde ev sahibini müebbet hapisle tehdit ederek ("dört cinayete suç ortaklığı") susturmuştur.

Sokağa park ettiler, Haden'ın kapısına kadar yürüdüler ve içeri girdiler. İçeri girdikten sonra Virgil garaja doğru yürüdü ve kapıyı açtı. Bir dakika sonra Barlow ve iki teknisyen geldi, garaja girdiler ve Virgil kapıyı tekrar indirdi.

Hızlı bir gezinti yaptılar, küçük bir dükkan buldular. bodrum katında, üç muhteşem elektro gitarın gövdeleri kirişlerden sarkıyordu.

Teknisyenlerden biri "Bu harika bir iş," dedi. "Bu adam gitar konusunda ne yaptığını biliyor."

"Bombaları yapmak için ihtiyacı olan her şeye sahip," dedi diğer teknisyen. "Eğer o adamsa, bombaları yaptığı yer burası."

Garajdan mutfağa getirdikleri elektronik aletlerle dolu tekerlekli bir arabaları vardı. Şimdi tekrar yukarı çıktılar. merdivenlerden aşağıya taşıdı. Barlow, "Beş dakika içinde sana bir şey söyleyeceğim," dedi.

Teknisyenler bazı ön testler yaparken, Virgil ve O'Hara ana katta gezindi. Haden temiz bir adamdı. Virgil, halılardan ikisini kısa bir şekerleme bırakacak şekilde süpürdüğüne dikkat çekti. "Böylece üzerinde yürüdüğümüzde ayak izleri bırakırız." "Ayrılmadan önce yeniden süpürürüz," dedi. "Tabii ki, biz giyinik."

Yatak odasından dışarıya doğru *on dakika boyunca* çalıştılar ve onun bir bombacı olduğuna işaret edecek hiçbir şey bulamadılar; her şey ilginç olmadığından değil. Bir kutu buldular, içinde bir zamanlar nervürlü, kayganlaştırılmış prezervatifler, belki otuz tane kalmıştı; ve iki vibratörler buldular, bunlardan birinin kancası da vardı. Bir depo dolabında, beş pimli nişangâhı ve Ripcord düşebilen ok dayanağı olan bir PSE X-Force Vendetta yayı ve beş tanesi Slick Trick magnum dört kanatlı oklarla donatılmış bir grup yüksek kaliteli karbon fiber ok buldular. Ok başları.

Yay ile aynı dolaba asılı bir sırt çantasında, bir dizi geyik avı malzemesi buldular. İki şişe koku öldürücü deterjan bir rafta duruyordu.

"Şimdi," dedi Virgil, en bilgiç tonuyla, "tüm bu sahnenin nesi yanlış?"

"Bilmiyorum," dedi O'Hara. "Ben olsam Solocam alırdım ama PSE oldukça iyi bir yay."

"Sorun şu ki kızıl saçlı dostum, elinde bu kadar koku öldürücü var ama üzerine sıkacağı ya da yıkayacağı kamuflaj nerede?"

"Kamuflaj yok," dedi.

Virgil, "Çünkü o video kayıt cihazını bulduğumuzu gazetede okuduğu için ondan kurtuldu," dedi. "Kamuflajsız yay avcısı yoktur. Çoğu, daha az bir şey olduğunda giyer. doksan derece, sırf yay avcısı olduklarını kanıtlamak için. Hatası şuydu, eski eşyaları atmak yerine

Realtree olmayan yeni bir kamuflaj deseni satın aldı, birkaç kez yıkayıcıdan geçirdi ve sonra buraya astı. Bu videoda görülene ters düşer."

"Sana inanıyorum," dedi O'Hara. "Ayrıca bu iddiayı mahkemede dile getirseydiniz, hakimın tokmağını kafanıza indireceğine de inanıyorum."

BARLOW'un merdivenlerden yukarı koştuğunu *duydular*. Bakmak için dışarı çıktılar ve Barlow dedi ki, "Tamam. Adamımız bu. Bodrumda Pelex molekülü var. Ama . . ."

"Bundan nefret ediyorum. İnsanların 'ama' demesinden nefret ediyorum" dedi Virgil.

Barlow devam etti: "Ama yaptığı şey, tüm bodrumu bir tür güçlü kimyasal temizleyiciyle temizlemek oldu. Sen yerdeki izleri hala görebiliyoruz. Testimiz dışında elimizde fiziksel bir şey yok, ki bu iyi bir şey, ama bir savunma kimyageri tek tespit ettiğimiz şeyin temizleyicilerde kullanılan bir şeyin kimyasal izi olduğu iddiası."

"Bu mümkün mü?" Virgil sordu.

"Ne yazık ki evet," dedi Barlow. "Bu durumda buna inanmıyorum ama hangi temizleyicileri kullandığını bilmiyoruz. Bunu şimdi kontrol etmemiz gerekiyor."

"Onu yakalamak için yeterli delilimiz var mı?"

Barlow bıyığını birkaç kez sıvazladıktan sonra şöyle dedi: "Marjinal olabilir. Sadece kiralık bir evin bodrumunu temizlemiş olması bile size bir şeyler söyleyebilir. Pelex imzasını aldık. Agresif bir savcımız olsaydı ... ve sonra, Bayan Wyatt bize ne söyleyebilirse, eğer bize bir şey söylerse."

"Pekâlâ. Burada işimiz bitmek üzere ve yardımcı olacak pek bir şey bulamadık. Sadece bir olumsuzluk daha," dedi Virgil. Barlow'a kayıp kamuflajdan bahsetti.

"Tüm bunlar ne anlama geliyor?" O'Hara sordu.

Virgil, "Bu da benim B planıma geçmemiz gerekebileceği anlamına geliyor," dedi.

"B planın mı?" Elleri kalçalarında. "Bekle bir dakika, ahbap. . ."

JOHN HADEN KENDİSİNİ bir tür tuzağın içinde *buldu*. Yasal bir tuzak değil, ama bir ilişki tuzağı. Sally Wyatt gelmişti ve kocasının olay yerinden döndükten sonra Kocasının ölümünden sonra olay yerinden döndükten sonra. Hem kocasının ölümünden hem de Haden'la olan ilişkisinden dolayı vicdan azabı çekiyordu.

Onu hâlâ sevdiğini söylüyordu ama bu ölüm her şeyi değiştirmişti: düşünmek için alana, yas tutmak için zamana, çocuklarıyla yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Yardıma ihtiyacı vardı. Onu sakinleştirdi. Aşağıya, elinden geldiğince, onun ağlamasına izin verdi, karısı ölen başka bir eğitmenenden duyduğu bir yas danışmanının adını verdi.

"Gerçekten iyi biri olması gerekiyordu ve anladığım kadarıyla Jeremy'nin karısının ölümünü atlatmasına gerçekten yardımcı olmuş," demişti ona, kanepede yanında otururken, bir eli omzundaydı. "Sen Bunu kendi başınıza atlatmanız gerektiğini düşünürsünüz ama öyle değildir. Ailenin fay hatlarını anlayan birinin olması yardımcı olur. trajedi."

Kadın kapıdan çıkar çıkmaz yüksek sesle, "Tanrım, bu tam bir baş belası olacak," dedi.

İlişkinin tuzak kısmı şuydu: Onu yakınında tutması gerekiyordu ama Flowers'ın onları birlikte görmesini istemiyordu. Aslında, En azından bir süreliğine kimsenin onları birlikte görmesini istemiyordu ve Butternut Falls gibi küçük bir şehirde bu hiç de kolay değildi. Yani stratejik nedenlerle -potansiyel evlilikleri- ona yakın olması gerekiyordu ama aynı zamanda taktik nedenlerle artık biraz mesafeye ihtiyacı vardı. At

En azından Flowers şehirden çıkana kadar.

Kendi cep telefonundan Flowers'ın cep telefonu numarasını aldı ve onu aradı.

"Virg: Orada neler olduğunu anlatmak için beni hiç aramadın," dedi. şikayet etti. "Adam Bill miydi? Okulda bunu duyuyoruz." Flowers, "Yüzde doksan sekiz civarındayız ve yükseliyoruz," dedi.

"Bilmediğimiz şey şu ki, bu bir kaza mıydı yoksa

Amaç? Geriye kalan Pelex'in çoğuna dokunulmuş olduğuna şüphe yok. Farmington'da o çiftlik evinin parçaları var. Ve muhtemelen çok uzaktaki Faribault'ta."

"Lanet olası Fairmont'tan bahsetmiyorum bile," dedi Haden. "Biliyor musunuz? Hâlâ emin değilim. Yüzde yüze ulaştığında bana haber ver."

"Bunu yapacağım," dedi Flowers. "Bana bir ya da iki bira daha ısmarlayabilirsin."

"Sıra sende," dedi Haden.

Telefonu *kapattıktan sonra* Haden buzdolabından yarısı dolu bir şişe kırmızı şarap aldı, vakum mantarını patlattı ve düşünebileceği bir yere, kanepeye götürdü.

Bütün bunların dikkatle ele alınması gerekiyordu. Sally'yi kendisine aşık etmişti, bu zor değildi. İhtiyacı olan Hayatının en büyük duygusal krizini yaşayan biri vardı ve o da oradaydı. Komik, duyarlı ve seksiydi.

Wyatt'la ilgili şikâyetlerine, entelektüel ve siyasi pozisyonlarına düşünceli bir şekilde yaklaştı.

Zaman zaman onunla tartışmış, bir matematikçi olarak bazen Cumhuriyetçilerin ekonomiyle ilgili argümanlarına doğru çekildiğini itiraf etmişti. Gerçi bunu, babasının uzun süredir Cumhuriyetçi Parti'de olduğunu duyduktan sonra yapmıştı.

Cumhuriyetçi ilçe başkanı ve babasının hayatında önemli bir güç olduğunu anlamak. Neyse ki yaşlı adam ölmüştü, yani en azından Haden bununla uğraşmak zorunda kalmayacaktı.

Ama.

Büyük ama.

İlişkileri ortaya çıktığında konuşulmaya başlanırdı. Her zaman konuşulurdu, özellikle de akademik camiada. Gelecekte, bombacı insanların endişelerinden en azından biraz olsun sıyrıldığı zaman olduğu sürece bununla başa çıkabilirdi.

Şaraptan uzun bir yudum daha aldı.

Neredeyse bitti.

SONRA . . . Onun baş belası olacağını biliyordu.

Bir şişe şarabı bitirdikten sonra markete gidip Smart Dogs ve Yunan yoğurdu stoklamış, hazır siyah fasulye salatası, baget ve altılı Dos paketi almıştı.

Equis, bir cappuccino için kafede durdu. Sakin bir akşam yemeği yemiş, sindirmek için tekrar kanepeye uzanmış, ardından yoga okulu olan Farkındalık Merkezi'nde doksan dakika geçirmişti.

Cep telefonu çaldığında park yerinde yoga çantasını arabaya geri atıyordu. LCD ekrana baktı: Sally Wyatt.

"Sally? Her şey yolunda mı?" diye sordu. Sesine endişenin sızmasına izin verdi.

"Tanrım, o adam buradaydı. O ajan. O düşünüyor . . . Ne düşündüğünü bilmiyorum. Bazı şeyler için endişeleniyorum."

"Gelmemi ister misin?"

"Olmasa daha iyi. Komşular barbekü yapıyor.

Sokağın her yerinde insanlar var. Gerçekten herhangi bir ... soruya ihtiyacım yok." Zihinsel olarak rahat bir nefes aldı.

"Evinize gelebilir miyim?" diye sordu. Neredeyse inliyordu. Dağılıyordu. "Cenaze işlerini halledene kadar çocukları anneme gönderdim."

"Hiç düşünmemiştim. Boş ver. Buraya gel lütfen." Telefonu kapattı ve inledi, sonra da yarı güldü. Neredeyse, "Gömecek kadar kaldığını sanmıyordum," diyecekti. Tanrım, bu ayağını bu işe sokmak olurdu. Daha dikkatli olmalıydı. Düşünmek tekrar gülmeye başladı.

Bum!

On dakika içinde oradaydı. Kapıdan içeri girdiğinde, biraz sıkmaya, biraz sarılmaya, boynuna hızlı bir öpücük kondurmaya gitti, Ama kadın onu savuşturdu ve koltuğuna tündü. Dedi ki, "John, Tanrım, ben ne yapacağım? Param yok, hiçbir şeyim yok, cenaze masrafları ... ve şimdi, belki de bir avukata ihtiyacım var. Bu Flowers, PyeMart hakkında ne düşündüğümü sorup duruyordu.

Bill'in atölyesinde bir şeyler döndüğünü fark edip etmediğini sordu. Benim de işin içinde olduğumu düşünüyor."

"Onunla konuştum," dedi Haden. "Oldukça zeki olduğunu düşünüyor. ama sandığı kadar zeki değil. Yaptığın şey, sadece dürüst olmak. Hiçbir şey hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Eğer gerçek bir suçlamada bulunurlarsa, onlara bir kamu avukatına ihtiyacınız olduğunu söyleyin. Ama ben

gerçekten o noktaya geleceğini sanmıyorum. Bill'in dengesiz olduğu açıktı. Bu iki insanın yapabileceği bir şey değil."

"İnanamıyorum. Bill'le 14 yıl birlikte yaşadım. Pisliğin teki olabilir, ama bunu göremiyorum. Ben, ben ..."

Haden, "Bilirsiniz işte... o paranın beklentisi," dedi.

Gözlerini ondan kaçırdı. "Bu Flowers'ın söylediği başka bir şey. Virgil dedi. Bana ona Virgil dememi söyledi, sanki bir arkadaşımış gibi. Ama öyle olmadığını söyleyebilirim. Bir şeylerin peşinde olduğunu söyleyebilirim. ." Sözlerini yarıda kesti, bir an için yüzünü ellerinin arasına aldı.

Karşısındaki kanepede oturuyordu ve "Söylediği diğer şey neydi?" diye sordu.

"Kasabanın gelişiminin eski haline dönmesi gerektiğini söyledi, Zengin olurum," dedi. Gözlerini topuklarıyla sildi. Eller birbiri ardına. "Bunun bir sebep olabileceğini düşündü. Bill'in gerekçesinin bu olduğunu ve benimkinin de bu olabileceğini düşündü."

"Ne dedin sen?" Haden sordu.

"Ona Bill'in parayı o kadar da önemsemediğini söyledim," dedi. "Kasaba yön değiştirdiğinde, gülüp geçti. Otuz yıl daha paraya ihtiyacı olmadığını ve o zamana kadar daha da değerli olacağını söyledi."

"Peki o ne dedi?"

"Bunun ilginç olduğunu söyledi," dedi.

HADEN bir an *ona baktı* ve ardından, "Çocukları ne zaman gönderdin?" diye sordu.

"Bombadan hemen sonra... hemen. Aman Tanrım, çok kötü olacaklar. Bill iki günde bir gelir, onları alırdı.

Dışarı. O gerçekten iyi bir babaydı. Olabildiğince iyi, her neyse, bilirsiniz. Onlara veda bile etmedi."

"Tamam." Haden ayağa kalktı. "Bira ister misin? Ya da bir kadeh şarap?" "Hayır ... ama sana bir şey sormam gerek."

"Öyle mi?"

"Şimdi hatırladım, çiftlikle ilgili bir sürü soru sormuştun," dedi. Ellerini birbirine doladı. "Biliyorsun, ilk geldiğim gece. Ben sadece, yani, gerçekten ilgileniyor gibiydin. "

Kaşlarını çattı. "Sally, bununla nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Şey, bilmiyorum." Elleri kucağına düştü. "Sadece parayla Bill'den daha çok ilgileniyor gibiydin ve

Belki evleniriz diye konuşmaya başladın ve ben de düşünmeye başladım. Yani, oh, Tanrım "

Güldü. "*Benim bombacı olduğumu mu düşünüyorsun?*" *Bu hiç iyi değildi.*

"Hayır. Hayır, tabii ki değil. Sadece bana çok sert davrandın. Bunu daha önce kimse yapmamıştı. Çok yakışıklısın ve diğer kadınlar, bilirsin, hep sana bakıyorlar. Neden sen diye merak ettim. . . Yani, neye benzediğimi biliyorum, oldukça ortalama biriyim Ben

o kadar da akıllı değil "

"Sally, Tanrı aşkına." *O eski batma hissi.*

"Ve sonra....."

Daha fazlası mı vardı? "Ne, ne?"

"Geçen hafta hatırlıyorum, Pye'in binasında bomba patlamadan önceki gece nasıl birlikte uyuduğumuzu anlatıyordun ... ama uyumadık. Bomba Çarşamba günüydü ve Billie'nin Salı akşamı dans sırası, sonra çello dersi ve asla saat ondan önce evde olmuyoruz. *Pazartesi günü* birlikte yatmıştık. Buraya gelirken neden bu konuyu açtığını merak ettim - Pye binası olayından önceki gece birlikte yatmıştık,

ve ben düşündüm ki ... Ne düşündüğümü bilmiyorum." "Bir mazeret oluşturduğumu mu?"

"Özür dilerim," dedi. "Çok özür dilerim."

"Bunlardan herhangi birini Flowers'a anlattın mı?" Haden sordu.

"Gerçekten boğazıma sarılmasını istemiyorum."

"Bunu kimseye söylemedim. Kimsenin bizden haberi yok.

Çocuklar. Çok utanç verici. Bill evi terk ediyor ve üç gün sonra ben onun bir arkadaşıyla yataktayım. Yani . . . Arkadaşlarım öğrenirse mahvolurum."

"Sally, artık insanlar mahvolmuyor," dedi Haden. "Sadece Viktorya dönemi romanlarında mahvoluyorlar."

"Ve küçük kasabalar," dedi. "Her neyse, bunu sen yapmadın. Flowers biriyle görüşüp görüşmediğimi sordu, ben de yalan söyleyip hayır dedim ve işte o zaman tüm bu saçma şeyler kafamdan geçmeye başladı. Ve

Sonra düşünmeye başladım, az önce bir polis memuruna yalan söyledim. Sanırım başım gerçekten belaya girebilir, sanırım geri dönüp ona biriyle görüştüğümü söylemem gerekebilir. Sanırım en iyisi bu olur."

Oh, kahretsin. Bütün plan duman oldu.

Kimse onun nerede olduğunu bilmiyor diye düşündü. Kimse yattığımızı bilmiyor. Eğer Flowers öğrenirse, benim Evlilikten bahsetti. Bu uygunsuz olurdu. Çiçekler gelmeye devam ederse, Grand Rapids'teki FedEx mağazasına rastlarsa .

. . ve o video kasete çok yakından bakarlarsa ne olacağını kim bilebilir? Wyatt olmadığını anlamalarının bir yolu var mı?

Bir öfke dalgası hissetti, ellerini saçlarında gezdirdi. Ondan vazgeçmekten nefret ediyordu. Nefret ediyordu.

Ama öfke çok sıcaktı ve hayal kırıklığı. Bir santim uzaktaydı....

Wyatt ayağa kalktı ve ona doğru bir adım attı. "John," dedi.

"Umursamayacaklar. Yani, onlara söylemeyeceğim, biliyorsun ..."

Ona sert bir tokat attı ve kadın yere düştü. "Seni kaltak!" diye bağırdı. "Onu cebimden alıyorsun."

Ağlıyordu ve dönüp sürünerek ondan uzaklaşmaya çalışıyordu. Adam onun üzerine çıktı ve ağırlığını kalçalarına vererek onu sıkıştırdı. yüzüstü. "Başardın" diye ağladı.

"Seni aptal sürtük. Tüm çalışmalarım. Tüm planlarım."

"Kimseye söylemeyeceğim," diye bağırdı. "Kimseye söylemeyeceğim."

"Evet, anlatacaksın. Herkese anlatacaksın," dedi. Ona vurdu açık bir el ile yüzünün yan tarafına vurdu. "Şimdi, bana bir şey söylemeni ve bu konuda dürüst olmanı istiyorum, çünkü eğer dürüst olmazsan, o küçük orospu kızını yakalarım ve iki gün boyunca onun bakire kışına tecavüz ederim, sonra da onu boğarım. ve cesedini bir çukura atın ki hayvanlar onu yiyebilsin. Beni duyuyor musun? Beni duyuyor musun?"

Adam ona tekrar vurdu ve kadın hıçkırarak

"Evet" dedi. "Bizi kime anlattın?"

"Hiç kimse," diye hıçkırdı. "Gerçekten, hiç kimse ve asla kimseye söylemeyeceğim. Bırakın gideyim, bırakın gideyim, kimseye söylemeyeceğim."

"Yalan söylüyorsun." Ona bir kez daha vurdu ve başı darbeye sarsıldı.

"Neden ... neden o arabacı adamı öldürdün? Neden?" Kendini ona doğru itmeye çalıştı ama adam onu sıkıştırdı. "Bill'i neden öldürdüğünü biliyorum, ama neden ... o araba adamı ..."

"Çünkü Flowers'ı Bill'e götürmesi için ona ihtiyacım vardı," dedi. "Şimdi, dinle Sally, bunun için gerçekten üzgünüm, ama seni biraz boğmak zorunda kalacağım-"

"Lütfen bunu yapma, lütfen yapma ..." Kadın adama karşı çırpındı ve adam kadının sırtındaki sert yumruğu hissederek başını eğdi ve kaşlarını çatı ve "Güvenlik" diye bağırdı. Haden, "Ne?" dedi.

Virgil kafasını kapıdan içeri soktu ve "Bırak onu John" dedi.

Şaşkına dönen Haden önce Wyatt'a, sonra da ağzı açık bir şekilde Virgil'e baktı. "Virgil..." dedi.

Virgil, "Bırak onu, John." dedi.

Haden ayağa kalktı ve "Beni suçladı" dedi. Virgil, "Çok geç John" dedi.

HADEN Virgil'e doğru *hızlı bir adım* attı, sanki onu yolundan çekecekti.

Virgil'in tepkisi anıktı: Yumruk belinin arkasında bir yerden gelmişti.

Omzunu geçerken yumruğu zaten ses hızıyla hareket ediyordu - neredeyse- ve

Haden'in gagalı burnuyla çarpıştığı anda, elinizin ve eklemlerinizin çok fazla hissetmediği ve omzunuzun geri tepmenin bir kısmını üstlendiği ve burun adamının kafasının bir raketten uçan bir tenis topu gibi eklemlerinizden fırladığı o mükemmel mesafede, son derece tatmin edici bir çatırtı oldu.

Haden, Wyatt'ın bacaklarının üzerinden tökezleyerek duvara çarptı ve kıcının üstüne düştü. O'Hara Virgil'i itti ve şöyle dedi: "İşte bu

direnirsen olur." Jenkins hemen arkasındaydı ve "İyi yumruk," dedi.

Wyatt feryat etti, "Üstümdeydi, boğazıma sarılmıştı, boğuyordu-"

O anda, sanki yeni ayağa kalkıyormuş gibi tek ayağının üzerinde yuvarlanan Haden, bloklardan çıkan bir koşucu gibi aniden yerden fırladı. Avlu kapısına doğru yöneldi....

Ki kapalıydı.

Cama kafa üstü, tam eğimle çarptı, parçalanmış kristal patlamasıyla içeri girdi, çim mobilyalarına çarptı ve yere düştü
Tekrar.

Virgil, Jenkins ve O'Hara, o daha kendini toparlayamadan üzerine çıkmışlardı. O'Hara kelepçeleri taktı.

Ahlquist koşuyu görmek için tam zamanında ön kapıdan içeri girmişti.

Haden ona baktı, yüzü kan içindeydi ve "Sanırım. Sanırım gerçekten yaralandım."

Ahlquist eğildi, bir süre ona baktı ve sonra "Sert meme" dedi.

O 'HARA VE BEŞ DİĞER POLİS, üç şerif arabasıyla, ışıkları yanıp sönerek ve sirenleri çalarak Haden'i kasabanın içinden geçirdiler.

Hastane, onları duyan ya da gören hiç kimsenin aklında bombacının yakalandığına dair hiçbir şüphe bırakmadı.

Hastanede doktorlar Haden'in burnunu desteklediler ve cam kapıdan geçerken oluşan birkaç kesiği diktiler, ardından O'Hara ve koruma polisleri onu sirenler çalarak ve ışıkları yanıp sönerek kasabanın içinden hapishaneye götürdüler ve kilitlediler.

Tüm bunlar bittiğinde -üç saat sürdü- Virgil ve Ahlquist, O'Hara, Barlow, Theodore Wills, bölge savcısı, Good Thunder, Pye ve Chapman, TV, gazete ve internet muhabirleriyle dolu bir saat süren bir basın toplantısına katıldılar.

kayıt cihazı ve mikrofonuyla halk radyosu muhabiri. Ahlquist, Nordstrom'dan ipeksi soluk mavi bir takım elbise giydi ve Virgil, Barlow ve O'Hara'ya davayı çözdükleri için geniş bir kredi vererek törenlerin efendisi olarak görev yaptı.

Hepsi bittiğinde Ahlquist sahneyi son konuşmacı olan Wills'den geri alarak şöyle bağırdı: "Hepimiz Bunson'a gidiyoruz millet. Hepiniz davetlisiniz."

Hep birlikte Bunson'ın yerine gittiler ve Pye bir masanın üzerine çıkarak Her şeyin PyeMart'ta olduğunu duyurdu ve yarı yarıya yuhalanıp alkışlandı ve şişman bir adam asla Pye'in birasını içmeyeceğini haykırdı.

Şişman adam, Virgil'in adını hatırlayamadığı Avustralyalı dalgıç tarafından güreşerek gözden uzaklaştırıldı.

Boynunda yılan dövmesi olan kısa saçlı dalgıç sarışının adını hatırladı - Gretchen- ve "Hey," dedi, Gretchen: Bizi nasıl buldun?"

"Retrief bedava biranın kokusunu kilometrelerce öteden alabilir," dedi. "Seni arayacaktım. Muskie araştırma projen hakkında bilgi almak istiyorum. "

Bir süre bu konu hakkında konuştular ve Virgil onu zeki, bilgili ve istiflenmiş buldu. Onun göğsüne dokundu:

"Slobberbone-UNT'den beri tişörtlerinden birini görmedim. En sevdiğim gruplardan biridir."

George Peck geldi, Virgil'in sırtını sıvazladı ve "Sana söylemiştim" dedi.

Virgil, "George, şu pazar araştırması meselesi hakkında seninle temasa geçecek birini bulacağım. FBI ya da başka biri için bu konuda bir şeyler yazmamız gerekiyor."

Peck, "Gururum okşanırdı," dedi. Peck gri bir elbise giyiyordu. bankacının tebeşir çizgili takım elbisesi, mavi gömleği ve parlak sarı kravatı vardı. Üçüncü Rusty Nail'ini içiyordu ve "Pye'ın kasabanın dışındaki tabelayı gördüğünü sanmıyorum" diye mırıldandı.

"Ne işareti?"

"Üzerinde 'Butternut Falls-Çirkin Bir Balıkçılık Alışkanlığı Olan Küçük Bir İçki Kasabası' yazıyor. Bu bedava içki olayı ona bir servete mal olacak.

O iptal etmeden önce olabildiğince çok şey öğrenmeye çalışıyorum."

Birisi Willie Nelson'ın *Stardust* albümünü Bunson'lara koymuş. ses sistemi ve insanlar göl kenarındaki verandada "Georgia on My Mind" şarkısı eşliğinde dans etmeye başladı.

Virgil önce yılan kız Gretchen'le, sonra O'Hara'yla dans etti, sonra da Good Thunder ve Chapman'ı pistin etrafında itişip kakışarak Lee Coakley'i nadiren düşünerek kovboy çizmeleriyle ilerliyor.

BARLOW SIKI SIKI BİRAYA SARILDI ve Virgil'i bir köşeye çekip "Sence onu yakaladık mı?" diye sorduğunda çoğunlukla ayıktı. Bilirsin işte, bir duruşma için yeterli mi?"

Virgil başını salladı. "Kayıtlarımızı destekleyen yeterince ikinci derece kanıt var. Eğer bir sebepten dolayı kasetleri attırırlarsa bir sorunumuz olur ama her şey yolunda gittiği için bunu nasıl yapabileceklerini anlamıyorum."

"Charlie'yle -teknisyenlerden biriyle- konuştum ve Haden'ın bilgisayar geçmişinin silindiğini ama çerezleri unuttuğunu söyledi. Bomba sitelerine bakıyormuş-"

Virgil araya girdi: "Ama her zaman Butternut'ta bombalamalar başladığında ilgisini çektiğini ve biraz araştırma yaptığını söyleyebilir."

Barlow başını salladı ve devam etti: "...ve bazı kurabiyeler Pye Pinnacle'dan öncesine dayanıyor."

"Bu çok büyük," dedi Virgil. "Bu çok büyük."

Kalabalığın bir kısmı koşmaya ve çığlık atmaya başladı ve onlar O tarafa baktı, sonra biri geri geldi ve dedi ki, "George Peck göle düştü. Bir şeyi yok. Sadece sarhoş."

Jeanne Shepard kalabalığın arasından süzülerek geldi. Yorgun ama rahat görünüyordu, şeffaf beyaz bir bluz, turkuaz Capri pantolon ve sandaletler giymişti ve masa görevlisi Thor'un bir keresinde Virgil'e söylediği gibi şehirdeki en seksi ikinci kadın gibi görünüyordu. Virgil'e başıyla selam verdi ve sonra yanına gelerek, "Umarım burada olmamın bir sakıncası yoktur. I

John Haden hakkında bir şeyler duydum ve biliyorsunuz. Daha fazlasını duymak istedim." "Başımızın üstünde yerin var," dedi Virgil. "Hemen katılın. Bana izin ver sana bir içki getireyim."

Ona bir Bloody Mary getirdi ve George Peck sırlıslıkla bir halde ona doğru koşarak şöyle dedi: "Jeanne, seni görmek güzel. İsa Mesih şahidim olsun, sana söylüyorum, ben cidden boku yemiş durumdayım."

"Neden, George," dedi, "hiç böyle bir dil duymamıştım." Virgil'e: "George ve ben bir zamanlar çıkmıştık."

Eski günlerden bahsederek arkalarını döndüler ve Virgil daldı gitti; birkaç saniye sonra resepsiyon görevlisi Thor kargo şortu ve Third Eye Blind tişörtüyle odaya girdi. Virgil onu gördüğünde

"Tanrı beni korusun, o tişört için sana yüz dolar veririm" dedi.

"eBay'de bunun üç katını bulabilirim," dedi Thor. Ağzının bir köşesinde bir kürdan ve elinde bir içki vardı.

Virgil ona baktı ve "Kaç yaşındaydın?" diye sordu.

"On sekiz. Ama ben bir sporcuyum, o yüzden sorun değil," dedi Thor. "Sadece şu küçük düveye göz kulak oluyorum." Jeanne Shepard'ı izliyordu.

"Bu konuda bir şey duymak istemiyorum," dedi Virgil.

Thor, "Eğer duymuş olsaydınız, muhtemelen fikrinizi değiştirir ve duyduğunuza memnun olduğunuzu söylediniz," dedi.

Virgil başladı, "Dinle, Thor-"

"Derse ihtiyacım yok," dedi çocuk. "Şu anda çok sıcak çalışıyoruz. Sanırım yazın büyük bir kısmı böyle geçecek, sonra da Öğretmenlik okuluna geri döneceğim, üniversiteye gideceğim ve hepsi bu kadar. Ama vaaza ihtiyacım olmadığına eminim. Yani, bu çok iyi."

"Sana çok fazla içme diyecektim, bir keresinde birkaç bira içmiştim ve babamın arabasını bir hendeğe sürmüştüm ve büyük bir pamuk ağacını yaklaşık on santim kadar kesmiştim. Kendimi öldürmediğim için çok şanslıydım," dedi Virgil. "Yolcu tarafındaki kapıyı fena halde çizdim."

"Semper fi," dedi Thor. "Tanrım, Jeanne'ın öyle bir kıcı var ki. . ." Durdu, sesi uzaklaştı, sonra fısıldadı, "Tanrım: Boynunda yılan olan piliç kim?"

AKŞAMIN GEÇ SAATLERİNDE Ahlquist, Virgil'in koluna girerek onu barın arkasındaki bir odaya sürükledi ve "Bir dakika dinlenmen gerek" dedi.

Oraya döndüklerinde Chapman ve Pye, Barlow, Peck ve O'Hara'yı buldular ve Pye, "Bunu yapmak zorunda kalmak çok çirkin bir şey ama ben sözümün eriyim ve parayı ödemeye hazırım" dedi.

Bu noktada, Virgil alışılmadık bir törene katıldı, çılgınca seyirciler tarafından alkışlandı. Pye, "Şimdi gerçekten bir içkiye ihtiyacım var," diye mırıldandı ve O'Hara Virgil'e, "Güzel bir kıcın var, sörfçü çocuk," dedi.

Chapman hepsini yazdı.

Parti bir süre daha devam etti ama gece yarısından sonra Virgil kendini moteldeki yatağında oturmuş, gece kuşu Davenport'la konuşurken buldu.

Haberler.

Davenport, "Bunu olabildiğince çabuk temizleyin, Wabasha'da bir sorunumuz var," dedi.

"Biri mi öldü?"

"Sadece ayaklarını buldukları için emin değiller. Ama şüphelendikleri şey bu," dedi Davenport.

"Ah, dostum, kaç yaşında?"

"Altı, sekiz hafta. En azından en yeni iki hafta," dedi Davenport.

"En yeni ikisi mi?"

"Evet, üç ayak buldular. Aşağıdaki insanlar yamyamlardan bahsediyor."

"Ah, oğlum ..."

Davenport, "Duş sesini duyabiliyorum... o yüzden..." dedi. Sanırım şimdi kapatacağım. Ama yarın Haden olayından kurtulur kurtulmaz beni ara. Wabasha'ya gitmelisin."

"Pekala... yarın size haber veririm."

VIRGIL yatağında çıplak bir şekilde *oturuyordu*, masanın üzerinde bir şişe Leinie's

Komodinin üzerinde, kalçalarının üzerinde beyaz bir havlu. Duş sesini dinledi ve dünyada ne kadar çok iyi kadın olduğunu düşündü. Chapman ve yılan kadın Gretchen, Good Thunder ve hatta O'Hara. Lee Coakley, kesinlikle.

İçini çekti ve ayağa kalkarak banyoya yöneldi. Gerçek şu ki, Davenport tam sıcaklık kontrolünü ayarlarken aramıştı. Duşta başka kimse yoktu.

Butternut Falls, Minnesota'nın güzel şehir merkezinde yıldızlı bir gecede, Holiday Inn'de duş başlığına bakan biraz sarhoş Virgil'den başka kimse.

- - -

[Bu yazarın kitaplarının tam listesi için buraya tıklayın veya adresini ziyaret edinwww.penguin.com/sandfordchecklist](http://www.penguin.com/sandfordchecklist)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

